Lumina Divina

Sorin Cerin

SORIN CERIN

LUMINA DIVINĂ

Manufactured in the United States of America

ISBN-13:
978-1497436015

ISBN-10:
149743601X

This book have been published for first time in english language in United States of America by Amazon

- ISBN-10: 145633543X
- ISBN-13: 978-1456335434

CAPITOLUL 1

Ieri ne-a murit cineva drag. Acea persoană îşi va continua viața fără să ştie că a murit față de noi. Unica ei cunoştință despre noi este că cei dragi care nu sunt alături de ea în lumea aceea sunt decedați! Cu cât acea persoană îi va fi întâlnit pe cei dragi mai demult cu atât ea va fi conştientă că au murit mai demult iar cu cât îi va întâlni mai curând cu atât va fi conştientă că au murit mai curând. Mai mult decât atât, ultima persoană dragă pe care a văzut-o în viață este cel decedat pentru persoana care a decedat față de noi,cel pentru care aceasta va plânge şi-i va face cele de trebuință unei procesiuni funebre. Cei decedați alături de persoana dragă care au fost soț sau copil, etc., vor fi mai tineri sau mai bătrâni decât persoana în cauză în funcție de timpul când au murit, dacă au murit mai de curând sau mai de mult. Niciodată nu muriți pentru voi, ci doar pentru cei din

jurul vostru, precum niciodată nu muriți voi, ci doar cei din jurul vostru, Amin!

Mulțumesc Lumină Divină fiindcă m-ai făcut să înțeleg că oamenii nu mor niciodată, ci trec în fiecare infinitate minus Una dintr-o clipă într-un Univers în altul, în funcție de propria lor energie spirituală. Poate că în secunda trecută am murit într-un Univers iar în altul sunt deja îngropat cu un monument funebru deasupra capului, dar viața mea continuă în alte şi alte Universuri, prin care trec în fiecare infinitate minus Una parte dintr-o clipă! Doar sinucigaşii ştiu că vor muri. Omul care nu se sinucide nu va şti niciodată că va muri. Omul va fi conştient că înaintează în vârstă, până când, va redeveni iarăşi tânăr, fără să realizeze că a îmbătrânit cândva, retrăindu-şi clipele tinereții în ceea ce alți semeni consideră a fi moarte, îndrepându-se spre senectute fără să realizeze că de fapt retrăieşte a nu ştiu câta oară propria viață dar cu destine din ce în ce mai schimbate, trecând cu spiritul său printr-o infinitate minus Una de identități ale propriei sale Ființe infinite, care la rândul ei nu este altceva decât o identitate a Ființei Existenței, până în clipa când sufletul său va simți nevoia de odihnă, şi va fi împăcat cu moartea, intrând în faza de Conştientizare Profundă pentru a se reîncarna undeva cândva într-o lume unde va fi om sau stea sau ceva ce nici nu se poate închipui cu mintea. Omul care nu este împăcat cu propria sa moarte care este o trecere dintr-un regim spiritual în altul NU a trăit niciodată propria lui viață şi va urma să o trăiască până când va învăța să moară!

*

Fotografia veche de mai bine de o sută de ani pe care o privesc cu o oarecare reţinere şi plictiseală, propice omului „modern, ironic şi bineînţeles, mai superior decât timpul" mă face în cele din urmă să tresar.

De ce?

Nu reprezintă altceva decât un grup de oameni îmbrăcaţi după moda timpului, undeva la o sărbătoare câmpenească, cu soare, iarbă, păsări, copaci, vin, pâine, copii care aleargă.

Până aici nimic deosebit şi cu toate acestea devin din ce în ce mai agitat!

Abia acum observ că pe fotografia îngălbenită de vreme se află o persoană ce seamănă leit cu soţia mea.

Deodată mă întreb, unde sunt eu? Eram mort, viu, existam undeva? Oare după moarte mai este o altă lume, oare înainte de viaţă a fost tot Lumea Morţii? Dacă nu? Atunci ce? Dacă nu este nimic decât această viaţă care pare că vine de nicăieri şi se îndreaptă către nicăieri. Atunci de ce este viaţa asta? Doar ca să ştii că exişti, după care să uiţi acest lucru pentru totdeauna, în cazul când după moarte nu mai rămâne nimic, nu mai există nimic? Îi rog pe cititorii mei să se concentreze adânc la moarte, la faptul că odată mort vei fi în nefiinţă mereu, că după moarte nu mai este nimic altceva, nici o lume de apoi, că întreaga viaţă a fost un simplu vis în zadar, un vis pe care-l vom uita, pentru unii un coşmar iar pentru alţii un vis pe care-l regreţi dimineaţa când te trezeşti.

Vă întreb dragi cititori ce anume simţiţi? Nu cumva un sentiment de frustrare, de nelinişte? Gândiţivă că într-o zi tuturor vă va suna ceasul indiferent dacă sunteţi sau nu pregătiţi pentru aceasta. Că în acele momente veţi rămâne cu

imaginea timpului în care aţi trăit, al societăţii al cărei membru aţi fost, că după voi, vor rămâne aceleaşi clădiri pe care le cunoaşteţi, că într-o zi vor fi dărâmate, fiind înlocuite cu altele la fel ca şi vieţile voastre. Gândiţi-vă că cei care au trăit acum cinci mii de ani la fel ca şi voi ce citiţi această carte rămâne-ţi cu imaginea timpului fiecăruia în parte în cazul că nu există viaţă de apoi, că Michelangelo nu a văzut niciodată naveta spaţială ce într-o zi va deveni piesă învechită de muzeu. Că nici voi nu veţi vedea atâtea şi atâtea lucruri care vor fi pe acest pământ, de ce?

Dacă nu există viaţă după moarte, înseamnă că totul e în zadar, că trăieşti un vis pe care eşti obligat de Destin să-l uiţi, definitiv! Ce este şi mai ciudat este că s-ar putea ca acest vis care este propria ta viaţă, nici măcar să nu-ţi aparţină ţie ci Iluziei Vieţii! Cu toate acestea dragă cititorule nu ar fi în zadar tot acest vis dacă nu ar fi viaţă după moarte? Oare ştim noi ce anume este în zadar şi ce nu odată ce nu ştim ce căutăm pe această lume?

Ne-a spus vreodată cineva cu certitudine că este viaţă după moarte? Da, unii care au fost acolo. Ei, bine, eu personal nu cred acest lucru, pentru simplul motiv că odată ce ajungi acolo, laşi navetismul la o parte, odată ce eşti mort nu mai revii la viaţă. Ştiu că sunt cazurile de moarte clinică, cazuri care mi se par interesante numai că pe acestea nu le consider moarte, ci le atribui doar unui culoar din antecamera morţii, unde este foarte posibil să existe acele tunele de lumină, cei dragi pe care-i regăseşti, etc. Aceasta cred doar că în acea fază nu eşti în moarte. La fel cum cred că poţi pluti prin încăpere sau că ştii ce se întâmplă în jurul tău când eşti sedat pe masa de operaţie. Pentru a încerca să aflu dacă este viaţă de apoi cred că cea mai bună cale rămâne

tot intervievarea persoanelor ce au ajuns în antecamerele morții. Dacă am dispare cu totul după moarte atunci care-i sensul naşterii noastre în această lume? Doar pentru a clădi o societate care să folosească altor şi altor urmaşi? În nici un caz, pentru simplul fapt că şi societatea cu întreaga civilizație va dispare într-o zi. Ei, bine, dar vor rămâne alte şi alte rămăşițe poate că pe alte planete, deoarece dacă ne vom dezvolta ne vom permite acest lux de a merge către stele. Da, este adevărat, dar şi acolo, totul se va transforma până la urmă în asemenea manieră încât omul va deveni cu totul altceva şi altceva până nu va mai fi nimic, întrucât totul ce se naşte va muri.

Atunci de ce ne-am născut, ca să murim? Ca să alimentăm o istorie a unei civilizații, pe care să nu o mai recunoaştem după deces? O civilizație care la rândul ei nu are nici un sens nu numai pentru noi fiecare în parte cât şi pentru ea în sine. Care este sensul unei civilizații, decât acela de a da un sens indivizilor care o compun? Dacă individul în parte nu are nici un sens fiindcă nu ştie nici de ce s-a născut şi nici de ce va muri, nu ştie nici dacă vine de undeva şi nici dacă va merge undeva? Nimic nu poate fi mai diabolic decât să nu ştii de unde vii şi unde vei merge dacă se va întâmpla şi aceasta. Dacă nu vii de nicăieri şi nu mergi nicăieri atunci ce cauți aici, cum te-ai născut? În acest caz înseamnă că erai aici etern şi nu te-ai născut niciodată. Noi ştim că ne-am născut, iar prin naştere ştim nu numai că vom muri dar mai înțelegem că nu am fost aici eterni şi prin urmare că venim totuşi de undeva. Dacă venim de undeva înseamnă că vom şi merge undeva, chiar dacă nu ştim. Din moarte nimeni nu se mai întoarce şi nici nu poate ajunge acolo decât mort! Cel mai probabil de unde venim acolo vom şi merge. În paginile

următoare am să vă descriu o experiență tulburătoare pe care am trăit-o de curând, devenind personajul principal, alături de Lumina Divină. Această experiență mi-a marcat cu desăvârşire întreaga mea viață, dându-mi seama că cel mai însemnat lucru pe care-l poți face pe pământ este să gândeşti pozitiv atât despre tine cât şi despre semenii tăi. Am înțeles că nici o funcție şi nici o realizare sau bogăție, nu valorează doi bani, întrucât atunci când treci din această lume nu numai că laşi totul în urma ta dar mai mult, iei întreaga răutate şi meschinărie cu tine mânjindu-ți propria ființă! Dacă te rogi la Dumnezeu în timpul vieții este cu atât mai bine. Dumnezeu există! A te ruga la Dumnezeu nu înseamnă a-ți face o datorie pe care o priveşti ca şi o corvoadă şi nici a încerca cu tot felul de tertipuri jalnice să obții anumite foloase personale. Dumnezeu nu te plăteşte pentru rugăciune, Dumnezeu nu poate fi decât aproape sau departe de tine, şi atât. Asta depinde numai de tine, iar aici nu poți decât să-ți dai seama ce mare este bunătatea Lui Dumnezeu care-ți acordă ție, fărâmă de praf, liberul arbitru de a fi tu cel care poate decide şi nu măreția Lui Dumnezeu. Dumnezeu tocmai de aceea este infinit de mare şi de bun fiindcă te consideră pe tine un nimic, măreția acestui Univers, darămite întreaga ta Ființă! Experiența prin care am trecut m-a învățat că există viață după moarte şi că nu venim şi mergem spre nicăieri, ci totul a avut un scop. Cu toate că am fost în alte Universuri paralele încă nu am fost pe lumea de dincolo pentru simplul fapt că nu am murit. Sunt convins că acolo ajungi doar mort. Chiar şi Universurile paralele pe unde am fost, chiar şi faptul că am înțeles că murim în fiecare clipă într-un alt Univers pentru a trăi în altele sau a ne naşte

altundeva, abia acum ştiu că doar identitatea ta care aparține acestei lumi sau alteia moare dar nu şi toate identitățile tale dintr-un infinit minus una de lumi. Venim prin părinți pe lume, aceştia au venit şi ei la rândul lor prin părinți, proces care a continuat şi va continua de când este viața. Părinții par a fi trecutul nostru, dar nu sunt! De ce? Tocmai datorită faptului că ei nu reprezintă nimic mai mult decât poarta prin care intrăm în această lume şi atât. Noi venim de mult mai departe, de undeva unde trecutul nici nu există precum nici viitorul, unde ființează o altă Iluzie a Vieții, total diferită de aceasta terestră. De ce? Acolo este un alt Univers, iar noi nu suntem decât o cuantă de energie spirituală care primeşte o identitate în acest Univers unde ființează Iluzia Vieții cu timpi şi spații. Ştiu că această cuantă de energie spirituală care este sufletul meu sau poate fi sufletul oricărei ființe de pe Terra începând cu cele mai infime vietăți microscopice, continuând cu plantele, animalele oamenii, nu este nimic altceva decât o fărâmă din energia spirituală a ta din marea energie spirituală a ființei tale luată ca întreg şi care este fărâmițată într-un infinit minus una de Universuri paralele unde tot tu ai căte o identitate în fiecare, fiindcă fiecare Univers paralel are câte o fărâmă din ființa ta, care este sufletul sau identitatea ta în acel Univers. De aceea nu există moarte, ci vii dintr-o lume pentru a merge în alta. Alături de ființa ta luată ca întreg mai sunt o infinitate minus unu de alte şi alte ființe, iar toate la un loc definesc energia spirituală a Existenței. De ce un infinit minus unu? Deoarece aceasta este valoarea permisivă a numărului de identități pe care le poate avea o ființă dar şi a numărului de ființe care pot fi în cadrul Existenței pentr faptul că Ființa în Existență este finită, prin urmare numărul

identităților sale va fi finit, cum la fel şi numărul tuturor ființelor. Doar Dumnezeu poate fi Infinit în Existență! Aceasta este şi diferența dintre Ființă şi Dumnezeu. Toate celelalte ființe sunt şi aparțin aceleiaşi energii spirituale cosmice fiind o unitate în diversitate sau una şi aceeaşi Ființă. Tocmai datorită faptului că este finită şi are acel unu, ființa este una în toate şi toate într-una. Diferă nivelele energetice ale Ființei care se reduc la cuante de energie care sunt sufletele sau identitățile Ființei sau Ființelor fiind acelaşi lucru. Folosesc pluralul pentru a fi mai uşor de înțeles că fiecare suflet aparține Ființei lui ce se află într-o infinitate minus unu de Universuri cu tot atâtea identități, dar fiecare Ființă a sufletului respectiv nu este altceva decât Marea Ființă Universală, care deține atât noțiunea pluralului cât şi a singularului în ea însăşi. Prin urmare atunci când vorbeşti despre Ființă, poți folosi la fel de bine pluralul cât şi singularul. Mai ştiu că trecutul tău este în viitor şi de aceea te naşti prin părinți care sunt de fapt viitorul tău pe această lume, precum planeta Terra este în tine la fel ca şi întregul Univers. Dacă nu ar fi în tine nu l-ai mai vedea cum se desfăşoară în întreaga lui splendoare galactică şi nici nu ai simți adierea vântului la poalele Himalayei. Dacă Universul cu toate spațiile lui nemărginite nu ar fi în tine atunci nu ai mai veni pe lume prin părinți, ci ai veni la fel ca atunci când mori, singur! De ce? Deoarece părinții au fost viitorul tău în lumea cealaltă care au devenit trecut în lumea aceasta, precum tot ce era în afară de tine în lumea cealaltă este în tine pe lumea aceasta, iar afară de tine nu era nimic altceva decât lumea aceasta în care nu erai! Afară de tine este doar lumea morții sau lumea de dincolo în care nu eşti, dar odată trecut Styxul, lumea morții va fi în tine lăsând lumea

terestră pentru prima oară în afara ta, cu imensul Univers al nemărginirilor spaţio-temporale. Cum poate fi întregul Univers nesfârşit în tine dar şi în toate celelalte fiinţe în acelaşi timp? Cum se poate reflecta acesta simultan în miliarde şi miliarde de fiinţe? Foarte simplu, prin visul comun, sau Iluzia Vieţii care este comună pentru oameni, pentru toate speciile de animale, pentru toate speciile de plante care şi ele simt cât şi pentru toate vieţuitoarele acestei lumi. Ce este acest vis? Nimic mai mult decât reacţia pe care o are cuanta de energie a sufletului cu nivelul energetic spiritual al acestei lumi. Rezultatul este Universul pe care-l credem ca fiind în exteriorul nostru dar în realitate este în noi fiindcă reflectarea nivelului energetic spiritual se face în cuanta noastră energetică care este sufletul iar această reflectare nu este nimic altceva decât o reglare energetică dintre cuanta noastră şi alte valori cu care această cuantă interacţionează, valori care la nivel energetic nu pot fi nici exterioare şi nici interioare, ci existente, mai mult decât atât cum am mai spus adineaori întregul Univers spaţio-temporal nu este altceva decât un vis comun al nostru pe baza căruia ne-am structuralizat o viaţă socială, culturală, intelectuală, etc. Tot timpul ne raportăm energetic spiritual la marile valori energetice ale întregii noastre fiinţe, valori în care se află şi cuanta prinsă de acest nivel, cu vis de spaţio-temporalitate. Nemărginirea Universului pe care îl simţim că ne înconjoară şi că noi nu suntem decât un fir de praf faţă de spaţiile uriaşe dintre aştri, nu este nimic altceva decât nemărginirea fiinţei noastre! Dar nivelul energetic spiritual al spaţio-temporalităţii ce anume este? Face parte din fiinţa noastră? Valoric întreaga fiinţă include acest nivel spiritual dar raportat strict la cuanta energetică a sufletului, acest

nivel include cuanta. Prin urmare Ființa se va reflecta mereu în ea însăşi iradiind propriile sale identități existențiale. Toate celelalte Ființe, vor face acelaşi lucru. Poate că veți întreba unde mai încap toate celelalte Ființe odată ce o singură Ființă este un infinit minus unu de nivele energetice spirituale? Simplu, doar în Iluzia Vieții există timp şi spațiu, în realitatea Adevărului Absolut acestea nu există, ci sunt doar nişte nivele energetice spirituale! Fiecare Ființă nu este altceva decât un Echilibru energetic spiritual. Acest Echilibru se realizează atât între raporturile cu alte Ființe cât şi cu sine. Atunci când se realizează Echilibrul cu sine avem de-a face cu o identitate sau mai multe a Ființei respective deci cu pluralismul Ființei sau Ființelor ca pe urmă să se realizeaze Echilibrul între raporturile dintre identități devenite Ființe prin urmare cu alte Ființe deci cu alte Echilibre avem de-a face cu unicitatea Ființei. După câte se vede este exact invers, deoarece mai întâi Ființa va trebui să se reflecte în sine adică să–şi raporteze propriul Echilibru la sine deci la unicitatea sa, la singularitate, pentru a da naştere identităților, deci altor Ființe, multitudinii, deci pluralismului. Acest, termen de întâietate nu este nimic altceva decât termenul care defineşte şi trasează frontiera dintre Ființă şi Dumnezeu, dintre finit şi infinit, cât şi dintre alte forme care nu aparțin existenței. Existența nu este altceva decât Ființă! De aceea odată ce noi nu suntem nimic altceva decât nişte Echilibre sau identități ale Ființei nu putem concepe o altă formă de aceeaşi importanță ca Existența decât Existența.

Echilibrele Ființei pot să se raporeteze la o sumedenie de alte şi alte Echilibre ale aceeaşi Ființe creând o multitudine de lumi cum ar fi unele unde nu

există mişcare dar este viață, lumi unde transformarea este dată de inversul acesteia, stagnarea, cât şi alte şi alte Echilibre posibile. În aceste călătorii alături de Lumina Divină am aflat ce anume este Lumina şi ce mare deosebire este între ceea ce admitem noi că este Lumină şi ceea ce este aceasta în realitate. Lumina nefiind altceva decât Persoana care se află alături de Dumnezeu şi personalizează visul Lui Dumnezeu despre Existență şi alte asemenea ei. De aceea fiecare obiect, lucru, cuvânt, gând, sentiment, viață se iluminează primind semnul Existenței deci semnul Ființei. Orice obiect în spațiul cosmic devine luminos indiferent cât de adânc este întunericul atunci când acesta există, deci ființează. Fiecare cuvânt, sau gând indiferent cât de greu sau urât este, acesta devine iluminat de Lumina spirituală pentru că ființează la fel ca şi obiectul din spațiul cosmic. Ce este foarte interesant este faptul că fiecare identitate sau Echilibru al Ființei sau Ființelor fiind acelaşi lucru după cum am explicat, naşte o altă identitate sau un alt Echilibru, acest proces perpetuându-se la infinit. Orice Echilibru este consființit de liberul arbitru, chiar şi la nivelul obiectelor necuvântătoare, spun aceasta întrucât oricât de ciudat ar părea şi acestea se supun anumitor legități care le îndreptăţeşte să aleagă calea ce o va urma, cu sau, fără voia lor. De aceea este bine ca în scurta viață pe care o avem pe Terra în calitate de oameni să gândim şi să avem o conduită cât mai aproape de Dumnezeu, dar nu în sensul fanatismului şi nici în cel al delăsării totale, ci în sensul iubirii, bunăvoinței, înțelegerii, milei şi compasiunii, pentru tot ceea ce ne înconjoară. Doar atunci vom fi cu adevărat mai apropiați de Dumnezeu. Liberul arbitru este calea care duce spre împlinirea Destinului.

Liberul arbitru se supune voinței chiar şi în Iluzia Vieții, iar Destinul pare că se supune voinței dar nu este aşa, prin urmare Liberul arbitru care se supune voinței devine predictibil deci cunoscut pe când Destinul, impredictibil deci necunoscut, prin urmare cunoaşterea precede necunoaşterea precum predictibilitatea precede impredictibilitatea, şi de aici nu rezultă nimic altceva decât faptul că oricât de decişi am fi să ne înfruntăm singuri soarta doar singur Dumnezeu va fi cel care o poate pecetlui. Ce este şi mai interesant e faptul că tocmai Destinul este cel care la rândul lui naşte iarăşi Liberul Arbitru. Ființa nefiind altceva în ansamblul ei decât un Echilibru dintre Destin şi Liberul arbitru, chiar dacă în realitate Liberul arbitru este caracterizat prin legitate, astfel privită prin prisma Adevărului absolut, Ființa fiind un Echilibru dintre Destin şi Legitate. Abia acum am înțeles că întregul Univers nu este altceva decât un vis măreț, cu toate că nu este static, nu pentru că nu ar putea fi reprezentat astfel ci pentru simplul fapt că gravitația pe care o percepem ca fiind o forță supusă unei anumite legități nu este altceva decât un anumit nivel de incluziune diferit față de identitatea ființei noastre care în Iluzia Vieții ne este reprezentată ca o forță, decorându-ne astfel Universul, pe care-l vedem într-o continuă expansiune datorat acele Iluzii a Vieții, expansiune, care există doar raportată la visul nostru comun. De aceea nu cad stelele unele peste altele! De aceea avem Iluzia Vieții în care Universul este într-o continuă expansiune. Nu, Universul nu este nici static şi nici într-o continuă expansiune, el este virtual!

Privesc la fotografia veche de familie. Tresar fiindcă sunt aici şi nu acolo, fiindcă acum mai bine de

o sută de ani, nu numai că nu existam, dar nu erau nici măcar părinții şi bunicii mei.

Nu existau nici părinții sau bunicii soției mele.

Tresar fiindcă nu pot înțelege ce înseamnă să nu exişti, mai ales când ştii că au existat păsările, copacii, sărbătoarea câmpenească dar undeva într-un trecut față de care, eu, mă aflu într-un viitor de peste un secol.

Oare câte viitoruri vor şti că m-am născut eu?

De ce?

De ce atâtea viitoruri nenăscute încă, dar care se vor naşte cu siguranță?

De ce aceste viitoruri pot şti totul despre mine iar eu nu am voie să ştiu nimic despre ele?

Eu sunt trecutul lor?

Poate fi la prima vedere o întrebare copilărească dar în realitate este una dintre cele mai tulburătoare întrebări care le poate formula ființa umană, posesoare a conştiinței ce îi indică faptul că EXISTĂ !

De ce existăm ACUM ŞI NU atunci?

De ce viitorul recunoaşte trecutul în conştiința ființei şi nu invers?

Să trăiască ființa mai mult în viitor?

Cunoaşterea ființei se află în viitor iar misterul ei cu tot ceea ce ar dori să devină, cu năzuințele, speranțele şi dorințele sale se află în trecut?

La fel şi Întâmplarea, Liberul Arbitru şi tot ceea ce noi în calitate de ființă nu ştim?

Viitorul ființei este de fapt trecutul acesteia precum trecutul său devine viitor!

Ceea ce ştim este că viitorul devine trecut şi poate recunoaşte detaliile trecutului în conştiința ființei, dar nu şi invers.

Astfel ființa trăieşte în viitor unde şi conştientizează detaliile simțirii privind măreția trecutului din turnul său de fildeş al propriului DESTIN.

Prin urmare, tot ceea ce noi nu ştim este trecutul, iar ceea ce cunoaştem rămâne viitorul.

Doar viitorul este capabil de cunoaştere, nefăcând altceva decât să recunoască trecutul.

Aceasta este esența Iluziei Vieții pentru ființă „SĂ RECUNOASCĂ TRECUTUL DIN VIITOR AVÂND ILUZIA CĂ TRĂIEŞTE PREZENTUL”

Atunci cei care se vor naşte în viitor şi despre care nu ştim nimic referitor la detaliile propriilor vieți se află undeva în trecutul nostru şi nicidecum în viitor fiindcă doar trecutul este cel care îi interzice ființei accesul liber în sânul său.

Prezentul este mai iluzoriu decât orice pe lume, fiindcă frontierele sale între trecut şi viitor sunt inexistente.

Ființa nu poate şti care este limita trecutului față de viitor, dacă aceasta este de o fracțiune de secundă sau total inexistentă atâta timp cât contemplă un trecut dintr-un viitor care-i creează iluzia că poate percepe necunosctul şi imperceptibilul.

Viața pare o luptă pentru a-ți clădi un destin care în realitate este dat!

Atunci ce este moartea dacă nici măcar nu ştim ce este viața?

Dacă moartea se află undeva după finalizarea vieții, atunci ce anume se află înainte de viață?

Să fie aceeaşi moarte?

Oare eram mort când acest grup de oameni se pozau într-o minunată zi de vară acum mai bine de un secol la acea serbare câmpenească?

Dacă eram mort, unde anume mă aflam?

Oricum nu ştiu nimic despre acel moment pentru a putea poziționa locul unde anume aş fi putut exista.

După viață, va fi la fel ca acum mai bine de o sută de ani când de fapt, nu existam?

Nimic!

Neant!

Viața este un mare cadou făcut morții precum moartea vieții!

Ştim noi oare ce este neantul, odată ce suntem atât de departe de adevărul absolut?

Oare în această viață nu suntem mai morți decât în moarte?

Şi dacă este aşa înseamnă că poate eram la serbarea câmpenească din fotografia învechită sau poate că eram altundeva, dar ERAM!

Din acel moment am fost mai interesat mai mult ca niciodată de viața de după moarte, sau poate că e impropriu spus „ viața de după moarte" fiindcă noi habar nu avem ce este viața necunoscând adevărul absolut darămite moartea?

Suntem uneori convinşi că ceea ce trăim în timpul vieții se poate atribui şi morții!

Este complet fals fiindcă viața nu este moarte precum moartea nu este viață.

Cu cât complicăm mai mult lucrurile cu atât ne depărtăm de adevăr.

Viața este un lung şi obositor vis primit în dar de la destin fără ca să ştim cu adevărat, vreodată, de ce?

Adevărul nu este câtuşi de puțin acela pe care pretindem că-l cunoaştem.

Nu există decât un singur adevăr şi anume Adevărul Absolut, iar pentru a-l cunoaşte gândirea ta va trebui să fie infinită!

Nu cred că omul poate concepe şi gândi la nivel infinit.

De aceea este bine să nu ne pierdem credința în Dumnezeu şi chiar dacă unele lucruri din cărțile sfinte le punem în discuție, chiar dacă vrem mai întâi să cercetăm în ceea ce credem dându-ne cu părerea, este total greşit fiindcă tot ce ştim noi că există în lumea aceasta este o simplă iluzie care se învârte în jurul unui singur adevăr: Dumnezeu sau Marele Creator.

Dumnezeu a creat Universul care face parte din El !

Deasupra timpilor şi a spațiilor!

De aceea Dumnezeu nu E creeat cu început şi sfârşit, ci etern!

Dumnezeu nu S-A născut vreodată şi nici nu va muri vreodată!

EL EXISTĂ!

CAPITOLUL 2

Totul a pornit de la câteva vise pe care nu numai că nu le voi putea uita întreaga mea viață dar mai mult decât atât, nici măcar nu cred să fi fost vise în adevăratul înțeles al noțiunii de vis, întrucât în timpul somnului eram conştient că dorm şi ceea ce s-ar spune că visez nu este altceva decât o trăire cât se poate de reală într-un spațiu din care mă pot reîntoarce oricând înapoi în lumea în care dorm!

Prima oară, mă aflam undeva la marginea unui oraş necunoscut, cufundat în noapte .

In timp ce priveam la luminile multicolore ale acestuia de la o oarecare distanță, am început să devin din ce în ce mai uşor, atât de uşor încât la un anumit moment am simțit că pot să zbor.

Pluteam deasupra vârfurilor copacilor dintr-o pădure ce aveau undeva o poieniță ascunsă între ei.

Era senin şi Luna licărea alături de stele într-un concert cosmic acompaniat de sunetele greierilor.

După ce am zburat de câteva ori în jurul acestei poienițe admirând o statuie uriaşă de granit, asemănătoare celor din Insula Paştelui, care se afla undeva la o margine a acesteia, am simțit deodată o forță care-mi îngreuna trupul determinându-mă să mă aşez pe iarba mătăsoasă.

Nici acum nu ştiu de ce anume m-am aşezat cu spatele pe iarbă privind la cerul senin.

Deodată mi-am dat seama ca mă aflam cu capul la picioarele statuii de granit.

O Lumină de culoare albă se desprinse dintr-o stea care până atunci licărea undeva pierdută în cine ştie care colț al Universului.

În acelaşi timp vedeam cum şi steaua în sine se apropia de mine parcă dorind să zorească razele albe ce scrutau privirea mea.

După scurt timp am primit razele în sufletul meu !

Steaua rămase la o oarecare distanță.

Simțeam un sentiment de linişte, de fericire, o plenititudine sufletească care până atunci nu mi-a mai fost dat să o trăiesc.

Realizam că nimic din lumea în care trăisem până atunci nu se regăsea în tot ceea ce-mi era dat să simt în acele momente.

Atunci mi-a venit aşa deodată să plâng de fericire, dar nici o lacrimă nu se putea aşeza pe obrazul meu fiindcă acolo unde mă aflam nu existau pur şi simplu lacrimi doar trăiri profunde feerice alături de Creator care era în acea rază de lumină albă, Lumina Divină …….

Ştiam că era Lumina Divină fără să mi se spună.

Şi nu cred că mi s-a zis ceva, decât mi s-a transmis mai mult pe cale mentală, spun mai mult, fiindcă ştiam că vorbesc din adâncul sufletului meu mai bătrân decât vremurile toarse la roata destinului cosmic.

Atunci Lumina Divină mi-a zis prin mine însumi mult mai multe decât aş putea să-mi spun mie însumi o viață întreagă.

La fel ştiu că ceea ce scriu mi-a fost transmis de Lumina Divină. Primele cuvinte, dacă le putem numi aşa au fost:"…fii binecuvântat, Sunt alături de tine ."

"Ia-mă cu tine", i-am zis Luminii Divine.

"Nu acum .Termină ce ai de terminat mai întâi şi apoi", mi-a zis Lumina Divină

"Ce să termin?" îi spun Luminii Divine.

"Eşti un suflet ce a fost de multe ori în această lume, un suflet bătrân în tinerețea sa.

Nu te-ai născut întâmplător ci pentru a lăsa un semn al Meu în lumea în care te afli, la fel ca şi fiecare om", spuse Lumina Divină.

"Simt nevoia să mă îndrept către Tine, să pot pluti în aerul răcoros al nopții la fel ca şi o pasăre sau un gând ce străbate aievea distanțele propriilor sale dorințe. Ia-mă la Tine", i-am zis Luminii Divine.

"Încă nu a sosit clipa. Statuia la picioarele căreia te afli este semnul ființei tale.

Destinul fiecărui om este o statuie, mai mare sau mai mică, mai urâtă sau mai frumoasă, mereu supusă de-a lungul vieții ploilor şi vânturilor sentimentale,

banale iluzii care cern clipele la sita speranțelor etern deşarte dar pline de dorința încrederii că într-o zi şi infinitul va deveni la fel de cunoscut pe cât de cunoscute sunt orizonturile brăzdate de albastrul cu nume de senin sau de griul cu nume de nori.

Te naşti pentru a şti de ce ploaia de vise cade din cer şi nu din pământ, dar mori fiindcă ori cât de tare ar fi granitul propriei tale statui, sunt vânturile de miazăzi cât şi cele de miazănoapte care o macină neîncetat indiferent cât de bune sau rele sunt aceste vânturi ”, îmi zise Lumina Divină.

“Ce minune mai mare poate fi decât viața?

Să ştii că există ploaia şi orizonturile, să ştii că exişti?”, i-am zis Luminii Divine.

“Pe buzele omenirii e frig!

A început iarna sentimentală în pustiul tehnologiilor al alienării şi angoaselor omenirii.

Vrând să vă apropiați de Mine prin tot felul de invenții în toate domeniile nu faceți nimic altceva decât să vă îndepărtați, deoarece armonia omului se face prin apropierea acestuia de natură şi în nici un caz prin fuga de aceasta, prin psihoza de a naşte mereu un nou şi nou modernism ucigător!

Omului îi este ruşine să mai iubească simplu şi fără nici un interes, îi e silă să mai plângă asemeni unui copil şi a uitat demult că se află şi acum la sânul Meu care l-a zămislit !

Fiind aproape de natură sunteți aproape de Mine, înțelegând natura Mă înțelegeți pe Mine!”

“Omenirea trebuie în primul rând să se regăsească pe sine şi abia apoi să se hotărască în ce direcție să meargă.”

“Eşti un suflet foarte vechi care ai trecut prin multe lumi iar dacă nu îți vei îndeplini misiunea pentru care te-ai născut aici, vei fi distrus în vecii vecilor.”

Deodată Lumina care-mi vorbise dispăru la fel de repede precum apăru, undeva în adâncurile Universului, devenind o stea care se pierde la fel de repede în puzderia de alte stele în cine ştie ce colț al Universului.

Devenisem la fel de greu ca şi în lumea mea fără să mai pot pluti în aer.

Ascultam zumzetul ierbii adiată de vânt şi acompaniată de greieri.

Am rămas întins pe iarbă la picioarele statuii propriului meu destin.

Nu ştiu de ce, dar nu vroiam să mă trezesc în camera unde ştiam că dorm, dar nu aveam de ales fiindcă deocamdată aceea era lumea mea dată de Dumnezeu.

Într-un târziu m-am ridicat în picioare, am mai admirat odată statuia şi pe urmă mi-am zis să mă trezesc din somnul lumii mele.

Atunci am deschis ochii şi mă aflam deja în camera mea.

A doua oară când m-am mai întâlnit cu Lumina Divină, fiind de fapt şi ultima oară, a fost cam la o lună după prima înâlnire.

La fel de bine îmi dădeam seama şi de data aceasta că în lumea mea dorm şi că am impresia că visez, dar nu este deloc aşa, fiindcă mă aflam într-o altă lume, lume în care mă întâlnisem cu Lumina Divină.

Mă aflam undeva într-o încăpere subterană de mari dimensiuni unde nişte preoţi primeau şi îndrumau sufletele celor morţi.

În acea încăpere se aflau câteva morminte ce aveau pietre funerare.

Un preot mă ameninţase cu ceea ce mă aşteaptă, după care se îndepărtă de mine zicându-mi că încă nu mi-a sosit ceasul.

Nu ştiu de ce simţeam un fel de ură în glasul şi privirea lui, de parcă ar fi fost fericit pentru că păcătuisem pe pământ iar acum trebuia să plătesc totul.

Eram îngrozit privind la sufletele care erau trimise undeva printr-o poartă uriaşă ce ducea mai adânc în subteran.

Să fi fost calea spre infern?

Cine ştie, dar tot ce pot să spun sunt sentimentele de groază care mi-au fost date să le trăiesc.

Văzând că am o portiţă de scăpare întrucât încă nu-mi venise ceasul, m-am îndreptat îngrozit către intrarea pe unde venisem.

Afară se însera, o înserare rapidă cum nu există pe pământ.

În câteva minute era seară.

Odată ajuns afară am început să alerg îngrozit cât mai departe de subteranele unde mă aflasem.

Doream din inimă să mă trezesc în patul unde am vrut să aţipesc.

Aş fi dat orice să simt plapuma, să deschid ochii, să pot aprinde calculatorul şi să navighez aiurea pe internet zicându-mi că totul nu a fost nimic altceva decât un coşmar.

Deodată am văzut că pot să plutesc în aer.

Mi-am reamintit de aşa zisul vis pe care-l avusem cu aproximativ o lună în urmă, iar acum ştiam că sunt în somn în lumea mea şi că de fapt îmi amintesc într-un vis despre un alt vis, dorindu-mi să mă trezesc.

Se întunecase iar eu zburam peste vârfurile unor copaci.

Am recunoscut locul.

Mă aflam exact în acelaşi loc unde am avut întânirea cu Lumina Divină.

De data aceasta nu mai exista în poieniță statuia la picioarele căreia mă aşezasem cândva.

Deodată am redevenit greu şi m-am aşezat pe iarbă, privind la bolta înstelată.

Mă aflam în acel loc şi căutam cu privirea acelaşi cer unde înainte mă întâlnisem cu Lumina Divină.

Una dintre miliardele de stele din Univers începu să se apropie de mine, devenind din ce în ce mai mare.

S-a oprit la o anumită distanță.

O rază albă ca laptele s-a desprins din steaua magică şi mi-a îmbrățişat pieptul.

Nu pot descrie momentul de euforie, de linişte şi totală consolare ce m-a cuprins.

Cu toate că am vrut să-I vorbesc să comunic cu Lumina Divină nu am reuşit.

Nu ştiu de ce nu am fost în stare să formulez măcar o singură frază.

Totul nu cred să fi durat mai mult de căteva secunde din lumea noastră, după care, precum a venit tot aşa s-a retras către steaua ce devenise cândva din ce în ce mai apropiată de mine, care acum se depărta undeva în Univers.

Atunci mi-am zis că trebuie să mă reîntorc în lumea mea unde să mă trezesc.

În câteva secunde am deschis ochii.

Mă aflam în camera mea.

N-am înțeles nici atunci cum nu pot să înțeleg nici acum de ce venise la mine Lumina Divină fără să-mi spună nimic?

Sau poate că a vorbit adânc cu partea subconştientă a sufletului meu?

Poate că ceea ce s-a întâmplat nu am să ştiu niciodată.

Tot ce pot să afirm este că am fost fericitul suflet care s-a întâlnit cu Lumina Divină şi la fel de fericit fiindcă am avut cale de întoarcere când mă aflam la porțile infernului, cale pentru care alte suflete ar fi dat orice numai să mai aibă câteva clipe de viață pământeană pentru a-şi răscumpăra oarecum greşelile spre a nu fi trecute dincolo de poarta infernului.

Pot să afirm că m-am mai întâlnit încă de două ori cu infernul la fel de conştient că în lumea mea dorm.

Nu doresc nimănui să ajungă acolo.

Prima oară mă aflam undeva într-un loc pustiu şi izolat. Eram singur pe un sol nisipos de culoare roşiatică brăzdat de cute adânci drept semn al unei secete prelungite. Cerul de culoarea sângelui se împreuna cu pământul formând un tot unitar. Nu era Soare iar lumina venea difuză dintr-un orizont ascuns de dune deşertice. O căldură insuportabilă, acompaniată de o sete la fel de cumplită te determina să mergi fără încetare spre un alt şi alt orizont care se pierdea sub conformația aceloraşi dune. Ştiam că dorm şi am cerut cu insistență Lui Dumnezeu să mă

scoată din acel plan existențial pentru a reveni în patul meu.

Altă dată infernul mi-a fost dezvăluit ca fiind o curte mare alături de o clădire .

Ei bine, în acea curte plină de oameni sau mai bine zis de sufletele acestora, e o durere cumplită.

Aceste suflete sunt chinuite de a sta lipite de asfaltul care arde la fel ca şi plita unei sobe.

Vor să se ridice şi nu pot, îşi doresc de un infinit de ori moartea dar aceasta nu mai vine, fiindcă viața a trecut.

Este doar o formă de infern, fiindcă sufletele sunt prea grele din punct de vedere energetic spiritual, pentru a se ridica de pe asfaltul încins.

Alături de acest infern mai sunt sute, mii, de alte infernuri, totul în funcție de energia ta spirituală pe care o posezi.

Un alt plan existențial cât se poate de cumplit a fost şi acela în care persoanele apar schimonosite într-un mod hidos, pline de teama a ceea ce va urma.

Tot ce pot să spun este să ne rugăm la Dumnezeu cât mai profund cu putință, să nu ne credem mari şi tari fiindcă nu suntem nimic altceva decât umbre trecătoare şi atât.

Tot ceea ce credem că, ctitorim, că înfăptuim nu este nimic altceva decât deşertăciune.

Dorința mea a fost să caut pe la diferite spitale din New York, persoane care au trecut prin această experiență, respectiv moarte clinică sau diferite stări comatoase.

Rezultatele au fost terifiante, întrucât majoritatea subiecților aveau parte de o lumină care le inspira fericire, o stare de beatitudine ale cărei raze îi atrăgeau asemeni unui magnet ducându-i printr-un

tunel la capătul căruia se aflau în majoritatea cazurilor imagini paradisiace cât se poate de pozitive iar în altele, imagini de coşmar care cu greu se puteau îndura.

Cu cât discutam mai des cu astfel de persoane care au avut experiența trecerii, cu atât mai mult doream să trăiesc un astfel de episod.

Simțeam ceva nedefinit care mă atrăgea spre acest lucru, mai ales că în majoritatea cazurilor cei care se aflau la porțile lumii de apoi erau întâmpinați de către Iisus Christos sau un sfânt, în cazul creştinilor, de o voce, alteori, sau de diferite personaje semnificative ale religiei persoanei în cauză, iar pentru atei de către ființe pe care le-au cunoscut sau nu le-au văzut nicidată.

Ce pot să afirm este că tuturor acestor oameni, li s-a spus că deocamdată nu este timpul să treacă acel prag şi prin urmare trebuie să se reîntoarcă în lumea celor vii, unde îi aştepta corpul rece şi inert undeva pe această planetă a războaielor şi suferinței care este Terra.

O altă latură interesantă a acestor pionieri între tărâmuri era şi faptul că în scurta lor vizită pe celălalt tărâm îşi întâlneau rudele decedate cu ani de zile în urmă.

Cei bătrâni deveneau tineri, iar copiii mici adolescenți.

În mai multe cazuri, întrebând despre îmbrăcăminte mi-au răspuns că majoritatea purtau un fel de togă romană de culoare albă, picioarele şi mâinile devenind oarecum eterice pierdute într-un fel de ceață.

Cred că unul dintre cele mai importante lucruri pe care ar trebui să le învățăm întreaga noastră viață ar fi acela de a şti cum să murim.

Pentru aceasta depinde foarte mult şi de energia pozitivă sau negativă cu care îți este încărcat sufletul, dar mai ales, cum anume ştii să separi ceea ce e bun în tine față de răul din sufletul tău.

Indiferent dacă vei alege calea sinuciderii sau a „ morții naturale”, am pus între ghilimele fiindcă nici o moarte nu survine pur natural, în momentul trecerii să nu-ți regreți niciodată viața, întrucât pe aceea pe care o părăseşti, niciodată nu o vei mai recăpăta.

Important este să nu regreți nimic, iar Calea pe care te afli, să-ți fie unica ta dorință şi speranță!

Doar astfel vei reuşi să-ți separi răul de binele din tine.

Am avut parte de multe discuții şi cu unii candidați la sinucidere, spun asta fiindcă în cele din urmă au fost salvați din sânul Marii Treceri, rămânând doar candidați.

Mulți mi-au dezvăluit infernul care le era dezvăluit de către Calea Morții, întrucât față de ceilalți muribunzi, ajutați de speranța că-şi vor reveni, deoarece aceasta murea ultima, sinucigaşii îşi pierdeau tocmai această speranță, fiind siguri că vor muri, regretând în ultima clipă viața cu imaginea ei iluzorie ce-ți inspiră teama de moarte, scoțând în cele din urmă răul propriilor lor personalități în evidență.

De aceea energiile superioare ale astralului nu-i vor putea accepta lăsându-i undeva pe o treptă inferioară, un nivel al groazei şi ororilor.

Bineânțeles că şi un sinucigaş ar putea ajunge într-un nivel superior spiritual dacă ştie cum să moară, față de un muribund care nu se desparte de speranța deşartă a iluziei acestei vieți, cum că va scăpa şi de data aceasta, pe care un sinucigaş în majoritatea cazurilor nu o mai are.

Abia când se conştientizează posibila iminență a decesului acceptă situația cu o oarecare stare de supunere față de necunoscutul propriului său subconştient.

Acesta este momentul decisiv al nivelului spiritual pe care vei merge fiindcă dacă vei accepta totul fără să regreți şi îți vei înfrânge orice urmă de teamă sau angoasă, cu cât vei fi mai liniştit acceptându-ți în linişte fără tulburări propriul tău destin, cu atât mai mult vei urca nivele spirtuale din ce în ce mai superioare.

Teama face parte din răul care se află în noi.

Este şi un fel gardian al iluziei propriei noastre vieți, prin care viața încearcă să se mențină mereu prima față de rivala sa moartea.

Oricât de ciudat ar părea, speranța, este vârful de lance al părții pozitive a ființei înaintea morții, iar teama şi regretul al părții negative a propriei noastre ființe.

Prin sinucidere, respectiv în momentul când se apropie Marea Trecere cea care se pierde prima este tocmai speranța, lăsând locul fricii de moarte şi al regretului față de viața pierdută.

Aceasta face parte din arhitectura iluziei vieții aparținând psihicului uman.

Cu toate că nu ar trebui să ne fie teamă de moarte, ne este şi doar un nebun ar putea afirma că lui îi este indiferent dacă mâine va muri sau nu!, fiindcă viața în sine se lasă învinsă cu greu.

Dacă nu ne-ar fi teamă de moarte ne-am fi autodistrus încă de la începuturile biologice ale ființei.

Teama în sine este un truc al vieții pentru a ne ține încătuşați în minciuna propriei noastre existențe.

De ce să nu recunoaştem că unul dintre factorii de bază, care mențin viața este teama de moarte şi regretul pierderii vieții, într-un cuvânt, viața se menține prin partea negativă a ființei.

Oricât de mult am încerca să ne ascundem de noi înşine, viața se menține prin negativul din noi care nu poate fi înfrânt decât cu speranța care aparține pozitivului.

Oricât de paradoxal ar părea viața se menține prin răul din noi pe când moartea prin binele din noi.

Acesta este Marele Paradox al existenței noastre.

Ne naştem buni pentru a muri răi!

Viața are nevoie să devenim răi, iar moartea buni.

Nu există om care să nu greşească măcar odată în timpul vieții, în timpul acestei iluzii care ne transformă neîncetat în opusul nostru, tocmai pentru a ființa, iar când suntem înaintea Marii Treceri, încercăm să aflăm fărâma de puritate din noi ca să aflăm în cele din urmă că o pierdusem de foarte mult timp la loteria propriului nostru destin.

De ce toate astea se întâmplă doar când viața nu prea mai are ce să ne facă?

Totul stă în speranță!

Cei care se sinucid îşi pierd tocmai această speranță.

Această speranță a unei noi vieți, a unui nou început chiar şi în această lume atât de posibilă dar mai ales de imposibilă.

În momentul sinuciderii dorința de a-şi accepta moartea depăşeşte dorința de a spera într-o nouă viață.

De aceea în marea lor majoritate, cei care au reuşit să moară sunt cu fețele crispate pe când cei

care privesc moartea ca pe o întâmplare iluzorie în jocul vieții par liniştiți şi împăcați cu sine, tocmai fiindcă au reuşit să moară cu speranța unei noi vieți pe buze.

Trăind din plin moartea şi murind viața.

Tocmai de ceea ca să poți trăi şi tu din plin moartea şi să fii la fel de liniştit chiar dacă te sinucizi, va trebui în primul rând să nu-ți pierzi speranța că de fapt te-ai sinucis pentru a-ți părăsi viața, iar dacă ai făcut-o a fost cu certitudine pentru o nouă viață, pentru mai multă speranță, împlinire şi nu în ultimul rând, regăsire de sine.

Priveşte sinuciderea ca un joc al întâmplării, al hazardului care ne caracterizează tocmai viața, alungă-ți teama şi regretul care aparțin unei lumi pe care oricum vrei să o părăseşti.

Indiferent dacă mai repede sau mai târziu.

De multe ori am auzit că sinucigaşii ar fi oameni slabi care recurg la acest gest din laşitate.

Eu cred că de fapt este total invers.

Sunt printre cei mai puternici dintre semenii noştri.

Sunt persoane care-şi înfruntă minciuna iluziei mare ale propriei lor vieți, până în ultima clipă înfruntându-se pe ei înşişi!

Ştiu că trec prin momente cumplite, şi cu toate aceste mi-aş dori să trăiesc „pe viu" un asfel de eveniment pentru a ştii ce este de fapt dincolo?

Oare într-adevăr există acest „dincolo"? .

Dacă nu ar exista atunci înseamnă că nici viața aceasta nu ar avea nici un sens întrucât totul ar fi lipsit de orice logică.

Unica logică veridică a faptului că existăm sub soare este că după această experiență pentru unii mai mult sau mai puțin plăcută vom trece „dincolo".

Într-un cuvânt, fără moarte viața nu ar mai avea nici un sens şi asta nu mă refer la moartea totală ci la moartea pe care o vom trăi devenind o altă lume.

Nu pot înțelege exact de ce, dar, dacă ar fi ca omul să se regăsescă pe sine nu ar putea-o face decât renegându-şi propria sa viață.

Mă simt asemenea unui savant care studiază un fenomen şi este în stare pentru sacrificiul suprem doar pentru ca într-o bună zi să obțină cutare sau cutare formulă care să-i certifice o descoperire sau alta.

Poate că vreau să mă sinucid pentru a-mi putea înțelege mai bine propria mea viață, să-l întâlnesc pe străinul din mine căruia nici măcar nu-i cunosc adresa şi pe lângă care aş trece pe stradă fără să mă opresc neştiind că într-o zi oarecare printre mulțimile de străini mă aflam şi eu trecând pe lângă mine.

Care ar fi alternativa pentru a te regăsi?

Să apelezi la tot felul de psihologi care te vor educa cum anume să subzişti în litera şi spiritul legităților propriei tale vieți cu adresă pierdută încă de la naştere, plină de teamă şi angoasă, de absurd, de neliniştea parveniților din jurul tău, care asemeni psihiatrilor sunt convinşi că au o adresă precisă în propriul lor act de identitate al vieții, fără să înțelegă că de fapt în propria lor prostie, nu trăiesc decât Iluzia Vieții dată de cele cinci simțuri imbecile, scoase ca de la tipar pentru întrega suflare.

Când vorbesc de marea cultură, cu atât mai mult îmi vine să-mi pun ştreangul de gât.

O sumedenie de cărți, în care unii nu numai că nu au nimic de spus, dar mai mult decât atât, se mai consideră şi deținătorii unor tulburătoare adevăruri despre existență .

Oare toate acestea ce denotă?

Când Adevărul Absolut nu poate fi cunoscut deloc în iluzoria noastră viață?

Când majoritatea autorilor sunt încartiruiți în găşti scriitoriceşti, adevărate haite în care se laudă unii pe alții la comandă creându-şi false aureole de genii.

Haite înțesate de aşa zişii critici literari pentru ca întreg acest eşafodaj al minciunii să fie complet?

În celelalte domenii se întâmplă cam la fel.

Ce altceva poate să fie cultura decât un tip de sinucidere ideatică al maselor?

Cred şi în existența operelor monumentale, doar că pe acestea le numeri pe degete.

Ştiința oare nu este tot un fel de sinucidere?

Alienare?

Oare suntem mai fericiți odată cu avântul tehnologic?

Recunosc că pe lângă bombe atomice, avioane de luptă sau tehnici de spionaj sunt şi spitale din ce în ce mai performante şi avioane de transport şi câte şi mai câte.

Avem din ce în ce mai multe, avem şi avem, pentru că asta dorim şi am dorit să avem chiar dacă nu în unanimitate şi chiar dacă ştim că a sosit demult ziua când dorința noastră nu mai contează iar prin urmare vom avea silit din ce în ce mai multă tehnologie cât şi din ce în ce mai multă disperare.

De ce?

Pentru că în goana omului spre libertate, acesta nu face mai mult decât să se afunde în mocirla propriei sale înstrăinări.

Omul nu este şi nu va fi niciodată pregătit pentru a evada din statutul său de ființă biologică în cel de maşină cibernetică.

Societatea în schimb îşi impune încetul cu încetul propriile sale legi robotice care se vor o nouă definiție a omului modern.

Ce am realizat concret printr-o societate mai liberă, în afară de prostituție morală, intelectuală sau politică?

Oare fiecare dintre noi nu ne sinucidem în fiecare zi care trece puțin câte puțin?

Speranța omului în timpul vieții este de a clădi, de a reliza câte ceva, de a o lua iarăşi şi iarăşi de la capăt ajutat de către cele cinci simțuri!

Oare dacă ar avea o sută sau un milion de simțuri ar mai avea aceeaşi speranță?

Cu siguranță că ar fi o alta.

Tulburător este dacă am afla cum anume ar putea arăta o asemenea speranță?

Dar o eră tehnologică unde oamenii să beneficieze de sute sau milioane de simțuri?

Dar roboții, casele, locurile de agrement?

Oare pe lângă văz sau auz ce anume simțuri ar mai putea fi şi ce anume arte s-ar mai naşte?

Dacă adăugăm unui simț o artă, la un milion de simțuri ar fi un milion de arte, dar la sute de miliarde de simțuri?

Acolo este posibil ca numărul artelor să întreacă numărul locuitorilor şi atunci fiecare ar putea fi un mare artist sau savant sau om de cultură.

Atunci ce este cultura în general?

Într-o societate în care locuitorii să fie înzestrați cu miliarde de simțuri cu siguranță că un copac înflorit primăvara din societatea noastră ar fi cu certitudine altceva.

Poate ceva deosebit de frumos dar poate şi deosebit de urât.

Atunci oare putem vorbi despre cultură?

Nu este aceasta mai mult un delir colectiv bazat pe cele cinci simţuri ale noastre?

Ştim cu certitudine că opera lui cutare sau cutare scriitor sau compozitor sau pictor este genială?

Atunci ce anume este genial şi ce anume nu?

Oare viaţa noastră în sine este genială?

Mai bine zis este rezultatul de geniu al Marelui Creator sau o simplă greşeală de care fuge îngrozit lăsând-ne la fel de singuri cum ne-am născut sau cum vom muri fiecare dintre noi?

Cultura noastră este şi o simplă obişnuinţă asortată cu politică şi sărată cu sfori trase din cine ştie ce unghere ale maleficului social.

Am spus obişnuinţă pentru că auzind un nume care a realizat ceva de multe ori el devine un fel de vedetă, politică, fiindcă fiecare mare realizare este folosită în cele din urmă de un anume interes iar despre sforăriile din ungherele maleficului nu cred că are rost să mai amintesc despre atâţia şi atâţia creatori care nu numai că nu au avut nimic de spus dar sunt în manuale de şcoală.

Cred că unicul termen care i se poate atribui culturii este acela de vedetism prost şi înfumurat.

O altă întrebare ar fi şi aceea dacă o societate ale cărei indivizi beneficiază de mai multe simţuri faţă de noi are oare posibilitatea să observe şi lumile cu mai puţine simţuri penetrându-le sau nu?

Iar dacă nu, de ce?

De ce noi nu cunoaştem decât lumea noastră şi atât?

De ce nu cunoaştem şi o lume unde etalonul să fie doar trei sau două sau un simţ?

Tot ce putem face este să ne imaginăm o astfel de societate unde indivizii să nu audă sau să nu vadă

sau să nu guste şi chiar să creăm mental o astfel de lume.

În schimb când vine vorba de mai multe simțuri decât ale noastre putem doar să fabulăm pe seama acestui subiect.

Într-o societate unde nu există auzul cu siguranță că sălile de concerte nu-şi au locul şi nici aparatele de radio şi nici instalațiile acustice.

Unde nu există văzul dispar ochelarii şi televizoarele cât şi alte ustensile pentru care este necesar acest simț.

Oare câte ustensile ne lipsesc nouă față de alte lumi unde sunt mai multe simțuri?

Au aceste lumi civilizații net superioare nouă?

Poate că superioritatea lor să fie determinată tocmai prin simplitate şi regăsirea de sine.

Cu siguranță că la un număr mai mare de simțuri şi civilizația este diferită.

Dar oare fericirea lor este cu totul alta decât în lumea noastră?

Dacă fericirea lor este echivalentă cu nenorocirea noastră?

Chiar şi aşa, orice fericire diferită nu face altceva decât să aprofundeze minciuna în care ne-am născut navigând spre moartea de care ne este frică dar care nu există în realitate.

Oare să fie mai fericit un om care a trăit trei sute de ani față de unul care a murit la cincizeci?

Chiar dacă longevivul şi-a mărit viața cu ajutorul ştiinței?

Nu cred.

Important nu este faptul cât de mult trăieşti, ci în ce măsură eşti capabil să-ți faci din viața ta un colț de paradis şi nu de iad.

CAPITOLUL 3

Plutesc deasupra unui oraş ale cărui lumini sunt aprinse în noaptea care învăluie văzduhul.

Ştiu că am adormit în urmă cu câteve ore şi că nu visez cu toate că ceea ce se petrece cu mine pare a fi un fel de vis întrucât corpul meu fizic, pământean se află în stare de somn.

Imediat ce am ajuns la marginea oraşului am recunoscut poienița unde am întâlnit Lumina Divină.

Continui să plutesc deasupra copacilor învăluiți în acest mister al nopții.

Privesc la cerul senin şi înstelat şi deodată nu ştiu de ce anume îmi vine să caut Calea Lactee.

Privesc cu stupoare că aceasta nu numai că nu există dar stelele au configurații pe care nu-mi amintesc să le fi văzut vreodată.

Tresar fiindcă realizez că mă aflu undeva într-un alt colț de Univers.

Simt că plutesc din ce în ce mai greu.

Mă aşez pe iarba ce miroase de parcă ar fi fost proaspăt cosită.

Undeva dintr-o stea se desprinde o rază albă de lumină.

Ştiu ce anume este.

Mă bucur fiindcă sunt conştient de Lumina Divină care mă caută.

Raza a ajuns la nivelul frunții mele.

Simt o senzație de beatitudine, ceva ce nu poate fi descris în cuvinte.

"Îți mulțumesc că ai venit iarăşi la mine", I-am spus Luminii Divine.

"Ştiu ce anume te macină şi este bine aşa.

Am să te trimit în lumi cu indivizi care au mai mult de cinci simțuri şi în lumi paralele unde indivizii au doar cinci simțuri, dar, înainte de a merge în aceste lumi am să-ți dau voie să schimbi în propria ta lume cel mai mic şi neînsemnat lucru care crezi că se poate întâmpla şi vei vedea cât de mult schimbă o întreagă istorie, un întreg destin al acelei lumi, care de fapt există şi în relitatea pe care ție nu îți este dat să o trăieşti.

Vei merge într-o lume unde este acelaşi destin ca şi în lumea ta dar am să-ți dau posibilitatea să fii cu un secol mai devreme de a te naşte tu.

Astfel am să-ți dau voie să intervii asupra propriului tău destin transformându-l după voia ta.

Ai să-ți vezi multe alte vieți posibile care puteau oricând să-ți aparțină şi cu atât mai mult ele aparțin într-adevăr persoanei tale dar în alte lumi mai mult sau mai puțin paralele cu lumea ta. Tot ce te separă este identitatea diferită a persoanei tale față de celelalte persoane, care se datorează încărcăturii energetico-spirituală pe care o posezi.

Vreau să ştii cum anume destinul unei lumi este influențat de către mici întâmplări care la prima

vedere par a nu avea nici o relevanță dar în realitate acestea sunt cruciale.”

“Dar eu în aceste momente în lumea mea dorm”, i-am spus Luminii Divine.

“Aşa este “mi-a replicat aceasta.

“Atunci cum voi avea timpul necesar să trec prin mai multe lumi în tot acest timp, dar mai ales să mai şi intervin asupra destinului meu?”

“Pe Pământ tot acest timp care pentru tine va însemna ani în alte lumi nu va fi mai mare decât câteva secunde.”

“Nu am cuvinte să-ți mulțumesc Lumină Divină!”

“Omenirea trebuie să afle cât mai multe despre adevăratul adevăr care o înconjoară.

Copilăria omenirii s-a sfârşit.

Dacă aceasta nu va înțelege că merge spre o prăpastie unde se va prăbuşi ireversibil atunci am să o las cu drumul pe care şi l-a ales!

Aşa zisa competiție înțeleasă greşit, războaie pentru cucerirea supremației într-un domeniu sau altul, cruzimi fără de margini, răutate şi invidie, fărădelegi şi ipocrizie, toate acestea au devenit etalonul după care nava acelei lumi pământene se ghidează.

Du-te pe Calea care am să ți-o arăt pentru a salva ce se mai poate salva din lumea ta!”

Deodată simt că plutesc deasupra norilor .

E dimineață şi în fața mea se desfăşoară poate unul dintre cele mai minunate răsărituri de soare care mi-au fost date să le văd vreodată.

Tresar fiindcă îmi dau seama că nu mai am corpul pe care credeam eu că îl posed fiind mai mult

un fel de ceață care lua forma membrelor sau al trupului.

Cu toate că de obicei am rău de înălțime de data aceasta simt o senzație de beatitudine.

Realizez că e de ajuns doar să mă gândesc la traiectoria pe care doresc să o urmez iar dorința îmi este imediat îndeplinită de la sine fără ca eu să devin nevoit de a mai depune şi cel mai mic efort.

Îmi doresc să văd New York-ul iar deodată mă aflu deasupra lui.

Tot aşa se întâmplă cu Parisul, Moscova, Delhi, Londra, Berlin…..

În cele din urmă plutesc deasupra Alpilor, dorind să ajung într-o minunată poieniță de la poalele acestor frumoşi munți.

Mă aflu în poienița respectivă înconjurat de un miros de fân proaspăt cosit.

O căprioară suavă, plină de gingăşie se îndreaptă spre mine.

Cu siguranță că nu mă observă.

Îşi atinge botul umed de mine, pe urmă trece prin mine ca şi prin ceață.

Da, cu siguranță că eu nu exist pentru această căprioară sau mai bine zis, nu exist în lumea ei!

Îmi amintesc că Lumina Divină mi-a spus că pot schimba şi cel mai neînsemnat lucru din lumea aceasta care până acum are o istorie şi un destin identic cu lumea mea până acum un secol, pentru a vedea ce importanță colosală are un astfel de gest în întreg destinul unei lumi!

Privesc căprioara care se îndepărtează.

Atunci îmi spun următoarea dorință:

- Vreau ca această căprioară să nu mai treacă prin spațiul unde mă aflam eu, ci să mă ocolească!

Căprioara se află din nou înaintea mea dar în loc să treacă prin mine se opreşte câteva secunde după care se îndreaptă într-o direcție opusă.

Privesc la răsăritul soarelui care este la fel de fermecător ca şi până acum, miros fânul proaspăt cosit, la fel ca adineaori, frumusețea paradisiacă a peisajului este aceeaşi, după câte ştiu sunt undeva în timp cu o sută de ani înaintea momentului când am vorbit cu Lumina Divină, respectiv în anul de grație o mie nouă sute cinci…

Ce mult se vor schimba aceste oraşe în secolul pe care îl vor străbate!

Deodată totul se întunecă înaintea mea.

Mă aflu undeva în noapte.

Iarăşi stele.

Aştept raza Luminii Divine care sper că va veni din nou.

Întra-devăr dintr-o stea se desprinde o rază de culoarea laptelui.

E Lumina Divină!

“Prin schimbarea traiectoriei acelei căprioare nu ai făcut nimic altceva decât să schimbi destinul unei întregi lumi.

Dacă până acum un secol lumea respectivă avea un destin exact la fel cu cel al lumii tale, dacă istoria acestei lumi nu se deosebea prin nimic, acum am să te trimit acolo să vezi ce anume ai făcut prin simplul fapt de a nu lăsa căprioara să treacă prin acel spațiu ci să îl schimbe, cu un altul.”

Iarăşi plutesc deasupra planetei Terra.

Ştiu că este aceeşi Terra dar dintr-o altă lume.

Acelaşi gând mă duce încotro doresc.

Primul lucru ce-l vreau este să mă aflu pe Broadway în New York.

Deodată mă aflu pe un bulevard plin de reclame.

Este Broadway îl recunosc numaidecât.

Sirene de ambulanțe sau poliție, claxoane de şoferi nerăbdători față de modul cum decurge traficul.

Mă îndrept către o tonetă de ziare.

Cer un New York Times dar nu îmi răspunde nimeni.

Ah, da, mi-am remintit că de fapt sunt invizibil.

Trag cu "ochiul" la data înscrisă pe ziar, este douăzeci mai, anul 2005.

Am scris cuvântul ochi în ghilimele fiindcă nu sunt convins că mai posed acest organ cu toate că văd cât se poate de bine.

Citesc, că preşedintele american Donald se întâlneşte cu omologul său irakian Schroetter pentru a sărbători alianța fără precedent dintre Statele Unite şi Irak care durează de mai bine de şaizeci de ani!

Nu-mi vine să cred întrucât până acum nu am mai auzit de aceste nume, iar marea "prietenie" americano-irakiană îmi este cât se poate de bine cunoscută, la nivelul anului 2005.

Mă îndrept către sudul insulei Manhattan, spre Wall Street. Deodată rămân încremenit.

Cele două turnuri gemene sau Word Trade Center-ul este în picioare, nu este demolat!

Cu toate că ne aflăm în anul 2005 tragedia turnurilor gemene nu a avut loc!

Şi asta doar pentru că o căprioară a parcurs un alt spațiu decât cel predestinat lumii mele!

Fantastic!

Aş vrea să pot conversa cu oamenii dar ştiu că acest lucru îmi este imposibil.

Undeva în partea de sud a Manhattanului văd un monument uriaş pe care scrie că este ridicat în

memoria celor ucişi în războiul cu puterile malefice ale axei țărilor Aleutine!

Țări Aleutine?

Ştiam doar de existența unor insule Aleutine undeva la Pacific care țineau de Alaska.

De când aceste insule au devenit puteri şi mai mult decât atât au amenințat chiar şi Statele Unite?

Pe frontispiciul monumentului citesc mai departe ceeea ce mă dumireşte în cele din urmă într-un anumit fel, şi anume, în cinstea acelor soldați care s-au opus Rusiei de a-şi recâştiga propriul său teritoriu jucat de un țar la ruletă.

Au pierdut războiul în anul 1979, astfel Rusia devenind cea mai mare putere mondială.

Comunismul tronează oriunde pe această planetă în afară de cele doua mari state prietene, Statele Unite şi Irak!

Cu toate acestea s-a născut marea putere a Aleutinelor putere unde spiritual Mefist este la el acasă!

Mefist este unul dintre cei mai mari teoreticieni "comunişti" ai lumii.

Doamne ce schimbată este această lume care până acum un secol era identică cu lumea mea!

Citesc mai departe că războiul din 1979 a fost unicul război din secolul al XX-lea şi că s-a dat pentru o nouă ordine mondială, iar aceşti soldați au luptat împotriva comunismului, fiind adevărați eroi, întrucât Imperiul Aleutinelor care a condus celelalte țări comuniste nu a reuşit să-I învingă rămânând doar Statele Unite şi Irakul libere de acest flagel înspăimântător care este comunismul, restul țărilor fiind toate republici socialiste.

Asta înseamnă că în această lume nu au mai existat nici naziştii lui Hitler, respectiv al doilea

război mondial şi nici atâtea şi atâtea măceluri în India, Iran, Afganistan cât şi în alte părți ale lumii

În partea de sus a monumentului stă scris cu litere aurite, “În memoria celor peste o sută de mii de militari ucişi în confruntarea Aleutinelor”.

Înseamnă că nu au mai existat revoluțiile anticomuniste din estul Europei, că zidul Berlinului nu ar mai fi căzut dacă ar fi existat, sau că dictatori est europeni precum Honecker, Kadar, Jarujelski, Ceauşescu nu au mai fost înlăturați, asta în cazul că ar fi fost aleşi vreodată preşedinți în această lume.

Poate că în locul lor sunt alte nume.

Atunci unde este Stalin?

Ce importanță mai are dacă este acelaşi sistem semisclavagist al secolului douăzeci care se numeşte comunism!

Un sistem fără libertate de exprimare, fără posibilitatea de a călători decât în cadrul lagărului respectiv, fără recunoaşterea reală a religiei, fără şi fără atâtea şi atâtea drepturi fundamentale pentru fiecare om.

Comunismul nu a fost decât o titulatură mincinoasă a unui lagăr murdar care în nici un caz nu a avut de a face cu adevăratul comunism, unde omul ar trebui să poată circula liber, să se poată exprima liber, să practice ce religie doreşte, şi câte nu ar mai fi.

Orice sistem politic care are ca fundament minciuna se va autodistruge dacă nu este menținut prin dictatură.

Comunismul a fost unul dintre aceste sisteme.

Ce a făcut cel mai rău în lumea din care provin este că în numele mai ştiu eu căror minciuni şi interese meschine şi murdare s-a întinat acest nume care ar fi trebuit să simbolizeze cu totul altceva, să fie

cu adevărat o formă socială superioară şi nu un nazism întors pe dos, un nazism împotriva propriului popor!

Of Doamne Dumnezeule oare de ce trebuie să fie în destinul unei lumi şi astfel de întâmplări dureroase?

Înțeleg că ne-ai dat Liberul Arbitru pentru a deveni şi a putea deveni mai liberi chiar şi față de noi înşine, că nu vrei să trăim sub o dictatură divină dar oare nu ar fi mult mai bună dictatura divină decât aceasta omenească?

Poate că lumea în care mă aflu acum este mai bună sau mai rea decât lumea din care provin chiar dacă ambele au fost identice până acum un secol.

Oare fiind identice nu erau aceaşi lume, iar dacă erau aceaşi lume înseamnă că una din ele s-a desprins din cealaltă luînd naştere abia acum un secol!

Deodată îmi doresc să mă văd pe mine dacă cumva trăiesc în această lume.

Într-o fracțiune de secundă mă aflu undeva în sudul Indiei.

Dumnezeule, sunt eu, cu o năframă înfăşurată în jurul capului, purtând o cămaşă de pânză de culoare albă, lungă până la nivelul tălpilor.

Sunt femeie!

Nu-mi vine să cred!

Oare sunt chiar eu?

Da, într-adevăr, este cât se poate de adevărat!

Simt asta fiindcă Lumina Divină mi-a dat această putere de a discerne.

Dacă sunt eu aceea femeie atunci cum pot să fiu şi aici în acest moment ?

Oare nu există doar un suflet pentru o persoană sau pentru o anumită identitate?

Oare pot fi mai multe identități şi doar un singur suflet?

Dacă ar fi aşa înseamnă că şi femeia din fața mea are tot sufletul meu?

Dacă ar avea un alt suflet atunci ea nu ar mai putea fi eu!

-Te rog Lumină Divină, revino alături de mine şi spune-mi care este adevărul fiindcă vreau să trec şi de această dilemă care mă macină.

Mă aflu în noapte. Privesc la bolta înstelată de unde mă aştept să vină raza Luminii Divine, la raza care se îndreaptă spre mine, care mă înveşmântă cu căldura suavă, aceeaşi dintotdeauna.

- Nu pot să înțeleg de ce de fiecare dată când mă întâlnesc cu tine, Lumină Divină, dar de fiecare dată, totul se petrece aici, sub această boltă înstelată şi într-o noapte cu cer senin?

-Pentru că în acest loc nu te mai afli într-un spațiu şi într-un timp care se desfăşoară aievea, asemeni lumii tale.

Doar Iluzia Vieții tale îți creează ideea de loc, şi de spațiu senin.

Sorin! Sorin, aşa am să-ți spun de acum înainte.

Te-ai apropiat în mare măsură de adevăr.

Infernul este diferit pentru fiecare persoană.

Fiecare om are infernul sau paradisul său.

Iar acum revenind la discuția de adineaori cu privire la Iluzia Vieții şi spațiu, în realitate, nu poți realiza cu adevărat unde eşti fiindcă nu posezi nici simțurile şi nici capacitățile necesare pentru a şti cât de cât realitatea.

Tot ceea ce pot să te asigur este că te afli într-un loc cu multă căldură sufletească, iubire dar care poate deveni în funcție de simțurile tale atât paradis cât şi infern!

Aici totul se datorează în cele din urmă destinului dar mai întâi va trebui să înveți încetul cu încetul cum poți să-ți citeşti ca pe o carte propriul tău destin şi mai mult decât atât, care este cârma pe care va trebui să o ții în mâini pentru ca să poți naviga atât pe apele tulburi ale oceanului cosmico-sentimental al iubirii, cât şi pe cele calme.

-De ce, Lumină Divină, a învins o societate a minciunii în lumea care am fost? De ce atâta durere? Militari ucişi, părinți îndoliați, lagăre în adevăratul înțeles al cuvântului?

-Toate acestea le vei înțelege la vremea lor, fiindcă toate câte sunt şi nu mai sunt, toate câte vor fi şi nu vor mai fi precum şi toate care nici n-au mai fost şi nici nu vor fi, dar sunt raportate la Iluzia Vieții tale, au fiecare vremea lor cu deşertăciunea lor!

De aceea tu care te-ai născut sub vremuri mai întâi va trebui să lepezi vremea cum ai arunca un ambalaj netrebuincios.

Abia atunci vei putea începe să înțelegi cât de mult mai ai de învățat pentru a şti că nu ştii nimic!

-În lumea pe care am vizitat-o adineaori m-am căutat pe mine.

Eram o femeie care trăia undeva în sudul Indiei.

Nu pot să înțeleg cum puteam avea două suflete sau de ce nu, două identități în acelaşi timp?

Cum Lumină Divină?

-Tu, Sorin nu ai nicidecum două suflete şi nici două identități.

Eşti un singur suflet, devii o singură identitate dar cu o infinitate de destine.

Pentru fiecare lume ai un destin al tău!

Sufletul tău are o infinitate de fețe la fel ca şi infinitatea lumilor.

Fiecare lume este o oglindă mai mult sau mai puțin deformată care nu face altceva decât să-ți oglindească sufletul la nivelul pe care această oglindă îl are.

Fiecare oglindire a sufletului tău într-o anumită lume este un destin.

Sunt o infinitate de asemenea oglinzi cum sunt o infinitate de lumi.

Fiindcă în realitate nu contează timpul care nu există de fapt; tu te oglindeşti în acelaşi moment la infinit creând câte o lume de fiecare dată!

Cu toate acestea nu ai decât un singur suflet.

Dacă la o lume tridimensională asemănătoare cu a ta pe care tu singur ai schimbat-o datorită puterii pe care te-am lăsat să o ai asupra căprioarei eşti aşa de abătut dar dacă vei merge într-o lume cu mai multe dimensiuni?

Am să-ți dau putere pentru a înțelege multidimensional lumea respectivă fiindcă altfel totul s-ar putea să-ți pară nici mai mult nici mai puțin decât un mare vid cu forme pe care nu le înțelegi.

-Asta poate să însemne că eu trăiesc în mai multe lumi în acelaşi timp?

-Bineînțeles Sorin, tu exişti într-o infinitate de lumi, unde în fiecare în parte ai un destin al tău, unde poți muri sau trăi, totul depinde de oglinda care te reflectă.

Poți fi femeie sau bărbat sau pentru lumile cu mai multe dimensiuni poți avea şi alte sexe pe care aici la nivelul tridimensional nici nu ai cum să ți le imaginezi.

Ce pot să-ți spun este că la o infinitate de lumi cu o infinitate de destine în fiecare moment al temporalității din lumea ta, decedezi într-o alta.

Chiar şi în această clipă undeva ai murit!

Dar este la fel de adevărat că în nici una din infinitatea de lumi nu te naşti precum mori.

Te naşti doar o singură dată, în schimb mori de un infinit de ori.

Poate aici este marea diferență dintre viață, naştere şi moarte.

Tot la fel este de adevărat că indiferent de infinitatea de lumi în care mori până la urmă vei muri şi într-o oarecare lume pentru ultima dată, ceea ce înseamnă că un suflet mai întâi moare de un infinit de ori pentru a se putea renaşte o singură dată.

Ce este aceasta, Sorin?

În primul rând că moartea se deosebeşte de viață prin echivalența de un infinit la unu ceea ce înseamnă că acel unu care reprezintă naşterea este la fel de egal cu infinitul care reprezintă moartea întrucât puterea energetică a unei naşteri se reproduce prin destinele sufletului la infinit ca în cele din urmă să se reducă iarăşi la ultima suflare din ultima lume cu cel mai mare destin temporar al sufletului respectiv sau în lumea unde sufletul are şi cea mai lungă viață.

Ceea ce înseamnă că sufletul etern va renaşte odată cu ultima sa moarte!

Să ştii Sorin că şi această infinitate de destine se atribuie doar existențelor care au timpul inclus în structura lor ce pot fi tridimensional sau chiar cu patru dimensiuni şi spun cu patru dimensiuni fiindcă dacă timpul în existența noastră cu trei dimensiuni este simțit ca atare, adică, timp,   într-o existență cu patru sau cu două dimensiuni, respectiv bidimensională sau quatrodimensională timpul nu va mai fi simțit ca atare adică ca şi timp ci el va putea deveni spațiu sau cu totul altceva doar în formele existențiale cu mai multe dimensiuni față de cea a

noastră şi inclusiv în a noastră va fi şi noțiune de timp, de durată a unei vieți, chiar dacă aceasta va fi dimensiune spațială din lumile cu mai multe dimensiuni.

În lumile bidimensionale timpul poate fi o dimensiune a vieții la fel ca şi spațiul iar prin urmare nu va mai fi perceput la fel ca şi în cadrul propriei noastre dimensiuni.

-Mai întâi dragă Lumină Divină va trebui să murim în toate cele un infinit de lumi ale tridimensionalității pentru ca să revenim iarăşi la naşterea al cărei număr energetic este unu?

-Aşa este, Sorin, dar cu toate că încerc să-ți explic cum stau anumite lucruri în Univers nu vei putea înțelege cu adevărat.

Ştiu că în acest moment te gândeşti la faptul că va trebui să mori de câte un infinit de ori pentru a renaşte!

Aşa şi este fiindcă în fiecare lume mori la fiecare fracțiune de fracțiune de secundă deoarece dacă nu ai trece din lume în lume pe parcursul vieții, nu ar mai exista nici mişcarea.

Odată cu prima mişcare a celulei fătului acesta nu numai că s-a născut dar a şi murit într-o lume trecând cu viața în alta până când îşi va irosi întregul arsenal de lumi date de destinul tridimensionalității spre viață şi mişcare.

Cu cât vei alerga mai repede spațial vei muri mai repede!

Dacă viteza va fi atât de mare încât să se dilate timpul asta nu înseamnă că vei trăi mai mult ci că vei putea alerga peste alte lumi față de cei care nu pot să o facă mergând cu viteze mici şi prin urmare vei prinde din viitorul lor mai devreme dar cu propriul tău trecut!

Înțeleg cât de greu este să poți concepe faptul de a muri la infinit, mai ales dacă sunt şi lumi unde spațiul devine timp sau dimensiune a vieții ceea ce înseamnă să mori de trei infinite de ori!

Cifra trei este cifra lumilor vieții tale.

De trei ori un infinit înseamnă de trei ori, trei finite, ceea ce nu numai că nu este aşa, dar aş dori să raționalizezi după următoarea structură.

Gândeşte la trei drepte infinit de lungi, capetele lor se vor uni undeva la infinit formând un punct.

Acum Sorin, suprapune în spațiul sau timpul infinit cele trei puncte şi vei ajunge cu siguranță la acel punct cu valoarea energetică, unu, al naşterii.

Cât de curând vei putea aprofunda ceea ce am discutat noi acum, fiindcă trecând prin anumite lumi vei putea asimila o parte a realității la un alt nivel

Exişti doar în trei infinite de lumi cu dimensiuni unde este inclus timpul, spațiul şi dimensiunea vieții fiindcă viața ta sau existența sufletului tău în această fază nu poate fi fără aceste dimensiuni sorocite la naştere.

Va trebui mai întâi să mori definitiv în toate lumile pentru ca mai apoi să ai alte şi alte dimensiuni în care sufletul tău să se oglindească.

-De ce nu ar exista timpul şi în lumi cu cinci, şase sau o mie de dimensiuni?

-Am să-ți spun, Sorin, că în lumea ta de acum față de care eşti conştient sunt trei dimensiuni dar nu cum sunt ele recunoscute de către majoritatea oamenilor şi anume lungime, lățime, grosime.

Acestea sunt caracteristici ale dimensiunii spațiale şi atât.

Adevăratele dimensiuni sunt, spațiul, timpul şi dimensiunea vieții.

Spaţiul şi timpul sunt cât se poate de prezente în gândirea pământenilor dar nu şi dimensiunea vieții, pe care din ignoranță sau necunoaştere nu o acceptă şi nici nu o intuiesc decât sub forma empirică a unor energii sau spirituală a sufletului.

Nimic mai greşit fiindcă este o mare deosebire între suflet şi dimensiunea vieții!

Dimensiunea vieții nu este nimic altceva decât oglinda în care se reflectă sufletul şi nu energia prin care acesta ființează.

-Dacă eu mor în lumea mea, cum pot să mai trăiesc tot eu într-o alta?

-Da, Sorin, deja ai şi murit de la naştere în lumea ta dar tu în propria ta Iluzie a vieții crezi că-ți duci în continuare viața şi mergi spre bătrânețe.

Aşa şi este, doar că la fiecare fracțiune de fracțiune de secundă tu treci murind dintr-o lume în alta, iar din infinitatea de lumi care le aveai la naştere, cu cât te apropii de moartea din ultima lume, numărul acestor lumi începe să scadă.

Te naşti într-o infinitate de lumi, dar din momentul când viața ta începe să se scurgă, din momentul când ai trăit deja prima secundă, tu nu mai exişti într-o infinitate de lumi ci într-o finitate.

Lumile tale devin finite şi se reduc treptat, odată ce apare timpul trecut în viața ta!

- Lumile devin tot mai reduse până la moarte, la ultima lume, la ultima fracțiune de fracțiune de secundă.

Prin urmare, Lumină divină, fiecare lume în sine reprezintă şi o unitate temporară în sine deci o mişcare.

-Aşa şi este Sorin.

La fiecare secundă pe care o auzi bătută de orologiu tu ai murit în miliarde de miliarde de lumi şi

te îndrepți spre moarte în alte miliarde de miliarde de lumi.

Acesta este şi etalonul timpului biologic al ființei umane, şi anume miliarde de miliarde de fracțiuni dintr-o secundă!

-Ceea ce îmi vine greu să înțeleg Lumină Divină este cum de pot avea identități diferite în fiecare lume, deci un destin diferit dar ca eu să-mi mențin identitatea din lumea mea sau a Iluziei existenței mele nealterată cu toate că de fapt eu nu exist în nici o lume mai mult de câteva miliardimi de miliardimi dintr-o secundă?

Mai ales că ştiu şi faptul că în fiecare lume în parte am un anume destin şi idea că acel destin este tot identitatea mea la fel ca şi în această lume.

Oare în lumea unde eram o indiancă am murit sau mai trăiesc şi acum?

-În acea lume ai murit acum o miliardime de secundă dar pentru lumea aceasta în care ai Iluzia că exişti crezi că a fost o altă existență şi că ai murit de peste trei mii de ani.

În lumea aceea nu-ți imaginai că trăieşti printre computere şi că poți merge cu avioane sau că există nave cosmice, cum nici tu nu ştii că de fapt tot tu eşti acela care alergi printre aştri într-un viitor de peste zeci de mii de ani!

-Cu toate acestea Lumină Divină, atunci când este să mor, mor atât cu tot trecutul meu cât şi cu viitorul care-mi aparține?

-Mai întâi Sorin în fiecare lume mori cu un destin, deci cu o identitate .

Dacă identitatea ta moare acum, asta nu înseamnă că ai murit, ci, că de fapt trăieşti undeva o altă identitate până când toate identitățile tale se vor

sfârşi, şi abia atunci vei muri definitiv din nivelul tridimensional mergând la alte şi alte nivele.

Toate identităţile în care mori la fiecare miliardime de miliardime de secundă devin timp trecut pentru tine, iar cele care te aşteptă sunt viitorul tău!

Ai să vezi Sorin că şi trecerea din această identitate pe care crezi că o posezi în această lume se va face atât de instantaneu încât nici măcar nu vei şti că ai deţinut-o vreodată!

-Dar atunci Lumină Divină ceea ce mai am eu de trăit şi se numeşte viitorul meu, ce este de fapt?

Alte şi alte lumi prin care voi trece, respectiv alte identităţi ?

Dacă este aşa atunci după moartea mea din această identitate ce alte identităţi vor mai urma într-un viitor ce va merge spre moartea destinului întregului meu suflet sorocit cu tridimensionalitate?

-Ce pot să-ţi spun Sorin este că în fiecere lume eşti tot tu şi trăieşti aievea fiecare identitate!

Ştiu că îţi este foarte greu să înţelegi cum pot aceste identităţi să se intersecteze, să ai senzaţia că tu de fapt nu faci altceva decât să trăieşti doar una singură!

Cu atât mai mult, Sorin, ideea de Liber Arbitru nu este altceva decât posibilitatea ca identitatea ta iluzorie din această lume să o apuce pe calea unei alte identităţi care-ţi aparţine, dar în altă lume.

Acest lucru este reciproc valabil şi pentru toate celelalte identităţi sau clipe ale unui timp spiritual al tău.

Este la fel de adevărat şi faptul că fiecare identitate se derulează într-un alt cadru diferit de celelalte.

De exemplu, acolo erai o femeie indiancă, unde geografic cât şi temporar aparţineai nu numai altui mediu dar şi unei culturi total diferite față de cea la care ascezi în acest moment, la fel cum într-o altă identitate care se petrece într-un viitor de peste zeci de mii de ani vei avea cu totul alte cadre mult mai diferite decât sunt cele unde te afli acum.

Ce este la fel de adevărat, este şi faptul că în pofida Iluziei pe care o trăieşti cu privire la clipele vieții tale, tu nu faci altceva în cadrul acestei identități decât să treci peste alte şi alte identități de ale tale în fiecare secundă, dar mai mult decât atât, să treci peste absolut toate identitățile tale atât peste cele din viitorul tău cât şi peste cele din trecut, astfel încât să se săvârşească întreg ciclul vieții tale.

La fel este valabil şi pentru identitățile peste care tu treci, fiindcă şi acestea trec peste tine la rândul lor.

-Fantastic Lumină Divină, asta înseamnă că de fapt trecutul meu stă atât în trecut căt şi în viitor iar viitorul pot să-l regăsesc în trecut!

Toate acestea fiindcă în fiecare moment prezentul poate să fie o identitate pe care eu o am în viitor, la fel cum poate fi una din trecut!

Atunci ce sunt eu mai mult decât un amalgam de timpuri?

-Aceasta este viața, Sorin !

-Atunci cum oare se va putea ca într-o zi omul să se regăsească pe sine, Lumină Divină?

-Omul va rămâne mereu străin de sine însuşi până când se va împăca cu moartea!

-Adică, Lumină Divină?

-Omul se va împăca cu el nemaifiind niciodată străin de el însuşi abia atunci când îşi va descoperi şi

ultima sa identitate care nu este altceva din acestă viață, decât clipa morții!

-Deci niciodată, Lumină Divină!

-Niciodată, Sorin.

-Mă simt singur şi părăsit Lumină Divină.

-Nu trebuie să te simți astfel Sorin, fiindcă, atât în tine cât şi în exteriorul tău, în orice clipă se află un Univers infinit şi prin urmare niciodată nu eşti singur decât în propria ta imaginație.

Atunci de ce să fii abâtut şi trist?

Acel Univers este umărul pe care poți să plângi sau să te sprijini, este Dumnezeu sau Marele Creator al tău

De ce?

Fiindcă Dumnezeu este peste spațiu şi timp, deci peste început şi sfârşit, peste naştere şi moarte şi deasupra oricărei mărimi a Universului, infinit de mică cât şi infinit de mare, deci în toate şi în tot, peste toate şi peste tot!

- Am scris că timpul ar curge undeva din viitor spre trecut printr-un prezent iluzoriu, oare Lumină Divină, aşa este?

-Timpul nu curge, Sorin, fiindcă timpul în sine nici măcar nu există, ci sufletul tău se oglindeşte într-o multitudine de identități care nu sunt altceva decât clipele timpului sufletului tău.

Fiecare identitate se oglindeşte la rândul ei în toate celelalte, deci fiecare clipă se oglindeşte în toate celelalte clipe, astfel timpul este mereu un viitor în trecut, cât şi un trecut în viitor.

Fiecărei identități îi corespunde o clipă.

Doar în lumea în care te afli ai iluzia că de fapt timpul curge.

-Dacă trec odată cu fiecare clipă prin mai multe identități atunci cum se face Lumină Divină că în

timpul vieții din această lume sau mai bine zis al iluziei acestei vieți, am senzația că de fapt am o singură identitate care ar aparține unui destin al meu?

-După cum ți-am mai spus, Sorin, fiecare identitate trece prin celelalte formând timpul sau senzația de mişcare, de devenire.

În fiecare lume ai doar o singură identitate care este şi destinul tău iluzoriu din lumea respectivă.

Prin această identitate a lumii în care te afli din momentul naşterii, de când ai trecut sau ai părăsit prima clipă de viață, din acel moment identitatea lumii tale a şi trecut pragul primei identități a altei lumi căreia îi aparții doar pe jumătate, doar în momentul respectiv.

Am spus că îi aparții doar pe jumătate, deoarece în acel moment tu ai atât identitatea lumii tale cât şi pe cea a lumii momentului respectiv. Identitatea ta este sufletul tău care curge prin toate celelalte identități, până când nu va mai curge şi va deveni o identitate stabilă, lăsând alte suflete să curgă prin ea. Sufletul tău la fel ca toate celelalte va deveni o lume stabilă a Ființei, una dintre cele un infinit minus Una de identități sau de lumi, ale aceleiaşi Ființe ale Personalizării Existenței adică a Mele. Încă nu a sosit momentul să înțelegi acest aspect, Sorin.

Tot astfel se întâmplă şi cu alte momente ale vieții până la moarte.

Asta înseamnă că în fiecare clipă alergi cu identitatea lumii tale prin identitățile altor lumi.

La fel se întâmplă şi cu persoana ta care aparține altor lumi, fiindcă tot tu exişti şi acolo dar cu o altă identitate şi bineânțeles cu un alt destin.

Deci Sorin, în fiecare clipă te întâlneşti cu tine însuți într-o altă lume sau cu propria ta persoană

care are propriul său destin dintr-o altă lume fiindcă ai propria ta identitate în fiecare dintre lumi, dar iluzia vieții te îndemnă să crezi că doar acestei lumi îi aparții, lume cu un singur destin şi o singură soartă a ta.

Adevărul este că în această lume te-ai născut cu adevărat sub semnul identității lumii respective, dar asta nu înseamnă că tu nu exişti şi sub semnul identităților altor lumi, fiindcă Sorin, şi acolo ai aceeşi senzație şi anume că aparții identității lumii respective.

-Atunci, Lumină Divină, care este adevărata mea identitate?

Aceasta din lumea pământescă, acelea din alte şi alte lumi unde sunt tot eu cel care trăiesc trecând prin toate posibilitățile cu destine sau clipe sau identități diferite?

Ce se va întâmpla după ce voi muri şi din ultima identitate?

-Toate identitățile tale sunt adevărate fiindcă în orice lume te afli eşti tu însuți dar cu destin diferit.

La fel cum identitatea ta din lumea aceasta intersectează celelalte identități din alte lumi la fel şi celelalte identități au clipa când îți intersectează identitatea lumii tale.

Ce pot să-ți spun este că identitatea lumii tale poate să intersecteze identitatea unei lumi într-o clipă când ai vârsta de treizeci de ani dar identitatea lumii respective să-ți intersecteze identitatea ta când ai avut vârsta de două luni, ceea ce înseamnă că de fapt clipa lumii tale nu corespunde cu clipa lumii aceleia.

În cadrul iluziei vieții, există o reciprocă când două linii se intersectează, în sensul că dacă linia A se intersectează cu linia B, atunci şi linia B se intersectează cu linia A în acelaşi timp şi nu la

intervale diferite de timp, ceea ce în cazul identităților nu este aşa, întrucât, atunci când o identitate o intersectează pe cealaltă la un anumit timp nu înseamnă că acelaşi timp va fi şi pentru cealaltă identitate, deoarece timpul însuşi este creat tocmai ca urmare a rezultatului acestor intersecții, de aici rezultă şi relativitatea temporalități cât şi a spațialității.

Prin urmare tocmai aceste divergențe ale intersecțiilor identităților în funcție de moment dau de fapt iluzia de curbură a spațiului.

Spun iluzie întrucât spațiul nu numai că nu este curb dar nici măcar nu există la fel ca şi timpul.

Atât spațiul cât şi timpul sunt dimensiuni ale Iluziei Vieții, de fapt ale iluziei creată de identitatea acestei lumi, unde pe lângă aceste două dimensiuni iluzorii ar fi adevărata dimensiune şi anume, Dimensiunea Vieții!

Tot ceea ce gândim în funcție de timp şi spațiu este cât se poate de fals.

Dar cum orice fals are şi partea sa de adevăr, cum fiecare bine are şi rău, putem să atribuim într-adevăr timpul şi spațiul identității acestei lumi şi prin urmare să o considerăm tridimensională deoarece alături de dimensiunea vieții ar mai fi cea a spațio-temporalității.

Dimensiunea vieții există sau mai corect spus ființează prin creearea propriei sale iluzii şi anume, spațio-temporalitatea.

Vei vedea, Sorin, că la nivelul altor lumi dimensiunea vieții îşi creează alte vise, unde spațio-temporalitatea nici măcar nu există ci ea este înlocuită de cu totul şi cu totul alte reprezentări.

Ce pot să-ți spun este că la nivelul lumilor cu care se intersectează lumea ta există mişcare şi deci

spațio – temporalitate chiar dacă ea este redată de multe ori total diferit față de lumea pământească.

Cu toate că îți este greu să înțelegi şi acest aspect, te voi duce şi vei vedea lumi unde persoana ta există la o altă vârstă în acelaşi timp când tu în această lume ai o anumită vârstă, sau te voi duce în lumi, Sorin, unde persoana ta există sub alte şi alte forme, mult mai diferite față de cea pe care o ştii tu despre tine aici pe Pământ atunci când te priveşti în oglindă!

Gândeşte, Sorin, că în toate aceste lumi care îți intersectează lumea vieții sau identității tale pământeşti eşti doar tu şi aceeşi persoană, dar oglindită într-un infinit minus Una de identități ale Ființei Existenței.

-Ce se întâmplă Lumină Divină, după ce mor în toate lumile?

Oare până la urmă voi muri în toate şi sub toate formele în care exist aievea peste tot?

Întreb aceasta deoarece mi-ai zis că toate lumile unde am sau sunt identități care o intersectează pe a mea au mişcare, deci timp şi spațiu chiar dacă pe lângă aceste două dimensiuni visate de Dimesiunea Vieții de acolo ar mai fi şi altele.

Acolo unde este timp şi spațiu există şi vârstă, deci naştere şi moarte.

-Aşa este Sorin.

După ce vei muri şi din ultima lume pe care identitatea ta o intersectează şi după ce vei muri şi din toate celelalte lumi care-ți intersectează identitatea ta, atunci vei trece în lumile unde Dimensiunea Vieții nu va mai avea spațiu şi timp în propriul său vis cu iz de realitate, ci cu totul alte şi alte dimensiuni. Şi în aceste lumi te voi duce.

-Şi lumile unde nu este spaţiu şi timp mor sau după aceste lumi unde se ajunge, Lumină Divină?

-Mai departe de acestea sunt lumile unde dimensiunea de bază nu mai este dimensiunea vieții, adică vei părăsi pentru totdeauna dimensiunea visării sau mai bine spus Dimensiunea Vieții.

-Oare dacă le părăsesc şi pe acestea Lumină Divină, nu o fac cu un început, când ajung acolo şi cu un sfârşit când le părăsesc, deci într-un anumit timp ce ar include spaţiu?

-Nu, Sorin, în nici un caz!

Acolo nu mai gândeşti prin prisma viselor date de dimensiunea vieții.

Acolo vei vedea că spaţiul este înlocuit de minciună şi timpul de adevăr!

Unde adevărul este înlocuit de bine şi minciuna de rău!

Unde binele şi răul se întrepătrund lăsând în locul lor alte şi alte sensuri mai multe şi din ce în ce mai complexe.

-Oare Lumină Divină ființa din noi există în viitor, în trecut sau în prezent?

-Ființa din tine Sorin nu există în nici un timp dintre cele de mai sus fiindcă nici timpul nu există în relitate decât în visele Dimensiunii Vieții. Ființa din om nu este altceva decât un vis şi atât, un vis care se spulberă odată cu ivirea zorilor, un vis unde trebuie să mori, unde fiecare este dator cu o moarte, unde nimeni nu cunoaşte adevărul absolut, unde suferința este la loc de frunte!

Nimic nu este adevărat Sorin, nimic, nici chiar propria ta viață, nici spațiile nesfârşite sau stelele care îşi trăiesc trecutul în prezentul tău, năruind visul Dimensiunii Vieții cu privire la timp, transformându-l în coşmarul unde fiecare este dator

cu o moarte, chiar dacă în lumea pe care o visează cel mai îndepărtat trecut trăieşte aievea în prezent, destrămând timpul cu legile sale iluzorii şi aspre.

-Cine este Dumnezeu, Lumină Divină?

-CINE ESTE DUMNEZEU, Sorin?

Tu cine crezi că este ?

-Oceanul, stelele, munții, florile, Universul, eu şi omenirea, Dumnezeu este totul, este în tot şi în toate, Lumină Divină.

-Ai avut dreptate, Sorin, când ai spus că Dumnezeu este în tot şi în toate, dar mai cu seamă Dumnezeu este energia pură care este fără de început şi sfârşit, nu a fost, nu va fi şi nu este niciodată creată de nimic fiindcă Dumnezeu este EL Însuşi creația, este creatorul.

Dumnezeu ESTE energia pură a tot ce înseamnă Univers, nivele energetice ale altor lumi, ale altor Universuri, ale tot ceea ce Este dar şi a tot ceea ce nu Este!

Visul Dimensiunii Vieții nu te lasă să înțelegi ce anume poate însemna a fi ceva ce nu Este dar totuşi acel lucru să fie şi să nu fie în acelaşi timp.

Cu toate că vei ajunge să înțelegi ce înseamnă a fi ceva ce nu există încă nu vei fi la un nivel îndeajuns de superior pentru a avea acces la Adevărul Absolut!

Când spui Dumnezeu, spui şi energie!

Dar asta doar în visul Dimensiunii Vieții, fiindcă în alte vise Dumnezeu nu mai ESTE energie, ci ia cu totul şi cu totul alte forme şi alte înțelesuri sau valențe.

-Dumnezeu ESTE tatăl viselor lumilor din Univers, Lumină Divină?

-Da, Sorin, Dumnezeu printre altele ESTE şi părintelor viselor lumilor din Univers dar mai mult decât atât, Dumnezeu ESTE şi părintele altor lumi

sau Universuri unde existenţa nu se mai bazează pe visele vreunui Factor al Vieții sau Existenței respectivului Factor, unde visul poate avea şi alte valențe în afară de bine şi rău, frumos sau urât, unde lumea poate să nu fie binară ca şi în cazul Factorului Vieții care se reflectă pe Terra, ci poate să fie cu trei, cinci, un million, un milliard sau cifre incredibile pentru înțelegerea ta.

Asta înseamnă că pe lângă acel bine şi rău lumea respectivă ar putea avea ca înțelesuri pentru ființele sale alte şi alte valențe alături de acestea, respectiv de bine şi rău!

-De ce diferă visul Dimensiunii Vieții din lumea mea, din cea terestra, atât de mult față de alte şi alte lumi, Lumină Divină?

-Fiindcă alte lumi se află pe alte şi alte nivele energetice deasupra cărora dar şi prin ele se află Dumnezeu!

-Nu înțeleg Lumină Divină, de ce identitatea mea din lumea terestră se intersectează cu alte identități din alte lumi, unde sunt tot eu dar cu un destin sau soartă diferite?

Înseamnă că eu am destin diferit în funcție de nivelul energetic la care se află lumea respectivă?

Dacă este aşa, nu pot să înțeleg cum anume pot să fiu tot eu dar să gândesc în afară de bine sau rău alte şi alte contrarii asemenea lor care în lumea mea îmi este imposibil de conceput.

Cum pot să fiu tot eu într-o astfel de lume unde de fapt nu sunt cel care mă cunosc, deci, astfel identitatea care-mi creează prezentul venind din vitor şi mergând spre trecut nu mă reprezintă absolut deloc.

-Nu este deloc aşa dragă, Sorin!

Toate celelalte lumi ale căror identități îți intersectează identitatea ta, sau lumi unde exişti tot tu dar sub un alt destin, nu sunt lumi cu nivele energetice diferite, ci lumi care există la nivelul energetic pe care se află şi lumea ta pământească.

Mai bine spus şi aceste lumi sunt la fel de pământeşti precum lumea identității tale de acum.

La fel de adevărat este că tot tu eşti acela şi în celelalte lumi, doar că acolo identitatea ta de bază aparține lumii respective şi deci destinului pe care tu îl posezi în lumea respectivă.

Abia după ce vei muri în toate aceste lumi, abia atunci te vei integra în lumi cu un alt nivel energetic diferit față de toate lumile unde ai avut identități tridimensionale ale Dimensiunii Vieții, în funcție de Karma sau rezultatul acțiunilor tale positive sau negative desfăşurate în decursul tuturor identităților tale.

De atunci încolo existența sau visul că şi tu exişti va trece sub oblăduirea unei alte Dimensiuni a Vieții ce va avea un alt vis în funcție şi de nivelul energetic pe care se află!

-Dar eu, Lumină Divină, cine sunt, ce sunt eu, ce voi fi undeva într-un alt vis?

-Tu, Sorin, nu eşti altceva decât o fărâmă de energie supusă visării de energia Dimensiunii Vieții din lumea în care te afli.

-Atunci Lumină Divină, celelalte identități care îmi aparțin de fapt nu fac parte din fărâma de energie care sunt, eu, de fapt nu sunt eu deci prin urmare nu-mi aparțin?

-Nu este aşa, dragă Sorin.

Şi celelalte identități sunt create tot de fărâma energetică a sufletului tău, deci sunt aceeşi energie dar cu vise diferite datorate Dimensiunii Vieții sub

oblăduirea energetică sub care se află şi fărâma de energie a sufletului tău.

Dimensiunea Vieții nu este altceva, Sorin, decât un nivel energetic mult mai puternic decât energia sufletului tău pe care a atras-o ca şi un fel de vortex, exact cum găurile negre din Univers atrag materia.

-De ce nu am fost atras de alte asemenea vortexuri cu nivele energetice mai superioare?

De ce am devenit captivul doar acestei Dimensiuni a Vieții cu tridimensionalitate?

-Pentru că, alte straturi energetice mult mai superioare nu aveau cum să-ți atragă fărâma energetică a sufletului tău întrucât acestea se aflau mult mai sus pe scara ierarhică energetică şi prin urmare la poalele lor se afla tridimensionalitatea care a fost mult mai apropiată de tine, venindu-ți în întâmpinare înaintea altor straturi energetice superioare.

Tot aşa nu puteai fi aspirat de straturi inferioare, cum ar fi unidimensionale sau bidimensionale, întrucât energia sufletului tău este superioară acelor straturi şi prin urmare, acestora le-a fost imposibil să te aspire în cadrul propriului lor vortex.

-Dar până unde țin aceste vise ca rezultat ale interacțiunilor dintre nivelele energiilor Dimensiunii Vieții şi suflete, Lumină Divină?

Totodată aş mai dori să ştiu cât de adevărate sunt aceste vise?

-Visele sunt adevărate doar ca şi vise, atât şi nimic mai mult, dar este tot atât de adevărat că orice vis se prelungeşte într-o anume realitate dacă este visat simultan de mai multe energii sau suflete deodată.

Am zis o anume realitate fiindcă cu cât este mai mare cumulul de energii care au acelaşi vis cu atât se apropie mai mult de realitate şi deci de adevăr.

Factorul Vieții dintr-un anumit nivel energetic nu este altceva decât un cumul de energii provenite de la sufletele care aveau acelaşi vis comun.

Datorită acestui lucru energiile s-au cuplat dând naştere unei forțe energetice mult mai mari decât ale acelor suflete sau frânturi de energie cu un singur sau câteva vise commune, prin urmare au devenit Factor al Vieții pentru un anumit nivel energetic luând în custodie celelalte energii singure sau care făceau parte din grupuri mult mai mici ceea ce a dus la imprimarea visului comun al grupului mai mare care a dat naştere Factorului Vieții şi celorlalte grupuri de suflete sau energii spirituale mai mici.

Astfel se naşte o fărâmă de realitate.

Realitatea nu este deloc echivalentă cu Adevărul Absolut, ea nu reflectă decât raportul dintre majoritate şi minoritate dând astfel naştere legii ierarhiilor.

Prin urmare orice realitate este dată de Dimensiunea Vieții căruia îi aparține lumea respectivă, Dimensiune a Vieții care reflectă majoritatea energiilor cu vise commune.

Cum s–a ajuns la acest magnet care atrage energiile spirituale imprimându-le propriul său vis este cât se poate de simplu.

Energia care a avut cel mai superior nivel, din cadrul dimensiunii respective, în cazul lumii tale, fiind vorba de tridimensionalitate, le-a atras şi pe celelalte.

Este la fel cât se poate de adevărat că acea energie a fost şi creatorul lumii cât şi lumilor

respective cu un anumit număr de dimensiuni şi identități.

Cu toate că a creeat lumile sau chiar şi Universul respectiv, asta nu înseamnă că energia spirituală respectivă este şi Dumnezeu, după cum s-a crezut în mod greşit că cel care a făcut Universul lumii tale cu stele, galaxii şi planete este Dumnezeu.

Nu, categoric NU!

A-L confunda pe Dumnezeu cu Dimensiunea Vieții este cea mai mare greşeală.

Dumnezeu este nenăscut, pe când Dimensiunea Vieții se naşte chiar dacă poate să nu mai moară niciodată, ci să se transforme mereu visând din ce în ce mai multe lumi odată cu acumularea de energii noi! Dimensiunea Vieții este dată de către Factorul Vieții. Originea Factorului Vieții constă în măsura primei Mele vibrații în calitate de Personalizare a Existenței, care provine din Persoana ce se află alături de Gândul Originar şi Marele Creator şi Unic Întâmplător. Această măsură se transformă mereu în funcție de Stările Mele Armonice sau Dizarmonice, determinând noi şi noi măsuri identificate fiecare în parte ca fiind Factori ai Vieții şi având tot atâtea caracteristici diferite, dar despre acestea am să-ți vorbesc la timpul potrivit.

-Oare Lumină Divină, Dumnezeu nu a ştiut sau nu a putut şti dinainte ce anume va visa Factorul Vieții pentru a-I mai tempera anumite porniri negative din visele sale cum ar fi suferința din lumea terestră, de exemplu?

-Dumnezeu ştia, Sorin, tot ce avea să se întâmple, s-a întâmplat sau se va întâmpla în lumile cu timpi ale Dimensiunii Vieții al cărui vis îl trăieşti, Sorin.

Dumnezeu nu a gândit nimic în termeni temporari fiindcă temporalitatea este o iluzie devenită realitate fiindcă mai multe entităţi spirituale au avut anumite elemente commune de vis născând Dimensiunea Vieţii.

Liberul Arbitru există doar în visul tău despre lume fiindcă în realitate, şi aici mă refer la o realitate a Adevărului Absolut, acest Liber Arbitru nu este altceva decât însăşi existenţa Lui Dumnezeu reflectată în Sine Însuşi!

Oare dacă Dumnezeu S-AR opune viselor Dimensiunilor Vieţii, dacă Dumnezeu ar anula orice ierarhie şi orice transformare şi schimbare energetică, dacă Dumnezeu ar anula orice speranţă sau dorinţă, dacă Dumnezeu ar anula fericirea sau tristeţea indiferent din care lume şi indiferent ce Dimensiune al Vieţii are lumea respectivă, atunci Dumnezeu ar trebui să accepte cu adevărat moartea, spărgând potirul vieţii veşnice de cele mai îndepărtate margini ale energiei primordiale care este EL ÎNSUŞI, Dumnezeu!

Ştiu, Sorin, cât de greu este să mori într-o lume pentru a renaşte în alta, dar să fii sigur că dacă ar fi existat un remediu la această problemă, Dumnezeu L-ar fi acceptat, fiindcă Dumnezeu este mai mult decât iubire, mai mult decât tot ceea ce-ţi poţi tu imagina, Dumnezeu este TOTUL !

-Nu pot să înţeleg Lumină Divină cum Însuşi Dumnezeu nu poate găsi un remediu la suferinţa creeată de visul Dimensiunii Vieţii şi atribuită cu atât de mare aplomb, cu deosebită dărnicie, celor născuţi sub acest semn sau Factor, în lumea pământească, unde într-o zi mai apropiată sau mai depărtată vor fi nişte simple cadavre în ochii celor rămaşi să guste din oala nefericirii lumeşti.

-Un remediu, Sorin?

Nu, nu am să-ți spun că Dumnezeu îi lasă pe oameni să trecă prin clipe nenorocite pentru ca să-I pregătească pentru mai cine ştie ce lume. Nu!

-Cu toate acestea Lumină Divină, oamenii trec prin mai multe necazuri şi suferințe într-o singură viață decât toate adevăratele fericiri ale sutelor de mii, poate ale milioanelor de oameni adunate la un loc

-Da, Sorin, este cât se poate de adevărat, dar acum aş dori să-mi răspunzi, tu, de data aceasta, şi anume cum ar fi putut Dumnezeu să te creeze doar pe tine din întregul Univers?

Asta ar fi însemnat ca tu să fi unica persoană din toate lumile, indiferent de Dimensiunea Vieții care le visează.

Dacă nu ai fi fost un vis, un simplu vis care se destramă la apariția zorilor, un vis cu amarul său, cu bucuria şi deznădejdea lui, crezi că fără toate acestea ar fi fost mai bine?

În primul rand nu ai fi existat.

Niciodată, vorbind în funcție de timp nu ai fi ştiut că exişti, că ai o anumită identitate că respiri şi că viața ta stă în mâinile tale.

-În mâinile mele, Lumină Divină?

-Da, Sorin, în mâinile tale fiindcă tot Dumnezeu ți-a dat posibilitatea să evadezi de propria ta viață, de tine însuți prin moarte!

-Dar, Lumină Divină, nu este atât de uşor să te sinucizi, în lumea visului cu timpi şi spații din care provin.

-Aşa este Sorin, Nu este uşor să te sinucizi şi asta tocmai pentru a realiza cât mai profund prăpastia pe care urmează să o treci în cazul că doreşti aşa ceva, deoarece odată ce ai trecut de hotarul lumii cu timp

pământesc, timp în care te-ai născut, nu mai poţi face cale întoarsă oricât de mult ți-ai dori acest lucru.

Cum ți-am mai spus şi adineaori, pentru a scăpa de toate nefericirile nu ar fi trebuit să fii un simplu vis al Dimensiuni a Vieții, ci ar fi trebuit ca Dumnezeu să te creeze în mod special pe tine.

Nu-ți zic cât de mare durere este să ştii că exişti, dar că eşti singur.

Cât de mult îți doreşti în acel moment ca fericirea ta, de a fi unic să o împarți cu cineva, oricine dar să o împarți, fiindcă oricât de unic eşti niciodată nu vei putea fi tu cu adevărat într-o singurătate totală şi asta chiar dacă ai cunoaşte adevărata axă de valori a Adevărului Absolut, fiindcă unicitatea stă în diversitate, precum diversitatea în unicitate.

-Aşa este Lumină Divină, dar oare nu tot Dumnezeu a fost mai întâi, cel care a născut Dimensiunile Vieții sau alte asemenea centre energetice similare lor ca pe urmă să determine visele la rândul lor?

Visul Dimensiunii Vieții sub oblăduirea căruia ştiu că există zile pe care trebuie să le duc în cârca propriei mele existențe până la moarte, este un vis care a determinat ființa umană să devină o ființă socială cu întreg eşafodajul care derivă din aceasta.

Dacă ființa umană nu ar fi fost visată ca fiind socială ci din contră ar fi fost total împotriva oricărei comunicări sau relații cu alte asemenea ființe, atunci şi conceptul de unicitate nu ar mai fi fost constrâns să subziste alături de diversitate, fiindcă, ființa fiind prin sine însuşi nonsocială, diversitatea nu îşi va mai găsi acelaşi coeficient de necesitate, la fel ca şi când ființa ar fi socială, cum de altfel s-a şi întâmplat.

Nu mai amintesc şi de faptul că logica gândirii umane este binară, adică răul va exista raportat la bine, urâtul la frumos, iar unicitatea la diversitate.

-Înțeleg ce vrei să-mi spui, Sorin!

Oare de ce vrei neapărat să-I găseşti o vină Lui Dumnezeu pentru creația Sa?

-Fiindcă vina Lui Dumnezeu este de fapt Păcatul nostru originar, este suferința pe care o îndurăm de-a lungul vieții, este ispăşirea de-a lungul întregii noastre vieți a unui destin care nu numai că nu ne aparține nouă înşine, dar mai mult decât atât suntem nişte biete animale supuse propriei noastre înstrăinări de sine pentru a fi mai aproape de Dumnezeu.

De ce toate acestea, Lumină Divină?

De ce neapărat trebuie să bem din paharul fără fund al durerii pentru a afla ce este fericirea?

De ce nu am fost lăsați să cunoaştem fericirea fără suferință?

De ce a creeat toate acestea Dumnezeul la care tot noi ne rugăm să ni se ierte păcatele de a exista ca nişte netrebnici pe valurile vieții, păcate care n-ar fi existat dacă Dumnezeu nu ne-ar fi creat.

Prin urmare Dumnezeu este cel care a creat şi păcatul dar şi suferința alături de fericire.

Cine este Dumnezeu, Lumină Divină?

De ce omului îi este teamă de Dumnezeu?

De ce îi este teamă să-I acorde vina de a exista într-o viață plină de suferințe?

De ce omul va căuta mereu să-I țină partea Lui Dumnezeu?

Oare când va putea spune liber lucrurilor pe nume?

-Ce anume să spună omul, Sorin?

-Că Dumnezeu ne este atât un prieten cât şi un duşman.

Pentru om Dumnezeu este binele şi răul, fiindcă El este creatorul tuturor celor văzute dar şi celor nevăzute, tuturor celor ştiute dar şi celor neştiute.

Mereu ființa umană a încercat atât conştient cât şi subconştient să-I țină partea Lui Dumnezeu, dintr-o laşitate care nu este greu de înțeles fiindcă tot Dumnezeu a făcut astfel omul, afirmând că suferința vieții s-ar datora faptului că Dumnezeu vrea să ne cizeleze pentru a ne purifica.

De ce mai trebuia să ne chinuie cu purificarea deoarece ar fi putut să ne creeze puri.

Să fie Dumnezeu un sadic, care să ne dea o lume pentru a ne naşte, plină de boli, războaie, sărăcie, durere şi câte şi mai câte neajunsuri?

Ideea cu diavolul care nu L-a ascultat mi se pare stupidă fiindcă Dumnezeu trebuia să ştie dinainte că diavolul nu-L va asculta.

Dacă ştia aceasta şi a lăsat intenționat să fie diavolul înseamnă că ori şi-a bătut joc de cei care se vor naşte, respectiv de oameni, ori planurile sale cu relele din lume nu erau atât de ortodoxe.

Oare era atât de mare nevoie de diavol pe Pământ?

De ce toate acestea, Lumină Divină, când ar fi fost mai bine fără ele?

Afirm că Dumnezeu este creatorul acestei lumi chiar dacă în mod indirect suntem visul Dimensiunii Vieții, deoarece a născut timpii şi spațiile?

Când Dumnezeu a creat acest TOT cu energiile Dimensiunilor Vieții să nu fi ştiut destinul dinainte?

Iar dacă într-adevăr nu l-a ştiut, înseamnă că este un Dumnezeu slab, lipsit de valoarea pe care I-o atribuie oamenii.

Chiar şi aşa datorită existenței ierarhiei Cineva sau Ceva ar fi trebuit să-I ia locul poate că un centru energetic superior Factorilor Vieții, Lumină Divină?

Oare era atât de imposibil pentru Dumnezeu să facă o lume fără durere, fără păcatul originar?

Cine este de fapt Dumnezeu?

-Dumnezeu nu are un început, cum nu are nici un sfârşit.

El este în tot şi în toate cum toate sunt în tot, Sorin.

Dumnezeu este atât diversitatea cât şi unicitatea.

-Deci înseamnă că Dumnezeu este atât binele cât şi răul, atât frumosul cât şi urâtul?

-Exact, Sorin.

-Atunci de ce oamenii I-au atribuit Lui Dumnezeu numai calitățile pozitive, dar nu şi pe cele negative?

-Fiindcă oamenii ar fi fost şi mai angoasați, mai alienați dacă ar fi acceptat că Dumnezeu are şi părți negative nu numai pozitive.

Crezi, Sorin că omul ar fi putut lua singur pe spinare povara existenței fără un păcat originar prealabil?

Este mai bine ca omul să ia asupra sa şi vina creației Lui Dumnezeu!

Aceasta este unica lui şansă de a subzista mai uşor, făcându-L pe Dumnezeu propriul său toiag de care se sprijină.

Oare nu e mai uşor astfel?

Cine este Dumnezeu?

Dumnezeu este energia primordială a diversității în unicitate şi a unicității în diversitate.

Dumnezeu este primul Instinct care a devenit GÂND, având o conştiință primordială.

Energia nu este nici forță şi nici căldură, după cum I se atribuie unele însuşiri eronate în lumea pământească.

Energia primordială este gând, este conştiință primordială.

Dumnezeu sau energia primordială sau conştiință primordială este unul şi acelaşi lucru.

Dumnezeu nu este o forță în înțelesul celor de pe pământ.

Dumnezeu nu vine să bată cu boli şi nefericire pe cei care nu I se închină după tot felul de obiceiuri de Ev Mediu.

Fiecare ființă, fiecare lucru cu sau fără suflare face parte din Dumnezeu fiind şi Dumnezeu în acelaşi timp.

Fiecare om este un fiu al Lui Dumnezeu fiind clădit din Dumnezeu dar clădindu-L şi pe Dumnezeu în acelaşi timp.

Acesta este adevăratul Dumnezeu.

Ceea ce voi numiți pe pământ ca fiind Dumnezeu, cu autoritate, măreție, putere şi alte atribute este de fapt vârful piramidei, Personalizarea Existenței.

În acest Univers există binele cum există şi răul.

Centrii energetici ai binelui sunt mereu în opoziție cu cei ai răului fiind delimitați de forțele energetice care se resping.

Sunt de acord că avem nevoie şi de energiile răului pentru a determina eterna întărire a energiilor binelui.

Dacă nu ar fi competiția dintre aceste două forme diferite de energie, fiecare formă energetică în parte ar pieri.

În Universul unde se află şi viața terestră a învins centrul energetic de care aparțin şi de unde provin eu.

Prin urmare ceea ce este bine pentru mine, pentru Persoana care mă ființează mereu este bine şi pentru ființele de pe Terra.

În Universele Mele pe care le Personalizez în calitate de Personalizare a Persoanei sunt două măsuri contrarii de importanță capitală, prima măsură este Armonia şi cealaltă Dizarmonia.

Pentru ființa umană Dumnezeu este Armonia iar diavolul, Dizarmonia. Sensul Universului ființei umane este către Armonie. Cândva sensul acestui Univers era către Dizarmonie, iar ființele din acele lumi considerau a fi Dumnezeu ceea ce consideră azi oamenii diavolul. În realitate diavolul nu există. Acesta îi aparține numai omului.

-Abia acum încep să înțeleg câte ceva din tainele ascunse ale cunoaşterii, dragă Lumină Divină, dar de ce Dumnezeu este Instinct care devine gând pentru a dobândi conştiința primordială?

Ce anume a determinat acel Instinct?

De fapt esența Lui Dumnezeu, a energiei primordiale este Instinctul?

Instinctul să fie prima cărămidă a ceea ce numim unicitate în diversitate?

De ce?

-Depinde ce anume înțelegi tu prin Instinct, Sorin.

-Mă gândesc la un fel de Instinct primar care a determinat gândul.

Prin Instinct înțeleg în primul rând ca fiind ceva asemănător unei forțe care te determină să ai un anumit sentiment sau să comiți o anumită faptă față de un lucru sau un fenomen.

Instinctul vieţii de exemplu se dovedeşte a fi cât se poate de puternic în faţa morţii, aducând un sentiment de teamă.

-Nu, Sorin, nu este un Instinct primar şi nici unul care să se definească prin ceea ce ai afirmat adineaori ci un Instinct bazat pe Adevărul Absolut al unicităţii în diversitate, astfel Instinctul se contopeşte prin definiţie cu Adevărul Absolut, determinând Gândul Conştiinţei Primordiale, fiindcă cu mult înainte de a fi timpul.

Dumnezeul Primordial a spus "EU!,"o spune şi acum etern şi o va spune etern întrucât timpul nu exista decât Adevărul Absolut care stă la baza unicităţii în diversitate, pe care se reazămă veşnic Gândul Conştiinţei Primordiale, ce devine Gândul Originar, prin atribuirea Cunoaşterii Absolute, alături de Adevărul Absolut, existent deja, atunci când Gândul Conştiinţei Primordiale a conştientizat propriul Instinct, ce-l are în EL, la fel ca şi diversitatea, unicitatea şi invers, devenind fără a fi determinat, una şi aceeşi persoană, cu EUL lui Dumnezeu.

Este cât se poate de adevărat că la nivelul existenţial la care te afli, Sorin, nu vei putea înţelege decât tot prin prisma existenţială, prismă care-ţi distorsionează totul într-un fel sau altul.

Dumnezeu nu are de-a face cu existenţa.

Cunoaşterea Absolută cât şi Conştiinţa Primordială sunt de fapt Instinct, adică energie spirituală, sau Dumnezeu Primordial, în schimb Cunoaşterea Absolută şi Adevărul Absolut sunt Gândul Originar, şi odată cu acesta se nasc şi Marii Creatori şi Unic Întâmplători .

Prin urmare tot ceea ce este şi mai mult decât A Fi aparţine Instinctului, ceea ce înseamnă că şi Conştiinţa Primordială, şi Gândul sunt Instinct.

La Dumnezeu găsim atât Instinctul angelic al binefacerii cât şi pe cel al Fiarei. Acesta este adevăratul Dumnezeu.

Ceea ce oamenii consideră a fi Dumnezeu nu este altceva decât Armonia din Mine, iar Dizarmonia devine de la sine Diavol!

Acesta este adevărul gol goluț al întrebărilor ființelor omeneşti de pe Terra.

Prin urmare şi Gândul Primordial, cât şi Conştiința Primordială sunt Instinct.

Totul a pornit de la Instinct, spun a pornit, fiindcă doresc să înțelegi tu, deoarece fiind peste timpi nu avea cum să pornească, ci mai degrabă noțiunea corectă ar fi, ”Instinctul Totului Etern”, cam astfel putem să-L caracterizăm pe Dumnezeu.

Aşa şi este dar mai corect ar fi Marele Creator al Universurilor din Univers, deoarece Universurile sunt şi în funcție de nivelele spirituale.

La un anumit nivel spiritual se va reflecta un anumit Univers, precum altui nivel spiritual, alt Univers.

Tot ce pot să-ți spun despre Gândul Primordial este că unica sa măsură se axează pe infinit, folosind toate dimensiunile din toate Universurile posibile, inclusive cele din Universul nostru, adică timpul şi spațiul!

Prin urmare Gândul Primordial este Instinct la fel ca şi Conştiința Primordială, precum Conştiința Primordială poate fi atât Gând Primordial cât şi Instinct.

Toate aceste trei se reduc la una, precum fiecare sunt şi celelalte două în parte.

De aici rezultă şi unicitatea în diversitate precum diversitatea în unicitate.

Limbajul celor trei ar fi " GÂNDESC SĂ ŞTIU CĂ VREAU".

După cum vezi dragă Sorin, Dumnezeu este acțiune, văzută prin prisma Universului nostru.

La fel şi cuvintele de adineaori sunt cernute tot prin prisma Universului nostru deoarece prin prisma altor Universuri, Dumnezeu nu va mai fi acțiune şi nici cuvintele "GÂNDESC SĂ ŞTIU CĂ VREAU", ci va însemna cu totul altceva.

-Ce anume, Lumină Divină?

-Chiar dacă aş şti tot nu aş putea să-ți redau fiindcă nici tu, precum nici eu nu suntem în măsură pentru a înțelege.

-Tot ceea ce denumim alte Universuri oare nu sunt inluse într-un singur Univers general?

Dacă este aşa atunci înseamnă că şi celelalte Universuri nu sunt decât componente ale acestui Univers.

-Nu este deloc aşa, Sorin.

Ceea ce mi-ai spus adineaori, vrea să însemne că de fapt ceea ce denumesc Univers nu este infinit ci este mărginit, fiindcă trebuie să existe alături de alte şi alte Universuri.

Nu degeaba am afirmat de atâtea ori până acum despre UNICITATEA ÎN DIVERSITATE, precum DIVERSITATEA ÎN UNICITATE, deoarece acest concept care aparține Gândului şi Conştiinței primordiale, respectiv Instinctului, garantează caracterul infinit, atât al unicității cât şi al diversității, prin urmare atât al Universurilor respective, diversitate cât şi al Universului respectiv, unicitate.

-Prin urmare dragă Lumină Divină, Energia Primordială este de fapt, Instinct?

-Da, Sorin, Energia Primordială este Instinct!

Din punct de vedere al Universului spațio-temporar este foarte greu să interferăm noțiunea de Instinct cu cea de energie, dar Adevărul Absolut îmi spune acest lucru.

-Instinctul nu aparține doar îngerilor şi celor care plănuiesc lucruri bune, ci şi fiarei.

Aş vrea să ştiu, dragă Lumină Divină, care este procentul în care Dumnezeu este înger şi care este acela în care Dumnezeu este fiară?

-Pentru Universul în care te afli, acest Univers spațio-temporar Dumnezeu este la fel de fiară precum înger deoarece binele este în funcție de rău precum frumosul în funcție de urât.Trăieşti într-un Univers cu logică binară, dar tridimensional.

-Cine este adevăratul Dumnezeu pentru om ?

Armonia care a câştigat competiția în acest Univers şi care a inițiat legea ierarhiei sau Dumnezeul Dizarmoniei?

-Religiile, dragă Sorin, s-au axat de-a lungul istoriei omenirii pe ierarhie.

Indiferent care le era credința oamenilor, aceştia considerau că există o ierarhie a zeilor cât şi a Dumnezeului care a venit mai pe urmă odată cu credințele monoteiste.

Fiecare religie diferă în funcție de spațiul în care s-a născut, ceea ce nu înseamnă că omul nu s-a gândit la Dumnezeul cu aceleaşi atribuții.

Din contră, Dumnezeu indiferent de religie este acelaşi.

Aici nu mă refer la Dumnezeul în sine, ci la om, la Dumnezeul pe care L-a perceput omul.

Încă de la naştere ființa umană este în aşa fel creată încât are nevoie de un Dumnezeu, şi chiar dacă acesta nu ar fi existat ființa umană l-ar fi inventat, deoarece la fel cum este Adevărul Absolut pentru

Gândul şi Conştiința Primordială, la fel este şi Dumnezeu pentru ființa umană, un reazem împotriva vicisititudinilor vieții.

-Te rog Lumină Divină, spune-mi cât mai multe despre Instinctul care este la baza energiilor tuturor Universurilor, la baza Gândului şi Conştiinței Primordiale.

-Oricât de mult mi-aş dori să-ți relatez despre Instinct, tot nu vei reuşi să înțelegi deoarece gândirea ta nu poate concepe infinitul şi nici Adevărul Absolut. Instinctul este adevăratul Dumnezeu, iar tot Instinctul este şi energie, Conştiință Primordială şi Gând.

Dumnezeu prin Instinct este tot ceea ce cunoşti în gândurile tale şi infinit mai mult decât atât.

-În afară de iubire, frumusețe, plăcere mai cunosc şi noțiuni cum ar fi crimă, durere, nelinişte, oare toate acestea sunt Dumnezeu?

-Da, Sorin, toate acestea sunt Dumnezeu.

-Asta înseamnă că mă rog în fiecare noapte la crimă, durere, nelinişte?

-Nu, Sorin, tu nu te rogi în fiecare noapte la crimă, durere şi nelinişte, ci te rogi la, Personalizarea Existenței care este adevăratul tău Dumnezeu în acest Univers.

-Atunci de ce a-ți inventat ierarhia?

Oare nu era mai bine fără această posibilitate de durere şi de departajare?

-Nu, Sorin, în nici un caz.

Dacă nu ar fi fost ierarhia atunci cealaltă Pesronalizare care este opusul Meu fiind Personalizarea Nonexistenței, care este răul pentru tine, s-ar fi interferat în lumi, mai mult decât atât, toate Personalizările şi-ar fi pierdut forțele energetice contopindu-se, una în alta ucigând visul lumilor.

-Oare nu era mai bine fără un vis despre durere, suferinţă şi moarte?

-Acest lucru nu depinde de mine, dragă Sorin.

-Mi-ai spus că mă vei purta în alte lumi, cu aceaşi dimensiune dar şi în lumi cu alte dimensiuni, respectiv, în lumi unde nu există dimensiuni ca şi spaţio-temporalitatea.

-Da, Sorin, am să te port în alte lumi care sunt în Universul meu dar şi în lumi din afara Universului meu.

Cu toate acestea Universul meu nu este finit, la nici un capăt, cu toate că există şi alte Universuri, precum nici celelalte nu sunt finite, la nici un capăt.

-De ce, Lumină Divină?

-Înţelesul tău faţă de infinit este nul.

Nu poţi concepe infinitul decât ca fiind ceva fără de sfârşit, cum şi este de fapt, dar acest fără de sfârşit poate fi conceput prin prisma altor înţelesuri ca fiind o portocală sau un ţărm însorit de ocean sau tu însuţi!

Toate aceste înţelesuri sunt un infinit!

-Îţi mulţumesc Lumină Divină fiindcă exişti.

-Este adevărat că exist, şi de aceea cunosc ce este infinitul, fiindcă dacă nu aş exista, nu aş şti ce anume este infinitul.

-Cu toate că exist nu cred că ştiu cu adevărat ce este infinitul, până unde ajunge,de ce anume poate să nu se termine niciodată.

-Ai dreptate, Sorin, nu ai cum să-ţi răspunzi la aceste întrebări fiindcă energia sufletului tău nu are acces la ele, în schimb, prin faptul că posezi noţiunea de infinit demonstrează că eşti parte din acest Univers al existenţei în ierarhia căruia mă aflu în frunte şi pot să am o posibilitate infinit mai mare decât a ta, de a medita la problematica existenţială, precum infinitul şi viaţa.

-Oare voi ajunge vreodată să pot medita şi eu Lumină Divină asupra infinitului ? Să-i pot cuprinde mărimea dar şi măreția?

-Dacă vei evolua ca şi energie pe scara spirituală vei putea înțelege mult mai amplu acest aspect, dar pentru a-i cunoaşte mărimea cât şi măreția în ansamblul ei va trebui să ajungi la nivelul spiritual al meu.

-Ce anume înseamnă asta, dragă Lumină Divină?

-În primul rând înseamnă să poți cuprinde cu mintea ta, nu numai înțelesurile unui Univers tridimensional ci al unuia cu un infinit de dimensiuni!

Fiecare om are o fărâmă de Lumină Divină în el şi de aceea nu este niciodată singur!

Sunt Calea Adevărului şi Lumina Cunoaşterii, Sunt Meditația şi Înțelepciunea.

De aceea fiecare fărâmă spirituală pe care am născut-o nu este doar din Mine şi alături de Mine, ci Calea ei este către Mine, către adevăr, lumina cunoaşterii, meditație şi înțelepciune.

Toate acestea duc la fericire fiindcă fericirea mea este şi fericirea voastră, iar durerea şi suferința voastră sunt şi ale mele.

În afară de existență, deci de Mine şi opusul meu Nonexistența, nu mai este Viață, ci locul ei este luat de alte structuri energetice care asigură alte şi alte forme cât şi înțelesuri care nu pot fi concepute decât de către energia primordială care este Dumnezeu, precum nici celelalte structuri energetice nu pot să mă conceapă pe mine, respectiv Viața! Viața există doar în Existență şi atât. Doar Eu Personalizez viața. Opuşii Mei, celelalte Personalizări, au suflete a căror conştiință nu raționalizează prin viață, nici prin moarte fiindcă nu o cunosc, ci dau sens altor procese.

-Toate aceste centre energetice, Personalizările, sunt un fel de demiurgi la fel ca şi tine, Lumină Divină?

-Cu siguranță, Sorin.

-Atunci înseamnă că sunt un fel de Dumnezei, dar fiecare pe parcela lor?

-Sunt, Sorin, dar unici în felul lor şi cu atât mai unici cu cât până şi eu nu-I pot concepe decât să-I deduc că sunt, dar fără să aparțină existenței, cu toate că şi mie îmi este greu să folosesc un limbaj pentru EI atât timp cât ar trebui să enunți ceva ca existând dar care nu aparține existenței.

Nu se poate să afirmi despre "ceva" că nu aparține existenței dar să fie!

Toate acestea datorită faptului că eu sunt existență iar la nivelul fiecărei noțiuni ale Mele trebuie să trec acel "ceva"prin Mine şi raportat la Mine, deoarece Eu sunt cel care reflectă, subiectul, iar a reflecta în existență fără ca aceasta să fie, este imposibil, cum probabil la fel de imposibil este a fi reflectată, la rândul meu, de acele centre energetice spirituale!

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă Dumnezeul Primordial a dorit să existe doar un singur Dumnezeu al unui infinit de lumi.

Dilema infinitului este unicitatea raportată la diversitate.

Nici un Dumnezeu nu ar putea fi Dumnezeu dacă nu ar fi infinit şi unic în acelaşi timp!

Am dorit să-ți demonstrez oarecum atât calitatea lor demiurgică cât şi aceea de centre energetice spirituale, care în realitate nu au nimic comun cu Viața.

-Dar cu moartea ?

-Nu există moarte Sorin, fiindcă atât Viața cât şi moartea Îmi aparțin.

Nu poți să afirmi şi nici să concepi noțiunea de moarte decât prin prisma existenței.

Unde nu sunt Eu, nu mai este nici existența şi prin urmare nici moartea.

-Dar opusul Tău, Lumină Divină?

-Da, Sorin, este o Personalizare, de altfel unica Personalizare care Îmi este dat să o concep, cu o formă existențială total opusă Mie, şi anume pentru Ea noțiunea de" A Fi", care pentru Mine înseamnă a exista, se traduce ca fiind ceva inexistent, prin urmare A Fi pentru Personalizarea opusă Mie înseamnă " A Nu Fi ", precum "A Nu Fi " înseamnă pentru Ea "A Fi".

-De ce în Universul meu tridimensional unde mi-am petrecut viața pământească, spațiul cosmic era alcătuit nu numai din stele şi materie ci şi din zone întinse cu vid.

Ce este vidul de fapt, Lumină Divină?

-Adevăratul vid, nu doar cel unde omul afirmă că nu este nimic, dar în schimb sunt particule elementare sau subparticule pe care acesta nu le vede sau nu poate să le detecteze, este spațiul ce aparține Personalizării Nonexistenței.

-Aceasta înseamnă că în Universul unde se află viața terestră majoritatea spațiului aparține opusului ființei umane?

Mă înfior când mă gândesc ce anume se întâmplă cu timpul, adică, cu cealaltă dimensiune pe care o percepeam în lumea aceea?

-Aşa este, dragă Sorin.

Mă lupt mereu pentru a-Mi aduce Lumina Spirituală cât mai aproape de spiritele tuturor Universurilor Mele.

-De ce era necesar opusul?

Oare nu era mai bine dacă Dumnezeul Primordial ar fi creat lumea fără opusuri, şi mai ales fără infinități de opusuri?

-Nu, Sorin, nu era mai bine fiindcă aceste opusuri sunt perceptibile ca atare doar de Universurile infinite ale mele şi de către cele ale opusului Meu.

Pentru celelalte Personalizări, nici măcar nu există opuşi, bineînțeles în afară de Personalizarea ce-Mi este opusă dar nici pentru Ea percepția opusului nu este similară cu percepția mea despre acest subiect.

Eu văd opusul ca fiind ceva ce este total diferit față de un reper pe care Eu îl consider ca fiind opusul acelui opus.

Ei bine, dragă Sorin, tu cu gândirea ta pe care o posezi echivalentă cu nivelul vieții terestre, noțiunea de opus nu-ți poate fi explicată decât sub formula de diferență a DOUĂ tabere sau fenomene sau lucruri sau câte or mai fi.

Am subliniat acel "două"fiindcă indiferent dacă sunt cinci, un million, un infinit de fenomene toate acestea vor avea ca şi opus, cinci, un milion, un infinit de alte fenomene sau lucruri, dar, întotdeauna şi mereu acele fenomene şi lucruri se vor structura în cele "două" tabere, una opusă celeilalte, pe când, la nivelul Meu de înțelegere opusul nu se mai structurează în cele "două"tabere, ci într-un infinit de tabere, ceea ce-i dă, un cu totul alt înțeles.

-Ce fel de înțeles, Lumină Divină?

-De energie, Sorin.

-Nu înțeleg. Cum opusurile văzute prin prisma unei logici mult superioare mie sunt văzute ca fiind energie?

-Oricât de mult aş încerca să-ți explic, tot nu vei putea înțelege adevăratul sens al acestui răspuns.

Logica ta este binară, Sorin.

Este o logică a opusurilor duale, pentru că binele este în opoziție cu răul, precum frumosul cu urâtul.

Logica mea este una a opusurilor infinite

La Mine binele nu este în opoziție numai cu răul, ci cu un infinit de alte noțiuni, precum celelalte noțiuni, respectiv noțiuni ale binelui, au şi ele un infinit de aspecte.

Astfel opusul în sine nu numai că nu există dar îşi pierde absolut orice valoare odată ce opusul unei infinități rezultă o altă infinitate.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă într-o infinitate de aspecte ale notiunii de opus față de o altă noțiune de opus sunt întrunite condițiile ca să existe noțiuni ale căror aspecte să se disocieze într-atât de mult încât să se contopească într-un singur tot, ceea ce ar duce la pieirea existenței.

De aceea existența se luptă cu infinitul din Sine Însăşi pentru A FI, iar acest A Fi este energie, deci, Existență!

În opus vei găsi temelia energiilor, ale tuturor Universurilor Existenței.

Dacă nu aş avea puterea să cred în opus chiar dacă la nivelul meu de logică infinită, toate Universurile din Mine s-ar nărui, şi ce-ar rămâne?

-Poate că o amintire, Lumină Divină.

-Nu, dragă Sorin .

Eu nu am voie să mor fiindcă în urma Mea nu î-Mi este permisă nici amintirea şi nici praful uitării, ci totul va fi ca şi cum nu ar fi fost nimic, niciodată, şi mai mult decât atât, chiar în realitatea Adevărului

Absolut, Eu nici nu aş fi existat vreodată, fiind existenţa în sine care a dispărut.

De aceea, Sorin, energia Existenţei este Viaţă!

-Abia acum înţeleg, Lumină Divină, ce mult e vis în viaţa terestră şi ce puţin e ….dar oare ce e? Oare ce este realitatea?

-Realitatea terestră, Sorin, este visul, din stare de veghe pe care-l visează majoritatea oamenilor.

Este un vis cu legi bine ticluite de somnul adânc al luptei pentru supravieţuire, al suferinţei pentru că există dorinţa şi necesitatea.

Dacă cineva nu visează visul colectiv din aşa zisa stare de veghe la unison cu ceilalţi, este considerat nebun.

În aşa zisa stare de somn fiecare poate să viseze orice fiindcă este considerat normal.

Starea de somn este mult mai apropiată de realitate decât cea de veghe.

Dar fiinţa umană a fost creeată ca având în comun starea de veghe cu celelalte fiinţe, deci acel vis social, pentru a-şi desăvârşi spiritualitatea prin dorinţă şi necesitate.

-De ce toate astea, Lumină Divină?

-Şi Eu trebuie să cred în opus chiar dacă sub un alt înţeles, pentru a fi!

Dacă nu cred, nu mai sunt.

-Atunci înseamnă că şi la baza opusurilor mai stă ceva, şi anume…

-Credinţa, Sorin.

-Credinţa, Lumină Divină.

-Ea este baza energiilor spirituale ale existenţei, Sorin, opusurile, Credinţa mă obligă să doresc opusurile, care stau la baza energiei, care la rândul ei este existenţa.

Nimic nu poate exista fără credinţă.

-Nu-mi vine să cred Lumină Divină că şi Tu, cu întreaga Ta măreție şi perfecțiune trebuie să crezi.

Eu cred în Tine, care eşti Dumnezeul meu. Pentru aceasta vreau să mor ca să pot trăi!

Ființa umană crede într-un Dumnezeu pe care dacă nu l-ar fi descoperit nu s-ar fi putut identifica pe sine ceea ce ar fi dus la dispariția sa.

Prin urmare omul nu poate trăi fără un Dumnezeu sau fără un substitut al acestuia.

Să admitem că, un copil nou născut va fi abandonat într-o pădure .

Au fost cazuri în care o lupoaică a crescut alături de proprii săi pui, un copil .

Acest copil nu ştia să vorbească, mergea în patru labe, şi îi era teamă de proprii săi semeni, oamenii.

Şi acel copil va avea un Dumnezeu al său creat doar pentru sine.

Dacă Dumnezeu nu ar fi existat, omul ar fi trebuit să-L inventeze, pentru a se legitima pe sine însuşi.

Dar, oare Tu, Lumină Divină, ai nevoie să te legitimezi asemeni omului?

Care este Dumnezeul Tău?

-Nu, Sorin, nu am nevoie să mă legitimez asemeni omului printr-un Dumnezeu care trebuie să se supună unei logici umane, a binelui şi a răului, ci eterna mea redescoperire de sine se face prin meditația la Universurile care fac parte din ființa Mea.

Aceste Universuri sunt pentru Mine, Dumnezeu, precum sunt Eu pentru fiecare Univers în parte!

-Vrei să spui Lumină Divină că şi un muritor oarecare, plin de păcate ştiute sau neştiute de pe pământ este un Dumnezeu pentru Tine?

Tu cea care poţi gândi şi concepe infinitul, Tu cea care ai puterea puterilor din existenţă alături de opus, Tu cea care ai visat lumile pentru ca acestea să existe?

Atunci înseamnă că Ţi-ai visat propriul Dumnezeu căruia i-ai dat suflare existenţială?

De ce?

De ce nu putea-I fi fără Dumnezeu?

De ce o fiinţă cât de neînsemnată este pentru Tine, Dumnezeu?

-Da, Sorin.

Orice suflet, orice fărâmă de viaţă din fiecare Univers ce ţine de existenţă, este pentru mine un Dumnezeu, fiindcă, întreaga mea măreţie n-ar valora nici cât o adiere de vânt terestru dacă nu ar fi toate aceste fiinţe, dacă nu ar fi viaţa, faţă de care mă închin şi în care cred!

Ţi-am spus adineaori de ce credinţa stă la baza existenţei, opusurilor şi energiei.

Dacă nu aş fi crezut în fiinţă, aceasta nu ar fi existat.

-Fiinţa umană nu este o fiinţă perfectă, ea este supusă, la tot felul de păcate pe parcursul vieţii.

Omul este un impostor nu doar pentru semenii lui în calitate de fiinţă socială, ci şi pentru sine.

Fiinţa umană este imperfectă, Lumină Divină.

-Fiinţa umană este imperfectă dar sublimă tocmai prin imperfecţiunea ei, Sorin.

Perfecţiunea Mea constă tocmai în imperfecţiunea la care mă raportez.

-Vrei să spui Lumină Divină, că Păcatul Originar al fiinţei umane este necesar pentru propria Ta perfecţiune, precum îţi sunt necesare toate celelalte păcate care ţin de partea imperfectă a fiinţei?

-Aici înțelegi greşit, Sorin.

Nu doresc sub nici un chip perpetuarea păcatului şi a fărădelegilor, din contră, dorința mea este de a estompa aceste neajunsuri.

Prin imperfecțiune nu înțeleg acțiunile reprobabile şi condamnabile ale ființei, ci sublimul imperfecțiunii în sine.

Eu gândind infinit cunosc dinainte viitorul pentru Universurile unde există dimensiune temporară.

Ei bine, sublimul ființei umane pentru Mine constă tocmai în această necunoaştere, în modul cum ființa se raportează la necunoscut.

Nu accept păcatele fiindcă acestea nu fac altceva decât să ştirbească din sublimul imperfecțiunii ființei.

-Şi păcatul face parte din imperfecțiune, Lumină Divină?

-Da, Sorin, dar dintr-o imperfecțiune a monstruosului şi nu a sublimului, care este perfecțiune pentru opusul Meu infinit.

Partea ființei care este Dumnezeu pentru Mine este aceea a imperfectului sublim, precum partea ființei care este Dumnezeu pentru opusurile Mele infinite este aceea a imperfectului odios pentru Mine , adică al păcatului.

-De ce ființa umană se legitimează şi printr-un păcat originar?

-Aceasta nu Mi se datorează Mie, ci opusului Meu, Personalizarea Nonexistenței, Sorin.

Păcatul Originar este acea parte din ființă care încă mai aparține, Personalizării Nonexistenței, alături de celelalte păcate pe care le săvârşeşte omul.

Tot ceea ce-ți pot spune, este faptul că am învins în bătălia pentru acest Univers în care se află şi

Pământul, dar mai sunt reminiscențe ale Personalizării Nonexistenței adică ale Întunericului.

-Care va fi viitorul în acest Univers cu timpi?

Vei învinge bătălia cu opusul Tău infinit în cele din urmă?

-Deja am învins, Sorin.

Am devenit Lumina Divină pentru Ființa care-Mi aparține propriului Meu vis.

Am delimitat Lumina de Întuneric.

Ființa umană este o ființă a Luminii şi nu a Întunericului.

-Cu cât ființa se va apropia de Întuneric, prin păcate şi tot felul de fărădelegi, cu atât va fi supusă necazurilor şi disperărilor de tot felul, fiindcă ființa este visul Meu care-Mi aparține, pe care L-am creat tocmai pentru ca Lumina să stăpânească Întunericul.

-Dragă Lumină Divină, nu ştiu de ce, dar te-am simțit în viața terestră ca fiind o dimensiune alături de spațiu şi timp, mai précis ca fiind cea de-a treia dimensiune şi nu Dumnezeul spre care aspiram şi la care mă rugam pentru a cere protecție şi pentru a-I mulțumi.

Raționamentul meu a fost bazat pe tridimensionalitatea Universului în care mă aflam.

Un Univers tridimensional nu putea să aibă doar două dimensiuni adică spațiul şi timpul, ci era nevoie de o a treia, dimensiune pe care am denumit-o încă de atunci, Dimensiunea Factorului Vieții.

Nu cred că am greşit.

-Nu Sorin, Eu nu sunt Dimensiune a Vieții, ci o determin pe aceasta, deoarece în fiecare Univers sunt şi rămân <u>Urma ce a lăsat Forma Factorului Vieții, care prin măsurile sau dimensiunile lui determină Dimensiunea Vieții.</u> Eu sunt cea care dă dimensiunea Universului respectiv, dând naştere Factorului Vieții.

Toate dimensiunile se schimbă de la un Univers la altul.

Timpul, de exemplu, într-un alt Univers, poate deveni spațiu sau orice altceva, precum şi spațiul, timp.

Factorul Vieții poate să fie perceput în calitate de timp, de spațiu sau alte dimensiuni pe care tu, Sorin, nu le poți percepe cu logica ta de Univers pământesc.

Unde Dimensiunea Vieții există în calitate de timp, ființele acelui Univers nu vor percepe timpul decât îl vor putea deduce.

-De ce nici o ființă din toate Universurile nu poate percepe ca şi dimensiune, propria lor Dimensiune a Vieții, Lumină Divină?

-Fiindcă dacă ar putea-o percepe ar realiza dimensiunea propriei lor vieți, ar cunoaşte o parte din Adevărul Absolut ceea ce le-ar determina dispariția.

Fiecare ființă nu este altceva decât un vis de-al meu, un vis care, ca şi pe pământ este un vis atât în stare de veghe cât şi în stare de somn.

Adevărul Absolut nu ar face altceva decât să susțină realitatea acestui vis care ar distruge nu numai ființa dar şi Universul care o guvernează.

Adevărul Absolut ar lăsa să se înțeleagă că acest vis este un vis singular al somnului Meu etern, dar şi al stării Mele de veghe eterne când nu mai gândesc la nivel singular, respectiv la visul singular ce-L are fiecare Factor diferit de Mine şi de opusul Meu infinit, ci sar peste normalitatea de a visa singular şi accept visul social care-I imprimă ființei caracter social, făcând-o să creadă într-o normalitate a socialului şi într-un adevăr dat de Iluzia propriei sale vieți.

Mi-am dorit să visez fiindcă nu am considerat potrivită pentru Mine singurătatea în Univers astfel am născut o infinitate de Universuri unde ființa este socială, axată pe dorință şi necesitate care i-au fost imprimate din dorința Mea de a o naşte, spre a mă desăvârşi prin ființă dar şi pe necesitatea Mea, care am imprimat-o ființei pentru a mă regăsi în imperfecțiunea sa.

Astfel am considerat că orice trebuie să capete un sens şi o valoare chiar dacă eram conştientă că totul se petrece numai în visul meu iar Adevărul Absolut îmi striga în propria Mea Conştiință de Sine că nimic nu are sens şi nici valoare!

-Ce anume sunt aceste dimensiuni în realitate Lumină Divină?

-Şi timpul, şi spațiul cât şi alte dimensiuni asemenea lor nu sunt decât nişte jaloane puse de Mine pentru a da o conotație Universului respectiv.

Timpul şi spațiul sunt doar nişte reprezentări ale cunoaşterii ființei.

Aceste reprezentări au la bază energia spirituală a existenței, energie care le şi defineşte.

Toate dimensiunile infinite ale Universurilor sunt definite de această energie spirituală care mă reprezintă.

Prin urmare tot ceea ce este dimensiune este energie spirituală.

Diferența dintre o dimensiune sau alta cât şi multitudinea acestora este dată de modul în care este reflectată această energie spirituală de fiecare Univers în parte, iar diferența dintre un Univers sau altul este dată de dimensiunile care există în acel Univers.

-Asta înseamnă, Lumină Divină, că infinitatea dimensiunilor stă de fapt în infinitatea Universurilor,

dimensiunile fiind de fapt una singură, şi anume, energia spirituală.

-Exact, Sorin.

-Atunci, ce este un Univers?

-Un vis, Sorin, un vis de-al Meu care reflectă energia spirituală ce mă compune.

Şi timpul cât şi spaţiul nu sunt nimic altceva decât acelaşi singur lucru, şi anume, energie spirituală reflectată de Universul respectiv.

-Visul Tău, Lumină Divină se reflectă la energia care Î-ţi compune trupul?

-Da, văd că ai reuşit să înţelegi, Sorin.

Energia spirituală din Mine, Mi-a determinat Conştiinţa de Sine pentru a visa un vis în care să se reflecte la rândul ei energia spirituală în diferite ipostaze la infinit, dând naştere Universurilor cu dimensiunile care le definesc.

-Oare ceilalţi Dumnezei pe care îi poţi deduce şi care nu aparţin Existenţei, nefiind nici opusul Tău visează la anumite Universuri, sunt şi ei demiurgii unor Universuri infinite?

-Această întrebare ţine de Dumnezeul Primordial caracterizat prin Energia Primordială.

Nu pot să-ţi spun ce anume visează ceilalţi Factori Misterioşi, Dumnezei, sau dacă visează într-adevăr.

Dacă nu, atunci sunt propriul lor vis cu care nu aparţin existenţei şi pe care îmi este imposibil să ţi-l descriu, fiindcă tu, Sorin, nu poţi gândi decât prin prisma existenţei, iar în logica ta, totul trebuie să existe.

Aşa este într-adevăr logica visului Meu pentru Universul din care ai făcut parte până acum dar Adevărul Absolut o contrazice !

-Acest Adevăr Absolut, Lumină Divină, este un adevăr crud cu ființa sau unul apropiat ei?

-Adevărul Absolut este foarte depărtat de ființă, atât de depărtat încât ar ucide-o dacă aceasta l-ar cunoaşte, cum de altfel ți-am mai spus.

-Aşa este Lumină Divină, dar de multe ori ceea ce te ucide poate să-ți fie mai apropiat decât ceea ce te ține în viață.

Bolnavii incurabili care trec prin nişte suferințe atroce, câtă nevoie au de moarte fiindcă o privesc ca o eliberare de chinuri, iar exemplele ar mai putea continua.

-În acest context, Sorin, nu mai este vorba de o posibilitate de evadare din durere sau disperare, ci tocmai din imposibilitatea aceasta provenită din absurdul situației, din nonsensul şi deşertăciunea totului.

De ce crezi, Sorin, că am încercat să le dau un sens lumilor?

-Pentru a nu trăi viața degeaba, Lumină Divină.

-Acest aspect este unul singular şi cât se poate de minor fiindcă viața oricum se trăieşte în realitate degeaba, în schimb ideea ființei de sens al unui fenomen sau lucru,,aparține Iluziei Vieții şi prin urmare nu acesta a fost scopul Meu, întrucât sensul pe care am căutat să i-l dau existenței a fost unul pe care l-am dorit real în cadrul existenței, la nivelul acesteia, chiar şi față de adevărul absolut.

Cu cât încercam să analizez mai profund propria mea esență, cu atât revenea mai brutal Adevărul Absolut ce-Mi spunea că totul este deşertăciune şi nimic nu poate răsări din nimic.

Atunci îi spuneam Adevărului Absolut că vreau să nasc ceva din nimic iar el îmi spunea mereu “doar vise deşarte, doar vise deşarte” atât şi nimic mai mult.

Atunci am acceptat deşertăciunea ca fiind baza tuturor celor văzute şi nevăzute, ca fiind sensul creației!

Cu toate că Adevărul Absolut era convins că nu voi putea crea nimic niciodată a rămas încremenit când a văzut că sensul creației Mele este tocmai deşertăciunea.

De atunci în lumile mele, Adevărul Absolut stă mereu încremenit luându-i locul adevărul creației Mele şi anume deşertăciunea care naşte prin Iluziile Vieților sensul lumilor şi al ființelor acestora.

Față de deşertăciune Iluzia fiecărei vieți este de la sine un sens al ființei respective cum Visul Meu este un sens pentru destinul lumilor Mele cu număr infinit.

-Care este acest destin al lumilor, dragă Lumină Divină?

-Destinul lumilor este adevărul pe care acestea au putut să fie create.

-Adică?

-Deşertăciunea! Deşertăciunea, Sorin!

-Dar faptul că o ființă se naşte, se roagă la Dumnezeu pentru a dobândi un loc într-un paradis este tot deşertăciune, Lumină Divină?

-La baza tuturor se află deşertăciunea care este adevărul şi destinul lumilor.

Este la fel de adevărat că prin rugăciune o ființă poate să se încarce cu o karmă mult mai pozitivă, fiind determinată de actul religios la cumpătare şi meditație, ceea ce i-ar putea aduce o încărcare cu mai multă energie spirituală pozitivă, ce ar putea duce la naşterea după moartea din lumea respectivă a ființei, într-o lume unde nivelul spiritual este mai ridicat, mai apropiat de Mine fiindcă acolo pot fi mai

prezentă decât în lumile cu un nivel spiritual mai redus.

Cu cât ființa respectivă se va apropia mai mult de Mine, cu atât paradisul va fi simțit mai amplu de către ea.

Cu cât se va încărca cu energie spirituală negativă, cu atât se va apropia mai mult de Personalizarea Nonexistenței şi existența ființei în lumea respectivă va deveni din ce în ce un infern, asta în cazul când ființa respectivă este o ființă ce-Mi aparține Mie datorită creației Mele.

În cazul când ființa aparține, Personalizării Nonexistenței atunci, ființa aceea cu cât se va apropia de Mine, cu atât viața ei din lumea unde sunt Eu mai prezentă va deveni un iad, iar cu cât se va apropia de opuşii Mei infiniți viața ei va deveni mai aproape de paradis.

-Ce fel de ființe sunt cele create de către opuşii Tăi infiniți?

-Pentru Mine ele sunt soldații întunericului fiindcă nu sunt ființe de lumină.

-Eu sunt ființă de lumină?

-Da, Sorin, tu faci parte din creația mea, iar toate ființele pe care le-am creeat sunt ființe de lumină.

-Oare noi ființele de lumină, cum suntem considerați de către ființele pe care noi le spunem ca fiind ale întunericului, Lumină Divină?

-Acele ființe le consideră pe cele create de către Mine ca fiind ale întunericului, fiindcă ele nu pot percepe lumina Mea, care devine din punctul lor de vedere întuneric!

-Dar ele percep o anume lumină, Lumină Divină?

-Da, Sorin, acele ființe percep lumina, Personalizării Nonexistenței, lumină pe care voi, în calitate de ființe zămislite de către Mine nu o puteți percepe la rândul vostru.

-Ce este de fapt lumina pe care o percep ființele din Personalizarea Ta, Lumină Divină?

-Este energia pe care ele o pot absorbi din creația Mea în funcție de Universul în care se află.

-Dar dacă se află într-un Univers unde sunt mai multe energii ale, Personalizării Nonexistenței atunci lumina primită de la tine va fi într-o măsură mai redusă?

-Da, Sorin, ai gândit corect.

În Universul unde se află globul pământesc, tot ceea vedeți voi că există, ÎMi aparține Mie, respectiv galaxiile, cometele, planetele, iar tot ceea ce vedeți a fi întuneric este lumină şi existență pentru opuşii Mei infiniți.

-Aceasta înseamnă că o mare parte din Univers aparține Celui Rău pentru ființele Tale?

-Aşa este, Sorin.

-Dar ariile vaste în care vedem galaxii şi planete care-Ți aparțin Ție vor putea deveni vreodată ale Celui Rău?

-Aceste arii din Universul globului pământesc au fost odată ale Celui Rău, dar în lupta lumilor au fost cucerite de către Mine, iar cum am învins aceste spații ale Universului cu spații şi timpi aşa voi învinge până la final în întreg Universul cu spații şi timpi.

-Cum va percepe ființa acel Univers cu spații şi timpi, Lumină Divină dacă vei învinge, sau mai bine zis, cum se va transforma acest Univers?

-Din punct de vedere spațial ființa va vedea un Univers unde nu va mai exista noțiunea de vid, deci

un Univers plin, iar în spaţiile dintre stele se va afla tot o percepţie materială.

-Dar din punct de vedere temporar, Lumină Divină?

-Atunci viaţa ar deveni eternă.

-Oare nu e mai bine cu moartea, Lumină Divină?

Spun aceasta, fiindcă moartea este o fugă aleasa de către mulţi, o fugă din calea unui destin potrivnic.

-Nu, dragă Sorin, în nici un caz.

Odată cu eternizarea vieţii se va schimba total percepţia de a simţi lumea.

-Ce fel de percepţie va fi aceea?

-Percepţia unui paradis, Sorin, unde se vor dezvolta şi alte simţuri care nu au fost acceptate de către energiile spirituale negative.

Acestea vor aduce cu ele adevăratul paradis al fiinţei, care se va apropia de Mine UITÂND timpul şi TRECÂND spaţiul.

-Ce poate face fiinţa pentru ca lupta cu forţele întunericului să fie învinsă de către tine?

-Să CREADĂ, fiindcă prin credinţă mă va ajuta să-L înving pe Cel Rău pentru binele fiinţei din lumină, care pe pământ este Omul.

-Credinţa stă la baza tuturor lumilor, Lumină Divină.

-Da, Sorin, credinţa creaţiei Mele în Mine.

-Şi fiinţele întunericului Cred?

-Fiinţele întunericului cred în întunericul care pentru ele este lumină.

Cu cât veţi crede mai mult în Mine cu atât vă veţi apropia mai mult de paradis.

-Să credem În Tine prin intermediul unei anumite religii?

-Nu neapărat, Sorin.

A crede în Mine înseamnă a cred în bine, fiindcă Eu sunt binele pentru ființă.

Visul Meu a fost să nasc o ființă a fericirii, a împlinirii care să trăiască într-un paradis al propriilor sale dorințe şi necesități, dar la toate acestea se ajunge prin lupta cu forțele răului care incumbă suferință şi vicistitudini.

-Dar Isus Hristos, Budha, Mahomed, cât şi alți precursori ai unor credințe ce anume au fost, dragă Lumină Divină?

-Au fost profeți!

Destinul Lor la momentul respectiv a fost acela de a ajuta la apropierea ființei de Mine.

Aceşti Mari Profeți au ajutat ființa să creadă în Mine fiindcă Eu sunt calea şi Lumina către binele Ființei pe care am creat-o.

-În cazul că vei învinge definitiv pe Cel Rău pentru ființele din lumină care suntem atunci ce se va întâmpla, Lumină Divină?

Toate ființele întunericului, cele care se hrănesc cu energie spirituală negativă vor pieri în chinurile iadului creat de noi, prin credința noastră, cum noi la rândul nostru suferim cumplit pentru credința lor?

Ce se va întâmpla Lumină Divină în cele din urmă?

Oare noi nu suntem învățați de Tine să credem numai în bine şi să nu facem rău nimănui?

În schimb putem să aducem răul altor ființe fiindcă ne vrem noi binele şi asta la nivelul infinit al lumilor?

Oare nu suntem nişte egoişti nemernici?

Poate că în momentul când cineva se bucură şi crede profund în Tine pe partea, care pentru noi este întunericul , ucide o ființă pe care nici nu o cunoaşte şi nici nu o va vedea vreodată?

-Nu, Sorin, nu este aşa cu toate că o mai mare putere de-a Mea este în detrimentul celor un infinit de opusuri ale Mele.

Acest Univers unde se aflã globul terestru a aparținut în exclusivitate doar întunericului, deci opusurilor Mele infinite.

Expansiunea Mea s-a datorat puterii credinței pe care o are ființa Mea datorate numărului infinit de ființe care o compun.

-Adică corpul Tău, Lumină Divină, este compus dintr-un număr infinit de alte şi alte ființe?

-Bineînțeles Sorin, chiar şi tu faci parte din Mine, respectiv din corpul Meu la fel ca şi fiecare ființă.

De aceea sunteți ființe din lumină.

Voi sunteți Eu, iar Eu sunt voi!

Credința Mea şi a voastră a dus la această expansiune.

Odată ce am învins noi teritorii în Universul spațiului şi al timpului înseamnă că prin credința Mea despre bine sunt mai apropiată de adevărul absolut decât credința Personalizării Nonexistenței despre bine.

Altfel nu ar fi existat propria Mea expansiune, ci aş fi conviețuit alături de opusurile Mele infinite respectând strict o delimitare ce indica până unde sunt teritoriile Mele şi până unde țin teritoriile opusurilor Mele infinite sau ale întunericului.

Am folosit termenul de "teritorii" fiindcă tu, Sorin, nu poți să înțelegi altfel lumea decât prin intermediul spațiului şi timpului, altfel aş vorbi o limbă total de neînțeles pentru tine.

O altă variantă ar fi fost ca însăşi credința întunericului să fie mai aproape de adevărul absolut, ceea ce ar fi dus la pierderea de către Mine a unor

Universuri cu lumile lor cu tot care ar fi intrat în componența întunericului, ceea ce s-a dovedit a fi fals fiindcă expansiunea a început prin ocuparea de către Mine a unui Univers unde razele Mele nu au existat.

Aceasta înseamnă că adevărata Cale ce trebuie urmată este Calea Mea, mai aproape de adevărul absolut ceea ce face ca visul Meu despre ființă să devină mult mai apropiat de realitate decât visul întunericului despre ființele pe care acesta le naşte.

-Dar ce se va întâmpla în cele din urmă, Lumină Divină?

-Odată ce sunt mult mai apropiată de realitate, Calea ce va trebui să o urmeze întunericul sau Personalizarea Nonexistenței va fi aceea de a Mă urma “Adevărul absolut este cel care a decis expansiunea Mea către întuneric.

-Dar urmându-te acele lumi, nu vor suferi?

-Vor suferi Sorin, cum suferiți şi voi în lumea terestră dar dacă mă vor asculta, suferința lor se va transforma în fericire.

Vor trebui să treacă printr-o purificare fiindcă altfel nu au cum să mă vadă!

Aceasta nu am hotărât-o Eu, ci Adevărul Absolut care a considerat că eu sunt mai aproape de realitate, după cum ți-am mai spus adineaori.

-Adevărul Absolut gândeşte?

Te întreb acest fapt fiindcă mi-ai zis că el a hotărât faptul de a fi mai aproape de realitate datorită propriului tău vis.

-Nu, dragă Sorin, Adevărul Absolut nu are o conştiință de sine şi prin urmare el nu poate să gândească.

Adevărul Absolut nu este altceva decât o lege care se află deasupra lumilor visate de Mine şi de

opusurile Mele infinite, o lege care prin natura ei hotărăşte apropierea de realitate a viselor existenței.

Zic, existență, fiindcă existența reprezintă nu numai visele Mele, ci şi ale opusurilor Mele infinite.

-Dacă vei învinge în cele din urmă toate opusurile Tale infinite, Personalizarea Nonexistenței în aceste Universe, ce anume se va întâmpla cu acestea, vor dispărea, Lumină Divină?

Iar în cazul că vor dispărea, cine şi ce anume le va lua locul?

Dacă vei rămâne singură oare vei fi mai aproape de adevăr, de realitate?

Ce termen de comparație vei mai avea?

Dacă acum este întunericul față de care Tu eşti lumină, atunci ce va mai fi?

-Opusurile acelei părți din Personalizarea Noneexistenței vor deveni parte integrantă din Mine.

În nici un caz nu voi putea menține existența fără un mijloc de comparație.

Atunci va trebui să-Mi găsesc acel termen comparativ în Mine Însumi devenind pentru o clipă infinit de mică dar şi infinit de mare într-un cuvânt stăpânul existenței iar binele din Mine se va lupta cu mai puțin binele din Mine născând iarăşi opusurile care la început vor fi într-un echilibru perfect urmând în cele din urmă competiția, care va duce la dezechilibru şi la expansiunea unei părți din Mine împotriva celeilalte, competiție care-l va avea pe arbitrul suprem ce este Adevărul Absolut.

Doar acesta va putea stabili ce parte anume se apropie de realitate mai mult decât cealaltă.

-Ceea ce mi-ai zis adineaori, dragă Lumină Divină, îmi explică faptul că eşti pentru o fracțiune de clipă infinit de mică, dar şi infinit de mare, stăpânul existenței.

-Aşa este, Sorin.

-O clipă infinit de mică cu o clipă infinit de mare înseamnă o eternitate fracționată prin micime şi o eternitate care nu are capăt prin mărime.

Asta îmi dovedeşte că acest proces al competiției dintre lumină şi întuneric, dintre bine şi rău, este un proces care se derulează continuu şi nici măcar ciclic, cu toate că la prima vedere pare un ciclu unde competiția începe până unde aceasta se sfârşeşte.

Nu este astfel datorită eternității.

-Văd că ai înțeles, Sorin.

-Atunci la ce bun această competiție care debutează mereu prin necesitatea de comparație a câştigătorului, Lumină Divină?

Oare acest ciclu nu aduce suferință şi durere ființelor care compun lumina şi celor care compun întunericul?

De ce toate astea?

-Sensul acestor competiții stă în apropierea viselor de realitate.

Cu cât se termină o nouă competiție cu atât visul care rămâne învingător devine mai aproape de realitate.

-Bine, Lumină Divină, dar această competiție durează între un infinit şi altul prin urmare clipa învingerii trăită de către câştigător este infinită, dar cu toate acestea se ține şi competiția.

Ce anume înseamnă acest lucru?

-ACEST LUCRU ÎNSEAMNĂ, DRAGĂ SORIN, CĂ VISUL EXISTENȚEI <u>ŞI FIINȚEI</u> SE SPRIJINĂ MEREU CU UN UMĂR PE REALITATE ŞI CU CELĂLALT PE ILUZIE!

- Visul <u>Existenței şi Ființei care devin pe rând Iluzie şi Realitate</u>, are sens şi anume acela de a tinde către realitate, Lumină Divină, fiindcă altfel nu şi-ar

mai fi avut rost competiția ce-l are ca arbitru pe Adevărul Absolut.

-Acela este sensul Adevărului Absolut, Sorin, şi nu al Existenței în sine, fiindcă orice realitate pentru Existență şi Ființă nu este altceva decât un vis, indiferent dacă aceasta ar aparține până şi Adevărului Absolut.

Dacă Existența şi Ființa ar recunoaşte supremația realității Adevărului Absolut, acestea ar dispare pentru totdeauna fiindcă propria sa esență constă în eternul joc dintre realitate şi iluzie.

Alungând iluzia, ucizi realitatea, precum alungând realitatea ucizi iluzia, şi astfel dacă una dintre acestea dispar, dispare definitiv şi Existența şi Ființa.

-Suntem unTot unitar, Sorin, dar un Tot care se divide pe sine pentru a câştiga noi şi noi vise, noi şi noi lumi, noi şi noi Universuri, mărind mereu frontiera dintre realitate şi iluzie.

-De ce trebuie neapărat să măriți frontiera dintre realitate şi iluzie?

-În cazul Meu, Fiindcă dacă nu aş despărți realitatea de iluzie nu aş mai fi Noțiune de Stare Existențială, iar cu cât mărim frontiera dintre cele două, respectiv, realitate şi iluzie, cu atât Noțiunea de Stare Existențială în calitate de Tot unitar cuprinde noi şi noi valențe care vor duce etern ceeea ce înseamnă că deja a dus, duce şi va duce, ca să-ți explic în termenii timpilor tăi, la crearea eternă a celor două mari Forme, unde Forma Iluziei se mărgineşte la un capăt pe Ființă sau Existență în funcție de vibrația Armonică sau Dizarmonică a Mea iar la celălalt se află Forma Realității, cu Existența sau Ființa care sunt atunci în acel loc. Astfel întotdeauna când la un capăt al Iluziei va fi Ființa, la celălalt al Realității va

fi Existența, urmând ca acestea să se inverseze odată cu trecerea de la o vibrație Armonică la una Dizarmonică a Mea.

Mereu o parte din Mine care e Armonia va câştiga competiția cu cealaltă parte din Mine, care e Dizarmonia, astfel încât şi întunericul va deveni Lumină pentru toate ființele.

-Cum poți să te lupți cu tine însăți, Lumină Divină?

-Atât timp cât sunt în echilibru, sunt un Tot unitar perfect fiindcă ambele fețe ale Mele se reflectă perfect una pe cealaltă existând într-o armonie deplină.

-Ce anume duce la spargerea armoniei?

-În clipa infinit de mică şi infinit de mare cât sunt în armonie, adică Noțiunea de Stare Existențială care sunt EU în calitate de Persoanlizare a Persoanei provenite din Gândul Pur al Marii Contemplări a Marelui Creator şi Unic Întâmplător, devin față de iluzie, realitate şi realitate față de existență, adică față de Mine, iluzie. Prin prima Mea vibrație nasc Factorul Vieții, față de care sunt Ființă, prin cea de-a doua vibrație a mea şi Existență, prin cea de-a treia vibrație, cele două fiind însuflețite şi multiplicate ca Universuri de către Factorul Vieții. Astfel Existența devine Ființă şi Ființa, Existență, raportată la o anumită față dată de dimensiunea Factorului Vieții care devine perispiritul unui suflet ce-şi alege una dintre aceste forme drept Existență determinând-o pe cealaltă drept Ființă. Atât Iluzia cât şi Realitatea pot fi Existență sau Ființă în funcție de Mine cât şi de dimensiunea Factorului Vieții care va locui într-una dintre acestea reflectând-o ca propria Ființă indiferent că față de Mine în acel moment al vibrației Mele este Existență sau invers.

Acesta este momentul sacru în care visez la facerea lumilor infinite cu universurile lor infinite, totul într-un Tot, într-o clipă infinit de mică cât şi infinit de mare, deci etern, Sorin!

Atunci Forma Iluziei Îmi determină ca visul Meu să devină realitate iar Forma Realităţii Mă lasă să cred că este Iluzie.

Astfel Armonia Mea fiinţează etern, etern la fel ca şi Dizarmonia, Mea.

-De ce, dragă Lumină Divină?

-Fiindcă, în primul rând Iluzia sau Fiinţa se poate reflecta în Existenţă sau Realitate ca într-un Tot unitar, armonic, precum Realitatea sau Fiinţa se poate reflecta în Iluzie sau Existenţă ca un Tot care nu lasă nici un grad de comparaţie iluziei în Existenţă şi Fiinţă, la fel şi a realităţii în Existenţă şi Fiinţă, ceea ce duce la percepţia diferită a celor două Forme care mărginesc existenţa la un capăt sau altul. Astfel Fiinţa devine Existenţă şi Existenţa Fiinţă în Starea Mea Armonică ce devine un Univers distinct faţă de Factorul Vieţii, sau dimensionalitate care primeşte atributul de Iluzie sau Realitate faţă de cele două Universuri adimensionale unite. Astfel Factorul Vieţii redevine cele trei Universuri esenţiale într-unul singur, determinând Starea Mea Armonică, ca în cele din urmă întregul ciclu să se repete, culminând iarăşi cu prima, a doua şi a treia vibraţie a Mea, ajungând iarăşi la Starea Dizarmonică, la cea Armonică, la nesfârşit. Ce anume dă mereu un nou impuls acestor Stări pentru a se repeta? Sunt tocmai procesele de rezonanţă ca răspuns ale universurilor Fiinţei şi Existenţei dimensionalizate de către Factorul Vieţii, rezonanţe care răspund vibraţiilor Mele ce determină un nou ciclu al Armoniei şi Dizarmoniei.

Prin inversarea percepției lor Existența și Ființa își pierd echilibrul armonic, şi odată ce Mi-am pierdut acest echilibru, Sorin, în Mine se nasc opusurile în care să se reflecte Formele Iluziei şi cele ale Realității.

Toate acestea țin etern, şi Toate sunt în fiecare clipă.

-Cum redevii un Tot Unitar etern, Lumină Divină?

-Odată creeată dizarmonia care ia locul armoniei Totului Unitar, Realitatea îşi recapătă rolul şi locul firesc alături de Iluzie, în sensul că Realitatea pentru Mine nu mai este o Iluzie precum Eu devin Existență față de Iluzie şi nu Realitate!

Toate acestea se petrec etern în clipe infinit de mici precum în clipe infinit de mari.

-Acesta este de fapt obârşia lumilor şi Universurilor Existenței, Lumină Divină?

-Aceasta este, Sorin.

-Rugându-vă la Mine vă rugați în primul rând la energiile Mele spirituale care se luptă pentru voi în competiția cu Personalizarea Nonexistenței.

-De ce se luptă pentru noi, Lumină Divină?

-Pentru a vă duce din starea Dizarmonică în care sunteți, în cea Armonică, unde vă aşteaptă paradisul tuturor paradiselor din toate Universurile cu lumi infinite posibile.

-În acel paradis al paradiselor vom avea identitatea de sine ca şi ființă la fel ca şi în viața terestră?

-Nu, Sorin, acolo veți redobândi identitatea Mea, devenind fiecare în parte o frântură din Mine, dar într-o stare armonică.

-Atunci unde este infernul, dragă Lumină Divină?

-Infernul este la baza stării Mele dizarmonice.

-Înseamnă că nu ne mai îndreptăm spre infern?

-Nu, Sorin, ființele terestre nu se mai îndreaptă spre infern.

-Dar acele care fac rău şi păcătuiesc?

-Nici acelea, Sorin, doar că pot coborî o treaptă sau alta spirituală renăscându-se într-o lume cu mai multă suferință, într-o lume unde poziția socială să devină mai precară.

-Această lume va fi mai aproape de Tine sau mai depărtată decât lumea în care au trăit ca să moară?

-Calea se îndreaptă mereu spre armonie, ceea ce duce la o lume mai apropiată de Mine, dar fiind un suflet cu o karmă scăzută datorită relelor săvârşite în lumea anterioară va avea de suferit mai mult decât alte ființe.

-De câte ori se vor renaşte ființele pentru a muri?

-Până ce vor ajunge în trupul Meu în faza de armonie deplină.

-Oare atunci când devii realitate față de iluzie sau când realitatea devine iluzie față de Tine în cadrul celor două Forme şi anume în Forma Realității şi respectiv în Forma Iluziei survin anumite schimbări interne ?

-Cu siguranță, Sorin, doar că aceste schimbări Eu le văd din punctul Meu de vedere pe când Ele le văd printr-o prismă cu totul diferită care nu are nici o legătură cu modul Meu de gândire.

Eu văd Forma Realității ca fiind diferită față de aceea a Iluziei dar Realitatea pe Mine Mă conştientizează ca fiind Formă Existențială, respectiv, nici Realitate, dar nici Iluzie.

Nu pot să-ți spun cum anume mă conştientizează Realitatea din punct de vedere al Realității şi nu din cel existențial al Meu.

La fel cum din acest punct de vedere exterior Mie, nu pot să ştiu cum Mă vede Iluzia în calitate de existență.

Ce pot să-ți zic, Sorin, este că Eu Mă simt Existență, atât în raport cu Realitatea, cât şi cu Iluzia.

Nici Realitatea cât nici Iluzia nu pot şti din punctul lor de vedere cum le percep Eu din punctul Meu de vedere.

Ele cunosc că sunt existență.

Îmi acordă anumite atribute la fel cum şi Eu le acord Lor.

Tot ce-ți pot zice, Sorin, este că Eu devin față de Iluzie, Realitate, iar Realitatea față de Mine, Iluzie, în momentul etern al Armoniei.

Toate acestea conştientizate prin prisma Mea, de Existență, pentru Iluzie s-ar putea să fie pe jumătate adevărat din punctul său de vedere, întrucât Eu sunt conştientă în calitate de Existență, că devin Realitate, față de Iluzie ceea ce-Mi dă avântul visării şi astfel se distruge etern şi infinit Armonia devenind Dizarmonie.

-Pentru ce este necesar să-Ți strici Armonia, Lumină Divină?

-Tocmai pentru a o creea, Sorin!

-Pe urmă, raportată la Forma pe care tu o consideri Realitate ?

-Pe această Formă a Realității, o consider Iluzie în momentul etern al armoniei.

Ceea ce merită să-ți zic, Sorin, este că doar Eu consider Realitatea ca fiind Iluzie, dar aceasta nu-şi schimbă absolut deloc percepția despre Mine cum o face Iluzia pentru care devin din Existență, Realitate.

De aceea cred că doar Iluzia care se transformă pentru Mine devenind Realitate pentru ea poate fi cunoscută pe jumătate de către Mine fiindcă sunt percepută ca Realitate pentru Iluzie în momentul etern al armoniei dar în schimb percepția Mea față de Iluzie nu se schimbă cum de altfel Mi se schimbă Mie față de Realitate devenind ca percepție Iluzie pentru realitate.

Aceasta înseamnă că Eu raportată la Realitate sunt la fel cum Iluzia se raportează la Mine!

Atunci cu siguranță Iluzia va suferi schimbări la fel cum le sufăr şi Eu, pe când Realitatea se va transforma doar în funcție de propria Mea conştientizare.

Prin urmare, nu pot spune dacă schimbarea Mea aduce schimbări Realității, pot doar intui schimbările Iluziei.

-Oare au şi Formele Iluziei şi realității Universurile lor?

-A spune că AU Universurile lor este cât se poate de impropriu, dragă Sorin, deoarece acestea nu-Mi aparțin Mie deci Existenței, ci Îşi aparțin Lor!

Chiar dacă aş încerca să-ți spun ce anume cred, este că tot nu ai putea înțelege fiindcă şi gândirea ta este tot în funcție de Mine şi se raportează la mine, deci la Existență, fiindcă Eu am creat-o.

-Te rog, Lumină Divină, spune-mi chiar dacă nu voi înțelege.

Nu ştiu de ce vreu să aflu, să te aud, de fapt eu nici măcar nu te aud, ci îȚi simt iubirea şi tot ceea ce-mi destăinui în mine, asemeni unui ecou care-mi vibrează înlăuntrul meu.

-Pot să-ți spun, dragă Sorin, doar despre conştientizarea pe care o fac Eu şi nu pot cunoaşte conştientizarea lor decât prin Armonie.

-Ce este Armonia, Lumină Divină?

-Armonia este vârful cel mai superior al cunoaşterii existenţiale. Deci al Meu!

-Dar Dizarmonia?

-Este necunoaşterea care precede cunoaşterea, deci vârful cel mai inferior al cunoaşterii existenţiale.

-Adică vrei să spui că atunci când eşti în armonie poţi cunoaşte mult mai bine decât atunci când eşti în faza dizarmonică?

-Nu, Sorin, în nici un caz.

Ţi-am mai spus că atât starea armonică cât şi cea dizarmonică durează fiecare în parte câte o frântură de clipă atât infinit de mică cât şi infinit de mare.

Mai concret o eternitate dar în care se află şi măsura temporalităţii.

-De ce neapărat măsura temporalităţii, Lumină Divină?

-Asta pentru ca să poţi înţelege tu mai bine Sorin, fiindcă Eu aş putea să-ţi spun şi raportat la alte dimensiuni nu numai la cele ale spaţio-temporalităţii, dar pentru tine este imposibil deocamdată să le conştientizezi.

-Aşa este, dragă Lumină Divină!

-Prin urmare, Sorin, Eu sunt tot timpul atât în faza armonică cât şi în aceea dizarmonică, astfel cunoaşterea din Mine este eternă!

-De ce era necesară şi necunoaşterea, de ce nu putea suplini cunoaşterea şi faza dizarmonică a Ta?

-Pentru că dacă ar fi suplinit-o nici aceasta nu ar fi existat deoarece unica soluţie pentru ca aceasta să existe era să fie precedată de către necunoaştere, fiindcă, altfel cunoaşterea nu şi-ar fi găsit propria sa noţiune, neavând un reper faţă de care să se raporteze, Sorin.

-Atunci când eşti în armonie Lumină Divină poţi conştientiza faptul că Iluzia te percepe ca şi Realitate, iar Tu percepi Realitatea ca fiind Iluzie.

-Aşa este Sorin. Atunci conştientizez că unicul Meu reazem unde credeam că sălăşluieşte Adevărul Absolut, se năruie, şi îMi pierd echilibrul, cum de fapt şi-L regăseşte Iluzia pentru care nu eram Realitate, ci Existență!

CAPITOLUL 4

-Ce anume Te-a determinat, dragă Lumină Divină, să mă cauți noaptea în somn şi să mă alegi pe mine pentru a-Ți scrie profețiile ?

-Te-ai născut sub semnul facerii şi desfacerii lumilor.

Ştiam că va veni un moment dintr-o dimensiune de-a Mea care mă va redescoperi printr-o ființă.

Acea ființă eşti tu, Sorin!

Voi încerca să fiu alături de tine dar pentru aceasta va trebui ca şi tu să lupți la rândul tău deoarece Iluzia Vieții tale este structurată pe sacrificiu.

-Nu pot decât să-ți mulțumesc dragă Lumină Divină!

-Am să te port prin câteva Universuri, Sorin, prin Universurile pe care le-ai dedus dar fiind

întrupat nu aveaI posibilitatea să le vizitezi fără ajutorul Meu.

-Of, dragă Lumină Divină, nu am cuvinte….

-Să mergem, Sorin!

Am simțit că plutesc din nou după ce m-am desprins de pe iarba unde mă aflam în visul care-mi devenise realitate. Razele Luminii Divine dispăruseră.

Mă aflam deja la nivelul copacilor din poienița unde întâlneam de obicei Lumina Divină, poieniță, la al cărei capăt se afla o statuie megalitică de granit, la picioarele căreia mă aflam întins pe iarbă.

Un gând mă întrebase, DE CE ?

Acest DE CE vibra în mine asemeni unui ecou.

-Oare unde eşti, dragă Lumină Divină?

-Sunt alături de tine, Sorin.

Priveşte la steaua din care ai primit razele Mele.

Aceasta te va urmări fiindcă sunt Eu.

Începusem să prind din ce în ce mai multă înălțime.

Poienița de la marginea oraşului se pierdea în depărtare.

Era noapte şi priveam la luminile multicolore de pe bulevarde.

Automobile de toate tipurile alergau care încotro.

Oare ce oraş o fi acesta?

Sunt conştient că în acest moment corpul meu doarme acasă, într-un pat confortabil, iar eu devin turist al unui oraş pe care nu l-am mai văzut niciodată.

Îmi doresc să cobor de la înăltimea pe care o am undeva pe un bulevard aglomerat.

Gândul mă duce acolo, în funcție de dorința mea.

Privesc cu atenție la trecători.

Sunt oameni din carne şi oase la fel ca şi mine, nici o deosebire din acest punct de vedere doar că sunt mai bruneți, un fel de metişi sud americani, fiindcă limba lor se aseamănă cu spaniola.

Realizez acest lucru auzind câteva intonații de la trecătorii care treceau pe lângă mine.

Privesc într-o vitrină unde se aflau câteva ceasuri.

Este ora nouă seara, atât arată ceasurile respective.

Încerc să citesc o reclamă.

Nu înțeleg nimic.

În fața mea apăreau alte şi alte reclame.

Realizez că de fapt nu este vorba de spaniolă şi nici de vreo limbă despre care să fi auzit până în prezent.

Oare unde mă aflu?

Am mai fost în acest oraş, de câteva ori în vis dar niciodată nu am dorit să-l vizitez.

Mereu îmi reveneam ca dintr-un coşmar atunci când îl visam fiindcă odată era în plină revoluție iar coloane de maşini militare mărşăluiau pe străzi, auzinduse focuri de armă.

Ştiu că era cât pe ce să fiu împuşcat de către aceeaşi oameni ce păreau sud americani.

Cred că nu mai trebuie să reamintesc visul pe care vi l-am relatat la începutul acestei cărți şi care nu a fost unicul meu vis din acest oraş care să relateze infernul.

Cel mai sugestiv a fost acela în care mă aflam undeva la subsolul unei clădiri vechi vopsită în alb.

Mă aflam în interiorul unor pivnițe mari, cu pereții dintr-o piatră galbenă măcinată pe alocuri de timp.

În acele pivnițe se aflau câteva morminte în jurul cărora mişunau mai mulți prelați îmbrăcați cu odăjdii pe care le poartă de obicei la ceremoniile religioase din biserici.

Peste tot vedeam lumânări aprinse, ce luminau palid încăperea.

Ceea ce ştiam sigur era faptul că aparțineau cultului catolic.

Unul dintre aceştia mi s-a adresat:

-De când te aşteptam şi pe tine aici!

Am simțit un sentiment de vină, ca şi cum aş fi săvârşit toate relele din lume.

-Pe mine? i-am răspuns ca şi cum nu ar fi fost vorba de persoana mea.

-Pe tine, a spus prelatul, privindu-mă cu o față ce radia ură alături de severitate.

Pe lângă noi au trecut patru prelați care duceau o targă pe care se afla un bărbat într-o stare letargică.

Fiecare dintre cei patru țineau câte un capăt de targă.

Mai mult alergau decât mergeau.

I-am urmărit cu privirea spre colțul pivniței către care se îndreptau.

Înaintea lor s-a deschis o uşă groasă de metal din spatele căreia se auzea un murmur ce exprima o suferință adâncă.

Atunci m-a cuprins un fior de teamă care degenera aproape în panică.

Un alt prelat se apropie de noi.

Cel care a fost lângă mine îl întreabă dacă este cazul să mă ducă şi pe mine în spatele acelei porți masive de metal, în spatele căreia am reuşit să zăresc aceeaşi lumină palidă, un prelat care deschidea şi

închidea poarta, iar deasupra lui o torță ce ardea cu o flacără roşiatică.

Răspunsul a fost negativ.

Atunci am ştiut că nu voi fi dus în spatele porții.

Prelatul care a stat lângă mine mi-a zis,

-Mai ai timp, dar până la urmă tot ne vom întâlni!

-De ce ?

-Întotdeauna este bine ca la întrebările tale să-ți răspunzi singur.

-Pot să plec?

-Acum du-te, dar nu uita!

-Nu, nu am să uit.

Nu vă pot descrie ce fericire am simțit când m-am îndreptat spre ieşire.

Era ziuă, iar odată ajuns pe stradă am înțeles că beciul în care am fost aparținea unei clădiri vechi, cu miros înțepător de mucegai, vopsită în alb, care stătea să cadă.

La ieşire o femeie tânără, cu părul negru, într-un cuvânt o metisă, alături de un copil pe care-l ținea de mână, pretindea că sunt soțul ei şi mă certa pentru mai ştiu eu ce promisiune pe care i-aş fi dat-o cu privire la faptul de a sta acasă şi de a nu mai merge într-o anumită parte a oraşului unde bântuiau anumite gherile, rebele, față de guvernul ajuns la putere şi care ucideau oameni pe străzi.

În cele din urmă m-am despărțit de femeia respectivă.

Între timp s-a făcut seară.

Ce este ciudat e faptul că nici nu am simțit cum s-a înserat, fiindcă nu aveam noțiunea spațio-temporalității la fel ca şi în viața de zi cu zi.

Spun aceasta fiindcă în acelaşi timp cât m-am certat cu femeia respectivă, s-a făcut seară, şi tot

odată, toate acestea s-au întâmplat când mă aflam pe strada unde era clădirea cea veche.

Odată ajuns la capătul străzii am început să levitez, înălțându-mă din ce în ce mai sus, recunoscând imediat poienița unde mă întâlneam cu Lumina Divină!

Nu pot să spun cât de fericit eram, cu toate că eram conştient de veridicitatea celor prin care trecusem, fiindcă odată văzând poienița am realizat că de fapt visez, iar eu mă aflam acasă la mine în pat.

Eram de două ori fericit, o dată fiindcă ştiam că mă voi întâlni iarăşi cu iubirea Luminii Divine pe care până atunci o mai văzusem doar o singură dată, iar o asemenea întâlnire te marchează pentru tot restul vieții tale pământeşti, şi a doua oară, pentru că infernul prin care am trecut, cu toate că era real nu-mi devenise hărăzit pe moment.

Am plutit o vreme deasupra copacilor ce împrejmuiau poienița.

Ştiam că va urma iarăşi ca trupul să-mi devină din ce în ce mai greu, că mă voi aşeza pe iarba proaspătă unde se aude țârâitul plăcut de greieri.

M-am aşezat cu spatele pe iarbă, cu capul la picioarele statuii din granit, privind bolta înstelată de unde ştiam că va veni, draga mea Lumină Divină.

Într-adevăr, dintr-o steluță am văzut raza albă de culoarea laptelui cum se îndreaptă către inima mea.

Atunci am simțit iarăşi, acea fericire deplină pe care ți-o dă iubirea cu care te învăluie Lumina Divină.

Şi prima dată şi a doua oară, Lumina Divină şi-a trimis razele sale albe către mine, care mi-au pătruns în dreptul inimii.

De fiecare dată am regretat profund plecarea Luminii Divine de la întâlnirea cu mine.

Tot ce pot să afirm este că în acele momente, când Lumina Divină îmi radia cu raza Sa albă inima mea, ce nu dura mai mult decât câteva secunde, conştient fiind că mă aflu în pat şi că dorm, raportat la Universul meu fizic, am întrebat Lumina Divină ce anume a determinat-o să vină la mine.

Am primit un răspuns care provenea din adâncurile ființei mele cu toate că ştiam că de fapt nu-mi aparține.

Răspunsul a fost acesta:

”VREAU SĂ TRANSMIT FIINȚELOR CEEA CE DORESC CA ELE SĂ ŞTIE!

OMENIREA VA INTRA ÎNTR-O NOUĂ ERĂ!”

În cele din urmă, după ce Lumina Divină S-a retras, am început iarăşi să levitez deasupra poieniței şi m-am trezit!

Cum am deschis ochii am realizat că Soarele tocmai răsărise.

De data aceasta mă aflu în acelaşi oraş pe care-l visam mereu.

Mă cuprinde un sentiment de îngrijorare, dar odată ce gândul mă duce la Lumina Divină şi la faptul că sunt invitatul Ei prin Universuri, mă liniştesc imediat.

Acest sentiment se aseamănă cu cel pe care îl ai atunci când eşti pe marginea unei prăpăstii, te temi, dar apoi te linişteşti privind la balustrada din apropierea ta cât şi simțind pământul ferm de sub picioare.

Niciodată nu am vizitat acest oraş până acum.

Oare unde se află?

Ştiu că tălpile mele calcă un pământ sub picioare, atunci unde să fie ?

Nu, nu pot să aflu fiindcă nu suntem pe Terra, odată ce aici am întâlnit o poartă spre infern.

Mă plimb în continuare prin acest oraş care-mi devine ciudat prin însăşi faptul că nu posedă nici o ciudățenie, mai ales că nu se află pe Terra.

Să fie un Univers paralel?

Semafoarele au tot trei culori, adineaori am trecut pe lângă un magazin cu jucării, ceea ce înseamnă că şi aici sunt copii care le folosesc.

Dar de unde am eu certitudinea că aici copiii folosesc jucării şi nu adulții de exemplu?

Nu, adulții nu folosesc astfel de jucării, cum ar fi ursuleți, trenulețe, maşinuțe fiindcă observ în spatele acestor jucării din vitrină câteva reclame ale unor copii care le folosesc jucându-se.

Ce ciudat să vezi copii care folosesc trenulețe şi ursuleți într-un oraş dintr-o lume unde ajung morții de pe Terra.

Mi-aş dori să pot intra în vorbă cu aceşti locuitori.

Abia acum mă întreb dacă şi aici şi acum am corp, deoarece corpul meu fizic a rămas dormind în patul de pe Terra.

Mă studiez mai întâi pe mine cu atenție.

Da, observ că am mâini, picioare, că întreg trupul meu se află aici.

Asta înseamnă că sunt sub forma unei alte corporalizări care ține de această lume sau de Universul în care mă aflu.

În cele din urmă mă îndrept către un agent de circulație încercând să-i sugerez că sunt străin şi că mă aflu în căutarea unui hotel.

Îl întreb în engleză dacă cunoaşte vreun hotel prin preajmă.

Agentul îmi spune ceva în limba lui dar fără ca eu să înțeleg o iotă, pe urmă gesticulează dându-mi de înțeles că nu înțelege.

Adevărul este că nici eu nu înțeleg de ce mai gesticulează în continuare.

Îi zâmbesc oarecum cu o jumătate de gură după care dau să mă depărtez.

Agentul în schimb vine după mine gesticulând din ce în ce mai nervos.

Mă opresc.

Agentul scoate un card de identitate zicându-mi prin semne să i-l arăt pe al meu.

Abia acum înțeleg că îmi cere actele.

Nu am nici un act.

Dau din cap.

În timp ce dau din cap agentul scoate un carnețel pe coperta căruia se afla o hartă.

Mă întreabă atât din priviri cât şi prin gestul de a pune degetul pe hartă de unde anume provin.

Întind mâna şi privesc la harta care se desfăşura înaintea ochilor mei.

Rămân mut de uimire!

Privesc la două triunghiuri pe care se aflau desenate continente.

Înțeleg imediat că sunt cele două fețe ale planetei care are forma triunghiulară.

Deci, în fața mea se afla harta unei planete de formă triunghiulară, cu oceane şi continente dar care nu se asemuiau ca şi configurație cu cele terestre, cu toate că tot ceea ce mă înconjoară mi se pare cât se poate de terestru.

Pe moment nu am ştiut ce anume să-i răspund agentului fiindcă nu puteam să-i zic că de fapt eu sunt

de pe planeta Terra, un fel de extraterestru asemeni celor cu OZN-urile, o planetă de care mai mult ca şi sigur că nu a auzit niciodată, şi poate că m-ar fi considerat nebun.

Cu toate acestea îmi venea să-i zic, că de fapt discută cu o persoană care doarme în patul lui din alt Univers.

Sunt conştient că mă aflu într-un alt Univers odată ce planeta are formă triunghiulară, şi nu una sferică, la fel ca şi aştrii din Universul meu.

În cele din urmă îi indic cu degetul o anume arie haşurată cu portocaliu.

Acesta zâmbeşte prietenos, după care vorbeşte iarăşi ceva de neânțeles, iar în cele din urmă să-mi indice un anume traseu încotro să mă îndrept, după care se întoarce către intersecția unde a fost până a veni după mine.

Cu cât realizez că mă aflu într-o altă lume, cu atât mă cuprinde din ce în ce mai tare un sentiment de curiozitate, specific rasei umane, de a cunoaşte cât mai multe despre acel spațiu.

Mă gândesc la Lumina Divină şi o rog să mă îndrepte către clădirea aceea veche cu miros puternic de igrazie în beciul căreia am fost în cel de-al doilea aşa zis vis când m-am întâlnit pentru a doua oară cu Lumina Divină.

Deodată simt cum devin din ce în ce mai uşor şi încep să levitez înălțându-mă direct din mulțimea care se află pe stradă.

Nimeni nu este preocupat de modul meu bizar de a zbura fiindcă nu cred că este ceva normal ca să levitezi nici în această lume fiindcă dacă ar fi fost cu siguranță că aş mai fi văzut şi alte persoane deplasându-se astfel.

Probabil că orice gest anormal pe care-l realizez aici face ca în acel moment să nu fie detectat de către cei care m-ar fi putut vedea.

Mă îndrept înapoi spre poienița în apropierea căreia se fla casa acea veche.

Aterizez pe strada din apropierea poieniței unde se afla casa.

E un fel de semiobscuritate.

Mă îndrept spre casă.

Ajung în fața sa.

Deja simt cum mă cuprinde un fior de groază.

Gândindu-mă la faptul că Lumina Divină este alături de mine, dau să intru pe uşa care duce în beci, uşă care iese direct în stradă.

În spatele uşii se vede o lumină albă de neon care-mi taie respirația pe moment.

Intru.

Cobor cele câteva trepte, şi înaintea mea erau câteva persoane îmbrăcate sărăcăcios ce dormeau pe nişte cartoane întinse pe cimentul din care era alcătuită podeaua.

Nici urmă de prelați.

Nu văd nici o uşă masivă de fier care se deschide greoi şi prin care trec grăbindu-se prelații ce cară tărgi cu oameni în stare de letargie.

În loc de o poartă a infernului nu găsesc altceva decât un adăpost pentru cei fără de casă.

Nu înțeleg nimic.

Întreb în sinea mea Lumina Divină, în timp ce urc scările pentru a ieşi la suprafață.

” De ce nu sunt prelații acolo?”

Îmi răspunde în mine,

“ Nici la Petra nu sunt porțile infernului, Sorin, pentru ochii pămîntenilor ce vor să le vadă, cum nici în această lume nu le pot vedea locuitorii săi.”

“Dar ele sunt aici, Lumină Divină?”

“ Nu, Sorin, nu sunt aici.

Unde te afli este o lume cu propriile sale legi şi legităţi.

Nu este Lumea de Dincolo pentru cei care mor pe Terra, şi nici porţile acestei lumi nu se află aici.”

“Atunci de ce le-am văzut ca fiind în beciul acestei case când am avut visul în care m-am întâlnit pentru a doua oară cu Tine?”

“Fiindcă porţile acelui infern au venit la întâlnirea cu tine în beciul acestei case şi nu se află în această lume. Aceste porţi de trecere dintre lumi a spiritelor se află oriunde deoarece ele nu aparţin vreunui spaţiu anume şi nici vreunui timp.”

“Dar aceste porţi cu prelaţi care aleargă mi s-au desfăşurat real sau a fost doar un vis al imaginaţiei mele?”

“Au fost reale dar asta nu este o regulă, Sorin.

Tu le-ai văzut într-un anume fel alţii le vor percepe în alt mod.”

“Cum pot veni aceste porţi la fiecare persoană?, Lumină Divină”

“ Ele nu sunt prinse în chingile spaţio-temporalităţii, de aceea pot fi oriunde şi nicăieri, Sorin”

“De ce au fost acele porţi pentru mine acolo, data trecută când am vizitat acest beci, Lumină Divină?”

“Pentru că ai fost, tu, acolo, Sorin”

“Deci, dacă nu eram eu nici porţile nu ar mai fi fost .

Acest aspect înseamnă că am atras oarecum porţile infernului ?

Iar dacă da, de ce tocmai în acest Univers şi nu în altul?”

Mă aflu pe strada care duce spre poieniță.
“Eu am dorit să cunoşti şi aceste porți cărora le sunt arătate abia după moarte.”
Levitez iarăşi.
“Dar de ce în acest Univers şi nu în altul?”
Sub mine se desfăşoară poienița.
“În acest Univers ai murit înainte de a te naşte în Universul unde se află globul terestru”
Privesc la statuia masivă de granit, un colos de cel puțin cincizeci de picioare înălțime.
Mă reaşez la tălpile sale, culcat pe iarbă cu fața către bolta înstelată.
Îmi spun ca pentru toate ființele umane, care să fie definiția unei ființe, decât aceasta care o vedeți în rândurile ce urmează şi anume:
“Cine eşti tu pribeag anonim, plin de genialitate, uitare, deşertăciune, sublim sau măreție, fastuos, ipocrizie şi suflare?
O frântură de Iluzie a Vieții, ființă umană!”
“Am murit în această lume?, repet ca şi cum nu aş fi cunoscut întrebarea”
O stea devine din ce în ce mai mare iar din aceasta porneşte către mine o rază albă, care îmi săgetează inima, în timp ce simt acel sentiment de fericire deplină.
-Da, Sorin ai murit în această lume iar femeia cu care te certai este soția ta din această lume.
-De cât timp am murit aici Lumină Divină?
-De o săptămână, Sorin.
-Nu pot să înțeleg, cum anume de o săptămână când eu am trăit în acest timp zeci de ani pe pământ?
-Ştii prea bine Sorin, că timpul este un tacâm pe care Iluzia Vieții îl foloseşte la masa mirajului.
Am creat timpul printre visele Mele infinite tocmai pentru ca ființele acestei forme existențiale

care este Universul globului terestru, să poată fi ancorate într-un fel anume la propria lor condiție socială cât şi condiție individuală.

Puteai să te naşti acum un million de ani pe Terra şi să mori în această lume abia acum un minut!

-Fantastic Lumină Divină, ce înseamnă de fapt acest miraj al propriei tale existențe când ai impresia că la un moment dat eşti un fel de centru al Universului, care îți aparține, că nimeni şi nimic nu poate să-ți denatureze realitatea pe care o trăieşti şi despre care eşti ferm convins că nu este o iluzie.

-Ai dreptate Sorin, dar încă nici măcar nu realizezi ce înseamnă ca tu să exişti în mai multe Universuri simultan sau să-ți schimbi sensul determinării în aşa fel încât să mori într-un Univers înainte de a te naşte în acel Univers, sau Universuri unde exişti fără să te naşti sau să mori, precum Universuri unde nu ai timpi, spații şi nici alte dimensiuni pe care să ți le poți imagina într-un fel.

-Înseamnă că exist simultan în mai multe Universuri, Lumină Divină?

-Acum începi să înțelegi, Sorin.

Tu nu eşti singur decât pe Terra.

Tu mai exişti într-o infinitate de alte Universuri la fel cum fiecare ființă de pe Terra mai există într-o infinitate de Universuri!

-Dar karma, Lumină Divină?

Ştiam că fiecare persoană are o karmă, deci o anumită energie spirituală concretizată în faptele bune sau rele pe care le-a săvârşit în timpul vieții .

Persoanele care au săvârşit mai multe fapte rele vor avea o energie spirituală mai scăzută decât cele care au săvârşit mai multe fapte bune.

Ce aş vrea să cunosc, este că, dacă exist într-o infinitate de Universuri, aceasta înseamnă că în fiecare dintre aceste Universuri posed o karmă?

Oare aceste karma se unifică undeva într-o karmă formată din sumele tuturor celorlalte karma?

-Fiecare Univers se defineşte prin karma pe care o are ființa în cadrul său.

Ființa este mai mare decât Universul fiindcă ea se află într-o infinitate de Universuri în acelaşi moment.

-Chiar dacă în unele Universuri am murit, Lumină Divină?

-Chiar dacă ai murit în unele Universuri dar te-ai născut într-o altă infinitate de Universuri.

Pentru a înțelege mai bine acest aspect ar trebui să poți cuprinde noțiunea de infinit ceea ce pentru tine este imposibil în acest moment.

-Dar în ceea ce priveşte karma Universurilor infinite în care exist?

-În fiecare Univers, Sorin, tu, în calitate de ființă ai o karmă.

Ei bine, acea karmă nu este karma ființei tale, care de fapt este infinită, ci karma din Universul respectiv, care se numeşte karmă finită.

Toate karmele finite din toate lumile unde exişti se unesc într-o singură karmă care se numeşte karma infinită şi este karma ta în calitate de ființă infinită.

Astfel se explică de ce unele ființe cu toate că au făcut multe fapte reprobabile în timpul vieții lor pământeşti continuă să evolueze spre alte şi alte existențe unde nu ar fi meritat câtuşi de puțin să ajungă, sau de ce astfel de ființe în loc să fie distruse le este permisă existența.

Aceste ființe care au săvârşit fapte reprobabile în alte lumi au fost sau sunt persoane cu o moralitate

uimitoare sau chiar genii care şi-au lăsat sau îşi vor lăsa amprenta asupra lumii respective.

A distruge o ființă dintr-o anumită lume este echivalent cu a distruge ființa respectivă din toată această infinitate de lumi, Sorin!

Balanța înclină spre a lăsa ființa să evolueze din momentul în care această față a Mea a învins alte fețe de-ale Mele opuse acestei fețe, ceea ce înseamnă că suma karmelor infinite ale ființelor din cadrul acestei fețe ale Mele, este mai superioară decât suma karmelor infinite ale altor fețe ale Mele, unde ființele care nu întrunesc necesarul karmic sunt distruse definitiv.

-Aceasta înseamnă că ființele care se află în acest moment şi pe lumea pământească, sunt ființe care au învins prin karma lor infinită ființele altor fețe de ale Tale, Lumină Divină?

-Da, Sorin, au învins până acum.

-De ce până acum, Lumină Divină?

-Deoarece această față a Mea încă nu a învins toate celelalte fețe infinite ale Mele.

-Ce se va întâmpla cu ființele noastre dacă vor fi învinse de suma karmelor infinite ale ființelor din alte fețe de ale Tale?

-Ceea ce se întâmplă cu ființele ale căror sumă al karmelor infinite a fost învinsă de către Fața Mea în care exişti, Sorin.

-Vor fi distruse, Lumină Divină?

-Cele care îşi vor mări energia spirituală karmică superioară, vor fi integrate Universurilor care nu au dispărut, iar celelalte vor dispare odată cu Universul respectiv.

-Până la final câte astfel de fețe de ale Tale vor învinge?

-Finalul înseamnă starea de Armonie unde am doar o singură faţă.

-Vor fi fiinţe din Universuri care nu vor FI distruse şi vor face parte din Tine?

-Şi în acest moment Sorin fiecare fiinţă face parte din Mine .

Şi eu posed la rândul Meu o karmă care este suma tuturor karmelor infinite ale fiinţelor din toate Universurile visate de Mine.

Nici mie nu-Mi convine să distrug fiinţe dar nu am cum să mă regăsesc în starea de Armonie alături energii spirituale negative.

Dacă fiinţele respective vor înţelege care este Calea către Armonie, văzută de către pământeni ca fiind binele, frumuseţea, cinstea, bunătatea, mila iubirea, şi câte altele mai sunt, atunci nu vor fi distruse ci se vor transfera mereu în Universurile care au rămas după ce fiinţele din ele au dispărut.

Să nu crezi Sorin că un Univers ar exista fără fiinţă!

Aşa ceva este imposibil.

Fiinţa este aceea care a creat Universul şi nu Universul fiinţa!

Odată cu dispariţia fiinţei dispare şi Universul.

Toate stelele şi galaxiile din Universul terestru nu vor mai exista odată ce va fi distrusă şi ultima fiinţă care îl va compune.

Cele ce vor merita să nu fie distruse vor trece în alte Universuri unde visul social al lor va fi la nivelul energetic spiritual la care au urcat respectiv în funcţie de karma infinită a fiecărei fiinţe.

-Prin urmare Lumină Divină, Universurile vor fi din ce în ce mai restrânse odată cu apropierea Stării de Armonie.

-Aşa este, Sorin.

-Universurile mai sunt infinite odată ce se restrâng?

-Din momentul în care începe procesul care mă determină să merg către Armonie, din Starea dizarmonică în care mă aflu, atunci numărul Universurilor infinit până la acel moment, devine finit, prin urmare în momentul când începe procesul care mă determină să aleg Calea către Dizarmonie, numărul Universurilor devine infinit.

Astfel Armonia se concretizează prin finitate, iar Dizarmonia prin infinitate.

-Acest process se derulează etern, Lumină Divină?

-Se derulează etern, Sorin.

-Acest fapt duce la conştientizarea că Armonia cu Dizarmonia se întrepătrund la fel cum se întrepătrunde finitul cu infinitul.

-Da, Sorin

-Deci în orice moment eşti în Armonie precum în orice moment te afli şi în Dizarmonie.

-Bineînțeles.

-Ce se întâmplă oare când treci din Starea Armonică în aceea Dizarmonică, reapar toate acele Universuri infinite care au existat inițial cu ființele care le-au populat şi care ar fi fost distruse doar provizoriu pentru a reapare din nou în procesul din Starea Armonică la cea Dizarmonică?

Dar cu ființele care au întrunit nivelul de spiritualitate necesar pentru a face parte din Tine în Starea Armonică?

Oare acele ființe vor reapare din nou la stadiul unde se aflau la începutul Dizarmoniei, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, în nici un caz.

Ființa care a fost distrusă, s-a distrus pentru totdeauna!

Ea nu va mai apare nicăieri şi niciodată în nici unul dintre Universurile Mele infinite.

-Dar acele Universuri vor fi la fel ca cele care au dispărut în procesul în care te îndreptai către Armonie?

-Nu, Sorin, nici un Univers nu va mai reapare vreodată la fel cum nu va reapare ființa care a fost distrusă.

-Atunci, Lumină Divină?

-Vor fi mereu alte şi alte Universuri infinite în Starea Mea Dizarmonică.

-Adică alte şi alte infinite?

-Alte infinite, Sorin, care vor lua calea finității, fiindcă din toate Universurile care au dispărut, am luat ce era mai bun şi anume energia spirituală care a primit Sens către Calea Mea spre Armonie.

-Deci vor fi mereu alte şi alte Universuri cu număr infinit într-o altă şi altă Stare de Dizarmonie.

-Oare prin câte Stări de Armonie şi de Dizarmonie treci de-a lungul existenței Tale, Lumină Divină?

-Pentru că sunt eternă trec printr-o infinitate de astfel de Stări.

-Prin urmare creezi o infinitate de noi şi noi infinități de Universuri.

-Da, Sorin.

Când sunt în Starea Armonică sunt în totalitate un Factor al Vieții, iar în Starea Dizarmonică, doar una din fețele Mele devine un Factor al Vieții şi anume aceea care capătă un Sens către Calea Mea spre Armonie, față care se alătură altor fețe în competiția Lor către Armonie rămânând până la

urmă o singură faţă ceea ce demonstrează că mă aflu în Starea Armonică.

-Mi-aş dori să văd alte şi alte Universuri, dar mai întăi vreau să o văd pe femeia aceea brunetă din această lume unde am murit acum o săptămână din timpul lumii acesteia.

-Poţi să o vezi, Sorin.

-Oare ea mă va recunoaşte, Lumină Divină?

-Ea nu te va putea recunoaşte, Sorin, deoarece ai murit pentru această lume, iar dacă ai fi recunoscut, ar însemna că ai învia şi ai deveni un fapt ieşit din comun ceea ce ar fi împotriva lucrurilor fireşti ducând la distrugerea întregii lumi.

-Oare în această lume arătam la fel ca şi în lumea pământescă?

-Exact la fel, Sorin, acesta fiind şi un motiv pentru care te-am întâlnit aici, fiindcă pentru a nu schimba ordinea lucrurilor din lumea ta terestră nu puteam să te întâlnesc acolo pentru a te duce în alte lumi, decât într-o altă lume unde să fii cel mai apropiat ca şi înfăţişare, aspect spiritual al lumii terestre dar să fi totodată decedat din lumea respectivă, cum de altfel eşti tu aici.

-În alte lumi am şi alte înfăţişări, Lumină Divină?

-Bineînţeles, Sorin.

Te voi duce să te vezi dar fără a putea lua contact cu tine fiindcă dacă ai face-o, în sensul că ţi-aş permite un asemenea lucru ai dispărea ca fiinţă din toate lumile.

-Oare ce înfăţişări am în alte Universuri?

-Acolo eşti tot ceea ce ai tu Sorin, ca noţiune despre lucru însufleţit.

-Adică plante, animale, oameni?

-Da, Sorin şi mai mult decît atât fiindcă şi plantele şi animalele şi oamenii sunt noțiuni finite în mintea ta, pe când tu la fel ca şi celelalte ființe existați într-o infinitate de Universuri.

-Într-un Univers pot fi şi salcie, brad, furnică, fir de iarbă, crizantemă, trandafir, urs, om, deci tot ce pot eu să-mi imaginez că este însuflețit?

-Nu ai putea fi, ci chiar eşti, dragă Sorin, şi încă mult mai multe care nici măcar nu ai habar care nici măcar nu au existat şi nu vor exista vreodată pe lumea terestră!

-Aceasta înseamnă Lumină Divină că tot ceea ce cunosc se datorează trecutului şi prezentului Universului meu unde am o anumită identitate, iar ceea ce nu ştiu se datorează viitorului unde cunoştințele mele îşi pierd certitudinea pe care o transferă previziunilor?

-Toate acestea, Sorin se datorează numai şi numai identității tale din lumea spațio-temporalității.

-Dar în privința noțiunilor care ar fi însuflețite, dar care au dispărut de pe Terra timpului meu cum ar fi animalele preistorice?

Oare pot fi într-un Univers un asemenea animal?

-Bineînțles, Sorin.

Tot, absolut tot, şi mult mai multe decât atât.

Acele animale preistorice nu au dispărut pentru că nici Universul globului terestru nu a dispărut.

Ele sunt despărțite de oamenii actuali doar de timpul care în realitate nici măcar nu există fiindcă dacă ar exista ca atare, stelele nu ar călători cu lumina prin timp ci ar sta însingurate despărțite de către acesta pentru totdeauna, de bolta cerului terestru ce ar fi mult mai întunecată.

-Aici în lumea unde este poienița am dialogat cu un agent de circulație, Lumină Divină care m-a văzut şi chiar mi-a gesticulat arătându-mi o hartă.

-Aşa este Sorin, dar acel agent de circulație nu te-a cunoscut în timpul cât ai trăit aici şi prin urmare nu ştia că de fapt vorbeşte unei persoane decedate de o săptămână.

-Care între timp a mai trăit câțiva zeci de ani şi o viață terestră.

-Oare cum sunt receptat de către persoanele care m-au cunoscut?

-Pentru persoanele care te-au cunoscut sau au auzit într-un fel sau altul despre tine atât la modul direct cât şi indirect, prin intermediul altor persoane eşti invizibil!

-Nici măcar nu ştiu unde locuieşte soția mea din acest Univers?

-Am să te duc în fața casei tale.

Cu Mine nu trebuie să te temi Sorin.

-Te simt atât de aproape de sufletul meu, Lumină Divină.

Raza de culoarea laptelui se retrage în steaua care o zămisleşte.

Devin din ce în ce mai uşor până în momentul în care încep să levitez.

Mă aflu deasupra statuii din granit.

"Ce anume simbolizează această statuie Lumină Divină?"

"Pe tine, Sorin!"

"Nu înțeleg, cum adică mă simbolizează pe mine?

Am fost o asemenea personalitate pe această lume încât să mi se ridice statui?"

"Nu, Sorin, nu ai fost o personalitate în această lume."

“Atunci, chiar nu înțeleg absolut nimic .
Cum de am această statuie?”

“Această statuie, cât şi poienița care o împrejmuieşte nu există pentru locuitorii acestei lumi.”

“Pentru locuitorii lumii acesteia, ce anume se află aici Lumină Divină?”

“O altă stradă plină cu clădiri vechi ca şi strada unde ai găsit adăpostul pentru oamenii străzii”

“O altă stradă, Lumină Divină?”

“Exact, Sorin.

De aceea când te apropiai de poieniță, ziua se transforma aproape simultan în noapte”

Zbor deasupra oraşului luminat feeric de ivirea unor zori roşiatici.

O forță nevăzută mă duce către o anumită destinație.

Deodată încep să pierd din înălțime.

Cobor pe o stradă care şerpuieşte urcând un deal.

Mă aflu în fața unei case destul de înstărite care se aseamănă, atât ca stil cât şi culoare, cu acele vile construite în perioada colonială britanică, cu mult alb şi coloane de susținere care străjuiesc uşile, dându-ți impresia că ai păşi într-un templu grec.

Zorii îi dau casei o nuanță stranie ca şi cum ar sângera întreaga clădire.

“Intră, Sorin”

“Cum să intru Lumină Divină?”

“Deschide uşa, Sorin, şi intră ca şi cum ai fi şi acum de-al casei.

Nimeni nu te va vedea, fiindcă chiar dacă ar privi la uşă în momentul deschiderii aceasta va rămâne la fel de închisă înaintea ochilor săi datorită faptului că vei fi transferat simultan unui alt Univers

paralel care se află doar cu o frântură de clipă în urma sau înaintea acestui Univers.”

“Am să intru Lumină Divnă”

“Urc câteva trepte până ajung în fața uşii, apăs pe clanță şi uşa se deschide uşor înaintea mea.

Intru într-un hol mare, străjuit de două scări în spirală, ce duce la etajul superior al vilei.

Urc pe una dintre ele, în timp ce mă gândesc că am trăit aici până acum o săptămână.

Încerc să-mi reamintesc viața aceasta.

Încetul cu încetul îmi aduc aminte că pentru această lume eram un profesor care predam religie.

Acum realizez cum am fost ucis în timp ce mă întorceam din oraş unde a trebuit să merg pentru a-mi achita nişte taxe.

Parcă văd şi acum câteva maşini militare pline cu rebeli care doreau răsturnarea guvernului.

Au tras la întâmplare.

În cele din urmă m-au nimerit.

Nu am murit imediat, ci după o agonie care a durat câteva zile, timp pe care l-am petrecut pe un pat de spital.

Extraordinar, în această săptămână de când sunt mort aici am trăit zeci de ani tereştri.

Mi-am reamintit camera, alăturată dormitorului copiilor, în care dormeam cu soția mea pe care o chema Rafa.

Intru în dormitorul soției, care tocmai se trezeşte.

Ce mult a slăbit față de cum o cunoşteam eu.

Stă cu ochii deschişi privind tavanul pictat de zori într-o nuanță sângerie.

Simt că vreau să plec din această lume a durerii.

Nu mai are nici un sens să mai stau aici.

Pentru această lume ființa mea nu mai există.

Mă reîntorc pe traseul pe care am venit.

Un ciripit strident de vrăbii îmi atrage atenția.

“Aici sunt şi vrăbii, Lumină divină?”

“În această lume este la fel ca şi pe Terra, aceleaşi plante, aceleaşi animale şi aproximativ aceaşi istorie, dar unica diferență se află în timp, pentru că timpul terestru este devansat cu o fracțiune de secundă față de acest timp.”

“Această fracțiune de secundă poate despărți un Univers de altul?”

“Da, Sorin”

“În această fracțiune de secundă distanță de acest Univers, am trăit zeci de ani în alt Univers chiar dacă am murit aici acum o săptămână?”

“Acesta este adevărul, Sorin”

“Nu mai vreau să stau în acest Univers Lumină Divină, ci aş dori să cutreier şi alte Universuri unde am o soartă mai bună, unde sunt în viață şi mă pot vedea chiar dacă nu pot lua legătura cu mine.”

“Pentru aceasta Sorin va trebui să vii la picioarele statuii din poieniță.”

“Am să revin, Lumină Divină”

CAPITOLUL 5

Levitez din nou şi mă îndrept către poieniță.

Mă aşez la picioarele propriei mele statui aşteptând să apară o stea din care să vină raza albă care îmi săgetează inima.

Raza Luminii Divine a sosit.

-Te voi duce într-un Univers Sorin unde eşti tot pe un glob pământesc, eşti om, ai o carieră strălucită care-ți aduce multe satisfacții de ordin moral şi material.

-Ce anume sunt pe acea planetă?

-Un politician de frunte, fiindcă ai ajuns şef al acelei țări.

-Şef de stat?

-Da, Sorin.

-Sunt țări la fel ca şi pe Terra?

-Te voi duce într-un Univers unde totul este la fel ca şi pe Terra doar că aparține unui alt Univers.

-Fiecare lume oricât de străină ți-ar părea, are acelaşi Mare Creator, Dumnezeu! Prin urmare oriunde te afli nu uita niciodată că eşti acasă!

Te voi duce într-un Univers unde totul este aproximativ identic ca şi cel în care se află Terra, unica diferență constă în faptul că este un alt Univers.

Când spun aproximativ identic, înseamnă, că până şi stadiul tehnologic sau social sunt identice, forma ființelor, care au tot două mâini şi două picioare, absolut totul este identic doar forma planetei şi soarta ființelor care compun acest Univers este diferită față de aceea a ființelor terestre.

Aici o ființă care pe Terra este cerşetor în acest Univers poate fi unul dintre cele mai puternice sau influente personaje mondiale, precum o ființă care aici este un cerşetor pe Terra poate fi unul dintre cei mai bogați oameni.

-Mai sunt şi alte Universuri la fel ca şi cel al globului terestru unde exist eu ca şi ființă dar am o altă soartă, având o altă meserie, de exemplu?

Nu cred că mi-aş dori să ajung într-un Univers unde să fiu politician.

Urăsc modul perfid al politicianului de a acapara puterea.

Politica a fost şi va rămâne partea desfrânată a sufletului uman unde doar interesul este cel care primează înaintea celorlalte valori cum ar fi integritate, iubire sinceră sau sacrificiu real de sine pentru o cauză care nu ar aparține în mod direct politicianului, deci persoanei sale.

Politica mai poate la fel de bine fi definită ca şi o eternă promisiune în favorea binelui celor mulți dar cu rezultat pentru binele propriu.

Dacă vei dori să găseşti dragă Lumină Divină, lada de gunoi a societății umane, va trebui să o cauți în primul rând în politica acesteia şi abia pe urmă în partea negativă a sufletelor individuale, care o compun.

Dacă partea întunecată, malefică din om se numeşte ca fiind Diavolul din el partea lugubră, malefică a societății umane se numeşte politică.

Prin urmare mi-aş dori să pot merge în orice lume posibilă, dar nu într-una în care aş fi politician.

Mai mult decât atât mi-aş dori să aflu dacă lumile în care dețin astfel de funcții sunt lumi malefice pentru ființa mea infinită, pentru celelalte fețe, lumi care-mi determină o karmă ca sumă a fețelor ființei mele din alte şi alte lumi mai scăzută?

Spun asta fiind convins că un indice mai scăzut al energiei spirituale pozitive va duce la o scădere a sumei acestor indici spirituali pe totalul întregii ființe din toate Universurile?

-Da, Sorin dar în cazul tău sunt universuri care compensează aceste căderi de spiritualitate pozitivă, prin pozițiile pe care le deții în lumile respective.

-Acum aş vrea să-mi spui ce am întrebat mai înainte dacă mai sunt şi alte Universuri ca acesta al globului terestru, unde să exist ca şi o ființă dar cu altă soartă?

-Bineînțeles, Sorin.

-Ființa ta se află într-un număr impresionant de Universuri identice Terrei, unde te afli în toate ipostazele posibile, având toate meseriile sau situațiile financiare posibile, şi asta doar în Universurile unde există un glob terestru care este identic Terrei având aceeaşi istorie şi cultură absolut identică, să nu mai vorbim de un alt număr impresionant de Universuri ca şi acesta unde levitezi acum care seamănă mult cu

cel terestru dar nu este identic, fiindcă planeta fiinţelor de aici are formă triunghiulară.

Pe urmă exişti într-un alt număr la fel de impresionant de Universuri unde sunt din ce în ce mai mari diferenţe faţă de Universul terestru.

Într-un cuvânt exişti în orice moment într-o infinitate de Universuri

-Chiar dacă mor într-un Univers sau altul, Lumină Divină?

-Chiar dacă mori într-un Univers, te naşti în alte şi alte Universuri, unde ai alte şi alte destine.

-Numărul Universurilor unde sunt fiinţă identică cu cele terestre, unde există un glob pământesc identic cu cel terestru şi aceleaşi ţări, continente, denumiri sau alte asemănări, este un număr infinit?

-Nu, Sorin, nu este un număr infinit, ci unul finit chiar dacă impresionant de mare.

-De ce finit, Lumină Divină?

-Fiindcă Universurile identice cu cel terestru dar în care să ai un destin diferit faţă de cel terestru nu pot fi infinite întrucât diferenţa destinelor trebuie să se supună tuturor variantelor posibile, cum ar fi meserii, avere, situaţie materială alte şi alte posibilităţi de a diferenţia într-un mod sau altul un destin de altul.

Toate aceste posibilităţi sunt finite, Sorin.

-Dar fiinţa, fiecare fiinţă nu este infinită Lumină Divină, în sensul că se află într-o infinitate de Universuri, Lumină Divină?

-Aşa este, Sorin, dimensiunea fiinţei este infinită fiindcă se află într-o infinitate de Universuri, dar infinită este numai suma acestor Universuri şi nu fiecare Univers în parte mai ales posibilităţile ca o fiinţă să existe într-un număr de Universuri unde să

fie ca substrat o planetă de exemplu, sau un număr de meserii sau situație financiară.

Toate aceste posibilități sunt finite.

-De ce sunt eu această statuie, Lumină divină?

-Această întrebare aşteptam să mi-o pui mai demult, Sorin.

Această statuie eşti tu în calitate de ființă infinită.

-Statuia aceasta trăieşte, Lumină Divină?

-Bineînțeles Sorin, această statuie respiră din toți porii ființei sale.

-Din ce cauză îmi apare mie ca un lucru neînsuflețit?

Un granit rece, impersonal şi atât?

-Pentru că te reprezintă în calitate de ființă infinită, iar tu eşti finit, Sorin.

-Aşa arată infinitul, Lumină Divină?

-Da, dragă Sorin aşa arată infinitul din tine.

-Am să mă pot vedea vreodată ca şi infinit, Lumină Divină?

-Am să fac în aşa fel încât să te vezi pentru câteva clipe şi în calitate de ființă infinită, Sorin.

-Când, Lumină Divină, abia aştept.

-Nu înainte de a fi văzut toate celelalte Universuri pe care doreşti să le vezi.

Abia la urmă, Sorin.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă atunci când îți vei vedea fața infinită a ființei tale nu vei mai vrea să cobori în nici un alt Univers.

Vei dori să rămâi pentru totdeauna cu tine însuți alături de mine.

Atunci şi această față a ființei tale cu care vorbesc acum îşi va primi liniştea şi regăsirea deplină de sine.

-Dar când vei intra în Dizarmonie, Lumină Divină, atunci liniştea nu va fi înlocuită cu neliniştea unui nou şi etern început?

-Nu, dragă Sorin, fiindcă sumele fețelor infinite ale ființelor sunt în Mine în partea Armonică eternă din Mine sau mai bine zis, în partea Infinită din Mine, iar odată ce vei vedea infinitul, îl vei cunoaşte, iar fața aceasta finită a ta ve deveni infinită.

-Deocamdată aparțin Stării Dizarmonice din Tine, Lumină Divină?

-Aşa este Sorin, încă aparții Stării Dizarmonice din Mine, dar odată văzând infinitul vei aparține celei Armonice, pe vecie.

-Infinitul aparține Stării Armonice, deci Armoniei pe când Finitul aparține Stării Dizarmonice deci Dizarmoniei sau entropiei, Lumină Divină?

-Exact, Sorin.

-Pe Terra erau tot felul de teorii cu privire la naşterea aceluiUnivers.

Se vehicula o teorie care afirma faptul că la început ar fi fost o mare explozie din care s-ar fi format stelele, planetele, într-un cuvânt Universul pe care îl vedem.

Ei bine, conform acestei teorii a Big Bang-ului Universul se "destinde" mereu din acea stare explozivă când nivelul entropiei deci dezordinii era maxim.

Odată cu această "destindere" este normal ca nivelul dezordinii, deci al entropiei să scadă, ce anume se întâmplă de fapt, Lumină Divină?

-Acel Univers, Sorin, se îndreaptă către Armonie, deci către Infinit.

-Către Tine, Lumină Divină?

Către Starea Armonică din Tine?

-Da, Sorin, către Starea Armonică din Mine.

Acesta este sensul oricărui Univers.

-Ajung aceste Universuri ca în cele din urmă să îmbrățişeze Infinitul?

-Ele tind către Infinit către Starea Armonică, dar în cele din urmă toate Universurile se contopesc într-unul singur la fel cum fețele Mele se contopesc într-una singură.

Doar acel Univers va îmbrățişa Infinitul.

-Fiecărei fețe ale Tale îi corespunde un Univers, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

-Ce se întâmplă cu Universurile care se află pe partea cealaltă, unde sensul este de la Starea Armonică la aceea Dizarmonică?

-Acele Universuri tind de la infinit spre finit, de la Armonie spre entropie sau Dizarmonie, până când starea lor entropică devine atât de pronunțată, energiile atât de uriaşe încât se produce acea explozie astfel încât, în cele din urmă, să se schimbe sensul, adică Universurile să nu mai tindă către entropie şi Dizarmonie, ci către Armonie.

Cu toate acestea, acea "explozie" este valabilă doar pentru un Univers fizic, respectiv aşa zis material, fiindcă şi material este tot o Iluzie, ea fiind creată în calitate de substrat pe care s-ar desfăşura viața.

Un fel de podium, Sorin, care în realitate nu există şi nici nu va exista vreodată.

La celelalte Universuri trecerea de la o tendință de evoluție Dizarmonică, deci când se tinde către entropie la o tendință Armonică, când se tinde către Armonie se face prin acumulare energetică, energie, care la un anumit moment dat depăşeşte posibilitatea de a fi menținută între frontierele Universului respectiv şi se disipă transformând sensul de tindere

al acelui Univers de la infinit către finit, de la finit către infinit.

-Ce fel de energii sunt acelea, Lumină Divină?

-Fiecare energie depinde de tipul de Univers.

În Universul globului terestru este vorba de o energie care produce lucru mecanic, deci de o energie de tip termodinamic, o energie a temperaturilor, bineînțeles, astfel este ea receptată de către ființe, datorită Iluziei Vieții, fiindcă tot acest tip de energie poate fi receptat într-un mod total diferit de către ființe ale căror iluzie socială a vieții este axată pe cu totul alte criterii.

-Vrei să spui dragă Lumină Divină că de fapt nu există nici măcar temperaturi ?

-Bineînțeles, Sorin, şi aceasta fac parte tot din arsenalul Iluziei sociale a Vieții.

-Atunci ce sunt în realitate toate aceste energii, Lumină Divină?

-Sunt energii spirituale, captate din oceanul spiritual de către ființă prin prisma Iluziei propriei sale vieți.

-Căldura este energie spirituală, Lumină Divină?

-Toate energiile sunt spirituale, Sorin.

-Ce se întâmplă cu singurul Univers în care s-au contopit toate celelalte şi se află în Starea Armonică, cum redevine acesta Dizarmonic, Lumină Divină?

-Se petrece ceva asemănător trecerii de la Dizarmonic la Armonic, şi anume energia spirituală din Universul Unic Infinit, se menține atât de intensă fiindcă este alimentată mereu cu energia Universurilor care tind spre Armonie, şi devin mereu sens etern, un Univers Unic Infinit al Stării Armonice.

Dacă, cantitatea energetică spirituală care intră în Starea Armonică este mai superioară decât cea care se află deja în această Stare Armonică, o dizlocă pe aceasta determinând-o să aleagă calea entropiei sau Dizarmoniei pentru a se întări îndeajuns de mult încât să fie demnă de Armonie, aceasta va da naştere etern universurilor infinite ce tind către Dizarmonie pentru a deveni Armonice.

-Se întămplă ca această energie care intră să o dizloce pe întreaga energie care se află în Stare Armonică, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, aşa ceva nu s-a întâmplat niciodată.

-De ce?

-Pentru că în Starea Armonică sunt energii spirituale net superioare celor care intră din faza de tindere către această Stare.

-Atunci care sunt energiile dislocate şi trimise să nască Universurile infinite ce tind spre entropie?

-Acestea nu sunt energii în sine, ci gândurile acelei energii a Armoniei, deci gândurile Mele care devin energie, dar nu pot fi la acel nivel energetic pe care-l au energiile ce au trecut prin întreaga pleiadă de Universuri purificându-se.

-Deci gândurile Tale Lumină Divină sunt energii spirituale?

-Sunt energii spirituale Sorin, dar energii spirituale primare care nasc etern noi şi noi Universuri.

-Pentru a nu mai fi energii spirituale primare vor trebui să treacă prin faza Dizarmonică pentru a reveni mult mai superioare şi mult mai mature pentru Armonia Infinitului?

-Aşa este, Sorin.

Corpul Meu este format din energiile spirituale ale Armoniei, iar gândurile Mele nasc Universurile

care la rândul lor sunt un fel de larvă pentru energiile spirituale ale gândurilor Mele care nasc Lumi cu ființe.

Eu mă hrănesc doar cu gândurile Mele.

Aceste ființe au fiecare în conştientul lor câte un gând al Meu, încărcat cu o anumită energie spirituală.

Această energie spirituală trebuie să se dezvolte de sine stătătoare înainte de a reveni la sânul Meu.

Aceasta nu se poate face decât printr-o conştiință de sine, prin cunoaştere!

ASTFEL S-A NĂSCUT OMUL!

-Omul este o ființă la fel ca şi o plantă sau un animal, Lumină Divină?

-Omul este o ființă conştientă de sine ceea ce nu este cazul în privința plantelor sau ale altor vietăți.

-Ce anume înțelegi, Lumină Divină, prin ființă conştientă de sine?

-În primul rând conştiința implică cele trei părți şi anume cognitivă, afectivă şi volitivă, altfel spus, conştiința implică, cunoaşterea, care la nivelul omului este net superioară atât ca şi nuanțare cât şi ca logică față de cele mai inteligente exponate din regnul animal.

Voința umană este axată pe cu totul alte principii decât cea animală unde primează instinctul.

Cred că nu în ultimul rând pot aminti despre iubire, despre nuanțele pe care o capătă aceasta în sufletul ființei omeneşti.

-Ființa umană Lumină Divină există la fel şi în alte Universuri cu această înfățişare?

-Da şi nu, Sorin.

Sunt Universuri unde ființa umană se aseamănă perfect cu forma omului din Universul terestru şi

Universuri unde această formă este mai mult sau mai puțin diferită.

-Care sunt acele Universuri, Lumină Divină?

-De exemplu, Universul în care ai murit acum o săptămână.

O definiție mai complexă la întrebarea ta ar fi că forma ființei se aseamănă în acele Universuri care au comune dimensiunile cum ar fi spațio-temporalitatea în cazul de față, dimensiuni ce se reflectă în fețele ființei determinând-o!

-Dar în Universurile unde sunt alte dimensiuni?

-În acele Universuri dimensiunile respective vor reflecta o altă formă a ființei cu alte calități ale sale atât din punct de vedere al conştiinței cât şi al proiecției sale în lumea exterioară.

Aici mă refer atât la existența respectivă a ființei din punct de vedere social cât şi în genere spiritual.

În concluzie, Sorin, ființa nu numai că va avea o altă formă trupească dar şi o altă formulă sufletească, o altă alchimie dacă poți înțelege mai bine aşa.

-Aceasta înseamnă, Lumină Divină, că alte fețe ale aceleiaşi ființe pot fi infinit mai inteligente şi cu mai multe proprietăți decât altele dacă se află în universuri unde dimensiunile care se reflectă în ființe sunt mai potrivnice.

-Aşa este, Sorin.

-Atunci animalele şi plantele de ce nu au conştiință odată ce sunt şi ele ființe, Lumină Divină?

-Pentru că în acea față a ființei pe care o are planta respectivă spațiul şi timpul, respectiv dimensiunile acestei lumi nu se reflectă decât la nivelul de plantă, dar alte fețe ale ființei acelei plante, aflate în alte Universuri pot fi oameni, animale sau ființe mult mai superioare pentru care tu eşti mai prejos şi decât o plantă.

De aceea Sorin când rupi o floare, nu suferă doar floarea pe care o rupi ci, în acel moment poți să faci un rău unei ființe dintr-un alt Univers pentru că ai ucis o față al acelei ființe, deci ai subminat-o oarecum energetic spiritual.

Am spus oarecum pentru că aici intervin şi alți factori cum ar fi tinderea spre infinit ale fețelor ființei din punct de vedere spiritual sau noile naşteri din alte şi alt Universuri la fel de infinite.

De aceea, dragă Sorin, dacă ai ghinion într-o anumită zi pe stradă de exemplu, nu eşti atent şi tocmai atunci te loveşte o maşină sau te îmbolnăveşti brusc sau şi mai rău, ani de zile îți merge mult mai rău decât altor semeni de-ai tăi se întâmplă şi din cauza că într-un alt Univers eşti o plantă care se află într-un deşert şi are nevoie de apă.

Acesta este numai un exemplu Sorin dar realitatea este mult mai complexă.

-Asta înseamnă, Lumină Divină, că eu cel de acum, în carne şi oase, sau mai bine zis, ființa mea, în alte şi alte Universuri, poate fi o plantă sau un animal ?

-Bineînțeles, Sorin, depinde doar de dimensiunile care guvernează acel Univers.

-Sunt Universuri unde dimensiunile care se reflectă în fața ființei o pot determina pe aceasta să fie mult mai mult decât îmi pot imagina eu că ar putea exista o ființă?

-Bineînțeles, Sorin.

-Aceasta înseamnă că fiecare ființă este plantă, animal, om alte şi alte forme în acelaşi timp dar în Universuri diferite?

-Aşa este, Sorin.

-Până unde poate evolua o față a unei ființe, Lumină Divină?

-Fi mai explicit, Sorin

-Cât de inteligentă şi cu ce energie spirituală poate fi încărcată fața unei ființe?

-Fiecare ființă, Sorin, are şi o parte infinită a sa precum o parte finită.

Părții finite ale ființei îi aparține o infinitate minus o față ceea ce-i dă caracterul finit.

Am spus "minus o față" fiindcă tocmai acea față aparține părții infinite a ființei, fiind infinită şi situându-se la nivelul Stării Armonice.

Prin urmare, din o infinitate de fețe minus o față infinită rezultă acea unicitate a fiecărei fețe.

De aici se naşte şi principiul universal de unicitate în diversitate şi de diversitate în unicitate.

Unicitatea reprezintă infinitul iar diversitatea finitul.

Partea infinită a ființei face parte din esența Mea fiindcă eu sunt suma tuturor fețelor infinite ale ființelor infinite, prin urmare sunt Unicitatea iar diversitatea Mea sunt fețele finite ale ființelor care Mă înconjoară.

-Prin urmare Lumină Divină fiecare ființă are o față care face parte integrantă dinTine ca infinit, ca Stare Armonică?

-Da, Sorin.

Suma infinită a tuturor fețelor infinite ale ființelor sunt Eu în Starea Armonică.

-Deci fiecare în parte suntem şi o fărâmă din tine?

-Da, Sorin, fiecare în parte.

-Fiecare suntem fii ai Lui Dumnezeu?

-Fiecare, Sorin.

-Astfel avem suflet din sufletul Lui Dumnezeu?

-Da, Sorin.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă măreția şi puterea nu constă în a avea supuşi, în îngâmfare şi ipocrizie, ci în smerenie şi în modestie.

-Pentru că, am vorbit despre ființe, tot ceea ce are suflare din Tine, este ființă?

-Absolut tot, Sorin.

-Întreaga Ta creație?

-Da, Sorin.

-Şi stelele, planetele, stâncile, globul terestru?

-Absolut tot şi toate, Sorin, sunt ființe.

Fiecare în parte, se nasc şi mor.

-Sunt ființe neînsuflețite şi ființe însuflețite, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, toate ființele sunt însuflețite fiindcă sunt creația Mea!

-Atunci de ce le percepem pe unele ca fiind ființe neînsuflețite, Lumină Divină?

-Fiindcă prin simțurile voastre nu puteți comunica cu simțurile lor.

-Dar aceste ființe Lumină Divină, ne percep pe noi ca şi ființe, cel puțin sunt conştiente de existența noastră?

-Bineînțeles, Sorin.

Ele ştiu mult mai multe despre voi decât ştiți voi despre ele.

-Oceanul, stâncile, toate acestea sunt conştiente de noi, Soarele, Luna, Pământul, Stelele, Galaxiile, toate sunt ființe cu care am putea comunica doar datorită simțurilor noastre acest lucru este în mare măsură imposibil.

Asta înseamnă Lumină Divină că fiecare ființă are fețe care pot fi ocean, stânci, planetă sau stea?

-Aşa este Sorin, nu degeaba se spune pe Terra că fiecare om are steaua lui.

-Se mai spune că şi atunci când cade o stea moare un om, sau expresii de genul steaua lui cutare sau cutare a apus.

-Nu este adevărat, Sorin.

Steaua respectivă în calitate de ființă nu este altceva decât o față dintre fețele infinite ale ființei respective care are un alt destin, decât destinul feței din lumea pământească unde ființa respectivă este reprezentată prin omul respectiv.

-Fiecare față a ființei are destinul său, Lumină Divină?

-Da, Sorin, fiecare față a ființei are destinul său.

Iar totalitatea destinelor fețelor reprezintă destinul părții infinite sau al feței Armonice ale ființei respective.

Astfel Destinul Armonic al feței infinite al ființei este suma Destinelor Dizarmonice ale fețelor finite ale ființei.

-Aceasta înseamnă că destinul meu în viața terestră este unul Dizarmonic?

-Al tuturor ființelor nu doar de pe Terra, ci din toate cele câte sunt.

-Nu înțeleg cum o ființă poate avea inclusă în ea miliarde de alte ființe?

De exemplu, în cadrul globului terestru care este o ființă, trăiesc miliarde de oameni, care sunt şi aceştia ființe.

-Să ştii, dragă Sorin, că o ființă nu se caracterizează doar după formă, simțuri, conştiință sau alte caracteristici, ci şi prin nivelele la care se află fața ființei respective, denumit nivel de incluziune, adică prin importanța feței respective, față de alte fețe ale altor ființe din Universul respectiv, sau alte Universuri, care pot să existe în fața ființei cu o importanță mult mai covârşitoare.

Astfel nivelul de incluziune al unei fețe ce aparține unei ființe va fi mai ridicat sau mai redus în funcție de importanța feței respective din Universul acela, importanță unde iarăşi factorii cheie sunt dimensiunile.

Acest nivel de incluziune este valabil şi pentru Universuri fiindcă la urma urmelor şi acestea sunt ființe.

Din punctul de vedere al ființei umane de exemplu fața ființei care dă identitatea de om este o față care include în ea un Univers întreg chiar dacă şi ea la rândul său este inclusă unui alt Univers.

Fața unei ființe se caracterizează cel mai mult prin acest nivel de incluziune care determină echilibrul universal al ființei, respectiv, raportarea acesteia la Univers cât şi a Universului la fața ființei.

-Ce Univers avem în noi, Lumină Divină?

-Un Univers la fel de mare precum este Universul din afara voastră.

Este vorba despre Universul pe care voi îl considerați microunivers care pleacă de la mărimea ființei până la cele mai mici particule elementare, până la frânturi ale frânturilor acestora, până la infinit.

Am spus că etalonul este identitatea ființei respective şi nu un alt reper cum ar fi un munte sau un ocean, fiindcă Universul exterior porneşte de la om în afară, iar cel interior, de la om în interior, omul fiind o identitate a ființei sale infinite.

-Un Univers la fel de mare precum acest colos cu stele, galaxii, şi întinderi infinite?

-Exact, Sorin, un Univers la fel de mare.

Fața Ființei se concretizează prin nivelul de incluziune care-i asigură un echilibru, deci ființa în sine este un echilibru conştient bazat pe simțire.

Mărimea sau micimea sunt nişte simple coordonate date de simțuri datorate Iluziei Vieții.

-Ființa este echilibru?

-Exact, Sorin, întreaga ființă este un echilibru care pentru a se menține îi cere fiecărei fețe ale sale un echilibru la rândul lor.

Terra este percepută de simțurile omeneşti ca fiind în echilibru gravitațional cu celelalte planete sau cu satelitul său Luna.

Iluzia de Univers fizic, pe care o dau simțurile omeneşti, se datorează imposibilității ființei umane de a percepe realitatea la adevărata ei valoare.

Terra este fața unei ființe, care pentru acest Univers are nivelul de incluziune mult mai ridicat decât al ființei omeneşti ceea ce duce şi la importanța uriaşă care o are pentru întreaga omenire. Un nivel de incluziune mai ridicat decât al oamenilor cum ar fi reprezentarea planetei Terra în calitate de față a unei Ființe înseamnă că acea față sau identitate nu se află în exteriorul oamenilor, pe care aceştia se află, cum ar fi pământul, ci în interiorul acestora. Totul ce ține de Spațiu se află în interiorul acestui echilibru care este Omul şi Tot ce ține de Timp în exteriorul acestui OM, acestui Echilibru!

-Ce anume este Terra, Lumină Divină?

-O față a unei ființe, o față cu suflet bun, care există ca şi om în alte Universuri.

-Ce este acolo?

Bărbat, femeie, cu ce se ocupă?

-Ți-am mai spus, Sorin, că fiecare față din fețele cu număr infinit al ființei este fiecare noțiune posibilă dar într-un Univers diferit.

Dacă vei dori să o cunoşti pe Terra în calitate de femeie am să te ajut să o vezi în Universul acela astfel, dacă vei dori să o cunoşti în calitate de bărbat vei

putea şi asta, iar dacă doreşti să o cunoşti în calitate de alte şi alte sexe, care nici nu există în lumea pământească, se va putea, am să-ți dau orice oportunitate doreşti.

-Gravitația este percepută de oameni ca fiind o forță ce ajută la echilibrul cosmic; ce anume este această forță al echilibrului de fapt, Lumină Divină?

-Oamenii o percep ca şi pe o forță dar ea nu este nimic altceva decât o ființă cu un indice de incluziune mult mai superior decât al Soarelui sau Terrei sau al unei galaxii la un loc.

-Mi-e foarte greu să înțeleg Lumină Divină, cum anume un Univers infinit se poate afla într-o față finită a unei ființe?

-Pentru că acea față îl reflectă identificându-se cu el prin echilibru!

-Aceasta ar însemna Lumină Divină că şi noi oamenii avem în noi, fiecare, câte un Univers cu planete, stele, galaxii, miliarde de ființe pentru care noi suntem ori Terra, ori, Soarele, ori galaxia Calea Lactee, ori gravitația?

-Exact, Sorin, omul nu este decât un echilibru şi atât.

Un echilibru raportat la Univers, astfel omul se identifică cu propriul lui Univers prin raportul dintre simțuri, luat ca nivel de incluziune al unui şi aceluiaşi Univers.

FIINȚA ESTE TOTUL ŞI TOTUL ESTE FIINȚĂ!

Astfel ființa se raportează mereu la sine realizându-şi propriul său Univers din care să se adape în cele din urmă.

-De ce "unul şi acelaşi Univers" Lumină Divină?

-Fiindcă unul este în toate şi toate sunt într-unul, Sorin.

-Dar ce este acel echilibru al omului, de ce acel echilibru care situează oamenii la un anumit vis social comun aflat la un nivel anume, de exemplu pe Terra în galaxia respectivă şi nu la un altul de exemplu într-un Univers unde nu sunt plante şi nici animale unde forma fiinţelor nu există dar aceasta este suplinită de alte şi alte reprezentări.

Deci, ce anume a determinat ca eu să mă nasc pe Terra, ca eu să am identitatea pe care mi-o cunosc, sau în cele din urmă, de ce nu am identitatea unei alte feţe ale fiinţei mele infinite, odată ce suntem aceeaşi fiinţă?

-În primul rând, Sorin, la nivelul la care se află faţa fiinţei tale finite din cadrul fiinţei tale infinite, nu vei putea înţelege decât tot prin acel concept al diversităţii în unicitate şi al unicităţii în diversitate.

Pentru a-ţi explica mai concis ce anume a determinat ca faţa fiinţei tale care-ţi dă identitatea pe care o simţi şi mai mult decâ atât, faptul că te simţi parte a unei societăţi cu feţe la fel de finite din fiinţele lor infinite, care sunt la nivelul comun al cognoscibilităţii terestre va trebui să afli că atât tu, ca identitate sau ca o faţă a fiinţei tale, cât şi toate celelalte identităţi sau feţe ale fiinţelor lor, aveţi un vis comun pentru că vă aflaţi la un anumit nivel energetic spiritual care vă situează la nivelul identităţii terestre cu bunele şi relele ei.

Din raportul dintre energia spirituală a feţei respective şi energia spirituală Universală rezultă echilibrul feţei fiinţei respective care determină identitatea sa.

Prin urmare orice faţă a fiinţelor infinite va putea să se identifice printr-un alt echilibru dacă energia spirituală a acesteia se va diferenţia.

-După cum ai spus Lumină Divină, fiecare față a ființei infinite are o energie spirituală proprie, ceea ce-i conferă identitatea.

-Aşa este, Sorin.

-Asta înseamnă că ființa infinită este o încărcătură infinită de energie spirituală cu nivele la fel de diferite care pornesc de la un nivel inferior la cel superior?

-Da, Sorin

-Dacă fiecărei identități îi corespunde una din fețele infinite ale ființei înseamnă că ființa infinită are o infinitate de identități.

-Bineînțeles, Sorin.

-Atunci fiecare identitate face parte din marea energie spirituală infinită a ființei care sunt toate Universurile într-unul singur.

-Da, Sorin

-Atunci omul este o fărâmă de energie spirituală care are în el toate Universurile într-unul singur şi pe care le reflectă creîndu-le la nivelul său spiritual.

-Da, Sorin.

-Dacă fiecare ființă de pe Terra este infinită de ce este visul social comun, Lumină Divină?

-Infinitatea stă în finitate şi finitatea în infinitate, Sorin.

Infinitele se contopesc într-unul singur fiindcă mai multe infinite înseamnă finite, ceea ce duce ca toate ființele infinite să se contopească într-una singură infinită care sunt Eu, pentru Existență, de aici rezultă si caracterul social al ființei, şi prin urmare infinitatea ființelor se află numai în Mine de aceea şi eu sunt mereu căutată şi redescoperită de alte şi alte ființe care se regăsesc în Mine şi în structurile sociale.

De aceea omul este o ființă socială fiindcă întregile sale identități de-a lungul evoluțiilor spirituale se regăsesc în Mine.

-Va afla vreodată omul ce este infinitul?

-Nu, Sorin.

-Dar animalele?

-Nici ele, Sorin.

-Omul a fost şi animal?

-Fiecare ființă a fost şi animal şi plantă şi insectă, a fost tot ceea ce ființează şi mai multe decât atât.

-Tot în acest Univers, pe această lume, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, animalul nu trăieşte în acel Univers cu omul şi nici planta.

Sunt Universuri incluse unul în altul, dar fiecare are identitatea sa, chiar dacă omul atribuie propriului său Univers şi animalul şi stânca şi planta.

-Atunci când răneşti o plantă răneşti ceva într-un alt Univers?

-Da, Sorin, ți-am mai spus că şi planta face parte din una dintre identitățile infinite ale unei ființe şi astfel răneşti un om dintr-un anumit Univers care în Universul tău este plantă sau animal sau alte şi alte reprezentări.

-Du-mă şi pe mine Lumină Divină într-un Univers unde sunt plantă, aş vrea să mă văd ce fel de specie sunt, sau într-un Univers unde sunt animal, oare ce fel de animal ?

Pe urmă într-un Univers unde sunt o stea, sau poate chiar o planetă pe care se succed civilizații.

Ce mult mi-aş dori să-mi văd steaua mea.

Oare ce fel de stea este?

Nu, Lumină Divină nu mi-aş dori să văd Universul unde sunt un om realizat cum ți-am spus mai demult.

Cred că mă cunosc îndeajuns în calitate de om şi mi-aş dori alte ipostaze.

-Bine, Sorin, am să-ți arăt mai multe Universuri, dar să ştii că nu eşti doar o specie de plantă sau de animal, ci eşti într-un număr uriaş de Universuri în fiecare în parte, câte o specie de plantă sau animal cunoscut, sau care nici măcar nu au fost şi nu vor fi vreodată pe Terra.

Te voi duce în Universuri unde ființa nu mai are nici o legătură cu timpii şi spațiile, unde sunt alte şi alte dimensiuni, unde câştigătorul în lanțul trofic nu mai este omul ca şi pe Terra, ci alte şi alte identități.

Lumina Divină s-a retras în steaua cu care venise.

Părăsesc poienița şi statuia din granit la picioarele căreia am stat şi care mă reprezintă pe mine ca ființă infinită.

Mă înalț spre stelele acestui Univers cu o viteză din ce în ce mai mare, atât de mare încât la un anumit moment dat lumina stelelor se transformă în raze de culoare albă din ce în ce mai prelungi care se unesc formând un tunel din lumină.

Mă deplasez cu o viteză care mi se pare incredibilă de şi simt că de fapt Universul care mă înconjoară se deplasează iar eu stau pe loc undeva în centrul diametral al tunelului ale cărui pereți merg atât de repede.

Nu se aude absolut nimic, decât liniştea care prin nepăsarea sa mă înfioară.

Nu ştiu de ce, dar de căte ori ştiam că mă deplasez mai ales cu o viteză cât de cât, trebuia să am şi un fond sonor.

Acum nu îl am şi nu este singura ciudățenie pe lângă tunelul care se deplasează față de mine, fiind conştient că de fapt stau pe loc, cu toate că alerg mai repede ca niciodată.

Deodată totul devine încețoşat.

Simt câteva rafale ale unui vânt care alungă ceața.

În locul ei apare un cer senin, brăzdat de câțiva norişori răzleți.

Mă aflu undeva la liziera unei păduri de mesteceni.

Iarba uscată cu miros de putregai aminteşte pătată ici colo de zăpadă îmi spune că mă aflu undeva la începutul verii, într-un nord destul de îndepărtat fiindcă observ o turmă de reni care se deplasează spre păşunile din apropiere.

-De ce m-ai adus aici, Lumină Divină?

Un ciripit de păsări îmi atrage pe moment atenția.

Le observ aşezându-se pe craca unui mesteacăn.

-Te afli aici, Sorin, pentru ca să te vezi şi în calitate de plantă.

-Unde sunt, Lumină Divină?

-Mergi înainte prin pădure, Sorin.

Încep să merg.

A trecut mai bine de un sfert de ceas de când înaintez prin pădure.

-Opreşte-te, Sorin.

Mă opresc.

În jurul meu îşi desfăşoară frumusețea câțiva mesteceni semeți.

-Care dintre aceşti uriaşi sunt eu Lumină Divină?

-Cel din dreapta, Sorin, cu ramurile acelea groase.

Mă îndrept către mesteacănul care sunt eu.

Odată ajuns înaintea sa, îi ating trupul, mângâindu-l cu delicateţe.

-Acesta sunt eu, Lumină Divină?

-Acesta eşti tu în acest Univers, Sorin.

-Dar văd că seamănă cu planeta Terra.

-Este o Terra pentru acest Univers, Sorin.

-Ce anume diferă faţă de Terra pe care m-am născut cu identitatea umană?

-Aici nu diferă absolut nimic.

Pe această planetă din acest Univers, vei găsi aceleaşi continente, plante, animale, ierburi şi oameni la fel ca şi pe Terra.

Mai mult decât atât, Sorin, aici până şi denumirile oraşelor, satelor, munţilor, într-un cuvânt toate denumirile geografice şi limbile, tehnologia, totul este exact ca şi pe Terra.

Unicul fapt care diferă este că oamenii care s-au născut pe Terra din Universul tău şi deţin acolo identitatea de oameni, aici în acest Univers sunt plante, în schimb plantele de pe Terra Universului tău aici sunt oameni!

-Poate fi şi un Univers, Lumină Divină, în care să difere doar o singură identitate şi nu miliarde de identităţi faţă de alt Univers?

Mai precis, diferenţa dintre două Universuri să fie doar prin faptul că o singură persoană, care acolo este om, aici să fie plantă?

-Bineînţeles Sorin, de aceea te-am adus aici, pentru că pe acest Univers îl consider mai sugestiv

față de cel în care diferența constă doar prin schimbarea unei singure identități.

În Mine, Sorin, sunt o infinitate de Universuri care toate încep şi se sfârşesc în Mine.

De aceea ființa nu moare niciodată, fiindcă începutul şi sfârşitul ființei constă în infinitul din Mine, deci în Mine!

Privesc ramurile acestui mesteacăn şi mă gândesc la zilele când acesta era un biet lăstar față de ceilalți uriaşi de atunci ai pădurii.

Mă gândesc la iernile aspre ale acestui nord îndepărtat, la animalele care mai rod câte ceva din tulpina sa, mă gândesc în cele din urmă la oamenii care taie pădurile cu disperarea avarului pentru beneficii economice, inconştienți de marele rău care-l pricinuiesc atât lor dar mai ales altor semeni de-ai lor din alte Universuri.

-Ai perfectă dreptate Sorin!

Ca să-ți dai seama mai bine de acest adevăr te rog atinge ramura aceea de mai jos şi rupe-i o crenguță.

Spune-mi ce simți?

Ridic mâna şi prind o mlădiță a primăverii, care crescuse probabil în acest an direct din trunchiul copacului care eram eu.

Dau să o rup.

În acest moment simt o durere surdă de dinte.

Las mlădița şi durerea trece.

-Fantastic, Lumină Divină.

Aceasta înseamnă că durerile unor oameni de pe Terra Universului meu pot proveni şi din molestări ale altor identități ale acelor oameni, dar în alte Universuri?

-Bineînțeles, Sorin.

Ți-am mai sugerat acest fapt dar de data aceasta am vrut să-l simți cu propriile tale simțiri.

-Când acest mesteacăn era un lăstar, eu eram copil în lumea mea, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, temporar vorbind este imposibil să fac o comparație a acestei lumi, cu lumea ta de proveniență, fiindcă din punct de vedere al dimensiunii temporare, distanța care separă cele două lumi este de mai bine de câteva miliarde de ani.

Acest mesteacăn nici măcar nu se află pe acelaşi pământ pe care ai fost tu, ci pe un altul, pe care nu vei fi niciodată.

-Atunci, cum de ne despart miliarde de ani?

-Deoarece, Sorin, privesc cele două lumi în acest moment prin prisma dimensiunii temporare, iar întâmplarea face ca ambele lumi să fie lumi cu timpi şi spații.

-Cam ce diferență temporară ar putea fi între două lumi cu timpi şi spații pentru ca să aparțină fiecare în parte unui Univers diferit?

-Dacă ți-aş spune o frântură de secundă, Sorin, ar fi prea mult.

Este de ajuns a miliardimea miliardimilor dintre o secundă, diferență între două lumi, pentru ca acestea să aparțină de două Universuri diferite.

-Dar cu spațiul ce se întâmplă Lumină Divină?

Şi acesta trebuie să se supună anumitor diferențe asemănătoare temporalității, pentru a face o diferențiere între două lumi, sau este de ajuns ca această diferențiere să aparțină doar temporalității?

-Nu, Sorin, şi spațiul se diferențiază între două lumi la fel ca şi timpul, dar logica ta binară, omenească, care se axează pe opusuri, de gen bine şi rău, frumos, urât nu va putea conştientiza această diferențiere spațială pentru că ea nu se mai bazează

pe o logică binară ca şi diferențierea temporalității dintre lumi, ci se structuralizează pe o logică multidimensional spațială, care cuprinde termeni de genul intersecție asimptotică, respectiv drepte care se apropie una de alta, dar care nu se întâlnesc niciodată decât la infinit adică în sânul Meu, cât şi termeni, cum ar fi, proiecție curbă a dreptei în spațiu sau geometrie variabilă fizică, dar aici nu mă refer la o geometrie în care variază doar coordonatele geometrice la fel ca şi în cazul celei din lumea din care provii, ci la o geometrie variabilă unde variază alături de temporalitate, spațialitate şi alte dimensiuni pe care încă nu le poți concepe Sorin.

-Mi-aş dori mult de tot să mă duci într-un Univers, Lumină Divină unde nu este nici timp şi nici spațiu, un Univers total diferit de ceea ce am văzut şi am cunoscut până acum.

-Un astfel de Univers pentru tine Sorin nu ar fi câtuşi de puțin cognoscibil, şi nu pentru că eu nu aş putea să-ți arăt cine anume eşti în neantul care ți s-ar desfăşura în cele mai bizare forme ci pentru simplul fapt că, nici chiar desfăşurarea neantului nu este verosimilă, întrucât va fi tot un rezultat al unei Iluzii de genul celei ale spațio-temporalității.

-Nu voi putea vedea ce anume se desfăşoară real înaintea ochilor mei?

-Nu, dragă Sorin! Cum nici în acest moment nu vezi real ce anume se află în jurul tău care de fapt nici măcar nu există, ci se datorează iluziei spațio-temporalității!

-Dar ce anume este în jurul meu din punct de vedere al spațio-temporalității, Lumină Divină?

-Luând în considerare ce se află doar din punct de vedere al spațio-temporalității şi numai al acestora în jurul tău pot să-ți spun că în orice moment trece un

tren sau zboară un avion prin tine precum poate trece şi un tren care se află cu sute de ani în urma ta sau înainte cu mii de ani, la fel şi cu avioanele sau navele cosmice. Toate acestea se datorează faptului că în realitate nu există câtuşi de puțin spațiul sau timpul!

-Oare dacă am fi conştienți ca oameni ce anume se petrece cu noi ce s-ar întâmpla, Lumină Divină? Oare alături de mine poate fi chiar şi un animal preistoric de care sunt convins că a dispărut de milioane de ani?

-Bineînțeles, Sorin, şi nu numai alături de tine ci chiar în tine, în toate ființele care viețuiesc sau au murit se află întregul Univers fizic de la moarte şi până la naştere şi iar la moarte!

-Vrei să spui că nu numai trecutul dar chiar şi viitorul?

-Exact, Sorin.

-Atunci de ce nu cunosc viitorul la fel de bine precum trecutul odată ce se află în mine, Lumină Divină?

-Îl cunoşti prin premoniție.

-De ce nu cunoaştem şi trecutul tot prin premoniție?

-Trecutul îndepărtat devine la fel ca şi viitorul, cunoscut tot prin premoniție.

-Aceasta înseamnă Lumină Divină că viitorul apropiat este la fel de îndepărtat precum trecutul îndepărtat?

-Nu, dragă Sorin.

Şi viitorul şi trecutul sunt ambele la fel de apropiate ființei care-şi duce veacul în propria sa Iluzie a Vieții!

Dacă viitorul apropiat nu ar părea mai îndepărtat decât trecutul apropiat, ființa în loc să trăiască pentru viitor ar exista pentru trecut ceea ce

ar determina-o să dispară din această Iluzie a Vieții şi să renască cu o Iluzie a Vieții structurată total diferit, în loc să mai trăiască şi să spere în viitor ar subzista pentru trecut.

Acest joc, cinic într-un fel dar cât se poate de benefic ființei i-a adus acesteia sensul atât de dorit al conştiinței de sine față de animalul care, chiar şi în cele mai evoluate cazuri nu are nici un trecut sau viitor cât de îndepărtat ci, totul se rezumă la un prezent al cărui sens este acoperirea necesităților vitale.

Aceste necesități vitale apar şi la om şi prin acestea omul rămâne legat de animal, chiar dacă prin cele două timpuri şi anume viitorul şi trecutul şi-a dezvoltat o conştiință net diferită față de aceea a animalului dar nu şi mai superioară, fiindcă oricât de mult şi-ar dori omul să devină Dumnezeu nu va putea fi niciodată atâta timp cât este şi animal!

Niciodată un Dumnezeu nu va fi animal!

-Sunt ființe ale căror conştiință poate concepe sau conştientiza şi alte timpuri, Lumină Divină?

-Sunt într-adevăr ființe care pot conştientiza miliarde şi miliarde de timpuri în miliarde şi miliarde de dimensiuni spațiale, şi încă nu au trecut de Universul spațio-temporalităților.

Pe urmă urmează alte şi alte Universuri ale altor şi altor dimensiuni, total diferite de spațio-temporalitate, cât şi între ele, diferite la rândul lor.

-Te rog Lumină Divină, du-mă într-o existență unde sunt ființe care pot discerne un milliard de timpuri şi de dimensiuni spațiale.

-Să mergem, Sorin.

CAPITOLUL 6

Înaintea mea reapare o boltă întunecată plină de stele iar eu mă deplasez cu viteze din ce în ce mai mari încât luminile stelelor devin dungi luminoase care se unesc într-un tunel prin care simt că mă prăbuşesc spre nicăieri, întrucât nu ştiu unde este sus sau jos, şi nici încotro merg.

Ca prin vis, tunelul dispare.

Mă aflu alături de razele calde ale Luminii Divine care-mi spune în mine că am ajuns în lumea dorită de către mine.

-Dar nu văd decât nişte panglici multicolore asemănătoare unor şerpi acvatici tropicali care plutesc în neant. Unica deosebire este că aceste "panglici" sunt aproape în totalitate transparente, de ce, Lumină Divină?

-Nici nu ai cum să vezi altfel odată ce nu eşti la nivelul dimensional al fiinţelor din acest Univers.

-Dar ființele acestea mă văd, Lumină Divină?

-Te văd, Sorin, dar nicidecum în forma ta de om ci sub înfățișarea pe care o are aerul cald care se ridică în după amiezile dogoritoare de pe Terra.

-Cum ar veni nu mă văd deloc doar mă percep ca un tremor de aer?

-Exact, dragă Sorin. Pentru aceste ființe dimensiunile tale se regăsesc într-un tremor de aer şi atât .

-Există şi în acest loc aer, Lumină Divină?

-Nu există aer, Sorin.

-Atunci cum pot să mă identifice cu un tremor de aer?

-Acea asemănare există doar în Iluzia Vieții tale dar nu şi în Iluzia acestor ființe. Pentru ele acel tremor este echivalent cu un cuvânt.

-Ce cuvânt, Lumină Divină?

-Nu există în limbajul terestru, dar cel mai apropiat ar fi "înserare".

-Când trec pe lângă ele vine seara?

-Aici nu există seară, pentru că nu este noapte şi zi, Sorin.

-Atunci cum au noțiunea de "înserare", Lumină Divină?

-Este un termen figurativ, ce semnifică terminarea unui proces de evoluție sau involuție al unui fenomen. Cu toate acestea evoluția şi involuția nu sunt privite ca şi în Iluzia Vieții pământenilor ci prin prisma unei optici diferite în totalitate.

-Cum anume?

-Având mai multe miliarde de dimensiuni aceste ființe au mai multe miliarde de termeni asupra termenului de evoluție, sensuri pe care nu ai cum să le conştientizezi decât la modul cât mai sumar posibil.

-Te rog, Lumină Divină enumeră-mi câteva dintre acestea.

-Violet, miros, plantă şi încă câteva miliarde de termeni de care nici nu ai auzit, Sorin.

-Bine dar e vorba de plante, miros, culori, şi nu de ceva care să sugereze evoluție.

-Ai văzut că nu poţi conştientiza posibilitatea ca în acest Univers o culoare să capete un alt sens total diferit față de cel din Universul globului terestru.

-Cum arată aceste ființe în Iluzia Vieții lor, sau mai bine zis cum le-aş vedea dacă aş putea vedea prin prisma propriei lor Iluzii a Vieții?

-În nici un caz sub forma unor "panglici" multicolore transparente. Ceea ce vezi la aceste ființe nu sunt altceva decât dimensiunile la care accede Iluzia Vieții tale terestre. Văzute prin prisma simțurilor lor au o configurație multidimensională pe care nu ți-o vei putea imagina niciodată fiind, în acelşi timp şi stea, şi ocean, şi munte şi alte şi alte forme geometrice, cum ar fi cilindri, piramide, etc.

-Dar asta înseamnă că nu au o formă stabilă, Lumină Divină.

-Datorită Iluziei Vieții lor forma este stabilă, deoarece aceasta o procesează ca fiind un tot unitar. Nici ele nu sunt conştiente de faptul că nu au un corp stabil, în realitate. La fel ca şi ființele terestre au noțiunea de viață socială, de vedetism, de iubire, frumusțe, bine dar, față de acestea mai au miliarde de alți termeni.

-Oare de viață politică nu duc lipsă?

-Nu, Sorin. Au o viață politică activă, chiar dacă nu se aseamănă deloc cu aceea terestră.

-Cum anume, posedă un guvern mondial?

-Nici vorbă, Sorin, deoarece aceste ființe nici măcar nu viețuiesc pe o planetă.

-Dar unde?

-Din punct de vedere spațial,nicăieri.

-Dar din ce alt punct de vedere ?

-Din cel virtualo-multidimensional!, dragă Sorin.

-Oare noi ființele terestre avem un corp cu o formă stabilă?

-Nu Sorin, spațiul şi timpul fac parte din jocul Iluziei Vieții.

-Mă înfioară ceea ce mi-ai spus. Cum este de fapt corpul uman în realitate?

-Poate să fie deosebit de frumos sau hidos, depinde de energia sa spirituală.

-Această energie spirituală nu se desfăşoară într-un spațiu anume?

-Nu, Sorin, energia spirituală se desfăşoară în propria sa reflecție care nu este timp şi spațiu.

-Atunci energia spirituală există dacă nu aparține timpului şi spațiului?

-Există Sorin ca reflectare ideatică.

-Reflectarea ideatică se fac tot prin intermediul unei Iluzii?

-Da, dragă Sorin.

-Prin urmare energia spirituală există prin Iluzie?

-Ai dreptate, Sorin.

-Existența este Iluzie sau nu?

-Existența este Iluzie, Sorin, la fel ca şi Ființa şi Întâmplarea!

-De ce?

-Pentru că existența nu este altceva decât reflectarea ideatică a unei energii spirituale care este Iluzie. Prin urmare Iluzia Există!

-Dar realitatea despre care mi-ai vorbit? Despre ceea ce vezi Tu de exemplu ce anume este? Doar mi-ai

zis că în realitate nimeni nu are o formă precisă, definită, care realitate? Nici acea realitate nu există?

-Nu Sorin, nu există! Acea realitate nu mai aparține Existenței.

-Iluzia Vieții acestor ființe este mai superioară sau mai inferioară față de Iluzia pe care o trăiesc eu?

-O Iluzie a Vieții nu poate fi mai superioară sau mai inferioară, indiferent câte dimensiuni acced în conştiința ființelor respective.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă o Iluzie a Vieții rămâne o Iluzie şi atât indiferent cât de mare este arealul acesteia.

-Dar aceste ființe sunt mai inteligente?

-Sunt mult mai inteligente, Sorin, dar asta nu implică că ar fi mai superioare sau mai inferioare din punct de vedere al Iluziei Vieții lor.

Oricât de superioară ar fi inteligența, tot ce se bazează pe Iluzie rămâne Iluzie şi atât!

Unica diferență constă în modul cum această Iluzie a Vieții se proiectează sau se reflectă în conştiința ființei respective. Acest fapt se poate datora inteligenței!

Atât şi nimic mai mult.

-Conştiința acestor ființe se bazează pe cei trei factori principali pe care se bazează conştiința pământenilor adică, cognitiv, afectiv şi volitiv, sau aceasta este structurată pe mai mulți factori.

-Este structurată pe mai mulți factori, Sorin.

-Asta înseamnă că au mai mulți factori de cunoaştere, de iubire şi de voință?

-Da, Sorin, ai dreptate, au mai mulți astfel de factori dar şi alții pe care tu nu vei reuşi niciodată să ți-i explici.

-Ce fel de factori, Lumină Divină?

-În primul rând ar fi toţi factorii pe care-I conţine limbajul uman şi încă câteva miliarde în plus, Sorin!

-Adică alături de afectiv ar putea fi munte, linişte, rechin, agendă, binecuvântare?

-Exact, Sorin, şi lista nu s-ar termina nici după ce termenii din mintea ta s-ar epuiza.

-Oare cum gândesc aceste fiinţe?

-Niciodată nu vei putea înţelege decât dacă vei evolua spiritual la nivelul acestora.

-Ce ar trebui să fac pentru aceasta, Lumină Divină?

-Să mori şi să te renaşti de câteva miliarde de ori, trecând prin miliarde de lumi!

-Altfel nu se poate, Lumină Divină?

-Se poate, Sorin, dar nici Eu nu ştiu dacă eşti pregătit pentru aceasta sau nu, Sorin.

-Pentru ce anume să fiu pregătit, Lumină Divină?

-Va trebui să escaladezi un Munte al Iluziei, doar atunci când vei ajunge în vârful acestui Munte vei reuşi să vezi Adevărul Absolut în toată splendoarea sa, care se ascunde în orizonturile îndepărtate după care apune în fiecare zi speranţa!

Doar Adevărul Absolut ştie dacă vreodată vei cuceri acest Munte al Iluziei sau nu.

-Iar pentru a-L vedea va trebui să cuceresc Muntele?

-Da, Sorin.

-Atunci nu mai are nici un rost dacă ştie că-l voi cuceri odată ce-mi poate spune abia după ce l-am cucerit !

-Aşa este, Sorin, nu are nici un rost dacă îţi va spune abia după ce ai înfăptuit escaladarea.

-Când voi putea încerca să-l urc?

-Acest lucru va depinde numai de tine Sorin!

-Nu poți să mă ajuți în nici un fel, Lumină Divină?

-Tot ce pot să fac pentru tine voi face, dar să te ajut la escaladarea Muntelui Iluziei nu voi putea niciodată Sorin.

-Indiferent cât de mult sau puțin poți face pentru mine în ceea ce priveşte Muntele Iluziei îți mulțumesc din toată inima.

-Şi Eu pentru experiența inedită pe care o am alături de tine.

-Spune-mi te rog Lumină Divină, cum mi-ar apărea reprezentat un Univers unde nu există spațiu şi timp, oare l-aş putea vizita?

-În nici un caz, Sorin.Un astfel de Univers îți va apare ca fiind vid şi atât, nimic mai mult, chiar dacă şi acolo ar fi o societate cu un alt nivel existențial diferit de cel al ființei care se află numai în lumile cu spațio-temporalitate.

-Cum spațiul şi timpul fac parte din Iluzie atunci înseamnă că tot ce se structuralizează pe Iluzie este Ființă?

-Aşa este, Sorin! Unde nu mai este Iluzie nu mai este nici Ființă.

-Indiferent că aceasta simte spațiul şi timpul tridimensional sau sub forma unui miliard de dimensiuni?

-Indiferent, Sorin.

-Unde se află acele Universuri unde nu sunt nici timpi şi nici spații?

-Chiar în tine şi în afara ta, Sorin.

-Adică? Te rog fii mai explicită, Lumină Divină.

-Odată ce nu se supun spațiilor şi timpilor aceste Universuri nu pot fi determinate ca fiind "acolo" şi

nici cât timp sunt”acolo”, prin urmare ele sunt fără un anume timp şi spaţiu.

Doar Iluzia Vieţii este aceea care nu poate conştientiza nimic fără timp şi spaţiu, care la urma urmelor nici acestea nu există, decât, ca şi atribute ale Iluziei.

Atunci când afirmi ca fiind "ceva" atât în interiorul tău cât şi în exteriorul tău, nu faci nimic altceva decât să defineşti o anumită poziţie din punct de vedere spaţial al acelui "ceva" poziţie care, fiind spaţială, se datorează Iluziei.

Nimic nu se află nici în interiorul tău Sorin, precum nici în exteriorul tău ci toate sunt în tine, iar tu nu eşti nimic altceva decât o cuantă de energie spirituală unde spaţiul şi timpul nu există!

De aceea "în tine" nu înseamnă şi în interiorul tău fără spaţio-temporalitate!

-Prin urmare tot ceea ce pot concepe este în mine, lumi, Universuri?

-Nu, Sorin!

Ceea ce poţi tu concepe nu se află în realitate în tine fiindcă este o Iluzie!

Dacă am lua Iluzia ca atare, am putea afirma că aceasta se află în tine, Iluzia fiind Universurile, lumile, pe care tu ţi le poţi imagina, fiind Fiinţa ta!

-Atunci cine sunt eu, Lumină Divină, ce se află în mine?

-Tot ceea ce nu poţi tu concepe în calitate de Fiinţă!

Cât timp vei trăi, Sorin, cât timp te vei naşte şi vei muri pentru a te renaşte nu vei afla niciodată cine şi ce anume eşti de fapt.

-O cuantă de energie spirituală, Lumină Divină?

-Aşa este, Sorin, dar te întreb şi Eu de data aceasta, ce anume este o cuantă de energie spirituală?

-Este “ceva”care se află “undeva” conştientă că este!

-Nimic mai fals Sorin! Acel “ceva” şi “undeva” implică spaţialitate deci Iluzie, iar conştiinţa de sine axată pe Iluzie te duce la Fiinţă!

-Dar Tu, Lumină Divină nu eşti conştientă de tine că exişti?

-Nu dragă Sorin, Eu nu cred că ştiu nimic despre Mine dar cunosc totul!

Trupul Meu este Infinit!

De aceea sunt doar în cel care cunoaşte şi niciodată în Mine, fiindcă nu mă ştiu!

-Câtă dreptate ai! Oare de ce a trebuit să mă nasc?

-Pentru ca să ai de ce să mori, Sorin.

-Dar de ce să mor, Lumină Divină?

-Pentru a te renaşte.

-De ce, Lumină Divină?

-Oare dacă ţi-aş spune ai înţelege?

Trebuie să devii conştient Sorin că nu eşti nimic altceva decât o Iluzie şi atât!

Trebuie să devii la fel de conştient şi de faptul că Eu nici măcar nu vobesc cu tine ci cu Iluzia ta!

Identitatea ta acum este Iluzia, Sorin!

-Oare de câte ori va trebui să mor şi să renasc pentru a se împlini Destinul pentru care sunt conştient prin Iluzie că Exist?

-Aceasta nu ştie decât Destinul care se cuibăreşte în braţele Adevărului Absolut ce nu poate fi văzut decât din vârful Muntelui Iluziei.

-Ce înseamnă să fii Fiinţă, Lumină Divină?

-A şti că vrei să scapi dintr-un infern al vieţii pe calea morţii pentru a ajunge să renaşti într-un paradis unde din nefericire este tot viaţă!

-Ființele din acest Univers cu miliarde de dimensiuni spațio-temporare sunt mai fericite, Lumină Divină?

-Fericirea nu constă nici în miliardele de dimensiuni şi nici chiar în miliardele de simțuri fiindcă sunt lumi cu ființe care au miliarde de simțuri. Fericirea Ființei constă în împăcarea cu sine!

-Doar atât şi nimic mai mult, Lumină Divină?

-Doar atât Sorin! Să nu crezi că cei măreți, cu munți de bani sau cumul de funcții sunt şi fericiți dacă nu sunt împăcați cu sine înşişi.

-Lumile cu Ființe care posedă miliarde de simțuri sunt obligatoriu şi lumi cu miliarde de dimensiuni ale spațio-temporalității?

-Nu este obligatoriu acest lucru. Pot fi lumi cu Ființe ale căror miliarde de simțuri să aparțină la doar trei dimensiuni spațio-temporare, precum pot fi lumi ale căror Ființe să posede unul sau două simțuri dar care să aibă miliarde de dimensiuni spațio-temporare.

-Fantastic Lumină Divină, nu pot să înțeleg cum anume o Ființă poate conştientiza un miliard de dimensiuni dacă ea posedă doar unul sau două simțuri?

-Totul este o Iluzie, Sorin, iar la nivel de Iluzie totul este posibil!, dar, ar mai fi încă o explicație şi anume, faptul că nu numărul de simțuri este acela care poate conştientiza dimensionalitatea spațio-temporară ci, energia spirituală.

-Cei cu o energie spirituală mult mai superioară decât a pământenilor nu sunt mai fericiți?

-Nu, Sorin. Fiecare trebuie să se împace cu sine.

Cu cât te afli pe o treptă mai superioară a energiei tale spirituale, cu atât, vei afla mai multe

adevăruri care te vor lovi din ce în ce mai puternic chiar dacă şi tu eşti mai puternic.

-Atunci care este evoluţia spre bine a spiritualităţii, Lumină Divină, dacă nu reuşeşte Fiinţa cu integrarea în paradisul visat?

-Orice treaptă energetico-spirituală urcată duce la o evoluţie pozitivă a Fiinţei, dar asta nu înseamnă că duce spre paradis.

De fapt atât paradisul cât şi infernul sunt două Iluzii, şi nimic mai mult!

Cu fiecare treaptă urcată paradisul va fi la fel ca şi infernul va rămâne un fel de Fata Morgana care se va depărta cu cât te vei apropia mai mult de ea, iar când vei fi sigur că o poţi cuprinde în braţe vei realiza că nu există.

-Atunci la ce mai e bună şi evoluţia spirituală, Lumină Divină?

-Cu cât urci noi trepte în spiritualitate, cu atât te vei apropia de final, de poarta care duce la ieşirea definitivă din lumile cu spaţio-temporalitate.

-Până atunci vom fugi mereu dinspre infern spre paradis?

-Da, Sorin. Dacă nu ar fi Iluzia infernului, dar şi aceea a paradisului energia spirituală a fiinţei nu ar evolua şi prin urmare nu ar mai putea scăpa din capcana spaţiului şi timpului.

-Odată ce Fiinţa există prin Iluzie iar Iluzia fiinţează şi prin paradis şi infern, înseamnă că atât infernul cât şi paradisul vor exista cât timp va exista Iluzia, deci Fiinţa!

-Exact, Sorin. Atât timp cât va fi Fiinţa va fi şi paradisul cu infernul său.

-Nu înţeleg nimic Lumină Divină, cum anume paradisul cu infernul său?

Infernul aparţine paradisului?

Nu sunt separate?

-Dacă ar fi separate nu ar mai exista nici unul.

Cum crezi că ar putea exista un paradis fără infern sau invers?

Nu ar mai avea la ce să se refere, față de cine anume ar fi el, paradis dacă nu față de infern?

-Prin urmare ambele coexistă?

-Bineînțeles, Sorin.

-Te rog Lumină Divină şi spune-mi ce este de fapt Iluzia?

-Un vis al Ființei despre sine însuşi dar care nu aparține câtuşi de puțin realității.

-Prin urmare nu există?

-Nu, Sorin, nu există dar are Iluzia că este!

-Oare cum ar arăta ființa care nu ar mai fi percepută prin prisma propriei sale Iluzii ci prin aceea a realității?

-De ce vrei să cunoşti acest lucru?

-Să-mi dau seam mai bine cine anume sunt de fapt.

-Ți-am mai spus că nu vei putea înțelege chiar dacă ți-aş spune dar tot ce pot să fac pe înțelesul tău este să înțelegi că de fapt tu nu exişti, nu eşti acest Sorin care conversează cu mine, nu eşti om, nici nu te afli într-un Univers plin de stele, galaxii şi planete, nu te naşti niciodată precum nu mori niciodată, timpul şi spațiul sunt două lucruri inexistente.

-Nu am o familie?

-Nu Sorin, eşti la fel de singur printre lumi precum este fiecare suflet.

-Nu înțeleg, fiecare suflet este singur, dar dacă fiecare în parte este singur ce se întâmplă cu toate celelalte, sunt în lumi diferite?

-Nu, dragă Sorin, nu sunt în lumi diferite ci mai mult în acelaşi loc, in acelaşi punct, fără de spații şi timpi .

-Atunci cum sunt singure, nu pot comunica între ele?

-Pot să comunice, Sorin dar în realitate toate sufletele sau cuantele de energie spirituală din toate lumile cu spații şi timpi sunt în acelaşi punct tocmai datorită faptului că timpii şi spațiile sunt Iluzie, nu există, prin urmare funcționează principiul de unitate în diversitate şi de diversitate în unitate, astfel, principiu care într-un fel sau altul se află la baza Iluziei Vieții.

-Cum anume, Lumină Divină?

-Unitatea în diversitate naşte Iluzia Vieții prin faptul că determină energiei spirituale ideea de transformare, de dialectică, de existență, fiindcă la urma urmei existența este tot o Iluzie, care are la baza sa principiul unicității în diversitate!

-Vrei să spui că toate energiile spirituale, într-un cuvânt toate sufletele sunt una şi aceeaşi Ființă?

-Mai mult decât atât Sorin, nici măcar nu sunt Ființă!

-Dar atunci ce anume sunt, Lumină Divină?

-O simplă poveste de ură şi iubire, atât şi nimic mai mult.

-O poveste în mâinile cui, Lumină Divină?

-În mâinile Destinului, Sorin!

-De ce vrea cu orice preț Destinul să citească o astfel de poveste atât de dureroasă?

Doar pe Terra a existat atât de multă suferință încât cred că i-ar ajunge Destinului pentru şapte vieți, Lumină Divină?

Vrea şi El să învețe cum se poate iubi şi urâ, cum se poate suferi?

De ce nu se transformă pe sine în Ființă, dacă se delectează cu asemenea grozăvii?

-Aceasta vei afla doar când vei ajunge pe vârful Muntelui Iluziei.

-Nu poți să-mi spui, Lumină Divină?

-Nu, dragă Sorin. Chiar dacă ştiu, nu pot să-ți spun.

-De ce? Doar ai văzut că înțeleg anumite lucruri.

-În primul rând nu-ți pot spune fiindcă există un Destin în acest sens care pentru Mine trebuie respectat cu sfințenie, iar în al doilea rând ceea ce crezi că înțelegi nu este absolut deloc astfel fiindcă eu în realitate nici nu am vorbit cu tine decât Mi-am coborât o rază la nivelul Iluziei tale, prin prisma căreia mă cunoşti.

-Omenirea de pe Terra are un Destin?

-Totul este supus Destinului.

-Chiar şi Dumnezeu?

-Depinde ce anume înțelegi tu prinDumnezeu.

-"Ceva" care coordonează şi care a născut totul.

-Dumnezeu nu coordonează şi nu a născut "totul", Sorin!

-Atunci cine coordonează şi a dat naştere la "tot"?

-Nimeni, Sorin.

-Nimeni, Lumină Divină?

-Nimeni!

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă dacă Dumnezeul pe care ți-L închipui ar fi născut atâta suferință şi mizerie câtă se află pe Terra doar pentru a spăla oamenii de un păcat originar la originea căruia s-ar fi aflat tot Dumnezeu, fiindcă ar fi putut oricând să facă în aşa fel încât să nu se întâmple, ar fi fost un simplu magician, ca să nu spun mai mult.

-Cum se poate ca să fie toate aceste lumi făcute de "nimeni", ce anume stă la originea lor?

-DESTINUL, Sorin, DESTINUL!

-Dar Destinul trebuie să fie determinat de "ceva"!

-Aici intervine incapacitatea ta în calitate de Ființă de a putea înțelege că nu absolut orice trebuie să fie determinat de către altceva.

-Asta înseamnă că Destinul este mai presus decât Dumnezeu?

-Nu, Sorin, Destinul nu este mai presus decât Dumnezeu.

-De data aceasta chiar nu înțeleg deloc. Dacă Dumnezeu este mai presus decât Destinul de ce nu îl coordonează?

-Dacă Dumnezeu ar controla Destinul acesta ar dispare pentru totdeauna odată cu lumile, cu existența! Existența nu poate FI decât prin Destin!

-Dar dacă Dumnezeu ar vrea ar putea controla Destinul?

-Da, Sorin, ar putea să-l controleze.

-De ce nu o face? Suprimându-l ar scuti de suferință un număr impresionant de locatari ai atâtor şi atâtor lumi.

-Din mai multe puncte de vedere dintre care tu nu eşti capabil să înțelegi decât câteva, cum ar fi că, alături de suferință mai este şi fericire, pe urmă fiecare Ființă este de la sine un ctitor de gânduri, de cuvinte, de fapte.

Fiecare Ființă este un mic grăunte din marele arbore care este Dumnezeu!

-Dumnezeu aparține, prin urmare, doar existenței nu şi altor Universuri cu timpi şi spații, Lumină Divină?

-De ce mă întrebi acest lucru?

-Fiindcă noi Ființele suntem un grăunte din marele arbore care este Dumnezeu. În cazul că aparține existenței, dar atunci pentru alte şi alte forme de Universuri care nu aparțin existenței sunt alți Dumnezei?

-Nu, dragă Sorin. Dumnezeu este unul singur pentru toate Universurile.

-Atunci cum suntem noi ca şi Ființe spațio-temporare un grăunte dintr-un Dumnezeu care aparține şi altor Universuri unde nici măcar nu există spațio-temporalitate?

-Ți-am mai spus, Sorin, că datorită Iluziei Vieții, nici măcar nu ştii cine eşti.

-Deci nu cunosc nici binele şi răul, Lumină Divină?

-Ai doar Iluzia că le cunoşti, Sorin!

-Aparțin şi altor Universuri decât acestui Iluzoriu spațio-tempoarar?

-Nu aparții "şi" altor Universuri, chiar eşti în acestea fără să ai nici cea mai mică legătură în realitate cu spațiul şi timpul, aşa cum îl defineşti tu prin Iluzia Vieții!

-Aceste Universuri sunt mai frumoase, mai urâte, mai bune, mai rele?

-Nu, Sorin, nu sunt nici mai frumoase sau urâte, bune şi rele.

-Atunci cum sunt?

-La fel ca şi interiorul Ființei, interiorul tău!

-Nu înțeleg. Mi-ai spus că nu este interior şi nici exterior?

-În realitate nu există, dar numai prin aceste repere pot să te fac să înțelegi.

-În interiorul meu este o dialectică, o desfăşurare a acțiunilor în spațiu şi timp.

-Tocmai aici este diferenţa dintre Iluzia Vieţii şi Realitate!

Vezi absolut totul sub forma unor succesiuni de evenimente datorate Iluziei Vieţii pe când în Realitate nu se succede nimic.

-Vrei să-mi spui că Destinul în sine nu devine o istorie care s-a săvârşit?

-Nu, Sorin. Istoria nu există!

-Atunci înseamnă că trecutul se aşterne peste viitor, prezentul dispare şi odată cu el dispare întregul timp?

-Exact, Sorin, la fel se întâmplă şi cu spaţiul.

-Atunci care este Destinul omenirii terestre? Care este viitorul omenirii terestre?

-Viitorul omenirii terestre este trecutul ei care se suprapune peste viitor anihilând prezentul!

-Înseamnă că omenirea va ajunge din nou în impasul în care a fost în urmă cu şaptezeci de mii de ani, Lumină Divină,

-Nu numai că va ajunge dar se şi află în acel impas, Sorin.

-La fel se află şi în cele mai bune momente ale sale sau în viitor?

-Bineînţeles. Trecutul este mereu viitor, precum viitorul trecut.

CAPITOLUL 7

-Oare în urmă cu şaptezeci de mii de ani omenirea ştia că se află într-un impas, care putea duce la exterminarea sa?

-Dacă nu ar fi conştientizat acest lucru, cu siguranță că ar fi dispărut.

-Cum putea să conştientizeze aşa ceva, Lumină Divină, când mai rămase o mână de două mii de oameni disperați pe întrega planetă?

-Viitorul se află în trecut, Sorin.

-Vrei să spui că geneticienii care au studiat sângele uman şi au ajuns la concluzia că în urmă cu şaptezeci de mii de ani pe Terra trăiau doar două mii de indivizi au avut dreptate?

-Dacă nu ar fi avut, civilizația din care provii nu ar fi existat.

-Fantastic, înseamnă că Boşimanii din Africa sunt strămoşii omenirii, după cum au susținut geneticienii?

-Da, Sorin.

-Au fost civilizații mai avansate decât cea din care provin pe Terra?

-Au fost atât în trecut cât şi în viitor.

-Au fost în viitor, Lumină Divină?

-Viitorul este tot un trecut fiindcă timpul în sine nu există, iar trecutul este Iluzie.

-Atunci înseamnă că istoria civilizației din care provin se află în sângele oamenilor?

-Toate informațiile cu privire la istoria Ființelor terestre sunt în sângele acestora. Pe Terra au fost mai multe civilizații şi toate au început cu un număr mic de indivizi, au evoluat pentru ca în cele din urmă să se autodistrugă, ajungând la acelaşi număr inițial de indivizi, în cazul civilizației din care provii este vorba cu adevărat, de două mii de persoane, care au clădit în cele din urmă o nouă civilizație, aceea pe care o cunoşti tu!

Ce altceva poate fi o civilizație, decât un vis comun, o adiere de vânt prins în pumnii roşi de amar, un vis despre cum suferi sau iubeşti, Sorin?

-Vor mai fi şi alte cicluri ale altor civilizații pe Terra?

-Da, Sorin, vor mai fi şi alte civilizații. Nici o civilizație nu este eternă, fiindcă pilonii pe care este clădită nu sunt nimic altceva decât Iluzii ale Vieții!

-Ştiu că în peştera Blombos din Africa s-au găsit mărgele care au fost studiate de către savanți şi în urma unor teste s-a demonstrat că sunt mai vechi cu cinci mii de ani decât momentul acela crucial de răscruce dintre civilizații fiind acolo de şaptezeci şi cinci de mii de ani!

-Acele mărgele aparțin unei persoane dintr-o altă civilizație care a precedat civilizația ta. Aparțin măreței civilizații pe care voi o atribuiți omului de Neanderthal. Care de fapt este din aceaşi specie cu

Homo Sapiens şi nu cum se vehiculează că ar fi două specii diferite. După cum ştii şi tu ADN-ul uman se poate transmite pe cale genetică doar prin mamă. O dată la un anumit număr de generații are loc o mutație genetică. Pe baza acestor mutații s-a putut determina cu aproximație de antropologii civilizației tale momentul când au apărut primii Homo Sapiens, moment care este atribuit cu zeci de mii de ani înaintea timpului tău. Acest lucru este adevărat, doar că acei hominizi au fost voit creați de către Neanderthalieni, întrucât atunci civilizația Neanderthal era în plină floare, iar mutația genetică se datorează diferitelor experimente de laborator ale Neanderthalienilor, experimente ce au dus tocmai la încercarea de a creea un nou hominid care să nu mai fie atât de vulnerabil anumitor boli ereditare, deci cu transmitere genetică. Mai mult decât atât Neanderthalienii ştiau de cumplitul deznodământ genetic ce avea să se abată în viitorul lor, de la Marele Profet, care a fost un fel de IIsus sau Mahomed al lor. Acel grup de hominizi s-au dovedit a fi mai puțin vulnerabili anumitor factori nocivi de ordin genetic ceea ce a dus la acceptarea voită de către Neanderthalieni a noii gene şi astfel noul Homo Sapiens a împânzit lumea, luând locul treptat lui Homo de Neanderthal, conviețuind alături de acesta dar numai cu acceptul lui Homo de Neanderthal şi nicidecum ocupându-l pe acesta. Din ce în ce mai mulți Neanderthalieni doreau să-şi facă viitorii urmaşi hibrizi Neandertahliano-Sapiens ca în cele din urmă să devină Sapiens. Acest proces s-a dezvoltat destul de anevoios datorită unor prejudecăți Neanderthaliene dar care de-a lungul timpului au fost eliminate, considerând că unica cale de a scăpa de cumplitul destin al distrofiei genetice şi de pierdere a

capacităţii de procesare a creierului era doar hibridizarea şi în cele din urmă trecerea în straiele lui Homo Sapiens ce nu era de fapt o nouă specie, ci doar aceeaşi fiinţă cu anumite mutaţii genetice. Cu zeci de mii de ani înaintea timpului tău marea masă a populaţiei se afla deja trecută sub oblăduirea genelor lui Homo Sapiens. Noi şi noi religii şi credinţe, secte sau filosofii, slăveau această trecere genetică, în noua haină, care le dădeau o notă de nemuritori Neanderthalienilor. Trecuseră cincizeci de mii de ani de la aparţia primului Homo Sapiens ca experiment în laboratoarele Neanderthaliene, experiment care mai avuse loc şi la alte civilizaţii care au înţeles că nemurirea constă în eliminarea distrofiilor genetice. Când totul părea să reintre în normal, s-a produs prima nenorocire, şi anume, treptat fiinţele Homo Sapiens începeau să dea semne de oboseală. După încă câteva mii de ani, aveau un parcurs de distrofie mentală bazată pe factorii genetici mult mai pronunţat decât Neanderthalienii pur sânge. Imediat s-a trecut la un program amplu de trecere a urmaşilor înapoi, în sfera Neanderthalienilor. Deja se aflau miliarde de Homo Sapiens, pe Terra. În acea perioadă atât Neanderthalienii cât şi Homo Sapiens îşi susţineau propriile lor teorii cu privire la un posibil reviriment al evoluţiei capacităţilor lor cerebrale de prelucrare a datelor, susţinând că în cele din urmă partea lor va fi cea care va învinge. Pentru a nu se ajunge la un conflict mondial ambele tabere s-au înţeles să se tolereze reciproc, mai ales că existau un mare număr de metişi. Cei care reuşeau să-şi menţină capacitatea cea mai mare de prelucrare a datelor de către creier erau metişii. Ambele tabere au încercat să-şi metiseje urmaşii. Astfel a înflorit timp de zeci de mii de ani Prima Perioadă de Metisare ce a

ținut până când şi hibrizii au dovedit aceleaşi revirimente cerebrale. Mai mult de atât Homo Sapiens ajunse aproape de dispariție, la doar câteva sute de mii de locuitori. Au mai trecut mii de ani. Procesele de distrofie a capacităților cerebrale se accentuau la fiecare nouă generație în ambele tabere, dar cel mai avansat era la Homo Sapiens, care era dat aproape dispărut. Capacitatea cerebrală a lui Homo Sapiens ajunse la un procentaj de sub 1% ceea ce-l făcea mai mult un exponat de muzeu. Cu şaptezeci de mii de ani înaintea timpului tău mai trăiau izolați în Africa de Sud doar două mii de Homo Sapiens, iar alte câteva milioane de Neanderthalieni mai rămăseseră împrăştiați pe câteva continente, aflați într-o stare, nu atât de jalnică ca şi Homo Sapiens, posedând o capacitate de procesare a informațiilor de către creier mult mai diminuată ca înainte, dar care se afla totuşi la peste 10 %, menținându-şi o adevărată tehnologie care pentru zilele noastre ar părea de neatins. În afară de cei două mii de Homo Sapiens care se aflau ținuți într-o rezervație specială pentru studii ştințifice. Da! A fost un moment hotărâtor când a început evoluția capacității de procesare a informațiilor de către creierul lui Homo Sapiens, ce a depăşit 1%! Nimeni nu a putut atunci să-şi explice cauza. Au fost ajutați în continuare de către Neanderthalieni, a căror distrofie continua. Noi religii şi idealuri luau locul celor vechi. Marii Profeți ai lui Homo Sapiens reveneau în conştiințele Neanderthaliene. Astfel a început al doilea Proces de Metisare ce a ținut până în urmă cu zece mii de ani dinaintea timpului tău. Au reînceput noi încrucişări născâdu-se alți şi alți hibrizi Sapiens –Neanderthal. Homo Sapiens-Neanderthal recucerea teritoriile pierdute cândva, până în anul zece mii de dinaintea

naşterii Marelui Profet Iisus când dispăruseră toți Neanderthalienii rămânând învingător Homo Sapiens. Este adevărat că, cu zece mii de ani dinaintea timpului tău era o civilizație aproape primitivă față de înfloritoarea civilizație Neanderthaliană de adineaori, dar aceasta s-a datorat distrofiei prea avansate a acesteia raportată la evoluția lentă a lui Homo Sapiens. Acel moment este marcat până şi în limbajul considerat secret al piramidelor egiptene, construite cu reminiscențele tehnicii Neanderthaliene, prin poziționarea acestora față de o anumită constelație ce indică exact anul zece mii dinaintea timpului tău. Ce s-a întâmplat atunci? În perioada dintre cei şaptezeci de mii de ani dinaintea timpului tău când Homo Sapiens revine în forță în existența Neanderthalienilor care-l considerase pe cale de dispariție cu cei două mii de indivizi şi până cu zece ani dinaintea timpului tău când Neandetrhalienii dispar, a fost un proces de metisare dintre Homo Sapiens şi Neanderthalieni, proces care nu a dus niciodată la un învingător dintre cele două forme humanoide, tocmai pentru că religia cât şi ştiința acestora nu accepta trecerea definitivă a unei forme în cealaltă, amintind mereu de destinul primei încercări cu peste o sută cincizeci de mii de ani dinaintea timpului tău, când procesul a dat greş ajungându-se la cei două mii de indivizi. Astfel aceştia au evoluat împreună, mai precis genele Homo Sapiens fiind acelea care duceau la o stagnare a distrofiei cerebrale, genetice, Neanderthaliene. Cu toate acestea capacitățile cerebrale a hibrizilor au devenit din ce în ce mai mici. Homo Sapiens trebuia să iasă din plămânii Neanderthalieni cu care respira. Numărul indivizilor scădea simțitor. Boli din ce în ce mai grave apăreu peste noapte. Homo Sapiens puri

nemetisați erau încă o raritate. Încetul cu încetul au apărut anumite curente potrivnice celor ce susțineau interdicția de a trece prin urmaşi în genele Homo Sapiens, datorate decăderii acestor Homo Sapiens cu, aproximativ, şaizeci de mii de ani în urmă. Aceste curente au dus la cel mai sângeros şi nimicitor război, cunoscut de Terra în întrega ei existență de până la tine, Sorin. Era cu zece mii de ani înaintea naşterii tale. Anul scris în piramide, de constelația Orion, care se afla atunci exact în poziția spre care se află azi piramidele. Acel război purtat cu reminiscențele tehnologiei Neanderthaliene a fost unul atomic, care a dus la apariția marelui deşert Sahara, la Marea Moartă şi la schimbarea climatului acelei arii. Pe moment nu a fost nici un învingător întrucât şi bruma de tehnologie rămasă se pierduse. Civilizația ajunse la epoca primitivă. Puținii care mai ştiau anumite taine ale civilizației apuse se stingeau şi ei la fel ca şi tainele transmise din generație în generație, la fel ca şi ultimii hibrizi Neanderthalieni, pomeniți în Biblie ca fiind uriaşii din vechime care se împreunau cu femeile oamenilor, şi proveneau din zei. Zeii nefiind altceva decât hibrizii Neanderthalieni a căror înălțime depăşea chiar şi trei sau patru metri! Astfel marea civilizație Neanderthaliană s-a împărțit în două etape. Prima fiind cea de până la apariția lui Homo Sapiens care a durat peste un million de ani iar a doua, numită şi etapa de metisare care a durat o sută patruzeci de mii de ani, aproximativ, şaptezeci de mii de ani fiind prima hibridizare când Neanderthalienii au trecut în genele lui Homo Sapiens până când acestea au devenit recesive, cu peste şaptezeci de mii de ani în urmă, încercând să redevină Neanderthalieni din nou, iar a doua hibridizare, s-a produs cu şaptezeci de mii de ani în

urmă, de când genele Homo Sapiens au redevenit purtătoarele unui nou reviriment împotriva stopării procesărilor cerebrale, etapă ce a ținut şaizeci de mii de ani, până cu şaptezeci de mii de ani înaintea naşterii tale. Chiar dacă nu ar fi fost acel război Neanderthalienii hibrizi ar fi dispărut genetic. Toate celelalte civilizații anterioare cum ar fi Robustus şi Erectus, erau specii humanoide diferite. Un om actual nu s-ar fi putut acupla cu Robustus sau Erectus astfel încât să formeze o civilizație. Tabloul genetic dintre om şi aceştia este mult diferențiat. Aceasta poate demonstra paleoantropologilor din timpul tău şi descoperirea osemintelor unui copil metis Sapiens-Neanderthalian, în nordul actualei Lisabone, care a trăit cu 25.000 de ani înaintea timpului tău şi care aparținea Neanderthalienilor când se presupunea că aceştia ar fi dispărut. Cu zece mii de ani înaintea naşterii tale metişii Sapiens –Neanderthal ajunseră la un procent de sub 1% din capacitatea creierului lor de prelucrare a informațiilor, stingându-se încet, la nivelul unei Comune Primitive. Nu la fel se întâmpla cu cei care treceau prin urmaşi în Homo Sapiens cu cât mai puține urme Neanderthaliene. Aceştia prosperau ajungând la o capacitate cerebrală de peste 1,7% ceea ce le-a adus supremația. Din acel moment peste alți sute de ani metişii Sapiens – Neanderthalieni aflați la stadiul Comunei Primitive, şi numărând doar câteva mii de indivizi, dispăreau definitiv, iar Homo Sapiens aveau să clădească civilizația în care te-ai născut şi tu. După cum vezi, Sorin, procesele de trecere de la Neanderthalieni la Sapiens nu s-au făcut, brusc, ci la nivelul a zeci de mii de ani. Poate dacă ar fi ştiut Neanderthalienii că tocmai această rasă va fi sfârşitul lor, cu siguranță că ar fi luptat pentru exterminarea acesteia. În prima

perioadă a metisării, prima la început un Homo Sapiens din ce în ce mai pur ca să devină odată cu involuția din ce în ce mai alterat primând genele Neanderthaliene din ce în ce mai pure. În a doua etapă a metisării a primat gena Neanderthaliană din ce în ce mai pură urmând să treacă treptat în Homo Sapiens care devine mai pur odată cu dispariția şi ultimilor metişi, genă ce a reieşit după zeci de mii de ani într-o nouă civilizație ce se năştea asemeni uni virus informatic. Homo Sapiens ajuns la stele, grație tehnologiei Neanderthaliene ca pe urmă să parcurgă împreună cu aceştia ciclul dezevolutiv al scoarței cerebrale, ajungându-se la cei două mii de indivizi. Procesul dezevolutiv din prim etapă a metisării a fost nu numai lent pe parcursul mai multor mii de ani dar s-a derulat cu atâta perversiune încât de la un anumit moment, care a fost cu câteva mii de ani înainte de timpul critic al celor două mii de indivizi cu gene predominante de Homo Sapiens rămaşi, nici unii dintre aceştia nu mai realizau pericolul care-I paşte, datorită faptului că aveau schimbată până şi Iluzia Vieții, într-un cuvânt trăiau o mare nebunie colectivă. Cei două mii de oameni, adică de Homo Sapiens, nu erau singurii humanoizi care au rezistat schimbării de civilizație. Alături de aceştia mai erau câțiva care au văzut dezastrul prin care trece omanirea fiind genetic preponderenți Homo Sapiens din prima metisare care alături de cei preponderenți genetic Neanderthalieni, au plecat către stele iar urmaşii lor au revenit după mii de ani pe Terra. Cu toate că vedeau dezevoluția cerebrală cumplită prin care treceau semenii lor, nu au intervenit pentru a-i ajuta fiindcă nu au avut cum, cu toată tehnologia uimitoare de care dispuneau. Ştiau că orice contact sau conviețuire cu cei prinşi de virusul genetic al

dezevoluției le putea infiltra şi genelor lor această mutație ce ar fi dus la aceeaşi soartă tragică. Acei oameni ai stelelor au fost unicii care au văzut Apocalipsa în direct cum se spune în lumea ta, Sorin, şi care nu au putut face nimic să o elimine. Au plecat spre stele fiindcă cunoşteau, scrierile Marilor lor Profeți care le spuseseră cu mii de ani în urmă, despre acest gen de Apocalipsă, inerentă fiecărei civilizații. Alții au fost mânați spre sfârşitul celei de-a doua metisări din considerente mistice să se retragă departe de civilizație, de restul populațiilor ce deveneau adevărate hoarde barbare. Locul ideal era undeva pe o insulă. Faptul că erau atât de superiori față de nenorociții aflați în plină Apocalipsă şi mai ales că deveniseră retraşi față de aceştia de ani şi ani buni, i-a determinat să devină ironici şi mândri, să se considere mai presus de Dumnezeu, ceea ce le-a adus şi lor pieirea fiindcă karma nu iartă niciodată. Nici cerurile nu au mai putut suporta atâta trufie față de nişte bieți nenorociți ce-şi trăgeau ultimele suflări. Un cutremur le-a distrus insula cu întreaga lor creație. Era Atlantida. Şi acum sunt oameni pe alte planete, aşa zişii extratereştri, unii cu tehnologii mai dezvoltate, alții mult mai înapoiate decât acele ale civilizației timpului tău. Cei cu tehnologii foarte dezvoltate sunt fie Neanderthalieni rămaşi în spațiu, fie Robustus sau Erectus, fie Homo Sapiens, acei Homo Sapiens care au folosit în primele mii de ani din cei zece mii de ani înalta tehnologie Neanderthaliană. Aceştia sunt doar câteva rase de extratereştrii care se află în spațiul Universului tău dar mai sunt multe altele. Extratereştrii, Sorin, nu sunt ființe din alte Universuri cum se afirma greşit de către unii, acele ființe care nu aparțin Universului tău nu sunt extratereştrii, ci EXUNIVERSALI, iar cei din

Universul tău sunt extratereştri. Am făcut această deosebire întrucât între extratereştri şi exuniversali este o deosebire uriaşă, deoarece extratereştrii se află sub incidența Iluziei Vieții cu timp şi spațiu, pe când exuniversalii, NU! O altă diferențiere uriaşă constă în faptul că toate civilizațiile extraterestre au un început, o perioadă de apogeu şi un sfârşit, care se produce de regulă prin anumite mutații genetice, care stau la baza transformărilor organice, ce va duce în cele din urmă la dispariția propriei lor civilizații indiferent de gradul uriaş de dezvoltare. La exuniversali nu mai este vorba de acel început şi sfârşit şi nici de apogeu tocmai fiindcă nu există timp, deci nu poate fi nici transformare sau dezvoltare. Cu toate acestea, Sorin, atât timpul cât şi spațiul sunt înlocuite cu alte noțiuni care-şi creează propriile procese de reflectare asupra ființelor. Chiar şi termenul de ființă sau de ființare este cât se poate de impropriu acolo, întrucât orice ființă sau ființare include naşterea şi moartea, viața, existența structuralizată pe spațio-temporalitate ceea ce nu există acolo. Unicii factori comuni între extratereştrii şi exuniversali sunt Iluziile. Dacă la extratereştrii acestea sunt Iluziile Vieții, la exuniversali nu mai sunt Iluziile Vieții ci ale noțiunilor lor specifice despre Univers. Într-un cuvânt doar Iluzia este aceea care uneşte Universurile. Extratereştrii au noțiunea de spațio-temporalitate şi prin urmare Iluzia Vieții lor va implica mereu acel, undeva-cândva, ceea ce nu se întâmplă la exuniversali, pentru care, undeva-cândva, nu numai că nu există, dar este înlocuit de –în mine suntem noi-sau lista cu astfel de exemple ar putea continua. Sunt exuniversali unde nici măcar pluralitatea nu este cunoscută ca noțiune de Iluzia Vieții lor şi cu toate acestea au o altă viziune care o

înlocuieşte pe aceasta putând fi exprimată ca ceva colorat. Este cât se poate de normal ca acolo unde diferă Iluzia Vieții pluralitatea să capete noțiuni şi înțeles de culoare, căldură, amestec sau rubin, apă, viață şi lista bineînțeles că poate continua la nesfârşit. Viața în universurile exuniversalilor poate fi exprimată la fel ca şi în exemplul de adineaori, pluralitatea. Viața cât şi Universurile nu sunt altceva decât o mare şi infinită Iluzie pe aripile căreia pluteşte măreț şi neiertător Destinul. Chiar şi termenul de civilizație este total diferit ca înțeles la exuniversali. Cu toate acestea şi exuniversalii aparțin Existenței şi aceluiaşi Factor ca şi extratereştrii, cu toate că nu se supun canoanelor Iluziei Vieții cu timpi şi spații. Mult mai diferiți de cât şi exuniversalii sunt EXFACTORIALII care nu mai aparțin nici unei forme posibile de Existență, nici aceluiaşi Factor al Existenței ci altor Factori unde Existența este înlocuită de alte şi alte forme care ție, Sorin, îți este imposibil în faza în care te afli să le poți cuprinde sau înțelege cu mintea. Acolo nu numai că sunt alt gen de noțiuni, dar nici măcar acestea nu sunt exprimate şi reflectate precum în Existență, aceste noțiuni au unele dintre ele reazem sau reflectare în infinit iar tu, Sorin, cu mintea ta omenească nu vei putea niciodată cuprinde dar mai ales să înțelegi infinitul!La exfactoriali nu numai că nu există devenire şi ființare dar nici măcar noțiunile care erau prezente la exuniversali. Revenind la civilizațiile extraterestre atât din viitorul cât şi din trecutul tău, toate dar absolut toate se nasc şi mor. Şi acum în civilizația ta se află ascuns în ADN-ul oamenilor virusul genetic ce va duce omenirea la apogeu, care de fapt va deveni şi sfârşitul ei, cum de altfel se întâmplă la fiecare civilizație. În acel virus stă de fapt noua civilizație

care va veni pe Pământ, civilizaţie ale cărei gene vor fi mai viguroase decât ale omului actual, civilizaţie care deja a început să se afle în fază embrionară printre oamenii actuali, să respire şi să gândească, cu creierul şi cu plămânii acestora, civilizaţie ce-I va înlocui peste zeci de mii de ani, la fel cum s-a întâmplat cu genele lui Homo Sapiens. Genele acestuia aveau un alt potenţial, născând o fiinţă mult mai capabilă şi viguroasă din toate punctele de vedere. Acesta din care eşti şi tu plămădit, Sorin, este un om ale cărui gene se pierd în negurile istoriei alături de cele ale Neanderthalienilor. De aceea este o mare diferenţă între Homo Sapiens şi experimentul Neanderthalian de laborator. Cei două mii de indivizi au fost rezultatul a ceea ce a mai rămas dintr-un grup de indivizi cu gene mai puternice de cele ale Neanderthalienilor rămaşi, gene care au permis eliminarea acestora de pe scena existenţei acelor ani şi înlocuirea cu noul Homo Sapiens. În acele momente, adică acum şaptezeci de mii de ani când au mai rămas cei două mii de indivizi, Homo Sapiens, a avut loc un proces dat de Destin şi anume stoparea distrofiei scoarţei cerebrale şi pornirea pe calea inversă. Cu timpul actualii oameni de pe Terra vor avea iarăşi posibilitatea de a putea prelucra datele cu o parte din ce în ce mai însemnată a scoarţei lor cerebrale.

- Ce anume duce mereu la distrofia scoarţei cerebrale indivizilor unei anumite civilizaţii? Înţeleg că-mi vei spune că este un Destin, sau că civilizaţia respectivă a îmbătrânit şi că tot ce se naşte trebuie să moară, dar ce anume duce la apariţia eternei distrofii genetice? De ce cu şaptezeci de mii de ani în urmă mai erau doar două mii de indivizi Homo Sapiens?

- O civilizație nu se distruge niciodată datorită conflictelor, războaielor sau catastrofelor.

Iluzia Vieții este în aşa fel structurată şi fundamentată încât va ajuta mereu civilizația respectivă să poată trece peste acele impasuri.

-Poate că evoluția şi tehnologizarea ar putea duce la dispariția unei civilizații?

-Nu, Sorin. Ceea ce duce la dispariția unei civilizații nu este un lucru important ci, poate fi unul dintre cele mai neînsemnate amănunte.

-Ce anume, Lumină Divină?

-Zborul unei păsări, căderea unei frunze într-o toamnă arămie, chiar şi trecerea unui nor care umbreşte în acel moment o anumită porțiune de teren. Toate acestea pot distruge o civilizație deoarece pot influența activarea mai accentuată a virusului genetic, prin simplul fapt că o mişcare a unei aripi ce aparține unui fluture poate declanşa în timp un uragan chiar pe o altă parte a globului, ce poate duce la activarea mai pronunțată a virusului genetic care va influența cursul civilizației.

-După cum am văzut totul se datorează Întâmplării, Lumină Divină, al unei Întâmplări care se aseamănă cu hazardul. Dacă acea particulă nu ar fi fost lovită de aripa păsării la acel moment, civilizația ar mai fi viețuit.

-Nu, Sorin, civilizația nu ar mai fi viețuit.

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că acea particulă s-ar fi aflat cu siguranță într-un alt loc şi ar fi fost antrenată de răcoarea adusă de un nor.

Termenul de Civilizație se îmbină cu acela de Fatalitate, devenind cam acelaşi lucru.

-Astfel vedem noi prin prisma Iluziei Vieții dar în realitate ce se întâmplă, Lumină Divină?

-În realitate nu există Întâmplare. Totul dar absolut totul este predestinat!

-De ce se află Întâmplarea doar în cadrul Iluziei Vieții?

-Pentru ca energia spiritulă să se desfăşoare aspirând noi şi noi momente imaginare, pentru a dezvolta societatea alături de alte energii spirituale ca în cele din urmă să clădească civilizația.

-Ar putea exista o civilizație fără Întâmplare?

-Nu, niciodată.

-De ce, Lumină Divină?

-Odată ce energia spirituală nu ar mai absorbi noi şi noi momente, datorate bineînțeles Întâmplării care este sinonimă cu Iluzia Vieții nici Ființa nu ar mai exista. Atunci când spui Întâmplare zici Ființă şi Iluzie a Vieții.

-Se apropie ziua când o nouă specie de oameni va distruge actuala civilizație de pe Terra?

-Clipa a sosit !

-Deja, Lumină Divină?

-A sosit de mii de ani când un porumbel al păcii a adus o creangă de măslin!

-De atunci? Durează aşa de mult?

-Clipa nu este timp ci declanşarea Întâmplării.

Ea poate să fie infinit de mare sau infinit de mică ceea ce o exclude din timpul finit deoarece un timp care nu se sfârşeşte nu mai este timp ci, Iluzie.

-Chiar dacă îi delimităm anumite perioade pe întreg parcursul său infinit?

-Chiar şi aşa, Sorin. Acele perioade nu sunt decât nişte delimitări iluzorii şi nu au de-a face nimic cu noțiunea de timp la nivel infinit fiindcă dacă acesta ar curge la nesfârşit asemeni unui râu nu ar mai fi râu, ci s-ar transforma din apă curgătoare în apă

stătătoare, fără să mai punem în discuție mişcarea, transformarea care este supusă total Iluziei Vieții.

-Noua civilizație care va urma acelei actuale de pe Terra, va fi alcătuită dintr-un număr de alte două mii de indivizi dar dintr-o altă specie de oameni?

-Acest număr de două mii de persoane nu este un număr exact.

Poate fi zece mii sau douăzeci, totul depinde de Întâmplare.

Ce pot să-ți spun cu certitudine este că va fi o altă specie care va lua încet locul celei actuale cum s-a mai întâmplat şi cu alte civilizații.

Asemeni unui virus genetic va elimina încetul cu încetul oamenii actuali printr-un Armaghedon mondial care va dura milenii!

Omenirea se află în plin Armaghedon!

-De când, Lumină Divină?

-De la naşterea Marilor Profeți!

-Cine sunt aceştia, Lumină Divină?

-IIsus Christos, Mahomed, Budha, Moise, Zoroastru, şi alții asemenea lor care sunt mai puțin sau mai mult, cunoscuți. Pe unii dintre ei nu-I mai ştie şi nici nu ia ştiut nimeni, niciodată!

-Aceşti profeți ajută actuala civilizație terestră sau pe aceea care va urma?

-Naşterea Lor nu a fost întâmplătoare nici măcar pentru Iluzia Vieții.

S-au născut pentru a ajuta ființa care alcătuieşte civilizația terestră actuală, pentru a o întări îndeajuns de mult față de noua specie care se luptă din toate puterile să învingă!

-Noua specie nu are profeții săi?

-Nici o specie nu are profeții săi până nu învinge în Armaghedon! Armaghedonul este înainte de toate

momentul când capacitatea creierului uman de a procesa date depăşeşte 3%!

-Specia umană din care provin a învins cu adevărat când a apărut Noe, Budha, Brahma, IIsus Christos, Moise, Mahomed, Zoroastru, sau religii ca Shintoismul, Islamismul, Religia Ebraică, Zoroastră, Budistă, Brahmană, Hindusă, cât şi alte asemenea lor?

-Bineînțeles, Sorin. În momentul când au apărut Profeții care să nască religiile, specia umană din care provii a învins pe Terra. Atunci energiile spirituale ale speciei tale au devenit pozitive față de Mine !

-Înainte nu erau pozitive, Lumină Divină?

-Nu, dragă Sorin.

Înainte de specia ta, erau pozitive față de mine, energiile spirituale ale speciei care a apus.

Prin pozitiv nu doresc să înțelegi ceva de genul electricității sau magnetismului, ci la nivelul energiilor spirituale, prin pozitiv se înțelege ca fiind ceva "agreeat" de către Mine, iar prin negativ, bineînțeles că ceva "dezagreat".

-Oare specia care a apus era formată din Hobbiți oameni foarte mici şi Goliați, oameni uriaşi, poate uriașii din Biblie, după cum arată un studiu al geneticienilor?

-Nu, dragă Sorin! Hobbiții şi Goliații erau tot oameni dar cu anumite caracteristici genetice care le determinau la rândul lor pe cele fizice şi care nu erau propice mediului în care trăiau.

-De aceea au dispărut?

-Da, Sorin. Nici o subspecie nu poate exista fără a fi în concordanță cu biotopul din care provine. În cazul lor nu era vorba de o altă specie.

-Specia anterioară, avea şi ea profeții şi religiile ei, Lumină Divină?

-Le avea aproape la fel ca şi specia din care provii. Erau Neanderthalienii!

-De ce "aproape" şi nu la fel sau deloc?

-Fiindcă în Universul din care provii nu există două lucruri identice, oricât de mult ar părea că sunt astfel.

-Simt că nu pot să……

-Să nu-mi răspunzi niciodată ce simți acum când ai aflat adevărul despre tine.

-Nu, n-am să spun nimic, niciodată, niciodată, Lumină Divină.

-Cum era civilizația terestră de dinainte de cea actuală, Lumină Divină?

-Din ce puncte de vedere, Sorin?

-Social, comportamental, al limbajului?

-Societatea lor era structurată la început ca orice societate de început a unei civilizații, şi anume, din grupuri de indivizi care aveau interese comune, de fapt un model tribal.

-Cam cu câți ani înainte de anul actual de pe Terra se întâmplau acestea?

-În urmă cu sute de mii de ani.

Profeții lor au apărut cam la patruzeci de mii de ani după naşterea acelei civilizații. Credeau în totemuri şi magie. Profeții lor erau magi care se ocupau cu vrăjitoriile pe care le asociau cu un gen de Cabala.

Evoluția socială a civilizației acestea a explodat odată cu apariția magilor ajungând în cele din urmă la forma cea mai superioară a societății şi anume la un guvern planetar profund democratic.

-Ce anume înțelegi prin democrație, Lumină Divină?

-Posibilitatea de opțiune pentru fiecare persoană din cadrul societății respective, dar şi drepturi

precum ajutoare sociale, învățământ gratuit, să nu fie indivizi putred de bogați iar alții abia să-şi poată cumpăra o bucată de pâine.

În concluzie cea mai superioară societate este un guvern mondial de sorginte socialistă sau comunistă.

-Comunismul pe Terra a avut un sfârşit tragic, în anii nouăzeci, ai timpului meu.

-Acela nu a fost niciodată comunism ci o dictatură feroce care a întinat numele de comunism.

În adevăratul comunism nu este voie să îngrădești drepturile persoanei de a circula liber, de a se exprima liber, cât şi alte drepturi care au fost grosolan încălcate.

-Care este modelul social la care va ajunge civilizația terestră, Lumină Divină?

-Este modelul social cel mai superior la care ajung de regulă toate civilizațiile, adică guvernul mondial Umanist. Înainte cu un million de ani a mai fost o altă civilizație?

-Da, Sorin, dar o civilizație care s-a autodistrus cu peste un million de ani tereştri în urmă.

-Civilizația care era înaintea celei actuale de pe Terra nu a apărut asemeni unui virus?

-Nu, Sorin.

Anumite gene de la vechea civilizație de dinaintea ei s-au perpetuat în regnul primatelor, mai precis al maimuțelor, care în urmă cu millioane de ani prin anumite încrucişări genetice au realizat tabloul perfect al codului genetic necesar astfel încât să poată folosi limbajul.

Odată cu limbajul s-a născut noua civilizație.

-Avea dreptate Darwin când a afirmat că omul s-a născut din maimuță?

-Doar parțial, Sorin, fiindcă maimuța nu a fost altceva decât un purtător în timp al unor informații genetice primite de la o altă civilizație.

-Atunci cum au apărut primii oameni din prima civilizație terestră?

-Au venit din constelația Orion.

-Dar cum s-a autodistrus civilizația lor, prin războaie, prin calamități naturale, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, prin nici unele dintre acestea.

Civilizația aceea a fost cea mai paşnică şi superioară civilizație dintre toate câte au existat pe Terra.

S-a distrus printr-o mutație genetică care a survenit încă de pe Orion, mutație care i-a determinat să aleagă Terra.

-Ce anume le determina mutația respectivă, Lumină Divină?

- Scăderea capacității creierului de a mai procesa date, de la 90% la 10%. Gândeşte-te că, capacitatea creierului uman din timpul tău funcționează la doar 4% din posibilitatea sa de a prelucra informația.

Până la urmă, cum era şi firesc de altfel, societatea a intrat în colaps şi în cele din urmă s-a prăbuşit.

Fiind conştienți de acest lucru, au studiat anumite animale care să fie compatibile prin strucura lor genetică, celor din Orion, animale care urmau să devină un fel de mame surogat.

Maimuța era cea mai apropiată genetic de structura lor.

Humanoidul care a rezultat în urma acestui experiment dintre acele ființe şi maimuțe, a fost denumit de cercetătorii tereştrii actuali Robustus ale cărui rămăşițe au fost semnalate în Africa.

Robustus nu a fost un experiment reuşit fiindcă existența lui ducea după o anumită perioadă de timp la o involuție psihică, clacând în cele din urmă şi din punct de vedere al dezvoltării fizice, mai ales al creierului ale cărui funcții involuau de la o generație la alta, ajungând în cele din urmă aproape de stadiul animal, ceea ce a dus iremediabil la distrugerea în totalitate a civilizației înfloritoare de altădată.

Cu toate acestea, Sorin, când Robustus era pe punctul de a dispărea cu totul din peisajul terestru cum de altfel s-a şi întâmplat puțin mai târziu, a apărut adevărata mutație genetică la care se aşteptau cu mult timp în urmă făuritorii lui Robustus, mutație care deşi a survenit prea târziu pentru aceştia ea s-a produs totuşi dând naştere lui Erectus!

Din acest moment evoluția psihico-fizică nu a mai avut o tendință distructivă, ci una constructivă.

Civilizația lui Erectus a fost a doua mare civilizație de pe Terra, care a existat peste un million de ani, iar atunci când a fost conştientă de declinul său genetic, în ceea ce priveşte capacitatea funcțiilor cerebrale de a procesa informațiile a rezultat omul de Neanderthal, care va construi timp de un alt million de ani o nouă civilizație înfloritoare, civilizația Neanderthaliană, urmată de subcivilizația, cu cele două perioade de metisare, Sapiens-Neanderthaliană şi Neanderthaliană-Sapiens.

-Chiar dacă civilizația din care provin nu cunoaşte acest fapt, Lumină Divină?

-Curând îl va afla şi pe acesta, doar că omenirea actuală mai are multe clipe până când va ajunge la nivelul civilizației Erectus, care a supraviețuit aproape un milion de ani!

-Oare nici măcar civilizația Robustus nu am ajuns-o, Lumină Divină?

-Aceea a fost la începuturile primelor sute de mii de ani mult mai superioară şi celei Erectus dar faţă de aceea a actualilor pământeni care se cred dezvoltaţi dar care nu au depăşit încă Epoca Reală Primitivă, nici nu se poate compara. Astfel au luat naştere primii Neanderthalieni, trecând de la civilzaţia Robustus la civilizaţia Erectus, pe urmă la cea de Neanderthal. Abia după un timp îndelungat de aproape un million de ani Neanderthalienii au folosit un experiment genetic asemănător civilizaţiei Erectus dând naştere lui Homo Sapiens. Pe urmă a urmat civilizaţia Sapiens–Neanderthal cu cele două perioade de metisare, ajungând în cele din urmă la omul civilizaţiei din care provii. Prin urmare istoria civilizaţiilor de pe Terra se rezumă la civilizaţiile Robustus, Erectus, Neanderthal, Neanderthal-Sapiens pe care o consider o subcivilizaţie a civilizaţiei Homo Sapiens.

-Sângele este o adevărată carte de istorie a omenirii.

-Aici, ai dreptate, Sorin.

-Aceştia sunt strămoşii omului?

-Da, Sorin.

Abia pe urmă au apărut zorii civilizaţiei terestre actuale.

-Soarta civilizaţiei terestre actuale este la fel?

-Bineînţeles, Sorin.

-Care va fi nenorocirea, tot o mutaţie genetică?

-Da, Sorin.

O mutaţie genetică care va duce la apariţia unei boli necunoscute, la această dată, care se va extinde cu timpul la absolut toţi indivizii .

O perioadă se va putea remedia prin tratamente medicale, dar după câteva mii de ani aceast factor va duce la infertilitate şi dispariţie.

Boşimanii sunt urmaşii direcți cei mai apropiați subcivilizației Neanderthal-Sapiens.Ei au structura genetică cea mai rezistentă din întrega omenire, structură care a reuşit să scape dispariției cu şaptezeci de mii de ani în urmă, întorcând total soarta lui Homo Sapiens. Aceşti Homo Sapiens sunt şi puținii care au scăpat nemetisați de civilizația Sapiens –Neanderthaliană, nefiind băgați prea mult în seamă tocmai datorită modului lor simplu de trai, dar care, atunci se bucurau de un respect mistic.

Chiar şi în limbaj au anumite sunete, care sunt reminiscențe ale subcivilizației trecute.

-Ce fel de sunete, Lumină Divină?

-Se aseamănă cu un clinchet, Sorin.

-Va mai urma o altă civilizație pe Terra?

-Cu siguranță vor mai fi şi altele.

Fiecare specie se naşte şi moare, precum fiecare civilizație.

-Ce alte reminiscențe mai există despre vechea civilizație a humanoizilor, Sapiens-Neanderthalieni?

Îi spun civilizație, pentru că termenul de subcivilizație poate nuanța şi o civilizație mai inferioară, ceea ce nu este deloc astfel.

-Astfel de reminiscențe sunt nenumărate, cum ar fi statuile din Insula Paştelui, dar poate cea mai impunătoare şi veche este Sfinxul din Carpații României, din Munții Bucegi.

Acolo la o altitudine de peste două mii de metri poți admira maiestuosul cap de boşiman, care priveşte către nord vest astfel încât o parte este mereu în apusul Soarelui, această parte fiind de altfel şi unica care are caracteristicile unui cap, semn că civilizația care l-a sculptat se îndrepta spre apus, semn că declinul civilizației lor începuse. Soseau la înălțime cu nave spațiale. Poate că nu întâmplător în

apropierea Bucegilor în podişul Transilvan s-a descoperit o bucată de aluminiu ce data de aproximativ 30.000 de ani înaintea timpului tău.

Studiind acel Sfinx vei vedea până şi genul de pălărie pe care-l purtau ființele respective.

-De ce se află acel Sfinx, tocmai în Munții Bucegi din România?

-Acel loc a fost considerat sacru de către marii preoți ai civilizației acelea, munții Bucegi fiind considerați munți inițiatici de către viitorii preoți, iar muntele pe care se află Sfinxul, se numea "KOGAION" unde "KOGA" era denumirea spațiului, I al timpului iar, ON înseamnă Ea Dă, şi înseamnă tot ce rezultă din interferența celor două dimensiuni.

Această denumire s-a transmis pe cale orală şi primilor indivizi ai civilizației actuale, care au trecut de la civilizația avansată la un mod de trai rudimentar, odată cu pierderea tehnologiilor. Unul dintre ultimii mari sacerdoți ai civilizației dispărute se numea Zamolxe nume care a fost venerat ca fiind zeu de primii reprezentanți ai civilizației actuale, transmis şi el pe cale orală, nume care a ajuns venerat până în urmă cu câteva mii de ani, de către Geți, cum se numea populația din zonă, populație care provenea din Africa, din Egipt cu rădăcini în Africa Australă, prin Sudan, de aceea anagramat cuvântul Egipt este „Pi Get" ceea ce înseamnă Get pur.

Mai mult decât atât preoții egipteni aveau un adevărat cult pentru „ON", care înseamnă, Lumină, Viață, Energie, însemn EU, Sorin.

-Atunci KOGAION ar veni SPAȚIU; TIMP şi LUMINĂ DIVINĂ?

-Exact, Sorin.

- La Sfinx este un spaţiu încărcat cu o anumită energie spirituală, Lumină Divină?

Aşa şi este, Sorin.

Acolo se află un spaţiu energetic încărcat cu o mare energie benefică.

-Sperau că vor reuşi ca în cele din urmă să îşi menţină civilizaţia prin anumite culte practicate acolo?

-Nu, Sorin, erau convinşi că totul este în zadar .

Vroiau să-şi încarce karmele cu cât mai multă energie pozitivă pentru marele drum care îi aştepta, după moarte!

Religia lor nu se asemăna cu cea a civilizaţiei actuale terestre.

Pentru ei sculpturile din Bucegi nu reprezentau nici măcar idoli, ci, erau un semn în piatră prin care se reprezentau pe ei înşişi, semn în care sperau, plângeau, râdeau, doreau sau îşi imaginau moartea sau viitoarea renaştere după aceasta.

Piatra cioplită era şi un simbol magic, dar nu un idol la care să se roage cum ţi-am mai spus.

Îşi închipuiau că sufletul este asemeni pietrei care se ciopleşte în timpul călătoriei din acea lume.

Doreau ca, la fel cum este trăinicia stâncii, să fie şi a sufletului lor.

Aceasta era religia acestor oameni.

-Adineori, mi-ai vorbit de mai multe sculpturi, de fapt sunt mai mulţi sfincşi?

-Da, Sorin, în apropiere mai sunt câţiva, unul se aseamănă cu o cămilă, altul cu un animal preistoric.

-Ce anume vor să reprezinte acestea, Lumină Divină?

-Cămila simboliza în credinţa lor călătoria, trecerea spre moarte şi renaştere, iar animalul preistoric era definit ca fiind simbolul naşterii şi al

trăiniciei, cunoscând importanța dinozaurilor pe Terra.

Toate acestea din punct de vedere al credinței, dar din alt punct de vedere, sculpturile simbolizează şi calea pe care au urmat-o de-a lungul a zeci de mii de ani ființele civilizației lor, o istorie din cele mai vechi timpuri prin care au provenit din Africa, la fel ca şi civilizația ta, şi tot la fel, o parte au mers către Europa şi cealaltă către Asia până în Australia.

Cu toate că aceasta se întâmplase cu zeci de mii de ani înainte de a fi realizate sculpturile, acestea tind să amintească despre exodul respectiv.

Capul Sfinxului este îndreptat către vestul Europei, la fel ca şi Cămila împreună cu Animalul Preistoric.

-Adică civilizația mea a luat-o iarăşi de la capăt din Africa?

-Nu, Sorin, originea civilizației tale stă în originea civilizației lor fiind de fapt una şi aceeaşi civilizație dar care şi-a întrerupt brusc evoluția ajungând aproape de stadiul prin care putea dispare pentru totdeauna.

În realitate nu este vorba de o altă civilizație, ci de două subcivilizații care alcătuiți o civilizație, după cum ți-am mai spus.

Civilizația voastră nu a mai parcurs drumul Africii şi al Orientului Mijlociu ci, s-a înfiripat din indivizii care au reuşit să supraviețuiască decăderii tehnologico-ştiințifice, număr de indivizi care a fost iarăşi mic dar nu de două mii ca şi atunci când s-a distrus cealaltă civilizație de dinaintea subcivilizației anterioare vouă.

-Este aproape incredibil cum o civilizație atât de înfloritoare să ajungă ca cei mai apropiați urmaşi ai

lor şi originea actualei civilizații să fie nişte Boşimani care trăiesc în cele mai primitive condiții.

-Fiecare civilizație crede la un anumit moment dat în Dumnezeu?

-Absolut fiecare civilizație, indiferent de lumea în care se află, sau de Universul care o găzduieşte.

-Unele civilizații, cred din zorii apariției lor, Lumină Divină?

-Nu, Sorin.

Din momenele apariției şi până la venirea marilor profeți în istoria lor, trece o vreme care se concretizează printr-un anumit proces evolutiv.

Abia în momentul când ființele sunt îndeajuns de conştiente, poate apare şi Dumnezeu în existența lor.

Abia când acceptă un singur Dumnezeu civilizația poate primi acest titlu.

-Bine dar nici civilizația din care provin, nu are un singur, Dumnezeu, Lumină Divină?

-Are, Sorin, indiferent cum se numeşte, Allah, Dumnezeu sau alte denumiri.

Doar religiile sunt diferite.

-Care este religia ce mai aproape de Tine, Lumină Divină?

-Toate religiile care-L proslăvesc pe Domnul Dumnezeu!

-Ce ar trebui făcut pe Terra din punct de vedere al religiilor?

-Cel mai bun lucru va fi atunci când se vor uni toate religiile într-una singură, fiindcă este un singur Dumnezeu.

-Oare cum să se numească religia aceea, Lumină Divină?

-Religia Păcii, Sorin, fiindcă pacea este cel mai important lucru într-o civilizaţie, atât ca pace sufletească cât şi ca pace planetară.

-Guvernul Mondial şi Religia Păcii ar fi cheia fericirii omenirii?

-Absolut, Sorin.

-Va avea vreodată civilizaţia actuală terestră un Guvern Mondial şi o religie a Păcii?

-Acest lucru stă înscris în Destinul civilizaţiilor.

Fiecare tinde către acest deziderat, Sorin, dar referitor la civilizaţia terestră actuală pot să te asigur că va ajunge acolo, dar după ce va păşi pe căi grele şi întortocheate, fiindcă sunt mulţi care vor pune oprelişti acestui lucru, din cauza unor interese meschine.

-Sub un astfel de Guvern, nu vor dispare anumite obiceiuri ale popoarelor, Lumină Divină, obiceiuri care au fiecare în parte frumuseţea şi poezia lor?

-Unele se vor schimba, vor apare altele şi altele cum de altfel s-a întâmplat de-a lungul istoriei.

-Dar cu identităţile naţionale ce se va întâmpla?

-Se vor transforma la fel ca şi obiceiurile.

Cei care vor ţine în ruptul capului la identitatea naţională, defăimând Guvernul Mondial, vor fi aceia care au de profitat de pe urma identităţii respective, dar doar Guvernul Mondial alături de Religia Păcii vor fi în măsură să asigure anii de aur ai omenirii.

-Pentru civilizaţia terestră actuală a trecut vremea profeţilor, Lumină Divină?

-Vremea profeţilor va trece abia când se va sfârşi Armaghedonul şi odată cu acesta întreaga civilizaţie!

Va trece când nu va mai fi specia umană.

-Pentru fiecare specie vor fi alţi profeţi?

-Pentru fiecare specie vor fi profeți din specia lor.

-O civilizație dispare atunci când dispare o specie fiind înlocuită cu o alta?

-Doar atunci, Sorin.

-De ce anume nu s-au păstrat urme concludente ale civilizațiilor dispărute, cum ar fi urmele civilizațiilor Robustus, Erectus, Neanderthal, Lumină Divină? Odată ce au avut aeroporturi, clădiri impunătoare, nave cosmice, morminte, şi câte şi mai câte?

-Acest răspuns nu-l vei putea afla decât dacă vei înțelege ce înseamnă ca indivizii civilizației respective să beneficieze de o capacitate mai mare de lucru a creierelor lor, nu de 4% ca şi în lumea în care te-ai născut tu, Sorin, ci de 30%, 75%, etc. Atunci civilizația respectivă devine mai mult decât o nouă lume, devine un cumul de simboluri, de noi şi noi lumi în fiecare moment, lumi care nici măcar nu mai există pe planeta unde, cândva civilizația a luat avânt.

-Vrei să spui că indivizii acelei civilizații vor merge către alte şi alte colțuri din Univers, în nave cosmice, Lumină Divină?

-Navele cosmice sunt ceva învechit. Vehiculul care-i va transporta acolo va fi propriul lor gând, iar stelele către care se vor îndrepta vor fi atât reale cât şi imaginare. O civilizație ajunsă la apogeul său îşi creează propriile sale lumi şi Universuri BIOVIRTUALE cărora le dă viață, le însuflețeşte, cu bagajul uriaş de cunoştințe pe care-l are fiecare individ. Sunt zeii din vechime despre care amintesc cărțile sfinte ale civilizației tale. Fiecare în parte îşi poate crea propriul său Univers sau mai multe Universuri care sunt la fel de reale precum este şi

Universul terestru în care te-ai născut tu, Sorin. Aceşti oameni trăiesc viața atât cât vor, fără să fie amenințați de moarte din punct de vedere biologic, dar cu toate acestea se sinucid în cele din urmă fiindcă realizează că Iluzia trăită la nesfârşit este un nonsens! Civilizația când ajunge la un asemenea nivel în care indivizii care o compun să poată deveni tineri sau bătrâni în orice moment al vieții lor de zeci sau sute de mii de ani, are cu totul alte valențe filosofice şi morale față de civilizația timpului tău, care este o civilizație în faza de sugar la pieptul mamei Natura!, ce crede că a avea proprietăți sau clădiri impunătoare înseamnă ceva. Totul este deşertăciune iar clădirile care azi scrutează cerul civilizației anilor tăi cu capacitate cerebrală de 4 % într-o zi vor fi mormane de moloz, precum la fel se va întâmpla cu autostrăzile sau alte constucții impunătoare. Acestea nu sunt istorie, ci demență! Adevărata istorie este apropierea de natură şi ştiință. Cel mai uimitor lucru pe care l-au făcut oamenii civilizației tale la capacitatea cerebrală de 4 % a fost saltul tehnologic al informaticii. Acesta este primul semnal că peste alte mii de ani sugarul va putea fi înțărcat de la sânul mamei Natura şi lăsat să meargă de-a buşilea dărâmând din când în când câte un obiect din camera Universurilor BIOVIRTUALE apropiate. Perioada de sugar la sânul mamei Natura se termină pentru o civilizație în momentul când îşi poate crea primul său Univers BIOVIRTUAL. Atunci civilizația intră în perioada BIOVIRTUALITĂȚII! Aceasta se întâmplă de obicei în primele zeci de mii de ani de evoluție când capacitatea cerebrală depăşeşte 5 %sau 6 %! Durează atât de mult întrucât este nevoie de mii de ani ca aceste Universuri să devină cât mai puțin virtuale şi cât mai mult biologice! Primul Univers

BIOVIRTUAL care se va putea reproduce singur perpetuîndu-se biologic fără ajutorul tehnicilor virtuale va fi atunci când tehnologia biovirtuală va depăşi pragul de 1% biologic şi 99% virtualitate. Acest prag va duce civilizația omenească în care te-ai născut, Sorin, la mersul de-a buşilea. Pe urmă vor urma alte şi alte stadii de-a lungul sutelor de mii de ani. Terra pe care te-ai născut tu, NU este Terra pe care au avut loc istoria civilizației Robustus, din perioada Biovirtualității,precum aceea Nu este Terra pe care a avut loc istoria civilizației Erectus,din perioada Biovirtualității, precum nici aceea nu este aceea pe care a avut loc istoria civilizației Neanderthal, din perioada Biovirtualității! De ce? Răspunsul este cât se poate de simplu. Te-ai născut pe o planetă Terra creată de o ființă Neanderthaliană din perioada evoluată a Biovirtualității societății respective, tocmai pentru ca istoria Neanderthaliană să nu se piardă la fel ca istoria Neanderthaliană de pe Terra ta! Adevărata Terra Neanderthaliană este păstrată cu mare grijă asemeni unui exponat de cea mai mare valoare din muzeul istoriei acestei civilizații, lucru pe care-l face fiecare civilizație ajunsă la apogeul ei! Chiar dacă şi în prezent sunt Terre originale ale civilizațiilor Robustus, Erectus, Neanderthal, precum mai sunt o mulțime de indivizi al acestor civilizații care îşi mai vizitează leagănele originale ale istoriei lor ce sunt Terrele respective, din alte Universuri, creând noi şi noi Terre Biovirtuale, asemeni unui animal care năpârleşte, de blana care nu-i mai este de folos. Aceste blănuri sunt Terrele Biovirtuale, din viața lor. Ce anume îi determină să creeze noi şi noi Terre Biovirtuale este necesitatea de societate, de schimbare, de transformare, caracteristică fiecărei vieți. Această necesitate stă de

fapt la baza întregii decăderi a unei civilizaţii, deoarece orice planetă Biovirtuală va naşte indivizi supuşi eternelor mutaţii genetice, prin care capacitatea creierelor lor de a prelucra date va scădea continuu, capacitate care este pe de altă parte şi cauza principală ce duce la apariţia unei noi civilizaţii, în noul Univers Biovirtual.

-Dar cei care se sinucid făcând parte din apogeul civilizaţiei lor nu îşi clădesc un mormânt, care să poată fi descoperit de istorici, Lumină Divină?

-În nici un caz, Sorin. Sufletele unei asemenea civilizaţii îşi vor lepăda doar învelişul trupesc părţii biologice a Universului pentru a se clădi din aceasta alte şi alte lumi iar sufletul lor va intra în perioada de linişte cum o fac toate sufletele după ce trec prin experienţa unei vieţi.

-Mă aşteptam la nave cosmice care să brăzdeze cerul, Lumină Divină.

-Acestea există doar în faza de sugar al unei civilizaţii. În primii 20.000 de ani, după care se trece pragul folosindu-se vehicule biovirtuale din ce în ce mai complexe. Se asanează planeta care a servit ca pântec matern şi a alăptat la pieptul ei civilizaţia, de tot felul de reziduri cum ar fi clădiri sau alte construcţii considerate istorice, ca în cele din urmă planeta mamă să devină un spaţiu sacru şi pur, iar indivizii civilizaţiilor respective să trăiască în propriile lor biouniversuri în care se regăseşte mai întotdeauna Terra. Aceşti oameni vor folosi navele cosmice doar pentru a se delecta privind şi mânuind ceva care provine din negurile foarte îndepărtate ale istoriei.

-Acesta este şi viitorul omenirii actuale de pe Terra?

-Da, Sorin. Această omenire se află abia la începutul existenței sale. Este în prima fază de pruncie.

-Chiar dacă a descoperit curentul electric şi computerul?

-Acestea sunt irelevante față de marile descoperiri care vor urma de-a lungul mileniilor. Asta se întâmlă la fiecare civilizație. Omenirea actuală este infinit cu mult mai înapoiată față de alte civilizații care în această perioadă de timp pe care a parcurs-o omenirea celelalte civilizații au ajuns dincolo de stele.

-De ce tot acest mers lent al actualei civilizații terestre, Lumină Divină?

-Datorate imposibilității de a gândi cu tot creierul şi nu cu două trei procente din acesta.

-Cine sau ce stă la baza acestei nenorociri, Lumină Divină?

-Nu este o nenorocire, Sorin. Foarte multe civilizații din Univers s-au năruit din faşă, tocmai datorită faptului că au avut posibilitatea să gândească cu tot creierul. Nu erau în măsură de dezvoltate pentru aceasta. Creierul uman este conceput pentru o civilizație mult mai superioară decât cea existentă acum pe Terra iar când mă gândesc la superioritatea unei civilizații nu mă refer doar la evoluția strict tehnologică sau ştiințifică, cât la cea morală. Morala şi comportamentul indivizilor în cadrul unei societăți este mult mai importantă decât ştiința şi tehnologia la un loc. Doar morala este cea care poate muta cu adevărat munții ştiinței şi tehnologiei din loc. De ce este astfel creierul uman al actualei civilizații? Nu din cauza hazardului sau al unei întâmplări, ci datorită faptului că Dumnezeu a vrut ca această civilizație să existe, chiar dacă incapacitatea creierului de a

procesa informațiile în totalitatea puterilor sale provine de la civilizația precedentă care a ajuns într-un punct critic datorate evoluțiilor genetice. Acel punct critic a dus la prăbuşirea sa dar nu la dispariția totală a omului. Tot din punct de vedere genetic procesul se desfăşoară în sens invers, cu timpul oamenii vor putea să-şi folosească din ce în ce mai mult creierul ajungând în cele din urmă să-l poată folosi pe tot, şi asta va dura zeci de mii de ani după care procesul genetic va reveni prin reducerea acestor capacități ducând în cele din urmă la distrugerea omenirii şi la naşterea unei noi civilizații.

-Cât timp va dura această civilizație, Lumină Divină?

-Peste un milion de ani, Sorin.

-Cum arată o civilizație la apogeul dezvoltării sale?

-Oricât de mult ți-aş explica îți va fi foarte greu să înțelegi dacă nu vei fi acolo să vezi cu ochii propriilor tale simțuri cum este o astfel de civilizație. Pentru aceasta am să te duc pe Terra anului şaizeci de mii.

-Nu am cuvinte să-ți mulțumesc, Lumină Divină.

După ce am trecut prin tunelul de lumină mă aflu la liziera unei păduri de foioase. E cald şi se aud ciripiturile unor păsări viu colorate dar de o dimensiune care ar sfida şi un colibri. Par a fi mai degrabă nişte insecte. Nu pot fi insecte cu cioc şi gheare. Dintr-un tufiş se îndreaptă spre una din păsări un fel de libelulă gigantică care o prinde şi o înghite. Ciudat. După zeci de mii de ani insectele se vor hrăni cu păsările?, îmi spun în sinea mea.

-Ştiu că te întrebi, Sorin. Acum în acest viitor insectele gigantice se hrănesc cu păsări. Această întorsătură a avut loc cu zeci de mii de ani în urmă

datorită poluării mediului. Bioxidul de carbon fiind într-o continuă creştere a dus la creşterea nemaiîntâlnită a insectelor.

-De ce nu m-ai dus într-o localitate cu oameni Lumină Divină?

-Te afli în centrul celui mai mare oraş de pe Terra în acest moment.

-În centrul celui mai mare oraş?, repet eu.

-Da, Sorin.

-Mă aşteptam să văd dârele unor nave cosmice care decolează şi aterizează neîncetat, fluvii de oameni revărsându-se pe bulevarde nesfărşite iar în locul lor în fața mea se desfăşoară doar liziera unei păduri.

-Te afli în fața unui minunat restaurant, Sorin.

-Unde este, Lumină Divină?

-Intră în el, Sorin.

-Înaintea mea se desfăşoară o sală imensă cu pereți ce păreau de sticlă, decorați cu diferite forme geometrice colorate, asemeni unor vitralii. Nu pot să înțeleg ce anume vor să reprezinte aceste forme colorate. În afară de această sală mare în interiorul căreia se află pădurea de adineaori nu văd nici țipenie de om, nici o masă, nici un chelner, nu cuțite, linguri, furculițe!

-Nu înțeleg, Lumină Divină, ce fel de restaurant mai e şi acesta fără un chelner în el? Unde sunt clienții? Poate că este închis.

-Nu, Sorin, acest restaurant nu numai că nu este închis dar pe deasupra se află şi la o oră de vârf.

-Oră de vârf?

-Alături de tine servesc masa un grup gălăgios de tineri.

Deodată înaintea mea se află cinci persoane, două fete şi trei băieți. Îi văd ca şi cum ar sta pe scaune dar nu văd nici un scaun!

-Ştiu Sorin că pentru tine totul este de neînțeles şi aşa şi trebuie să fie. Ei bine, în această lume oamenii nu mai au nevoie de vehicule pentru a se deplasa, ci realizează aceasta prin diferite tehnici de teleportare. Întreaga societate este bazată pe teleportare. Ai reuşit să vezi tinerii doar pentru că ți-am permis Eu acest lucru. Ei nu te văd şi ar fi foarte ofensați să ştie că le răpeşti din intimitate. Scaunele pe care stau sunt la o altă frecvență de teleportare față de aceea a pereților din restaurant. Fiecare obiect sau lucru are o anumită frecvență de teleportare în funcție de doleanțele clientului. Este o societate care respectă natura şi o iubeşte nespus în acelaşi timp.

-Dacă un om doreşte să devină mai sociabil, să se plimbe prin mulțime cum poate, dacă ceilalți au un anumit standard de intimitate?

-Foarte simplu, Sorin. Se va alătura doar celor care doresc societatea şi nu sunt puțini, nici în acest restaurant. Te trec pe o altă frecvență de teleportare. Priveşte, Sorin.

Înaintea mea o mare de oameni răsfirată în diverse grupuri discutau, râdeau, alții gesticulau. Nu-mi venea să cred că toate acestea aveau loc în acelaşi loc în care tinerii erau cât se poate de singuri.

-Aş dori să văd câteva clădiri din aceast viitor îndepărtat al omenirii în care m-am născut.

-Aici nu există clădiri în sensul pe care-l înțelegi tu, Sorin.

-Dar oamenii nu locuiesc în case? Dorm prin păduri?

-Nu, Sorin, oamenii locuiesc în încăperi dar care nu au exterior deloc.

-Acum chiar că nu mai înțeleg nimic, Lumină Divină.

-Este o societate a teleportării, iar orice perete avea un exterior în timpul tău ceea ce nu mai este necesar aici întrucât teleportarea se face direct într-un interior pe care omul îl doreşte şi pe care-l poate schimba în fiecare secundă după bunul lui plac doar printr-o schimbare de frecvență. De aceea aici nu vei mai întâlni meşteri constructori şi nici o bursă a terenurilor întrucât fiecare persoană poate dispune pe frevența sa de teleportare de o întreagă planetă dacă doreşte, fără să-l deranjeze nimeni. Şi este într-adevăr doar planeta lui. De aceea nu au rămas vestigii arheologice ale civilizațiilor trecute din perioada când acestea se aflau la apogeul lor, după cum ți-am mai spus, cum ar fi aeroporturi sau alte construcții. Construcțiile sunt folositoare unei civilizații doar în perioada "primitivă" a acesteia, după care sunt scoase încetul cu încetul din cadru, devenind doar vestigii virtuale, astfel încât orice om să se poată plimba în voie pe străzile New York-ului, considerat oraşul cu cele mai impunătoare vestigii din perioada primei copilării a civilizației.

-Pereții aceia care crează interiorul nu au şi un exterior adică o altă parte, acel ceva care se află şi pe partea cealaltă, Lumină Divină. De exemplu pereții din restaurant păreau de sticlă, ce se află dincolo de sticla respectivă?

-Pereții păreau de sticlă, Sorin, dar nu numai că nu erau din sticlă, aceştia nici măcar nu erau dintr-un anumit material ci dintr-o anumită frecvență electromagnetică care dă această consistență de interior.

-Atunci înseamnă că plouă prin pereţi dacă sunt doar nişte unde electromagnetice, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, nu numai că nu plouă dar sunt mai etanşi şi mai rezistenţi decât orice material cunoscut de omenirea timpului tău. Aceste unde pe baza unor tehnologii complicate ale teleportarii pot da consistenţa respectivă.

-Care este populaţia în acest moment din viitorul acesta atât de îndepărtat, Lumină Divină?

-Mai mare decât numărul atomilor pe care-i posedă planeta lor mamă, Sorin.

-Extraordinar, Lumină Divină! Cu atât mai minunat cu cât toată această masă enormă de oameni nu se calcă pe picioare unii pe alţii şi nici nu se războiesc pentru noi teritorii fiindcă fiecare are o întreagă planetă în fiecare moment doar pentru el singur dacă vrea, nu-i aşa?

-Exact, Sorin.

-Care este modelul de guvernare aici, Lumină Divină?

-Nu este nici un model de guvernare, Sorin.

-Cum pot convieţui aceşti oameni fără să fie guvernaţi? Cum de nu-şi dau în cap unii altora. Cine are grijă de infractori, dacă nu este un stat?

-Nimeni, fiindcă aici nu sunt infractori. Unicul infractor fără voia ta eşti tu care ai intrat în intimitatea acestor tineri.

-Nimeni nu fură, nu escrochează, nu face abuz de putere, nu vrea să se constitue într-o ţară care să fie mai cu moţ decât altele şi să se declare putere mondială subjugând naţiunile mai mici cu aroganţa şi egoismul ei, Lumină Divină?

-Nu, în nici un caz, Sorin.Toate acestea nu mai sunt pe această Terra de sute de mii de ani în urmă de la unul din momentele istorice cele mai importane,

acela de creare a Guvernului Mondial şi al Religiei Unice. Acel moment istoric uriaş a dus la schimbarea moralei prin transformarea profundă a mentalităților.

Odată cu schimbarea mentalității şi anume, în primul rând al modului de a privi adevăratul învingător care nu este întotdeauna cel care învinge şi nici cel care prin forța sa reuşeşte atât intelectual cât şi pe plan fizic să-l învingă pe unul mai slab. Morala acestei civilizații din acest timp prevede că cel mai slab să fie ajutat pentru onoarea celui puternic. Ideea de onoare iar nu este îndeajuns de asemănătoare cu aceea din timpul tău Sorin, fiind asimilată iubirii. Cel care are onoarea să ajute este şi fericit în acelaşi timp fiindcă iubeşte sincer ceea ce face. Cu toate că infracțiunile au dispărut de zeci de mii de ani încă dinainte de a se ajunge la o asemenea tehnologie a teleportării acestea aici nici nu şi-ar avea rostul, întrucât dacă un om doreşte să ajungă pe o anumită planetă din celălalt capăt de Univers poate să o facă cu ajutorul teleportării într-o fracțiune de secundă, iar dacă doreşte acea planetă numai pentru el cu toate că acolo se mai află alte miliarde de oameni, schimbă frecvența şi este a lui, cu toate că în acelaşi timp acolo rămân şi celelalte miliarde de oameni. Tehnologia teleportării a dus la înțelegerea realității ca fiind de mai multe feluri şi nu înțeleasă doar ca în timpul tău. Viziunea despre realitate a acestor oameni este o reflecție care îmbină dimensiunea realității date de simțuri cu aceea dată de ciberspațiul virtual. S-a ajuns până într-acolo încât spațiul virtual să devină la fel de real ca şi cel real! Persoana care şi-a dorit numai pentru el planeta aceea va putea trăi o întreagă viață singur acolo. Ştiu că astfel de practici

ar fi numite de oamenii din timpul tău vrăjitorie. În realitate nu are nimic de a face cu vrăjitoria.

-Din punct de vedere al avutului înțeleg de ce nu este infracționalitate, dar dacă un bărbat sau o femeie doreşte o anumită persoană de sex opus pentru a întreține contacte sexuale şi dacă nu reuşeşte o forțează, nu este o infracțiune, Lumină Divină?

-Asta nu se va întâmpla niciodată, Sorin, fiindcă persoana care-şi doreşte un anumit partener care să arate într-un anumit mod o creeză printr-o simplă teleportare. Îți mai aminteşti de tinerii guralivi din restaurant?

-Da, Lumină Divină.

-Ei bine, cei cinci tineri pe care i-ai văzut nu erau decât unul singur, un băiat care-şi dorea compania unor prieteni. La fel şi marea de oameni ce-şi doreau societate nu erau adevărați oameni decât câțiva pe care-i puteam număra pe degete.

-Nu înțeleg un lucru, Lumină Divină. Cum poate fi planeta aceea adevărată pe care să poată trăi persoana respectivă singură dar pe o altă frecvență a teleportării când mai trăiau simultan alte miliarde de oameni când există oameni virtuali şi reali, cazul tinerilor de exemplu.

-Doar ființele nu pot trece din faza virtuală în cea reală, Sorin. În schimb tot ceea ce ține de substrat, adică de partea materială cum o denumesc cei din timpul tău poate trece din faza de virtualitate în aceea de realitate.

-De ce ființele nu pot trece astfel, Lumină Divină?

-Întrucât intervine Iluzia Vieții care se supune unei legități ce nu poate accepta aceasta iar dacă ar face-o ar dispărea cu desăvârşire omenirea ce o susține şi ea odată cu aceasta.

-Fantastic viitor are omenirea, Lumină Divină.

-Aceasta este o fază minunată a omenirii dar nu uita că mergând în timp, mai adânc în viitor, toate aceste perle tehnologice, aceste culturi extraordinare vor dispare, omenii începând din generație în generație să gândească tot mai greu datorită reducerii capacităților creierului de a mai face față, ajungându-se ca în cele din urmă la mai puțin de un procent din capacitatea creierului care să proceseze date şi gânduri. Atunci se va reintra într-o nouă comună primitivă, cu indivizi care nu vor şti decât legea junglei, aceea a ciomagului.

-Aici nu sunt clădiri impunătoare care să fie desenate pe monede, palate ce ascund muzee, extraordinare comori culturale?

-Nu este nimic din toate acestea, Sorin.

-De ce, Lumină Divină?

-Datorită unei alte mentalități cu totul diferite față de cea din timpul tău şi anume oamenii aceştia consideră că cea mai mare şi impunătoare măreție nu o au palatele pline de zorzoane sau zgârie norii Epocii Primitive cum denumesc ei toată perioada de până la formarea Guvernului Mondial şi al Religiei Unice, ci Mama Natură! Ea este cea care nu trebuie întinată sub nici un fel. Frumusețea acesteia nu se poate asemui cu nici o clădire din Epoca Primitivă, în care te-ai născut tu. Oamenii trăiesc în interioare teleportate lăsând planeta în starea ei naturală şi sălbatică. Aici se consideră arta grădinăritului ca fiind ceva barbar. Nu sunt muzee fiindcă toate comorile trecutului pot fi stocate pe un simplu cip cu o mărime de un nanometru şi teleportate după aceea în orice număr sau orice loc.

-Dacă nu au grădini, poate că au agricultură, sau cum îşi procură hrana?

-Nu, Sorin. Nu au deloc agricultură, şi nici nu se hrănesc cu pastile după cum afirmau unii scriitori idioți de science-fiction din timpul tău. Unora le plac mesele copioase pline de cele mai neîntâlnite bunătăți pe care cei din timpul tău nici măcar nu le-ar visa, şi toate acestea fără agricultură!

-Cum, Lumină Divină?

-Tot printr-o tehnologie a teleportării. Omul îşi deschide biblioteca culinară din cipul său şi tot ceea ce-şi doreşte obține atât ca şi gust cât şi în funcție de calitate şi cantitate. Se aşează la masa la fel de teleportată, în interiorul ales prin aceeaşi tehnologie şi mănâncă, o hrană care în pofida gustului şi cantității are toți parametrii medicali doriți de consumator, cum ar fi colesterolul, glucidele, trigliceridele şi alte asemenea lor.

-Dar ceea ce mănâncă persoana respectivă nu este virtual.

-Nu, Sorin. Hrana se obține pe criterii virtuale dar nu este cât de puțin virtuală. Este reală şi consistentă. Hrana nu este ființă.

-Dar plantele sau animalele nu sunt ființe, Lumină Divină?

-Ele sunt ființe, Sorin.

-Atunci înseamnă că nu pot fi obținute virtual?

-Aşa este, ai dreptate.

-Atunci dacă omul nostru îşi doreşte un cotlet de porc sau muşchi de vită asortate cu orez care este o plantă cum se poate ca mâncarea respectivă să nu fie virtuală?

-Simplu, Sorin. Hrana are toate calitățile de gust, culoare, calorii proteine cât şi altele dar nu este din nici una din toate acestea.

-Atunci cum se pot obține produsele organice respective, Lumină Divină?

-Dintr-o simplă moleculă de zahăr pe care se construieşte prin metoda teleportării, adică prin focalizarea unui cumul de energii spirituale echivalente cu molecula organică respectivă ce stă la baza ADN-ului produsului dorit. Astfel consumatorul poate servi ceea ce doreşte, într-o fracţiune de secundă.

CAPITOLUL 8

-Ce este Armaghedonul?

-Este lupta dintre fiinţă şi civilizaţia în agonie, care duce inevitabil la propria sa autoexterminare.

-Când anume începe Armaghedonul la o civilizaţie?

-Când se nasc Profeţii!

-Ce s-ar întâmpla dacă nu s-ar naşte Profeţii, Lumină Divină?

-Civilizaţia ar dispare înainte de a-şi împlini Destinul.

-Ce ar fi rău în aceasta dacă tot spre dispariţie se îndreaptă?

-Nu ar mai ajunge la nivelul suprem ceea ce ar da o karmă mult mai negativă fiinţelor care au murit sau născut, vor muri sau se vor naşte pe lumea aceea.

-Nu înțeleg, Lumină Divină, cum anume dă civilizația o anumită karmă ființelor sale odată ce acestea părăsesc definitiv civilizația respectivă la final de viață?

-Tocmai aici este sensul şi scopul unei civilizații.

Chiar dacă sufletul se află în alte lumi, civilizațiile prin care a trecut îi influențează într-o oarecare măsură şi karma din lumea unde se află şi nu numai o singură altă civilizație, ci toate celelalte pe unde a locuit sufletul.

Dacă acestea ajung la împlinirea Destinului lor, ajută foarte mult sufletul.

Bineînțeles depinde şi de liberul său arbitru, de binele sau răul pe care le produce sieşi sau altora.

-Cam peste câți ani tereştri se va împlini Destinul civilizației actuale ?

-Vor fi trei încercări de a realiza Guvernul Mondial. Nu e bine să-ți spun anii. Abia a treia oară se va reuşi.

-Celelalte civilizații dinaintea acesteia au ajuns la Guvernul Mondial?

-Toate, Sorin, absolut toate au ajuns la Guvernul Mondial şi la Religia Păcii, indiferent de credința pe care au avut-o.

-Totuşi este un paradox faptul că o civilizație tinde către apogeul său, ajungând la Religia Păcii şi la Guvernul Mondial, astfel încât, în cele din urmă să dispară, tocmai datorită superiorității sale.

-Întotdeauna pot exista două tăişuri, dar cu toate acestea Calea trebuie urmată pentru a se împlini Destinul. De acum civilizația timpului tău Sorin va intra în Noua Eră care-I va aduce mai multă prosperitate şi linişte.

Chiar dacă la Religia Unică a Păcii şi la Guvernul Mondial se va ajunge mult mai târziu

important este ca omenirea să ştie Calea pe care este bine să meargă, fiindcă degeaba vrei să ajungi la o destinație dacă nu cunoşti drumul. Acesta este drumul, urmează-l Sorin. De aceea mă aflu alături de tine aici, tocmai pentru a-ți arăta Calea, care indiferent cât de grea şi de sinuoasă pare, ea este cea pe care este bine să se meargă. Oricât vor ține unii potentați politici sau religioşi la guverne sau biserici, oricât vor încerca să sucească mințile oamenilor pentru propriul lor interes aceştia nu vor reuşi.

Viitorul este al celor care sunt alături de un singur Dumnezeu şi nu care sunt în stare să-l alunge şi pe Dumnezeu din inimile lor doar pentru a pune mâna pe o putere sau alta, pe o demnitate sau alta. Toată această ierarhie la care unii vor ține până la ultima suflare fiind gata să comită orice crime şi atrocități doar pentru a putea subjuga mai bine masele nu este altceva decât Diavolul care nu vrea să devină învins de către om şi care se află în sufletul acestuia. Omul va trebui să-şi învingă propriul său Diavol pentru a-L putea vedea pe Dumnezeu. De aceea configurația lumii timpului tău este atât de tristă, Sorin. Datorită ierarhiei, datorită faptului că unii vor mult mai mult decât au nevoie, chiar mai mult, se consideră stăpâni pe viețile atâtor miliarde de sclavi care muncesc pe o planetă unde tronează o mână de bogați a căror averi sunt mult mai mari decât a tuturor celorlalți la un loc. Aceste averi se țin cu sânge şi lacrimi, cu durere şi mocirlă, de unii indivizi fără nici un scrupul. Noua Eră nu prevede o societate de tip comunist care a fost o dictatură şi mai diavolească decât capitalismul sălbatic, ci o societate în care drepturile şi libertățile fundamentale ale omului să fie respectate, în care să nu se creeze speculații financiare internaționale care să reflecte

umilințele şi suferințele a milioane de sclavi, în care mondializarea comerțului, a producțiilor industriale, a altor şi altor bunuri, a capitalurilor să se facă mai echilibrat în funcție de interesele marilor mase de oameni şi nu al unui mic grup de indivizi ce vor să conducă financiar omenirea din umbră. Aceasta se va putea realiza într-o zi, Sorin, prin referendum mondial, unde să participle la vot fiecare locuitor al acestei planete. Primul semnal pozitiv al faptului că Noua Eră a început, chiar dacă acesta se află într-un stadiu cât se poate de firav, nu este altceva decât întrunirile mai marilor lumii din grupul G8, prima tentativă de mondializare. Sunt convins că unora care trăiesc în țări privilegiate, cu un înalt nivel de trai nu le convin astfel de întruniri, dar aceştia în pofida egoismului lor ar trebui să înțeleagă că o planetă nu va putea fi niciodată liberă şi fericită dacă pe aceasta vor fi suflete care se chinuie, care trăiesc în condiții mizere greu de imaginat. Un nivel ridicat al unei economii mondiale înseamnă bunăstare pentru toți. Chiar şi egoiştii au de câştigat fiindcă o planetă prosperă nu va face altceva decât să le aducă şi lor prosperitatea şi libertatea atât economică, cât şi în gândire sau exprimare. Pe aceşti egoişti mizează şi vor miza mai ales unele persoane care stau în spatele finanțelor speculative care le va inocula şi mai mult starea de angoasă, extrapolându-le egoismul la rang de conduită pentru a fi mai bine coordonați din umbră. Sunt de acord cu imperiile finaciare dar doar cu acelea care sunt prestatoare de bunuri pentru populație, şi care odată cu mondializarea vor prospera. Viitorul este al imperiilor financiare care în cele din urmă se vor uni sub egida unui guvern mondial. Cei cărora le este teamă de extinderea marilor corporații le este teamă de viitor. Viitorul

repet, este al marilor corporații. Acestea sunt poarta către Noua Eră, unde omenirea se va regăsi, recreindu-şi paradisul pierdut datorită mutațiilor genetice suferite de capacitatea cerebrală de a procesa cu întrega sa putere informațiile.

În viitor din ce în ce mai multe mari imperii corporatiste se vor uni ducând cât mai grabnic la formarea anumitor organizații politice ale căror scopuri va fi mondializarea şi în cele din urmă la mult aşteptatul guvern mondial care va duce la pacea definitivă şi intrarea cu adevărat în Era de Aur sau Noua Eră, cu religia sa unică, a Păcii. Vor fi mai multe încercări de-a lungul timpului de formare a acestui guvern. Mulți se vor opune neînțelegând fundamentul schimbării, alții pe motiv că-şi vor pierde anumite poziții, alții din cauze sentimentale, alții pe motive de fanatism, politic sau religios, dar în cele din urmă binele va prospera învingând răul. Prin unirea marilor imperii corporatiste se va ajunge la o economie globală, care va trebui imediat supusă anumitor legi care să îngrădească câştigarea anumitor venituri exagerate de către o singură persoană, respectiv a unui mod de impozitare procentual în funcție de venituri. Cu cât ai venituri mai mari plăteşti impozite mai mari, impozite ce vor putea fi folosite pentru finanțarea anumitor programe sociale. Dacă o persoană cu toate aceste grile de impozitare va câştiga sume fabuloase este foarte bine, fiindcă va fi un exemplu pentru ceilați, care vor dori să-i urmeze calea. Acea societate va fi o societate unde nu va mai exista sărăcie şi nici conflicte sociale. Viitorul omenirii NU este şi nu va fi niciodată comunismul! Comunismul nu face decât să-l îndepărteze pe om de el însuşi chiar dacă omul crede pe moment că-l apropie.

Viitorul omenirii va consta în SPIRITUALISM, o societate prin care omul se va apropia atât de Dumnezeu cât şi de el însuşi! Cu timpul şi idea de câştig va căpăta un alt contur cu alte înțelesuri datorită evoluției spirituale astfel că va dispare banul ca mijloc valoric de bunuri fiind preluat de către principiile înalte ale spiritualității. Banul este în primul rând un mijloc ce reflectă sărăcia. Oricât de bogat ai fi banii pe care-I deții atât tu cât şi toți ceilalți nu fac altceva decât să reflecte sărăcia! De ce? Dacă ar fi o îndestulare generală nu ar mai avea rost banii! Abia atunci vor dispare şi aceştia. Civilizația timpului tău încă nu este pregătită pentru acest nivel, Sorin, dar se îndreaptă către el cu paşi repezi. Omenirea va intra în SPIRITUALISM în momentul când va dispărea BANUL. Calea către New Age este binele omenirii pe care aceasta va trebui să o urmeze. Dacă omenirea nu va face acest pas se va distruge. Altă cale nu există!

Ştiu că în prezent sunt mari inechităţi în societatea omenească, dar acestea vor dispărea dacă omenirea va urma Calea către New Age. Ştiu că imperiile financiare corporatiste aparțin marilor puteri, că locuitorii țărilor mici şi neînsemnate vor considera expansiunea acestora drept ocupație economică. Ştiu toate acestea, Sorin, dar o astfel de ocupație va fi infinit mai benefică, decât o hărțuire continuă între unii şi alții având în spate o multitudine de interese persoanele obscure. Întrunirile G8 privind mondializarea chiar dacă sunt un firav început, nu vor face altceva decât să grăbească sfârşitul plasamentelor speculative financiare, urmând ca acestora să le ia locul tranzacțiile din ce în ce mai nespeculative ale marilor imperii corporatiste, care să reflecte adevărata

creştere economică, să o determine pe aceasta în cele din urmă, ceea ce va duce la bunăstare planetară.

Bunăstarea planetară va duce într-un viitor la formarea unui Guvern Mondial şi al religiei Unice Mondiale sau Religia Păcii. Mizeria prin care trece şi se zbate în prezent omenirea timpului tău, Sorin, se datorează tocmai acestor speculații internaționale care aduce infuzii de capital pe anumite piețe, sărăcindu-le pe altele, capital care nu se reflectă nici în producție şi nici în alte servicii, ci doar în anumite creşteri sau urcări ale dobânzilor sau monedei respective de schimb. De aceea suferă omenirea. Acesta este cel mai mare Diavol pe care-l poate vedea vreodată un om. Aceste capitaluri speculative sunt de ordinul unor sume uriaşe care în loc să fie alocate dezvoltării sunt jucate la ruleta deznădejdii. Doar mondializarea este cea care poate salva omenirea de mizerie şi suferință. Oamenii pot fi manipulați mult mai uşor dacă-i ții în lipsuri sau dacă le fabrici un anumit duşman mai mult sau mai puțin imaginar. De aceea sunt convinsă că Mişcarea New Age este viitorul în bine al omenirii. De ce? Tocmai fiindcă este o ideologie cu privire la mondializare, la perimarea a ceea ce este rău şi vechi, la o Nouă Ordine Mondială. Mulți sunt cei care în prezent luptă împotriva extinderii marilor imperii corporatiste dar doar acestea sunt şi vor rămâne adevăratul chirurg benefic privind viitorul omenirii fiindcă, fără acestea nu ar fi posibilă niciodată înființarea Guvernului Mondial şi al Religiei Păcii. Marile imperii corporatiste sunt înainte cu mult față de situația politică fiindcă acestea au înțeles înainte ca politicienii să o facă de importanța unității economice mondiale. Câteva exemple ar fi Mc Donalds sau Microsoft, două companii planetare care indiferent

de invidia şi reticenţa cu care au fost întâmpinate în aşa zisele state foarte dezvoltate, acestea au creat locuri de muncă tocmai acelor cetăţeni egoişti care prin modul lor tradiţionalist de a privi lucrurile la început s-au dovedit ostili acestor corporaţii. Intrarea în Noua Eră nu este străină, Sorin, de industria informatică. Computerul nu a apărut tocmai acum la întâmplare. Este o unealtă care uşurează viaţa dar mai mult decât atât o unelată care-I face pe oameni să reflecte mai mult la dimensiunea lor planetară, aceea de a fi cetăţenii planetei Terra prin Internet.

-Ce ar fi fost Lumină Divină, dacă civilizaţia nu ar pieri şi în locul ei nu ar apare o altă specie care să o ia din nou de la început, cu Epoca de Piatră şi toate suferinţele care îi vor precede?

-Fiecare suflet trebuie să urce mereu pe Muntele Iluziei propriei sale civilizaţii.

Când civilizaţia a ajuns în vârf şi vede că nu mai are unde să urce, dispare,fiindcă tocmai de aceasta a şi existat, lăsând locul altei civilizaţii şi altor specii.

Se vorbeşte mult în lumea ta despre zodii, despre astrologie, unii cred în acestea iar alţii nu. Atât cei care cred, dar şi cei care nu cred, nu cunosc un singur lucru şi anume ce este o zodie. În primul rând o Zodie este o cuantă de energie spirituală superioară Terrei. O astfel de Zodie sunt părinţii Terrei în calitate de faţă a unei Fiinţe, părinţii, părinţilor Terrei, până la al doisprăzecelea neam descendent, fiind douăsprezece Zodii. În primul rând o Zodie este o energie spirituală care a gândit identitatea Fiinţei planetei respective pe care se află miliardele de suflete care sunt ademenite de vibraţia identităţii Terrei pe care o consideră ca fiind partea infinită a Fiinţei lor în mod eronat, care datorită Iluziei Vieţii devine planetă.

Întregul Destin al Terrei este în funcție de cifra 2, care este adevăratul Număr de Aur al Terrei. De ce 2? Deoarece întrega numerologie depinde de un singur element, care sunt cifrele de ancorare la Adevărul Absolut, Sorin, sau mai bine spus raportarea Echilibrelor tuturor cuantelor de energie spirituală la Adevărul Absolut. În lumea ta cifra de ancorare este doi fiindca este o lume unde tronează două mari energii spirituale ce dau caracteristicile Universului, care sunt Spațiul şi Timpul, ce fiecare au o unitate. În Universul tău nu sunt mai mulți timpi sau spații, ci un Timp şi un Spațiu, întrucât Timpul nu are opusul său de Timp şi nici Spațiul opusul său de Spațiu. Poate că te vei întreba de ce Numărul de Aur este redat de Iluzia Vieții ca nefiind un întreg? Timpul şi Spațiul au fiecare câte o unitate dar Gravitația care este la fel de unică în Univers are şi ea o unitate dar faptul că poate fi „învinsă”de către orice corp astral în cădere pe plasa imensă care este gravitația şi pe care o deformează sub formă conică antrenând şi alte corpuri astrale cu mărime mai mică să le urmeze, înseamnă că gravitația nu poate fi un întreg în acest Univers ci este un întreg care penetrează Universul nostru venind din alt Univers, unde este un întreg, iar în Universul nostru este doar o fracțiune. Diferența dintre întregul spațio-temporalității care este 2 şi fracția gravitației reprezintă, Numărul de Aur fracționat, care este direct răspunzător de Iluzia Vieții, întrucât gravitația poate fi timp, spațiu, sau alte dimensiuni în celălalt Univers care penetrează Universul vostru asemeni unei tălpi care lasă urme în zăpadă, şi care a părăsit demult acel loc. Ei bine în acea urmă se rostogolesc aştrii Universului vostru, fără să aibe câtuşi de puțin o relație directă cu talpa. Iluzia Vieții va admira talpa

plecată demult ajutată fiind de spațiu şi timp. Prin urmare adevăratul Număr de Aur este doi, al celor doi Mari Profeți sau cuante spirituale ce alcătuesc Universul naşterii tale, Spațiul şi Timpul. Gravitația este tot o cuantă spirituală dar în alt Univers, un Mare Profet! Prin urmare Universul tău există în urmele lăsate de un alt Univers !

-Cum astfel, Lumină Divină?

-Totul se datorează Echilibrului, Sorin. Spațiul şi Timpul reuşesc să creeze ambele împreună un Echilibru perfect față de Adevărul Absolut, dând caracteristicile unui Univers al spațio-temporalității.

-Spune-mi te rog dacă sunt lumi unde cifra de ancorare la Adevărul Absolut este diferită de doi?

-Bineînțeles că sunt, Sorin. Cifrele de ancorare pornesc de la doi până la un infinit minus Unu!

-Nu mai înțeleg nimic, Lumină Divină?Vrei să spui că pot fi lumi unde sufletele să se împartă într-un miliard şi toate acestea să se regăsească undeva într-o existență oarecare? Dar lumea unde cifra de ancorare este unu? Acolo nu se mai divide nici un suflet?

-Se divide, Sorin, dar în funcție de cifra de ancorare la Adevărul Absolut.

-Aceste lumi se află tot în domeniul Existenței sau în domeniul altui Factor, Lumină Divină?

-Lumile respective sunt în domeniul Existenței.

-Care este cea mai mare cifră de ancorare la Adevărul Absolut, Lumină Divină?

-Un Infinit minus unu, Sorin.

-De ce această cifră şi nu alta?

-Deoarece doar Finitul poate genera Existența raportat la Infinit iar cea mai mare valoare de Finit este aceasta. Acel unu care se scade din Infinit nu este altceva decât acelaşi unu care stă la baza cifrelor de ancorare dinaintea cifrei de ancorare doi ceea ce

reprezintă faptul că începutul şi sfârşitul devin identice raportate la Infinit prin urmare orice început este un nou sfârşit, precum orice sfârşit este un nou început!

-Odată ce ne aflăm la nivelul cifrei de ancorare doi, înseamnă că suntem la primul nivel al Existenței, urmând să trecem printr-un Infinit minus unu de alte Nivele Existențiale, Lumină Divină?

-Aceasta depinde de fiecare suflet în parte, de modul cum ştie să-şi folosească energia spirituală, cum se integrează în nivelele din ce în ce mai superioare ale spiritualității.

-Ce se întâmplă cu sufletele care nu-şi folosesc energia pentru a junge la nivele spirituale superioare, Lumină Divină?

-Aceste suflete au un anumit ciclu de reîncarnări pe acelaşi nivel existențial adică cu aceeaşi cifră de ancorare sau sufletele care se află în nivele existențiale cu cifre mai mari de ancorare decât doi pot recădea în cifre de ancorare inferioare. Nu este o regulă. Doar sufletele din cifra doi de ancorare care este cel mai inferior nivel al Existenței nu mai pot cădea pe alte cifre de ancorare şi acestea odată ce au ajuns la cele mai mici valori energetice din cadrul cifrei de ancorare doi se autodistrug pentru totdeauna.

-Vrei să spui Lumină Divină că la fiecare nivel existențial cu o anumită cifră de ancorare sunt mai multe nivele energetice spirituale la care pot ascede sufletele?

-Da, Sorin.

-Pământenii cam pe ce nivel energetic spiritual se clasează, Lumină Divină?

-Pe un nivel foarte scăzut, în pofida multor personalități ale căror energie spirituală este mult

superioară lumii în care s-au născut şi aceasta se datorează în primul rând mulțimilor care în goana lor nebună după o poziție în societate, pentru bani uită de spiritualitate axându-se pe ideea că scopul scuză mijloacele şi stropind cu mocirla gândurilor şi acțiunilor lor energia benefică pe care ar putea-o avea Terra.

-Înțeleg că ceea ce numim noi Univers nu este nimic altceva decât un simplu nivel energetic din cadrul miilor de nivele energetice ale cifrei de ancorare doi?

-Atât şi nimic mai mult, Sorin. Toate galaxiile şi supernovele cu spațiile ce par atât de mari încât omul are impresia că se încalecă unele pe altele nu sunt altceva decât un simplu nivel energetic din cadrul unei cifre de ancorare doi ce aparține Existenței.

-Se ştie că apa înseamnă viață. Toate materiile organice nu ar fi existat niciodată fără apă. Se vehiculează ideea de apă vie sau că apa ar gândi. Fulgii de zăpadă au o configurație deosebită văzută la microscop în funcție de zona unde se aştern. Cei din Japonia nu vor fi asemănători cu cei din Statele Unite sau India. Învelişul fiecărei suflări de viață este organic, şi se datorează apei. Care este legătura dintre apă şi cifra doi, Lumină Divină?

-Cifra doi nu este nimic altceva decât numărul la care se împarte raportul ce dă Numărul de Aur, sau Tăietura ori Secțiunea de Aur cum o denumea călugărul Luca Paccioli unul dintre colaboratorii apropiați a lui Leonardo Da Vinci. Spațiul şi Timpul au fiecare un număr, ce reprezintă o unitate, prin care sunt reprezentate. Suma fiind DOI. Fiecare număr este un Echilibru al unei energii spirituale, iar numărul doi aparține Spațiului şi Timpului, fiindcă fiecăruia în parte îi aparține o unitate, cum am spus

adineaori. Mai mult decât atât fiecare Echilibru care este un număr ce reprezintă o cuantă de energie spirituală, ce poate fi o forță ca şi gravitația sau poate determina mişcarea, devenirea, transformarea la nivelul Iluziei Vieții unui suflet prin simplul fapt că interferențele energetice spirituale dintre numere sunt eterne, şi într-o continuă transformare, care se oglindeşte în sufletul respectiv. Sufletul omului nefiind altveva la rândul său decât tot o cuantă de energie spirituală care trece în fiecare fracțiune de clipă de la o identitate a Ființei sale la cealaltă, de la un Univers la altul, devenind el însuşi identitate, după ce-şi va urma întregul drum predestinat lui dar mai ales sortit ! Această transformare nu este doar la nivelul Iluziei Vieții ci la cel al întregului Univers, al tuturor Universelor Existenței. Vei înțelege mai profund acest proces când îți voi desluşi Teoria Urmelor şi Formelor, astfel, asupra acestui aspect voi mai reveni, Sorin, fiind poate una dintre cele mai importante legi dată de Marele Creator şi Unic Întâmplător. Dacă scădem Numărul de Aur din cele două numere ale Spațiului şi Timpului obținem expresia numerologică a energiilor spirituale cu care interacționează energiile spirituale ale Terrei pentru a obține un Echilibru, față de Spațiul şi Timpul în interiorul cărora îşi desfăşoară identitatea Terra existența. Prin urmare suma energiilor prin care Terra îşi obține Echilibrul este 2! În interiorul acestei cifre 2, limita unde se află adevărata luptă pentru existența Terrei este la nivelul Numărului de Aur şi al diferenței acestuia din Spațiu şi Timp, deci din 2!

Numărul de Aur ce se află în tot ce înseamnă şi poate concepe omul, Numărul de Aur este cifra de ancorare doi văzută prin prisma Iluziei Vieții, simțită ca atare prin ritmul şi vibrațiile nivelului spiritual

respectiv, este un raport între formele geometrice, deoarece orice înțeles pe lumea ta nu se poate închega fără o anume geometrie, oricât de abstract ar fi gândul respectiv. Un bancher chiar şi atunci când gândeşte la o balanță de plăți o face după un anumit grafic geometric. Tot ce înconjoară omul precum tot ce se află în el atât ca şi gânduri, cât şi în calitate de carne şi oase este : geometrie.

Revenind la formula Numărului de Aur, pornind de la piramidă, de la piramida lui Keops.

-De la piramida lui Keops, Lumină Divină?

-Da, Sorin, piramida lui Keops este un liant între măsurile cosmice. În această piramidă stă secretul spiritual al negurilor omenirii prin care omul a fost nevoit să decadă genetic până la a ajunge să gândească doar cu un procent infim din creierul dat de creator. Acest secret este modul prin care se poate interveni asupra genelor pentru ca ființa să poată folosi întreaga capacitate a creierului său.

-O astfel de realizare epocală se află scrisă pe papirusuri şi ascunsă în cine ştie ce unghere uitate de vremuri, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, nu se află ascunse nicăieri. Ele sunt în văzul tuturor oamenilor dar nimeni nu a fost îndeajuns de pregătit spiritual să le vadă.

-Când se va produce aceasta, Lumină Divină?

-Vor fi necesare mai bine de trei milenii pentru a fi puse în practică cu toate că se vor descoperi mult mai devreme.

-De ce nu vor fi puse în practică, Lumină Divină?

-La această întrebare încearcă să-ți răspunzi şi singur, Sorin.

-Oamenii nu vor fi pregătiți pentru un astfel de salt.

-Exact, Sorin. Acesta era răspunsul de adineaori.

-Care este relația dintre piramida lui Keops şi Numărul de Aur, Lumină Divină?

-Dacă împărțim perimetrul bazei la înălțimea piramidei vom obține 6,28 adică 2 pi. Această piramidă are valoarea unghiului de înclinare a fețelor de 51grade şi 50 minute, adică cu o diferență de numai 1 grad față de piramida pi.

-Uimitor, Lumină Divină, dar de fapt care este teoria pe care se bazează întreaga evoluție de la Marele Creator şi Unic Întâmplător până la firul de iarbă al primăverilor pline de mister când înmuguresc copacii?

-Cel mai indicat este să fie denumită TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE! Această teorie am să ți-o relatez imediat ce vei fi pregătit pentru a o înțelege.

-De ce se numeşte astfel?

-Pentru că vei fi primul suflet de pe această planetă, care o va scrie şi prin tine această teorie care a început de la Adevărul Absolut va fi la baza unei noi filosofii a Genezei Universale. TU EŞTI FIUL MEU, FIU AL LUMINII! "

-Se va schimba vreodată Numărul de Aur al Terrei, Lumină Divină?

-Da, Sorin. Numărul de Aur al Terrei va suporta o schimbare întrucât Numărul de Aur se calculează în funcție de perioada de rotație a Pământului în jurul Soarelui, perioadă care va diferi într-un viitor, *schimbându-se forma urmei deci a gravitației din celălalt Univers!* Numărul de Aur văzut prin prisma Iluziei Vieții este 1,61803398875. Aceste cifre adunate dau în total 59, dacă adunăm 5 cu 9 vom avea un rezultat de 14. Aceste patrusprăzece împărțit la doi este tocmai 7! Săptămâna are şapte zile ! Anul are

365 de zile şi odată la patru ani pentru a se corecta mica eroare are 366 prin faptul că i se atribuie lunii februarie o zi în plus. Dacă adunăm 3 plus 6 plus 5 vom avea 14! Acelaşi 14 pe care l-am găsit şi la adunarea cifrelor Numărului de Aur! Acum dacă vom împărți 14 la adevăratul Număr de Aur care este 2 vom avea cele şapte zile ale săptămânii. Ce demonstrează aceasta, Sorin. Nimic mai mult că până şi Iluzia Vieții se înclină în fața Adevărului Absolut prin acest Număr de Aur, afirmând deschis şi tare că există, Numărul de Aur chiar dacă aceasta nu poate să-l exprime cu corectitudine. Mai mult decât atât aceste raționamente îți demonstrează că oricât de distrofiată ar fi Iluzia Vieții în cele din urmă ea duce tot la originea sa unde o aşteaptă rece şi tăcut Creatorul! Chiar dacă prin prisma Iluziei Vieții poate părea pur întâmplătoare numărul de zile cu durata unui an nu este absolut deloc astfel. Ziua a fost creată de Dumnezeu pentru a lumina ochii sufletelor. De durata unei zile depinde începând cu viteza de rotație a Terrei în jurul axei sale, până la rotația Terrei în jurul Soarelui. Toate acestea sunt simțite prin Iluzia Vieții ca fiind apanajele forțelor gravitaționale pe care le exercită Soarele asupra planetelor, forțe care sunt exercitate de galaxie asupra stelelor, de metagalaxiile din Univers asupra galaxiilor şi am putea continua astfel până unde vă poate duce închipuirea supusă Iluziei Vieții. Un singur lucru nu ştie Omul şi anume ce este gravitația despre care toți se cred savanți şi lansează tot felul de teorii. Este gravitația o forță? Dacă da, ce anume este o forță simțită prin prisma Iluziei Vieții? Văzută prin Iluzia Vieții forța este o acțiune dirijată asupra unui lucru. Această acțiune capătă un sens deci un vector. Ca omul să nu mai aprofundeze mai adânc acest concept

nu fiindcă nu ar dori ci fiindcă este incapabil să o facă, atribuie originea dirijării acestui proces Marelui Creator şi cu asta s-a spălat pe mâini de neputința sa. Este adevărat dragă Sorin că la originea tuturor forțelor este Marele Creator dar până acolo este o cale aproape infinit de lungă, cu mult mai multe meandre decât ți-ai putea imagina. Dacă prin prisma Iluziei Vieții forța devine o acțiune dirijată care se supune unei anume legități, căpătând un sens vectorial, în realitate nu este deloc aşa. Chiar dacă oamenilor forța gravitațională sau orice forță li se reflectă ca fiind o acțiune dirijată supusă unei anumite legități, orice acțiune nu este altceva decât un eveniment. Acel eveniment trebuie să se producă într-un anumit timp şi spațiu. Nu trebuie să uiți, Sorin, că atât timpul cât şi spațiul nu sunt decât nişte coordonate care în fapt nici nu există astfel, ci au cu totul şi cu totul altă înfățişare, chiar dacă omului îi apar ca dimensiuni esențiale ale lumii în care s-a născut. Ce sunt acesta dimensiuni am să-ți spun la timpul potrivit. Prin urmare evenimentul de care ți-am amintit adineaori nu există fără un timp şi un spațiu. Odată ce nu există evenimentul nu există nici sensul vectorial al forței şi nici dirijarea şi impulsul de origine al acestuia. Atunci, Sorin? Vezi cât de uşor poate fi pusă la zid o ştiință ca şi fizica care de secole față de timpul tău a avut atâția savanți care se băteau în piept cu tot felul de ecuații savante, ce nu erau altceva decât simple jocuri matematice, care nu valorau nici măcar cât un şotron jucat de o mână de copii la colțul unei străzi. Forța în realitate nu este altceva decât un anume nivel energetic spiritual structurat astfel încât să-I permită Iluziei Vieții să o perceapă ca forță. Ce naşte acest nivel energetic spiritual, Sorin? GÂNDUL! Forța este un Gând, la fel

ca şi gravitația. De ce, Gând? Deoarece Forța în realitate este energie spirituală şi la baza acesteia se află Gândul. Chiar dacă este un Gând, gândit de o persoană dintr-un alt Univers mai superior spiritual decât celui al tău. Despre acest subiect am să-ți mai vorbesc fiindcă nu a sosit momentul să poți înțelege în totalitate. Ți-am vorbit despre Gând dar tu nici măcar nu ştii ce anume este acesta, Sorin. Gândul în realitate nu este absolut nimic altceva decât un număr!

-Un număr, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

-Prin urmare gravitația, totul ceea ce simțim şi percepem se reduce la anumite nivele de energie spirituală şi pe urmă la un număr?

-Toate acestea sunt un număr. Simțurile oamenilor nu se datorează nicidecum organelor acestora, denumite organe de simț, cum sunt ochii, nasul, urechile, şi altele. Simțurile nu sunt altceva decât rezultatul interacțiunii dintre energiile spirituale care înconjoară energia spirituală a sufletului şi energia spirituală a acestuia. Rezultatul devine percepție senzitivă. Ce alt exemplu mai concludent poate fi decât un om în stare de hipnoză, legat la ochi cu materiale perfect opace, căruia I se pune un ziar la ceafă şi este pus să-l citească! Îl va citi mai bine decât un om care necesită ochelari pentru aceasta.

Mai mult decât atât sufletele de pe Terra au aflat că în existența lor au o mare însemnătate şirul numerelor lui Fibonacci în care fiecare număr este suma celorlalte două numere precedente. De ce două numere precedente şi nu nouă sau cincisprăzece?

Pentru că adevăratul Număr de Aur al lumii de unde provii cu logică binară dar tridimensională este DOI! Pentru alte lumi cu alte coeficiente logice poate să fie până la valoarea de un infinit minus Unu. În lumea ta sunt doi opuşi. Binele şi răul, etc. Omul a descoperit haosul şi fractalii, aceste forme minunate ce modelează natura creată de Dumnezeu, care nu sunt altceva decât modul cum simte ființa umană măsurile Factorului Vieții reflectate în cuantele energetice spirituale cu care sufletul acestuia interacționează. Ceea ce era considerat de către oameni ca fiind haos, acum văd în acesta un alt fel de organizare, o altfel de ordine, iar fractalii care sunt elementele ce ar constitui haosul devin imediat reabilitați sub genericul de „ordine în dezordine”. Chiar şi în momentul Big Bang-ului când Universele se află la nivelul cel mai înalt al dezordinii, datorat entropiei, Fractalii sunt cei care mențin ordinea în cadrul Big Bang-ului ca acesta să se producă ordonat, datorită legităților naturii Fractale, ducând Universele către Starea Armonică din Mine. Tot Fractalii sunt direct răspunzători de trecerea Universurilor din Starea Armonică în cea Dizarmonică, a Mea. Toate acestea se datorează factorului Vieții, pe care l-am creat primul, înainte de a fi Existența şi Ființa. Fractalii sunt MĂSURI ALE FACTORULUI VIEȚII! Aceste măsuri dau atât dimensiunea vieții cât şi toate celelalte dimensiuni ale acesteia, de la spațio-temporalitate până la diviziuni biologice, moleculare sau ale particulelor elementare, în lumea ta, Sorin.

- Se cunoaşte şi în ştiințele civilizației actuale terestre, Lumină Divină, despre faptul că munții sunt fractali, iar clima este haotică. Despre aceşti Fractali s-a vorbit mult în matematica secolului în care m-am născut pe Terra, dar şi în artă, întrucât oamenii au

fost din ce în ce mai uimiţi de părţile care corespund unui întreg dar care nu sunt supuse matematic legităţilor acelui întreg. Încă de la începutul secolului în care m-am născut matematicienii au început să construiască figuri care nu puteau fi caracterizate prin metodele de până atunci: de exemplu, nu se puteau preciza lungimea unei curbe dintre două puncte în cazul când aceasta conţinea detalii infime. Mai mult, făcându-se detalieri successive de-a lungul fiecărui punct al curbei, lungimea creştea. Chiar dacă această comportare pare neverosimilă ea este cât se poate de reală pentru lumea care mă înconjoară pe Terra. Ca exemplu, pot să-ţi dau conturul unui munte care conţine din ce în ce mai multe detalii pe măsură ce te apropii de el. Hausdorff, un matematician de la începutul secolului al douăzecilea a introdus această noţiune, de Fractali, care poate fi folosită pentru a reda matematic, abstract, modul cum se structuralizează cuantele energetico-spirituale în cazul nostru, ce sunt parte dintr-un întreg. Acest cuvânt a fost preluat mai târziu şi folosit în teoria haosului, dar mai ales de către matematicianul francez Benoit Mandelbrot care a arătat că fiecare structură sau formă se poate rupe în bucăţi mai mici, care la rândul lor sunt structuri, care mai departe se pot rupe în subelemente, care şi ele sunt structuri, şi asta se continuă, fără a fi posibil ca elemental "n" să nu mai poată fi rupt, aşadar se tinde către infinit. Mandelbrot, susţine că toate organismele naturale dispun de o natură fractalică, asta însemnând că sunt asemănătoare lor înşile : ne apropiem de binecunoscuta teorie a macro-şi microcosmosului, conform căreia Universul mic se regăseşte în Universul mare şi invers. Bineînţeles că matematica Fractalilor este valabilă doar pentru logica binară al

nivelului tridimensional al lumii terestre cărei îi aparţin acum, Lumină Divină. După câte mi-ai relatat privind Iluzia Vieţii înţeleg că identitatea Fiinţei munţilor nu are câtuşi de puţin forma de munte, ci o cu totul alta, dar ea este transmisă oamenilor sub forma unui munte. Oare de ce omul are două picioare, câinele patru, paianjenul şase, caracatiţa opt, iar trifoiul are trei petale? Se observă că numărul total de petale al florilor alcătuieşte şirul de numere 3,5,8,13,21,34,55,89. De obicei crinii au trei petale, gălbenelele au treisprăzece, iar margaretele au 34, 55, sau chiar 89 de petale.

-Mandelbrot s-a apropiat într-o oarecare măsură de adevăr dar a greşit când a susţinut că nu mai este posibil ca elemental "n"să nu mai poată fi rupt, aşadar se tinde către infinit. În realitate elemental "n" nu va mai fi rupt atunci când va ajunge la nivelul oricărei Personalizări, întrucât nu va mai exista măsura care este Factorul Vieţii în cazul Existenţei cel care dă dimensiunea Vieţii prin măsura sa imprimată în Fiinţă sau Existenţă. Nu poate exista un Fractal fără o măsură. Aceasta arată că Măsura Existenţei porneşte de la Mine şi se termină la Mine, în Personalizarea Mea. Pe de altă parte organismele naturale nu sunt asemănătoare lor înşilor pentru faptul că dispun de o natură fractalică, cu toate că Universul mic se regăseşte în Universul mare, întrucât nici o măsură a Factorului Vieţii nu poate fi egală ca valoare cu o alta fiindcă altfel ar deveni una şi aceeaşi măsură, iar un Fractal este tocmai o astfel de măsură. Ele sunt incluse în Marele Întreg care este Gândul Original al Marelui Creator şi Unic Întâmplător şi devin distincte unele de altele prin Echilibru, astfel se poate susţine faptul că Universul mic se regăseşte în Universul mare şi nu prin faptul

că organismele ar fi asemănătoare lor înşile dispunând de natura fractalică. Numerele nu sunt abstracţii matematice cum eşti înclinat să crezi, Sorin. Numerele în sine sunt procese. Numărul este un proces, dar procesul propriului său Echilibru, până când va transborda propria sa informaţie cuantelor energetice spirituale prin MĂSURILE primite de la Factorul Vieţii care pot fi denumite de matematica timpului tău drept Fractalii. Fiecare astfel de nouă cuantă definită prin propria sa măsură sau Fractal, va deţine alte şi alte cuante energetice spirituale în Echilibrul său, determinată de propria sa valoare dată de măsura Fractalilor, dar şi ea la rândul său va face parte din alte întreguri de cuante care vor forma Echilibre spirituale. Numărul stă la baza genelor florilor de exemplu, transferând informaţia ce spune ce anume să se execute fără a interveni la propriu în acest proces. Aceste informaţii sunt ca instrucţiunile unui program. Ele nu pot determina culoarea clorofilei dar "spun" viitoarei plante cum să o sintetizeze. Atunci când planta a început să apară odată cu sintetizarea clorofilei, numărul „trece" în energia spirituală a plantei, determinând prin Iluzia Vieţii imaginea de plantă pentru oameni. Când enunţăm numere, de fapt enumerăm procese, care sunt interacţiunile ce survin între o cuantă energetică spirituală şi celelalte cu care aceasta este în legătură directă sau indirectă, întrucât la formarea Echilibrului Universal participă toate cuantele energetico-spirituale, născând, o infinitate minus Una de procese, de numere, care au o infinitate minus Una de cauze. Când se termină procesul numărului respectiv, Echilibrul devine stabil prin măsură, şi atunci se stabilizează o nouă cuantă energetico-spirituală. Părintele Terrei a emis prin Gândul său cu

privire la suferinţă un număr care a trimis informaţia respectivă sufletului a cărui energie spirituală s-a potrivit măsurii informaţiei, ce s-a reflectat în acesta, dându-i o măsură şi astfel devenind o fiinţă într-un Univers ce avea inclusă în destinul său planeta Terra, devenind un suflet, printre atâtea altele ce trecea prin infinitatea minus Una de identităţi ale Fiinţei Terrei, urmând ca în cele din urmă să devină el însuşi o identitate a acesteia, prin care să treacă alte suflete. Cum anume se întâmplă aceasta vei afla curând, Sorin. Un astfel de fenomen nu se întâmplă şi în cazul Marilor Profeţi a căror, număr este determinat direct de Gândul Originar! Măsurile tuturor acestor cuante pot fi denumite ca fiind FRACTALII. Tot ce este măsură a unei cuante energetice spirituale, pornind de la Marii Pofeţi, Timp, Spaţiu, până la Gravitaţie sau cea mai neînsemnată forţă terestră, pornind de la gândurile oamenilor cele mai ascunse şi până la sufletele acestora, de la părintele Terrei şi până la sufletul ei toate acestea fac parte din Marele Întreg doar prin Mine, dacă acestea aparţin Existenţei, cu toate că Marele Întreg include şi Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător, ce nu-mi mai aparţin Mie dar sunt reflectate de către măsurile Existenţei Mele. Toate acestea sunt determinate de numere, adică de procese care să nască un Fractal, adică o măsură a unei cuante energetico –spirituale, care să facă parte din Marele Întreg, care există numai prin Mine, pentru tot ce se află în Personalizarea Existenţei. La originea proceselor ce stabilesc numerele stau vibraţiile Mele dintre Stările Armonice şi Dizarmonice. Originea Fractalilor logicii binare a tridimensionalităţii se află în Teoria Ninsorilor, pe care o vei afla curând. Revenind la plante, biologii civilizaţiei din care provii cunosc

foarte bine faptul că în centrul vârfului de creştere al unei plante există o regiune circulară numită apex. În jurul apexului se formează mici excrescenţe numite primordii. Aranjamentul acestor primordii care vor deveni frunze, petale, sau altceva este stabilit chiar de la început pe măsură ce ele se formează. Forma de evoluţie este spiralată, o spirală Fibonacci. Unghiul format de primordii este de 137,5 grade. Ce legătură are acest unghi cu şirul lui Fibonacci? Dacă iau două numere consecutive din şir, 21 şi 34 şi le facem raportul obţinem 0,6181..., adică Numărul de Aur. Multiplicând acest număr cu 360 de grade pentru a-l trece în plan trigonometric, se obţine 222,54 grade. Se va scade 180 de grade pentru ca să obţinem un unghi măsurabil în sens dextrogir, adică în sensul acelor de ceasornic, şi vom obţine 137,5 grade. Valoarea Unghiului de Aur, care se află în lumea ta la fel ca şi numărul corespondent din şirul de mai sus. Ochiul uman integrează orice informaţie, acesta va sesiza mereu doar două spirale, una dextrogiră, în sensul acelor de ceasornic, şi alta levogiră, în sens invers, iar întotdeauna numărul spiralelor va fi egal cu două numere consecutive din şirul lui Fibonacci. Sensul Dextrogir va aparţine Existenţei şi cel levogir Fiinţei. Existenţa şi Fiinţa sunt cele două spirale. De ce aceleaşi două numere consecutive mereu? Pentru simplul fapt că adevăratul Număr de Aur al lumii din care provii, este DOI!

-Cunosc chiar un Manifest al Fractalilor pe care l-am citit, undeva cândva în lumea de unde am venit la Tine,Lumină Divină.Acesta este:

„Fractalii sunt ţinuta verticală.
Fractalii separă efemerul de etern,
Fractalii sunt relicve şi germeni,
Fractalii susţin o altă constelaţie a sinelui,

Fractalii arată alți Fractali.
Fractalii sunt evolutivi.
Fractalii sunt mişcare prin nemijlocită simțire
Fractalii sunt eternitate în orice secundă,
Fractalii sunt drumul către fundament.
Fractalii concentrează intensitatea,
Lucrurilor şi a fenomenelor,
Până la cucerirea libertății.
Fractalii spiritualizează Simțirea,dându-i conştiință!"

-Fantastic, Lumină Divină! Ce anume vrea să spună cifra 1, Lumină Divină?

-Cifra 1, este cifra rostită de Dumnezeu Existenței şi anume înseamnă: ESTE! Prin recunoaşterea acestei cifre Iluzia Vieții recunoaşte existența Lui Dumnezeu. Îngenunchind în fața Marelui Creator acceptă eroarea de la cifra 2 care înseamnă VA FI! De aici ființa terestră are senzația că trăieşte prezentul inexistent ce aparține în realitate viitorului, deoarece ființa trăieşte mereu în viitor fugind de trecutul care se ascunde la rându-I în acelaşi viitor. Iluzia Vieții nu este altceva decât raportarea unui anumit nivel de energie spirituală la Dumnezeu. Odată spuse aceste două cuvinte şi recunoscute de Nivelul Spiritual respectiv, acesta îşi clădeşte propria sa identitate prin raportarea la Dumnezeu. Identitatea Terrei este 6 ce simbolizează speranța din suferință, truda, fiind şi numărul Multitudinilor de Universuri ale Existenței sau Multiversurilor Existenței, văzute datorate coeficientului logic 2, proiecat în tridimensionalitate. Astfel fiecare Multivers din cele şase se luptă cu opuşii săi,pentru autodeterminarea spirituală, pe urmă apare, iarăşi 1 care Este, 8 ce simbolizează

ciclicitatea, şi faptul că orice are un revers al său, fiind cifra aflată înaintea morții, deci înaintea reversului naşterii care este moartea, 0, simbolizează naşterea, 3, tridimensionalitatea, dar cei doi de 3 arată cât se poate de clar că tridimensionalitatea va fi ascunsă rămânând doar cele două dimensiuni, spațiul şi timpul. 3 mai simbolizează şi numărul vârfurilor Triunghiului Sacru al Paradisului Existenței, într-un cuvânt vârful spiritalității! 9 simbolizează moartea, fiind ultima cifră din cele zece fiindcă 1 şi 0 sunt deja reprezentate prin Este, deci se naşte! Mai sunt doi de 8 care simbolizează ciclicitatea doar a celor două dimensiuni spațiu şi timp, 7 care simbolizează sensul spiritual al Terrei, şi 5 ce este împlinirea acestui sens doar raportat la moarte, fiindcă suma Numărului de Aur al Iluziei Vieții este 59, care spune doar prin moarte vei putea renaşte în Dumnezeu! Astfel identitatea Terrei se traduce prin:

Este, cu speranță şi suferință, cu trudă şi tot ce este va reveni fiindcă este naşterea în tridimensionalitate dar cu două dimensiuni perceptibile, ce duc la moarte prin cele două dimensiuni, fiindcă doar astfel poate fi un sens spiritual care se va împlini prin moarte fiindcă doar prin moarte vei putea renaşte, iar atunci când 14 se împarte la 2 ce înseamnă Va FI!, se traduce :

Doar prin moarte ai un viitor alături de Dumnezeu, care este reprezentat prin cifra 7 ce defineşte spiritualitatea. Adevăratul Număr de Aur care este 2 şi –i este destinat Terrei reprezintă viitorul. Doar prin viitor Terra se va apropia de Dumnezeu şi doar prin viitor Terra îl recunoaşte pe Dumnezeu, chiar dacă acesta este recunoscut de sufletele de pe Terra prin Iluzia Vieții care este 1,61803398875. Diferența dintre 2 şi 1,61803398875 este 0,38196601125! Chiar dacă în

locul lui 2 ar fi oricare alt număr întreg diferenţa ar avea la sfârşit tot aceste numere, iar Numărul de Aur nu poate fi decât un Întreg, întrucât cuantele spirituale ale dimensiunilor sau ale altor reprezentări ce poate da Numărul de Aur unui anumit Univers nu cunoaşte zecimalele întrucât fiecare reprezentare în parte este un întreg pentru sine iar mai apoi pentru celelalte.

-Fantastic Lumină Divină!Acum înţeleg de ce mă aflu aici. Abia acum! Este o legătură cu cifrele din coadă şi data mea de naştere, noiembrie 25?

-Este, Sorin, numerele din coadă pe lângă simbolul fiecăruia în parte mai înseamnă : NOIEMBRIE 25, data ta de naştere.

-Ce legătură am eu cu diferenţa de percepţie a Lui Dumnezeu prin cifra doi şi Iluzia Vieţii prin cifra 1,61803398875?

-Prin tine această diferenţă va fi spiritualizată, Sorin, Chiar dacă în locul lui 2 ar fi oricare alt număr întreg diferenţa ar avea la sfârşit tot aceste numere, iar Numărul de Aur nu poate fi decât un Întreg, întrucât cuantele spirituale ale dimensiunilor sau ale altor reprezentări ce poate da Numărul de Aur unui anumit Univers nu cunoaşte zecimalele întrucât fiecare reprezentare în parte este un întreg pentru sine iar mai apoi pentru celelalte.

Chiar dacă în locul lui 2 ar fi oricare alt număr întreg diferenţa ar avea la sfârşit tot aceste numere, iar Numărul de Aur nu poate fi decât un Întreg, întrucât cuantele spirituale ale dimensiunilor sau ale altor reprezentări ce poate da Numărul de Aur unui anumit Univers nu cunoaşte zecimalele întrucât fiecare reprezentare în parte este un întreg pentru sine iar mai apoi pentru celelalte.

-Care este în cuvinte diferenţa, Lumină Divină?

-Cifra 0 simbolizează naşterea, 3 tridimensionalitatea, 8 ciclicitatea spaţiului şi timpului, 1 Este, 9 moartea, 6 speranţa în suferinţă, truda, datorate celor două dimensiuni spaţiu şi timp, prin cei doi de şase, unde te naşti prin 0, în Noiembrie, 11, pe 25. Acest 25 Noiembrie, poate fi tradus prin Este, în două dimensiuni spaţiul şi timpul prin cei doi de 1,Va Fi, prin 2 şi împlinirea sensului spiritual, prin 5. Într-o propoziţie diferenţa dintre 2 adevăratul Număr de Aur al Terrei şi Numărul de Aur al Iluziei Vieţii se pronunţă:

Născut în tridimensionalitate într-un spaţiu ciclic al spaţio-temporalităţii, unde este moarte dar şi speranţă provenită din suferinţă, din trudă, datorate celor două dimensiuni spaţiu şi timp, care sunt, vor fi, pentru ca să se împlinească sensul spiritual!

Dacă vom face diferenţierea între traducerea înţelesului diferenţierii faţă de Numărul de Aur real care este 2 şi cel al Iluziei Vieţii care este 1,61803398875 vom ajunge să aflăm că diferenţa dintre Numărul de Aur real 2 şi Iluzia Vieţii care este 0,381966001125, are un singur înţeles deosebit faţă de toate celelalte respectiv 2 şi Numărul Iluziei Vieţii : NAŞTEREA! Naşterii I se datorează această diferenţă care prin ea însăşi naşte de fapt Iluzia Vieţii. Tot ce se naşte este supus acestei Iluzii a Vieţii chiar dacă aceasta se diferenţiază în funcţie de Nivelul Spiritual pe care se află. Acolo Numărul de Aur va avea alte şi alte valori. Şi pe Terra Numărul de Aur poate avea o altă valoare dar doar după terminarea unui ciclu de civilizaţii.

CAPITOLUL 9

-Cum vor arăta viitoarele civilizații?

-Viitoarele civilizații vor fi tot humanoide dar cu indivizi care prin natura capacităților lor paranormale vor ajunge la un stadiu prin care forma fizică va deveni din ce în ce mai atrofiată ducând în cele din urmă la degenerarea psihomotorie ceea ce va antrena colapsul lor.

-Ce anume se poate face pentru a îndepărta acest germen, al distrugerii care constă în modul evolutiv al speciilor humanoide, dar pe care nu pot cu exactitate să-l definesc?

-Absolut nimic, Sorin.

Tocmai de aceea există acest germen pentru a se împlini Destinul.

El nu constă în nimic altceva decât în capacitatea creierului omenesc.

Fiecare civilizație humanoidă de până acum s-a autodistrus din această cauză, şi anume puterea uriaşă pe care a avut-o creierul indivizilor săi, putere

la care s-a ajuns prin dezvoltare tehnologică uluitoare dar şi prin revoluţie biologică antrenată tocmai de trecerea timpului şi folosirea unor tehnici procedurale cum ar fi exerciţii ale minţii, etc, ce au permis la rândul lor ca omul să-şi poată folosi întregul creier.

Acesta este germenul distrugerii unei civilizaţii umane.

În prezent, civilizaţia actuală fiind în faza de început, cu tehnologii rudimentare, crede că butoiul cu pulbere pe care se află constă în conflagraţii mondiale, atomice, de anvergură şi nu conştientizează că de fapt adevăratul butoi cu pulbere este creierul fiecărui individ care odată cu trecerea timpului va evolua ducând întreaga civilizaţie la dispariţie, tocmai prin puterea uriaşă a creierului care va ataca corpul distrugându-se în cele din urmă pe sine.

-Ce înseamnă de fapt aceste civilizaţii pentru Terra, Lumină Divină?

-Sufletul acesteia!

Fiecare gând bun al unui om aduce un plus karmei terestre la fel ca şi fiecare gând rău ce aduce un minus.

-Terra gândeşte, iar dacă face acest lucru, care este legătura dintre un gând al său şi unul care aparţine unui simplu individ dintr-o civilizaţie?

-Toate gândurile care sunt în cadrul civilizaţiei la un anumit moment formează o sumă, care este gândul Terrei din acel moment.

-Dacă oamenii gândesc negativ înseamnă că şi Terra va avea sentimente sau trăiri negative?

-Da, Sorin, aşa este.

-Noi oamenii suntem mai puternici decât Terra?

-Cu toţii, mult mai puternici, Sorin.

-Nu înțeleg, cum anume o Ființă ce are identitatea Terra, a cărei importanță este capitală pentru omenire, poate fi condusă de nişte simpli oameni, Lumină Divină?

-Cu cât o Ființă are o însemnătate mai mare cu atât este mai vulnerabilă în fața Ființelor cu o însemnătate mai mică şi invers, cu cât o Ființă are o însemnătate mai mică cu atât este mai puternică față de cele cu o însemnătate mai mare.

-Cum aşa, Lumină Divină?

-Fiindcă, după cum ți-am mai spus, fiecare Ființă are o infinitate de fețe, unde fiecare în parte are o identitate.

Tu, Sorin, ai identitatea că eşti bărbat, înalt, atrăgător, şaten, cu ochii verzi, părul ondulat şi aşa mai departe, dar această identitate nu este a întregii tale Ființe, ci, doar a unei fețe pe care o posedă aceasta.

Tu, în calitate de Ființă cu nenumăratele fețe sau identități finite fără să o mai adăugăm şi pe fața infinită care este una, poți fi şi Terra, şi Jupiter, şi Calea Lactee şi absolut orice despre care ai sau nu ai cunoştință.

Toate acestea nu sunt altceva decât fețe finite ale Ființei tale şi de aceea se află şi în conştiința ta, dându-ți o anumită identitate.

-Dar cele despre care nu ştiu şi prin urmare nu se află în conştiința mea?

Oare acestea nu contribuie la identitatea feței actuale?

-Este unul dintre cele mai importante aspecte ale lumilor şi Universurilor care le găzduiesc pe acestea şi anume tot ceea ce presimte, creează, speră, sau alți factori cum ar fi talentul, genialitatea, creația, nu

sunt altceva decât reflectarea unor identităţi necunoscute feţei sau identităţii actuale în aceasta.

Prin urmare necunoscutul devine din ce în ce mai cunoscut, odată cu evoluţia spirituală a Fiinţei, cunoscut la nivelul Iluziilor, bineînţeles.

Fiinţa nu este nimic altceva decât un număr infinit de identităţi într-una singură infinită!

Atunci când feţele finite ale Fiinţei se reunesc cu partea infinită din aceasta se ajunge la Muntele Iluziei şi începe urcuşul Fiinţei spre vârf pentru a vedea Adevărul Absolut.

-Fantastic, Lumină Divină!

În cadrul unei civilizaţii sunt mai mulţi indivizi.

Care este legătura dintre aceştia şi fiecare individ în parte?

-În Fiinţă, Sorin.

Fiecare identitate este şi cealaltă identitate prin Fiinţă!

Toţi sunt unul şi unul sunt toţi, precum toate fiinţele sunt una şi una sunt toate. Cu toate acestea fiecare om, cum este şi cazul tău aparţine unei fiinţe cu un infinit minus Una de feţe, care la rândul ei devine o simplă identitate a Fiinţei Existenţei, care nu este altceva la rândul ei, decât una din cele un infinit minus una de feţe ale acesteia.

-De aceea omul se poate apropia de Dumnezeu prin Fiinţa sa care este şi parte din Fiinţa tuturor Universurilor deasupra cărora planezi Tu, Lumină Divină?

-Aşa este, Sorin, dar doar deasupra Universurilor Existenţei.

Eu sunt Personalizarea din Persoana care se află alături de Gândul Pur, Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută, provenite din marea Contemplare Marelui Creator şi Unic Întâmplător,

singurul ce şade deasupra Destinului şi care le-a Contemplat prin Marea Sa Contemplare direct pe acestea. Eu am născut Noțiunea de Stare a Existenței, astfel s-a nominalizat Întregul Existenței ca Personalizare. Acel întreg sunt Eu, cea care am împărțit întregul Existenței în trei părți, prin intermediul celor trei perioade ale Mele. Aceste trei părți sunt :Factorul Vieții, Ființa, Existența!, unde Ființa şi Existența, au fiecare în parte câte un număr de un infinit minus UNU de Universe. Fiecărui grup de astfel de Universe îi corespunde una din perioadele mele de vibrație.

În prima perioadă a vibrației feței Mele infintite către fața finită, când mă aflu în Starea Armonică, deci ancorată la Realitatea care trebuie să se reflecte în Iluzie pentru a-şi menține importanța, ca să mă echilibrez va trebui să tind către Dizarmonie, iar ca ecou al feței finite se naşte Factorul Vieții care determină Ființa ce la rândul ei determină Existența. Deoarece Factorul Vieții din Mine este Realitate şi Cunoaştere, primite direct de la Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător, de aceea Eu, în calitate de Personalizare, am primit un singur lucru de la Marele Creator şi Unic Întâmplător, Unicul ce şade deasupra Destinului dat, şi anume una din Dimensiunile Vieții Acestuia, care se caracterizează prin conştientizare şi logică. Aceasta am fost Eu cândva ca la rândul Meu să nasc pleiada de Universuri fizice, eterice şi astrale, iar din acel moment să se nască la rândul lor, asemeni naşterii Mele din Persoană ca o simplă Personalizare din cele un infinit minus Una de alte Personalizări, fețele cu număr infinit minus Una ale Factorului Vieții din Mine, ale Ființei, ale Existenței, aceste fețe care au determinat la rândul lor propriile lor Iluzii ale Vieții,

născând pleiada de Universuri în care se reflectă Existența, Ființa şi Factorul Vieții sau Dimensiunile Vieții! Spun Dimensiunile Vieții întrucât acestea sunt structuralizate după ierarhia Universurilor Mele sau a Stării Noționale Existențiale pe care o reprezint. Iluzia Vieții din lumea în care te-ai născut este structurată pe bine şi rău deci pe două Dimensiuni ale Vieții ce aparțin Factorului Vieții. Alte Universuri sunt structuralizate pe miliarde sau până la o infinitate minus Una de astfel de Dimensiuni ale Vieții. Chiar şi sufletul tău este structurat pe o astfel de Dimensiune a Vieții ce aparține Factorului Vieții, şi care este ierarhic inferioară Dimensiunii Vieții civilizației din care faci parte, a planetei pe care te-ai născut, Universului tău cât şi tuturor celor care o determină la rândul lor. Diferența dintre fața Ființei tale ca o persoană născută pe Terra şi identitatea Ființei tale ca o persoană care este Ființa Terra, constă tocmai prin faptul că identitatea Ființei tale de om din cadrul societății terestre, este bazată pe o anumită Dimensiune a Vieții mult mai inferioară spiritual valoric, decât identitatea Ființei tale care este o planetă, şi pe care trăieşte o întreagă civilizație! Această diferență defineşte mult mai precis Nivelul de Incluziune despre care ți-am mai amintit dar atunci nu erai încă în măsură să înțelegi această definiție. Curând vei trăi viața în care tu eşti o planetă Terra şi în Destinul tău se află toate civilizațiile cu istoriile lor, cu toate că şi tu vei fi un simplu om care trăieşte pe propria sa planetă al cărui destin este destinul planetei!

În cea dea doua perioadă a vibrațiilor Mele odată născute Factorul Vieții, Ființa şi Existența vibrez asupra Factorului Vieții care dimensionalizează Ființa şi Existența, însuflețindu-le.

Atunci trec în faza Mea de Dizarmonie, din faza Armonică pe care am descris-o adineaori. În această fază se nasc sufletele sau Echilibrele ce conştientizează la rândul lor Universele fizice, eterice şi astrale, prin corpurile lor fizice, eterice şi astrale.

În cea de-a treia perioadă a vibrațiilor Mele Existența, Ființa şi Factorul Vieții îmi vor răspunde cu pleiadele lor de Universuri fizice, eterice şi astrale, propriei Mele vibrații, care va rezona iarăşi Starea Mea Armonică. Acest ciclu se repetă la nesfârşit.

-Te-aş ruga Lumină Divină să-mi defineşti Existența, Ființa şi Factorul Vieții.

-Pentru a înțelege mai bine voi începe cu Factorul Vieții care se defineşte prin dimensionalitate. Factorul Vieții este cel ce dă dimensiunea în tot şi în toate, infinitatea sa fiind străjuită doar de acel Unu al Marelui Creator şi Unic Întâmplător care-l întrece cu mult ca măsură şi dimensiune astfel având valoarea de un infinit minus Unu de dimensiuni. Ființa, este un tot unitar la fel ca şi Existența, un tot pe care vreau să ți-l imaginezi ca un singur Univers. Aceste două Universe nu sunt nici finite şi nici infinite fiindcă dimensiunea este dată numai de reflectarea în acestea a Factorului Vieții. Existența la fel ca şi Ființa sunt Universuri distincte unele de altele care în faza lor primordială nu reprezintă altceva decât amplitudinea unei vibrații de ale Mele, specifice unei perioade dintre Armonie şi Dizarmonie, echivalentă cu o anume entitate de energie spirituală, într-un cuvânt Ființa şi Existența fără Factorul Vieții sunt o dimensiune a vibrației Mele şi atât, față de Factorul Vieții care reprezintă o infinitate minus Una de dimensiuni cu tot atâtea amplitudini ale vibrațiilor care reprezintă Starea Armonică a Mea în totalitate, echivalentă ca energie

spirituală cu fața mea infinită. Astfel cel ce dă dimensiune Existenței şi Ființei este tocmai Factorul Vieții, care le face şi pe acestea infinite minus Unu ce aparține mereu Marelui Creator şi Unic Întâmplător.

Astfel Existența va primi în inima sa dimensiunea la fel ca şi Ființa. Când Factorul Vieții se reflectă prima dată în Ființă naşte identitățile Ființei Mele care se identifică cu fețele Mele finite. Fiecare astfel de față finită a Ființei Mele, la rândul său, devine o Ființă cu o altă infinitate minus Una de dimensiuni la ce-a de-a doua reflectare a Factorului Vieții, unde fiecare astfel de dimensiune reprezintă identitatea unei alte Ființe care la rândul său are o altă infinitate minus Una de fețe, la o altă reflectare a Factorului Vieții în aceasta. Fiecare nouă reflectare a Factorului Vieții în Ființă se face odată cu schimbarea perioadelor cuprinse între stările Mele Armonice şi Dizarmonice. Sufletul unui om este o cuantă energetică spirituală venită de la Marele Creator şi Unic Întâmplător pentru a primi o astfel de identitate dată de dimensiunile Factorului Vieții oglindit în Ființă, dar şi o altă dimensiune a acestuia care să-I delimiteze viața dintr-o lume a Unui Univers sau alta. Diferența dintre Soarta şi Destinul omului este că Destinul este dat, iar sufletul omului în fiecare fracțiune de secundă, trece dintr-un Univers în altul fără să realizeze aceasta, având Iluzia Vieții că s-a născut şi va muri în acelaşi Univers. Fiecare astfel de Univers nefiind altceva decât o identitate a Ființei sau Existenței, compuse dintr-o infinitate minus Una de Universuri, dimensiuni date spre însuflețire de Factorul Vieții, acestora. Mai mult decât atât corpul uman care este un Echilibru din o infinitate minus Una de Universuri nu numai că trece dintr-un Univers în altul primind în fiecare Univers în parte o

anumită identitate dar şi înnoată printr-un ocean de Universuri care trec pe lângă corpul său la fiecare miliardimă de secundă, dintre care propria Soartă a omului alege în fiecare astfel de miliardime de secundă, unul dintre aceste infinități de Universuri unde are în fiecare dintre acestea un Destin scris de Marele Creator şi Unic Întâmplător, Destin care diferă radical de Destinul Universului unde a stat acum o miliardime de secundă! Astfel se clădeşte Soarta! Chiar şi cei foarte apropiați trec mereu dintr-un Univers în altul de aceea ni se par uneori de neînțeles, cum ne părem noi înşine câteodată sau ni se întâmplă anumite lucruri pe care nu le putem explica, cu toate că le atribuim Destinului, imbatabil. Nimic mai fals. Datorită Liberului Arbitru totul a depins de noi, de momentul în care treceam dintr-un Univers în altul fără să realizăm. Oare şoferul care furios pe aglomerație se grăbeşte şi face un accident mortal nu l-ar fi putut evita? Cu siguranță că da! Mai mult decât atât în alt Univers la distanță de doar câteva fracțiuni de secundă, acel şofer nu a făcut nici un accident mortal, ba este bine şi fericit. Depinde doar de opțiunea pe care a ales-o, şi de identitatea pe care va zbura către sfârşitul unui nou început. Soarta este identitatea către care vrei să te îndrepți trecând dintr-un Univers în altul în fiecare miliardime de fracțiune de secundă pe când destinul este suma tuturor Soartelor Ființei tale infinite dat de Marele Creator şi Unic Întâmplător. Tu, în calitate de simplu om, trăieşti şi mori simultan într-o infinitate minus Una de Universuri, cu tot atâtea Iluzii ale Vieții. Astfel şi Existența primeşte de la Factorul Vieții acelaşi număr impresionant de dimensiuni la fel ca şi Ființa! Mai mult decât atât Existența față de Ființă este Ființă precum Ființa față de Existență este

Fiinţă! Dacă Existenţa faţă de Fiinţa noastră omenească, parte din Fiinţa clădită de Mine este atribuită Universelor la fel fiinţele Existenţei, care o consideră pe aceasta Fiinţă atribuie Fiinţa voastră Universurilor şi nu Fiinţei. Astfel pentru voi Realitatea şi Iluzia este bipolară, la fel ca şi pentru fiinţele Existenţei. Fiecare vor atribui ca fiind Reală Fiinţa ce le fiinţează chiar dacă află că aceasta devine Existenţă pentru alte fiinţe odată cu ajungerea la nivelul New Age din lumile lor, acesta prin care Eu îţi relevez toate acestea.

Prima dată Dumnezeu a Contemplat prin Marea sa Contemplare, propriul Său Gând Originar care s-a contopit cu aceasta enunţând Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută care s-au Personificat determinând Persoana. Aceasta S-a Personalizat la rândul Său determinând Personalizările, cu un număr de un infinit minus Una, Unu fiindu-I atribuit Marelui Creator şi Unic Întâmplător, Cel care a despărţit infinitul de finit! O astfel de Personalizare sunt Eu. Toate Personalizările la un loc au determinat un Întreg caracterizat prin Noţiune, care s-a reflectat la rândul lui la fiecare Personalizare în parte, una dintre ele fiinde Eu, ce existam deja ca dimensiune primită de la Marea Contemplare a Marelui Creator prin Persoană! Atunci când Noţiunea s-a reflectat ca întreg asupra noastră, a Personalizărilor, Eu am fost determinată să determin prima vibraţie prin care am născut propriul Meu Factor al Vieţii, pe urmă Fiinţa şi Existenţa la celelalte vibraţii ale Mele.

-Dacă Dumnezeu l-a creat pe om, de ce a mai creat şi Diavolul pentru acesta?

Dacă Dumnezeu nu l-ar IUBI atât de mult pe Om ar suprima diavolul, dar odată cu acesta şi pe om. DIAVOLUL ESTE OMUL! ÎNTREGUL

INFERN NU ESTE NIMIC ALTCEVA DECÂT CREAȚIA OMULUI!

-Atunci de ce nu o face Lumină Divină, doar pentru că are nevoie de cineva care să-I spele hainele murdare?

-Nu, Sorin, diavolul nu-I spală hainele murdare Lui Dumnezeu, el este o necesitate a omului, fiindcă nu face nimic altceva decât să reflecte partea întunecată a sufletului uman, partea negativă față de care străluceşte acea pozitivă. În alte lumi nu există deloc diavol fiindcă sufletele de acolo nu ştiu ce este vrăjmăşia şi nici crima sau ura. Diavolul se află nu numai în om dar şi pe pământ în afara omului, dar creat de acesta. În realitate sunt chiar mai mulți diavoli decât se spune că ar exista. Diavolul este Omul, iar mama tuturor diavolilor de pe pământ este BANUL, creația omului, sau necesitățile omului. Banul este o necesitate, el reprezintă, speranță, dorință, alimente, bunuri, lăcomie, dispreț, trufie, dar şi îmbrăcăminte, locuință, atâtea şi atâtea necesități. Tot ce are valoare pentru om este exprimat în bani. A înlătura banul din societatea unui om a cărui valori chiar şi spirituale sunt exprimate în bani, înseamnă a elimina omul. Dacă banul este mama tuturor dracilor atunci a elimina dracii nu înseamnă a elimina necesitățile omului, pe om în ultimă fază. Toate vor veni la vremea lor, dar pentru a putea veni toate acestea va fi nevoie ca să se schimbe în primul rând omul, ca să alunge satana din el şi atunci va trăi Iluzia Vieții în paradisul creat de el. Degeaba îi va cere Lui Dumnezeu un paradis, unde să se ascundă de alți oameni care-i fac rău. Dumnezeu nu are cum să facă paradisuri private, Dumnezeu ajută ca omul să poată simți adevăratul paradis prin spiritualitate. Eliminați banii şi veți vedea că o mare parte dintre

diavolii atât din voi cât şi din exteriorul vostru vor dispare. Omul este înger şi fiară. Dacă nu ar fi omul nu ar fi nici diavolii acestuia cărora tocmai acesta le-a dat naştere. Sufletul uman este o cuantă de energie, care poate interacționa cu orice nivele energetice doreşte prin conştiința care o posedă, prin gând. Gândul la rândul său este o altă cuantă de energie eliminată de suflet. Această cuantă poate să fie negativă sau pozitivă. Dacă este negativă va fi un posibil demon, iar dacă este pozitivă un înger. Mai mult decât atât, această cuantă poate fi în anumite cazuri hrana unor cuante mai puternice de acelaşi semn, sau hrana unor diavoli sau îngeri. Cu toate acestea cuantele de energii opuse se atrag creându-se un anumit echilibru. Viața omului este un ECHILIBRU între bine şi rău. Dacă acest Echilibru tinde spre rău, societatea are o perioadă nefastă iar fastă, dacă tinde spre bine. Da sunt Diavoli energetici negativi sau îngeri pozitivi, dar şi unii şi alții sunt supuşi Marelui Creator, Dumnezeu, care este Spiritualitatea Supremă. Banul este o necesitate acum pentru om, dar odată nu va mai fi. Banul reprezintă valoarea a ceea ce omul are nevoie, atât din punct de vedere spiritual cât şi material. Nevoia este durere, este suferință, este viață! De aceea Omul este demon, nevoia de spiritualitate este o iluzorie împlinire este speranță spre absolut, de aceea omul este înger. De om depind atât îngerii cât şi dracii!!! Când va dispărea necesitatea atunci vor dispărea şi dracii. Exorcizarea este de fapt şi de drept aducerea demonului din om afară. De aceea omul devine spasmodic, cu fața schimonosită nu pentru că ar ieşi un demon din el, ci fiindcă sufletului lui i se cere să renunțe la necesitățile sale, deci la viață. Exorcismul nu face altceva decât să-i arate omului ce încă nu a

murit, moartea în care se oglindeşte fața urâtă a vieții. Exorcismul este prin urmare o practică prin care i se arată sufletului propria sa frumusețe dar şi hidoşenie în oglinda pură a morții!!!

-Diavolul este Omul, Lumină Divină?

-Acea parte întunecată a omului.

-Ce se poate face pentru a scăpa de diavol?

-Să scăpăm omul de partea obscură a sufletului său. Toată pleiada de diavoli cu toate infernele lor de foc şi pucioasă, nu sunt altceva decât infernele care sălăşluiesc în om. Alungă partea rea din om şi aceste inferne vor dispare. Din punct de vedere energetic, sufletul în calitatea sa de cuantă spirituală se axează pe un anumit echilibru. Este foarte bine dacă acest echilibru al Creației Lui ar înclina mai mult spre pozitiv. Atunci ar putea fi pe un prag energetic mai superior, ar putea ajunge după moarte dar chiar şi în timpul vieții într-un anume paradis, precum dacă balanța echilibrului său înclină spre energiile negative va avea parte de un anume infern cu atât mai profund cu cât energia lui este mai negativă. Este adevărat că pentru cuanta de energie spirituală a omului care este sufletul, polul pozitiv este cel mai dorit, dar acesta nu poate exista fără cel negativ.

-Cu toate că trebuie să eliminăm răul din noi avem nevoie de el în acelaşi timp.

-Aşa este, Sorin. Important este ca răul din noi să devină cel mai mare bine pe care ni-l putem sau nu închipui, iar binele față de acesta să fie de un miliard de ori mai pozitiv, atunci vă veți apropia şi mai mult de Dumnezeu. De aceea Dumnezeu nu l-a creat pe Diavol ci, omul. Cu cât omul va accepta binele ca fiind o măsură în continuă expansiune, iar răul va fi întotdeauna opusul acelui bine, atunci înseamnă că adevărata spiritualitate va înflori în om.

-Răul poate rămâne la fel de rău ca şi acum, iar binele mai superior de cel de acum cu un miliard de ori?

-Nu, Sorin. Fiecare bine are şi răul său. Pentru un bine cu un miliard de ori mai superior decât orice bine cunoscut de sufletul omenesc va fi un rău care azi sufletului omenesc i s-ar părea un bine cu aproape un miliard de ori decât orice bine cunoscut vreodată. Aceasta este o evoluție a scalei de valori către Dumnezeu.

-Ce anume determină acest vis colectiv, cu spații, timpi şi mişcare, ca sufletul uman să trăiască această Iluzie Comună a Vieții, Lumină Divină?

-Ți-am mai spus Sorin, că sufletul este o cuantă energetică spirituală. Un exeplu în acest sens este începând cu bioenergia, magnetismul uman cum ar fi hipnoza cât şi alte asemenea lor. Această cuantă de energie se află alături de alte şi alte miliarde de asemenea cuante care nu sunt altceva decât sufletele oamenilor de pe Terra momentului respectiv. Aceste cuante de energie se află într-o singură cuantă, uriaşă, şi anume aceea a Universului cunoscut şi necunoscut cu spațiile sale. Interacțiunea acestei cuante uriaşe care este Universul spațial cu cuanta sufletului fiecărui om îi creează acestuia Iluzia de spațialitate. Timpul este o altă mare cuantă energetică spirituală le fel ca şi acea spațială, care include în cadrul său cuanta de spațialitate şi de aici imprimă sufletelor fiecărui om Iluzia de timp. Asocierea celor două mari cuante importante, imprimă sufletului, sau cuantei spirituale a sufletului Iluzia Vieții şi anume mişcarea. Dacă această cuantă de energie nu ar fi fost atrasă de către aceste două mari cuante spirituale ale timpului şi spațiului cu

siguranță că nu ai mai fi trăit Iluzia Vieții cu timpi, spații şi mişcare, ci cu totul altfel de reprezentări.

-Aceste două mari cuante ne dau caracteristicile Universului nostru. Acolo unde cuantele majore ca Timpul şi Spațiul au un alt număr şi caracteristici diferite, este vorba despre Universuri cu alți Factori, Lumină Divină?

-Da, Sorin. În Universul tău cele două mari cuante energetice spirituale, spațiul şi timpul au creat un ECHILIBRU de care ți-am mai spus. Acest Echilibru nu este altceva decât Universul. Un Univers este echivalent cu un echilibru. Dacă acest Echilibru este tulburat de o altă cuantă gigant care poate atrage sau respinge una dintre aceste două cuante, spațiul şi timpul, atunci Universul acesta va dispărea, formându-se un altul, iar cuanta rămasă va creea un Echilibru cu alte energii. Nimic nu se pierde şi nici nu se distruge, totul se transformă. Universul care va fi înlocuit cu un altul va avea alte Iluzii ale Vieții. Pot fi de ordin social sau individual asemănătoare, sau total diferite. Sunt Universuri cu miliarde de cuante gigant care includ în cadrul lor miliarde de cuante mici, adică suflete. Aceste suflete vor avea un Univers cu miliarde de factori cum ar fi timpul, spațiul dar şi din punct de vedere al logicii unde binele şi răul, frumosul şi urâtul afirmația şi negația vor mai avea un miliard de asemenea oponenți. Acolo este o altă măsură a Factorului Vieții! Această măsură se află şi în unele lumi ale Universelor Mele, adică ale Existenței.

-Da, Sorin. Un Univers este un Echilibru energetico-spiritual.

-Ce este sufletul, Lumină Divină?

-Sufletul este o cuantă de energie spirituală, înfăşurată în perispirit, în corpul astral, eteric şi fizic.

Sufletul se debarasează, de corpul fizic, eteric, şi astral, după ce-şi termină experienţa în Universurile Stării Noţionale Existenţiale, dacă poate depăşi bariera astralului şi pe urmă de perispirit pentru a se întoarce la Marele Creator şi Unic Întâmplător! În cazul că nu va dori să lase şi haina perispiritului, sufletul va deveni o identitate atemporală a Fiinţei pe care a ales-o faţă de Existenţă, prin care vor trece mereu şi etern fluviile altor suflete către oceanul spiritual al Marelui Creator, regăsindu-se definitiv în Fiinţă. Până în acel moment sufletul se reîncarnează de nenumărate ori într-o mulţime de lumi, evoluând la fiecare ciclu de reîncarnare. Dacă ajunge îndeajuns de evoluat spiritual pentru a părăsi definitiv Starea Noţională Existenţială va pleca către Persoană, iar dacă nu va reuşi aceasta va deveni una dintre identităţile celei pe care a ales-o drept Fiinţă pentru eternitate, lăsând fluviul energetic al sufletelor să treacă prin propria sa identitate, pentru evoluţia acestora. Aceasta este în realitate viaţa unui suflet care trăieşte mai multe vieţi. Atunci când va deveni identitate a propriei sale Fiinţe la fel ca identităţile prin care şi el a trecut odată, va deveni un Univers al acestei Fiinţe dintr-o infinitate minus Unu de alte Universuri sau identităţi şi o nouă dimensiune a Factorului Vieţii.

Sufletul în calitate de cuantă energetică spirituală trece la fiecare fracţiune de clipă, dintr-o identitate a Fiinţei şi Existenţei în alta, dar cel mai corect ar fi că energia spirituală a sufletului interacţionează cu celelalte energii spirituale ale Fiinţei şi Existenţei la fiecare fracţiune de clipă, întrucât sufletul în realitate nu trece nicăieri deoarece pentru aceasta este necesar timpul, iar acesta se datorează Iluziei Vieţii, el fiind de fapt un Mare

Profet. Atunci când interacțiunea se face prin identitățile Ființei, sufletul va percepe alături de propriile sale trăiri, adică sentimente, idei, concepții, care sunt cele mai apropiate valorii energetice spirituale ale sufletului cât şi vibrațiilor acestuia, şi lumea vie, deci materia organică, animale, plante, etc. Sentimentele şi trăirile nu pot fi redate sufletului decât de către Ființă, la interacțiunea acestuia cu energiile spirituale ale Ființei, şi niciodată de către Existență. Atunci când trece prin identitățile Existenței Iluzia Vieții îi va dezvălui sufletului lumea anorganică. Trecerea fiind atât de rapidă, sau mai bine zis interacțiunile energiei spirituale a sufletului cu aceste identități se succed atât de repede încât imaginea lumii organice se suprapune cu aceea a lumii anorganice, adică identitățile Ființei se suprapun peste cele ale Existenței în ordinea apropierii sau depărtării acestora de valoarea energetico-spirituală a sufletului şi vibrației acestuia. Brazii de pe munte sau un câmp cu flori, etc., va reflecta aceste suprapuneri. Centrul unei metropole cu zgârie nori, ințesat de maşini, denotă faptul că în acel moment sufletul interacționează cu identitățile Existenței, ale căror vibrații sunt cele mai apropiate de suflet dar care au o valoare spirituală mai mare decât o clădire cu un etaj, vor fi reprezentate de către Iluzia Vieții sufletului respectiv sub formă de zgârie nori. Zgârie norii nefiind decât Fractalii care includ în ei alte miliarde de detalii, sau de cuante energetice spirituale ale Existenței sau Ființei. Oamenii din preajmă, sunt alte cuante spirituale care aparțin Ființei față de care sufletul se simte prin propriile sale vibrații spirituale mult mai apropiat, la fel şi oamenii la rândul lor față de sufletul dat ca exemplu. De ce par oamenii îmbrăcați? Întrucât energia lor

spirituală este în echilibru perfect în acele momente cu energia spirituală a unor identități ale Ființei în cazul când hainele sunt compuse din materie organică, sau ale Existenței când acestea sunt compuse din materie anorganică. Acest echilibru durează cât timp sufletul nu interacționează cu alte identități pentru ca acestea să fie schimbate. Atunci Iluzia Vieții va demonstra că au fost schimbate hainele. Dar autoturismele? Acestea sunt echilibre ale identităților Ființei şi Existenței, fiind compuse atât din materie organică cât şi anorganică. Deci vor fi un cumul de energii spirituale atrase de energia spirituală principală, care aparține Existenței întrucât autoturismul este format în cea mai mare proporție din materie anorganică. Iarăşi intervine matematica Fractaliilor, pentru lumea ta. La fel ca şi omul care poartă îmbrăcăminte şi devine un echilibru între energia spirituală a sufletului său şi cea a îmbrăcăminții, care aparține unor alte identități cu valori spirituale mai modeste, decât aceea a sufletului, pe care energia sufletului îşi poate permite să le „îmbrace”. Atunci când par că se deplasează, atât autoturismele cât şi oamenii nu fac altceva decât să interacționeze cu alte şi alte energii spirituale ele identităților Ființei şi Existenței, interacțiune ce duce la schimbarea treptată a propriului echilibru, deci în mod direct şi al echilibrului dintre suflet şi autoturism sau alt om care se află în deplasare. De ce zgârie norii atât de imenşi nu se pierd la orizont ci par mult mai apropiați? Tocmai fiindcă valoarea energetico-spirituală a identității lor ce aparține Existenței, fiind compuşi în exterior din materie anorganică, este mult mai mare decât valoarea unui autoturism. Totul nu este decât un tablou al unor Fractalii!

Conştiinţa individuală a sufletului, cum ar fi afectivitatea, voinţa etc., va fi dată numai şi numai de succesiunea interacţiunilor cu energiile spirituale ale identităţilor pe care sufletul a recunoscut-o ca fiind Fiinţă. Sufletul va aparţine întotdeauna Fiinţei sale chiar şi după terminarea ciclului de reîncarnări prin diferite Universuri, iar sufletele Existenţei vor considera întotdeauna Existenţa ca fiind Fiinţă, iar ce consideri tu, Sorin, ca fiind Fiinţă acestea vor considera ca fiind Existenţă. Pentru sufletele care consideră Existenţa ca fiind Fiinţă materia de natură organică va fi materia pe care tu o simţi ca fiind anorganică, iar cea pe care tu o vezi anorganică va fi, organică. Soarele în calitate de identitate a Existenţei posedă o energie spirituală mult mai mare decât un munte de pe Terra. De exemplu, importanţa Soarelui pentru suflet este mult mai mare decât importanţa muntelui, dar aparţinând Existenţei şi fiind mult mai îndepărtat de valorile şi vibraţiile energetico-spirituale ale sufletului tău, Soarele îţi va apărea mult mai distanţat, faţă de muntele mult mai apropiat. Existenţa şi Fiinţa nu sunt două noţiuni care stau separate una de cealaltă. Ambele se află incluse una în cealaltă. Timpul cum am spus adineaori nici el nu există în realitate, ci este o energie spirituală superioară, un Mare Profet al Universurilor Stării Noţionale Existenţiale, mişcarea fiind o Iluzie iar „trecerea"se face doar la nivelul interacţiunilor dintre energia spirituală a sufletului cu identităţile Fiinţei. Deci „trecerea" dintr-o identitate în alta, a celei pe care a ales-o Fiinţa în pofida Existenţei, este o altă mare Iluzie. Fiecare identitate a Fiinţei şi Existenţei prin care trece sufletul este o altă energie spirituală care-l atrage pe acesta în funcţie de valorile sale energetice. Fiecare astfel de identitate a Fiinţei şi

Existenței este un întreg Univers. Rezultatul interacțiunii cu aceste Universuri ale sufletului îi dă acestuia conştiința de sine, Iluzia Vieții! De aceea în timpul vieții omul se vede ca atare :om, şi nu-şi schimbă forma corpului sau forma şi geografia planetei, întrucât este atras de la naştere la deces de Universurile ale căror vibrații sunt cele mai apropiate valorii sale energetico-spirituale. Fiecare suflet se află numai în lumea potrivită acestuia, chiar şi perioada temporară în care acesta se naşte într-o lume cu timpi este influențată de acest aspect. Sufletul unui om din perioada lui Iulius Caesar era total diferit de sufletul unuia din cel de-al doilea război mondial, fără să mai amintesc uriaşa diferență dintre sufletele unei lumi unde sunt mai multe dimensiuni spațio-temporare sau altele decât acestea cu cele de pe Terra. Fiecare suflet în parte este un Echilibru care are inclus în el atât o infinitate minus Una de Universuri cât şi în exteriorul său, o altă infinitate minus Una de Universuri. Diferența dintre suflete constă, unde anume se află Echilibrele acestora pe axa Universurilor interioare şi ale celor exterioare.

Chiar și noțiunea de exterior și interior este iluzorie întrucât ea se datorează numai şi numai logicii care o determină. O logică cu un miliard şi doi opuşi va avea alături de interior şi exterior încă un miliard de alți opuşi, iar o logică cu un singur reper care nu va accepta opuşii, va avea doar un interior sau un exterior în locul interiorului. Un suflet foarte evoluat cu o energie spirituală deosebit de superioară şi o vibrație pe măsură se va afla în Echilibru, undeva la limita superioară a Universurilor interioare lăsând doar câteva Universuri exterioare să mai ființeze în exteriorul lui. Astfel de suflete sunt şi cele ale Marilor Profeți inclusiv al Marilor Profeți, Timp şi Spațiu!

Prin urmare sufletul va fi mereu atras în fiecare infinitate minus Una dintr-o secundă de un Univers în care acesta se află în Echilibru. De aceea munții, râurile, norii, dar şi sentimentele, trăirile, absolut totul nu sunt altceva decât reflectarea unui puzle uriaş format dintr-o infinitate minus Una de dimensiuni ale Ființei prin care a trecut sufletul în timpul dat de o secundă împărțită la o infinitate minus Una de părți. Râul, muntele sau trăirile sunt fiecare în parte o identitate Ființei şi Existenței date de Factorul Vieții când acesta s-a reflectat în Ființă şi Existență, la fel ca şi sufletul, putând fi şi ele suflete privite dintr-o altă perspectivă. Ce anume face ca imaginea reflectată în cadrul sufletului tău de exemplu să fie un râu care are în fundal un munte către care curge, şi nu altceva, deoarece sufletul „trece" printr-o infinitate minus Una de dimensiuni ale Ființei într-o infinitate minus Una de părți dintr-o secundă? De ce nu a ales o altă dimensiune a Ființei? Totul se datorează valorii spirituale ale sufletului. Fiindcă acesta va fi atras din toate dimensiunile inserate de Ființă în momentul de o infinitate minus Una, parte dintr-o secundă. În exemplul Meu va fi atras mai întâi de identitățile Ființei şi Existenței ce simbolizează râul, care apare în plan mai apropiat decât muntele, şi mult mai apropiate decât toate acestea sunt dimensiunile Ființei care dau trăirile, emoțiile şi sentimentele sufletului. De ce imaginea de munte şi râu? Tocmai datorită faptului că atunci când sufletul va percepe identitățile Ființei şi Existenței care este râul sau muntele acesta nu va vizualiza doar strict acea dimensiune ci pe toate celelalte dimensiuni ale Ființei cu un număr de un infinit minus Una, dar numai şi numai raportate la această dimensiune, ce aparține râului sau muntelui.

Prin urmare va crea imaginea acelui puzle uriaş prin care trece sufletul într-o infinitate minus Una de fracțiuni dintr-o secundă, sau o oră, un an sau un mileniu, fiind de fapt aceeaşi mărime, iar fiecare figură de puzle nefiind altceva decât o identitate a Ființei şi Existenței. De aceea, repet, Soarele sau altă formă apare mai importantă decât o furnică, raportată la menținerea vieții pe Terra de exemplu, posedând o energie spirituală infinit mai mare decât dimensiunea furnicii, putând fi în cadrul Existenței o Ființă, un suflet al unui Mare Porfet! Profetul Soare! Modul cum percepe omul lumea depinde nu numai de apropierea vibrațiilor propriului său suflet față de cele mai apropiate vibrații ale dimensiunilor Finței sau Existenței cu care sufletul acestuia reacționează, ci şi de importanța pe care o are valoarea energetică spirituală a acestor identități, care odată au fost şi ele suflete la fel ca cele omeneşti dar şi-au regăsit în cele din urmă pacea rămânând într-una dintre aceste identități. Sentimentele sufletului sunt cele mai apropiate identități ale Ființei de valoarea şi vibrația spirituală a sufletului respectiv, urmând ca cele mai îndepărtate să apară ca materie organică sau din punct de vedere al Existenței în calitate de forme de relief sau aştrii, sau materie anorganică. Iluzia Vieții se formează, prin reflectarea acestor identități atât ca apropiere sau depărtare de valoarea energetico-spirituală a sufletului cât şi ca importanță sau valoare energetico-spirituală a acestora. Dacă un om de pe pământ îşi doreşte să meargă la un loc sacru de pe un munte, atunci cu siguranță că energia spirituală a sufletului său va căuta dimensiunea Ființei Muntelui respectiv, care poate oricând să revigoreze energia spirituală a sufletului omului. Tot astfel se explică de ce unele trăiri sau mantre pot îmbunătăți simțitor

Echilibrul sufletului. Abia acum poți observa cât de greşit defineşte Iluzia Vieții Realitatea şi mai ales Timpul şi Spațiul! O infinitate minus Una dintr-o secundă este un timp inexistent în sine dar existent doar față de Marea Contemplare a Marelui Creator! Mai mult decât atât chiar şi muntele, râul, sentimentele, trăirile chiar dacă sunt dezvăluite sufletului prin acel puzle, ele sunt fiecare la rândul lor un alt Univers distinct născut tocmai de acel suflet, tocmai prin puzle-ul în sine, prin care a trecut sufletul, trecere care se raportează direct la Marea Contemplare a Marelui Creator, întrucât „trecere" fără de timpi nu poate exista, şi astfel Marele Profet Timp există doar raportat la Marele Creator, deoarece Timpul şi Spațiul sunt raportate față de Adevărul Absolut ca fiind cuante superioare de energie spirituală din Universele Stării Noționale Existențiale a căror Personalizare sunt, şi pe care le-am primit din Gândul Pur, locul de unde vin Marii Profeți, deoarece doar acolo se află Cunoaşterea Absolută şi Adevărul Absolut. Nu sufletul este cel ce a determinat Ființa râului, a muntelui, a sentimentelor sau trăirilor, ci doar percepția şi însemnătatea lor, sunt datorate Iluziei Vieții. Muntele, la fel ca şi râul, sau sentimentele sunt energii spirituale care interacționează în funcție de vibrațiile proprii cu vibrațiile energiei spirituale a sufletului. Cele mai apropiate astfel de vibrații vor determina anumite obiecte sau trăiri mai apropiate în plan spațial, obiectele, şi în plan spiritual, trăirile. <u>Toate aceste energii spirituale aparțin Ființei sau Existenței unde devin identitățile acestora. Spațiul este un Mare Profet care aparține Existenței, pe care o consideră Ființă, fiind perceput ca Timp de către sufletele Existenței, iar cel pe care-l percep sufletele lumii tale,</u>

<u>Sorin, ca fiind Timp, acolo este perceput ca fiind Spaţiu. Timpul este un Mare Profet care aparţine Fiinţei pe care atât El cât şi tu, Sorin, o consideraţi Fiinţă</u>! Cu toate acestea şi unele şi altele sunt incluse în alte şi alte energii spirituale din ce în ce mai dezvoltate, ajungând în cele din urmă să aparţină ambele unei singure energii spirituale foarte evoluate, care le include pe ambele, sau întregul Univers, spaţial, temporar şi al trăirilor unei fiinţe umane. Acea energie spirituală evoluată este şi ea inclusă altor energii spirituale mult mai evoluate şi tot astfel continuă până se ajunge la nivelul Personalizărilor, al Persoanei şi al Marii Contemplări a Marelui Creator şi Unic Întâmplător. Sufletul omului este tocmai Echilibrul dintre aceste valori spirituale, în funcţie de propria sa energie spirituală. Universurile Macrocosmice sunt de fapt cele care sunt incluse în Microcosmosul omului şi nu invers, deoarece tot ce simte omul că se află în exteriorul lui se află în el, iar tot ce simte că se află în el, se află în exteriorul său. Fiecare trăire, sentiment sau speranţă, este întotdeauna undeva în exteriorul omului iar fiecare astru, munte, galaxie, stâncă sau ocean se află în interiorul acestuia. Omul accede mereu spre sine însuşi alergând o viaţă întreagă pentru un ideal din afara sa! Adevărata fiinţă a omului începe de la frontiera propriului său corp spre exterior, şi nicidecum spre interior. Oricât ar părea de ciudat dar frontiera imediat exterioară omului începe cu interiorul pielii şi organele interne. Pe acest raţionament se bazează şi legea incluziunilor, şi anume o energie spirituală evoluată va fi întotdeauna inclusă într-o energie spirituală mai puţin evoluată. Planeta Terra se află în interiorul omului şi nu în exterior. Faptul că întreaga populaţie de miliarde de

locuitori o percepe la fel se datorează faptului că vibrațiile acesteia interacționează cu energiile spirituale ale acestor miliarde de locuitori identic, întrucât suma vibrațiilor lor sunt identice cu suma vibrațiilor Terrei. Ca omul să se înțeleagă pe sine va trebui să înțeleagă natura Universului ce pare exterior al marilor spații şi timpi, al galaxiilor şi întinderilor nesfârşite de lumini înălțătoare. Doar aşa trăirile lui vor fi revigorate cu energii spirituale din ce în ce mai superioare, ajungând în cele din urmă să definească o nouă structură a civilizației umane. Adevărata interiorizare a unui om este atunci când acesta se exteriorizează. De aceea cel mai important factor pentru om este să tacă, pentru a-şi putea exterioriza simțirile. Nu este bine ca omul să creadă în propriile trăiri, mai mult decât în râul care curge sau în muntele cu vârful încremenit de zăpadă. Privindu-le pe acestea îşi va privi propriul său interior. De ce să nu tindă omul către exteriorul său care sunt organele interne sau Microuniversul din el? Tocmai pentru că sufletul omului a pornit de undeva de acolo în călătoria sa prin Starea Noțională Existențială, iar cauza pentru care efectuează această călătorie este aceea de a se defini prin noi şi noi valori energetico-spirituale, valori care îi vor permite să-şi aleagă în cele din urmă o identitate eternă a celei pe care a ales-o ca fiind Ființă, iar această identitate este bine să se afle pe a scară energetico-spirituală cât mai superioară. Sunt suflete care au o asemenea energie spirituală încât trec de Ființă, de Mine şi ating noi Persoanlizări, dar acestea sunt foarte rare. Să nu te aştepți vreodată, Sorin, ca astfel de suflete superioare să aparțină unor celebrități pământeşti în bogăție sau cinematografie. Ele sunt de regulă suflete care au trecut printr-un lung şir de reîncarnări nu numai pe

Pământ care au acumulat anumite energii spirituale din ce în ce mai superioare şi care au trecut de pragul Meu, acel al Existenței. Sunt suflete, de majoritatea cărora nimeni nu au auzit pe Pământ, nefiind celebre, trăind o viață, rigidă şi plină de privațiuni, iar altele şi-au câştigat celebritatea prin anumite învățături pe care le-au propovăduit. De aceea omul tinde către noi şi noi Universuri fără să ştie că acestea se află în el, iar ceea ce consideră că este în el se află în exteriorul său.

Perispiritul este prima dimensiune a Factorului Vieții care înfăşoară sufletul venit de la Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător sub forma unei cuante energetico-spirituale, direct la Mine, pentru a fi personalizat, ca Existență. La fel se întâmplă şi cu sufletele Marilor Profeți, care urmează a fi încarnați, ca ființe în lumile fizice, eterice şi astrale ale acestor Universuri, mai puțin Marii Profeți care nu se întrupează ca ființe ci devin forțe care determină dimensiuni, cum ar fi Spațiul şi Timpul sau alte opusuri sau asemănări ale acestora. Aceşti Mari Profeți Spațiu şi Timp primesc doar personalizarea prin Mine Existând şi fiind percepuți ca dimensiuni de Iluzia Vieții deoarece primesc doar Dimensionalitatea de la Factorul Vieții fără să se mai reflecte în Ființă sau Existență față de marii Profeți care se vor întrupa. Cu toate acestea, toate energiile spirituale ale Marilor Profeți nu vin direct de la Marea Contemplare a marelui Creator şi Unic Întâmplător ca, sufletele viitorilor oameni sau ființe, ci sunt suflete cu energii spirituale considerabil mai puternice, care merg direct din Marea Contemplare în Gândul Pur unde se află Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută, urmând ca în cele din urmă, după ce au primit din toate acestea câte un strop de

Adevăr şi de Cunoaştere să se întrupeze ca fiinţe în Universuri sau să devină dimensiuni ale acestora determinând forţele şi legităţile care să guverneze aceste Universuri! Sufletele Marilor Profeţi la fel ca toate celelalte suflete trec la rândul lor prin Persoană şi pe urmă prin Personalizări ca în cele din urmă să devină ceea ce a stabilit Destinul! Diferenţa dintre sufletele celor întrupaţi şi a Marilor Profeţi constă în faptul că cei întrupaţi nu au trecut niciodată prin Gândul Pur cum au făcut-o Marii Profeţi. Cei întrupaţi vor rămâne în marea lor majoritate în cele din urmă identităţi eterne ale Fiinţei pe care au ales-o pe când sufletele Marilor Profeţi se vor întoarce la Marele Creator şi Unic Întâmplător prin Gândul Pur imediat după ce-şi vor fi îndeplinit misiunea. Şi unii şi alţii pentru a se întrupa într-unul din Universele Stării Noţionale Existenţiale deci, ale Mele vor urma odată ajunse la Mine aceleaşi căi pentru întrupare.

De ce unele suflete sunt hărăzite să treacă prin Gândul Pur devenind Mari Profeţi şi altele nu, se datorează atât Gândului Pur cât şi Persoanei întrucât ambii primesc energii spirituale de la Marea Contemplare a Marelui Creator. Persoana nu ar fi, dacă Gândul Pur nu ar Cunaşte-O, precum nici Gândul Pur nu ar fi, dacă nu ar fi personificat de către Persoană, astfel energiile spirituale primite de la Marea Contemplare a Marelui Creator se stratifică în CUNOAŞTERE şi PERSONIFICARE. Sufletele care Cunosc Persoana devin Mari Profeţi, având o energie spirituală uriaşă datorate Cunoaşterii Absolute a Adevărului Absolut cuibărit în subconştientul celor care se vor întrupa în Universuri, faţă de cele care Personifică Gândul Pur şi devin spirite, ce-şi urmează calea către Personalizări şi lumile unde se vor întrupa. Este

adevărat că sufletele Marilor Profeți sunt infinit minus Una mai puține decât cele care personifică Gândul Pur şi aceasta se datorează faptului că Persoana cu cele o infinitate minus Una de energii spirituale care o determină poate fi Cunoscută de o singură energie spirituală a Gândului Pur în totalitate față de o infinitate minus Una de energii spirituale care sunt necesare pentra a Personifica Gândul Pur! Acest fapt dă diferența de energie spirituală uriaşă dintre un suflet al unui Mare Profet şi un suflet obişnuit! Corpul fizic al omului care înveşmântă sufletul, este dat de Perispirit atunci când se reflectă într-una dintre cele două trei mari Forme, create de Mine, ale Factorului Vieții, Existenței şi Ființei nominalizând pe una dintre acestea ca fiind Existență. Corpul eteric al omului, o altă îmbrăcăminte a sufletului este dat de către Perispirit atunci când se reflectă într-una dintre cele trei Forme, Factorul Vieții, Existența şi Ființa nominalizând-o pe una dintre acestea ca fiind Ființă. Corpul astral al omului este dat de către Persipirit atunci atunci când se reflectă într-una dintre cele trei Forme, Factorul Vieții, Existența şi Ființa, nominalizând-o pe una dintre acestea ca fiind Factorul Vieții. Factorul Vieții,Existența şi Ființa pot fi nominalizate de către spirit indiferent de Formă. O Formă poate fi pentru un spirit Factor al Vieții iar pentru alt spirit Ființă sau Existență, dar corpul care înveşmântă Perispiritul va fi întotdeauna determinat strict de nominalizarea de către acesta a Existenței pentru corpul fizic, al Ființei pentru cel eteric, şi al factorului Vieții, pentru cel astral.

Prin definiție, Perispiritul este un înveliş energetic dat de rezultatul interacțiunii dintre valoarea spirituală a sufletului care se raportează

pentru prima oară structurilor energetico-spirituale, ale Personalizării Mele, scăzându-se din acestea, primind prima confirmare a existenței sale, prima diemensiune care se va afilia dimensiunilor Factorului Vieții din Universul respectiv. Fiecare Perispirit în parte este Dimensiunea Vieții sufletului respectiv, iar toate energiile spirituale a Perispiritelor unei lumi formează Dimensiunea Vieții lumii respective, în care se reflectă Marele Porfet Ascuns la fel cum se reflectă Marii Profeți Spațiu şi Timp în Existență şi Ființă. Ca rezultat al reflectării Marelui Profet Ascuns în Dimensiunea Vieții sufletului respectiv, care este Perispiritul, sufletul primeşte în locul cunoaşterii acelui Mare Profet Ascuns VIAȚA! Odată cu Viața primeşte posibilitatea de a cunoaşte ceilalți doi Mari Profeți ai Coeficientului Logic 2, sub formă de dimensiuni. Persipiritul primeşte o dimensiune energetică prin raportarea la aceste valori devenind prima cochilie a spiritului în Personalizarea Mea. Această cochilie este de fapt şi va rămâne mereu Dimensiunea Vieții sufletului respectiv raportată la Mine, prin Factorul Vieții determinat din prima Mea vibrație, care se va structuraliza ierarhic între celelalte Dimensiuni ale Vieții, determinate şi acestea de către Factorul Vieții, cel care deține măsura întregilor dimensiuni spirituale ale Mele, la care s-a raportat proaspătul spirit venit de la Marele Creator şi Unic Întâmplător. Fiecare Univers are o măsură a sa din Factorul Vieții principal al Personalizării Mele. Prin Urmare Perispiritul se va raporta împreună cu spiritul măsurii Universului în care se va întrupa. Acest Factor al Vieții dintr-un anumit Univers va reflecta la rândul său, la fel ca Existența şi Ființa o anumită energie spirituală, de regulă al unui Mare Profet, ca

Timpul sau Spațiul, etc., energie care-i va da spiritului înveşmântat în Perispirit posibilitatea conştientizării lumii Universului respectiv, dar fără a putea vreodată să-l cunoască devenind Marele Profet Ascuns. Tot ceea ce-i va fi dat spiritului şi Dimensiunii Vieții care este perispiritul să cunoască vor fi numai identitățile prin care acesta trece ale Ființei şi Exisistenței, unde fiecare identitate în parte nefiind altceva decât un fractal. La început Perispiritul sau Dimensiunea Vieții se va reflecta în Forma ce deține funcția de Factor al Vieții formându-şi corpul astral, şi putând deja viețui într-un Univers astral, trecând la fel ca în orice Univers al Coeficientului Logic 2, prin identitățile fractale ale Existenței şi Ființei, care-i reflectă cele două dimensiuni, Spațiul şi Timpul, de fapt cei doi Mari Profeți Cunoscuți, primind suflarea de la Marele Profet Ascuns adică de la dimensiunea spirituală reflectată de Forma care este identificată de către suflet ca fiind Factor al Vieții. Dacă spiritul înveşmântat în perispirit şi corpul astral, are o încărcătură energetico-spirituală mai slabă, atunci energia spirituală a spiritului va fi atrasă şi de către una dintre celelalte două mari Forme ale Personalizării Mele în parte. Pe o Formă va fi obligat să o nominalizeze ca fiind Ființa în care se va reflecta determinându-şi corpul eteric, şi putând deja viețui în Universul eteric. În cazul când încărcătura energetico-spirituală a sufletului nu este îndeajuns de puternică pentru a nu fi atrasă şi de către cealaltă Formă a Personalizării Mele, sufletul o va nominaliza pe aceasta ca fiind Existența şi prin urmare se va reflecta şi în ea determinându-şi corpul fizic, urmând a se naşte într-un Univers fizic, deoarece corpul fizic față de celelalte este cel mai inferior corp.

Întotdeauna corpul cel mai inferior care înveşmântă spiritul va fi cel care va determina tipul de Univers pentru noua încarnare a spiritului. Pentru corpul astral va fi Universul astral iar pentru cel eteric şi fizic, Universul eteric sau fizic. Toate acestea sunt valabile doar pentru Universele Coeficientului Logic 2 şi al Primului Nivel de Conştientizare din Personalizarea Mea. Odată existând corpul fizic şi eteric, sufletul existând ca o dimensiune ce se reflectă în Existență şi Ființă cu două corpuri îşi clădeşte corpul astral ca o reflectare a sa în acel tot al corpurilor fizic şi eteric. Odată terminat acest fenomen, sufletul împreună cu prima dimensiune primită de la Dimensiunea Vieții îşi acceptă cele trei corpuri fizic, eteric şi astral înveşmântându-se întâi cu corpul astral direct peste perispirit, pe urmă cu cel eteric şi fizic iar astfel se naşte prima celulă care trăieşte în uterul femeii! Sufletul este cel ce naşte Universele fizice, eterice şi astrale şi nu invers! Sufletele sunt energii spirituale venite de la Marele Creator şi Unic Întâmplător prin Marea sa Contemplare. Aceste energii spirituale acceptă corpuri astrale, fizice şi eterice, iar altele doar corp astral, sau eteric. Aceasta depinde de dimensiunea energetico-spirituală pe care o au de la Marele Creator ce va fi înveşmântată în perispirit de Factorul Vieții, pe care l-am determinat Eu. Toate planetele şi galaxiile ar dispărea imediat dacă ar dispărea şi ultima licărire de conştientizare a acestora, chiar şi prin cel mai neînsemnat suflet! Timpul şi Spațiul sunt energii spirituale uriaşe venite direct din Gândul Pur al Marii Contemplări pentru a determina spiritele să curgă către Echilibrul Ființei, Existenței şi Factorului Vieții în oceanul de Lumină ce se întinde cu țărmurile sale nesfârşite către Marele

Creator şi Unic Întâmplător. Timpul şi Spaţiul sunt energii spirituale cu anumite valori chiar dacă diferite dar de aceeaşi provenienţă ca energia spirituală a Marilor Profeţi tereştri, cum este Budha, Iisus, Mahomed, Confucius, unde fiecare Mare Profet în parte are propria sa valoare a energiei spirituale, sau alţii total necunoscuţi dar a căror existenţă în lumile cu suflete a dus la mari cotituri ale civilizaţiilor, spre înălţare. Aceste energii spirituale devin dimensiuni prin Factorul Vieţii născut de Mine, deci ele pot deveni, timp, spaţiu, dimensiune a vieţii în alte şi alte lumi, în funcţie de încărcătura lor energetico-spirituală. Factorul Vieţii fiind o legitate care determină în cele din urmă o ierarhizare a Dimensiunilor Vieţii, bazate pe valoarea energetico-spirituală a acestora. Timpul este Dimensiune a Vieţii, sau Spaţiu în alte Universuri precum Spaţiul la fel. Astfel, indiferent de tipul de Univers, feţele Mele sunt în fiecare Univers în parte, etern şi alături de fiecare om sau spirit din toate Universele fizice, eterice şi astrale, prin Factorul Vieţii ale cărui dimensiuni le determin Eu. Tot ceea ce se află în Starea Noţională Existenţială şi nu numai aici, ci chiar şi la Stările Noţionale Opuse create de alte Personalizări ale Persoanei diferite de Mine, Totul nu este altceva decât un raport dintre Vibraţie şi Echilibru! Aceasta este una dintre cele mai importante aspecte create de către Marele Creator şi Unic Întâmplător. Chiar şi în Universele fizice, eterice şi astrale din cadrul Stării Noţionale Existenţiale totul nu este altceva decât acelaşi raport dintre Vibraţie şi Echilibru. În lumea ta, Sorin, Echilibrul este Membrana iar Vibraţia Structura! Fiecare particulă elementară, animal, plantă, planetă, om, este o Vibraţie a energiei Mele spirituale, înfăşată în

membrana Echilibrului. Prin urmare, orice există şi este conştientizat sau neconştientizat de către om în lumea terestră este Vibrația unei corzi care are un capăt de început care e propria sa Vibrație în Mine şi prin Mine în Marele Creator şi Unic Întâmplător, iar celălalt capăt tot în Mine care e propriul său Echilibru şi prin Mine în Marele Creator şi Unic Întâmplător. Noianul de Universuri este o simfonie uriaşă şi eternă a corzilor care vibrează dând un Echilibru membranelor, care se identifică prin Echilibru. O astfel de membrană este corpul uman, Terra, sau galaxia calea Lactee, dar toate acestea nu sunt altceva decât nişte vibrații ce au ca esență energia spirituală. Ceea ce conştientizezi tu în calitate de ființă umană nu sunt altceva decât o fărâmă dintre aceste Echilibre care-ți apar, ca fiind stele, galaxii, electroni, protoni, quarci, plante, animale, munți, râuri, oceane sau alte şi alte reprezentări. Toate la un loc nu sunt decât Vibrații ale energiilor spirituale ce pot fi oricând ființe la rândul lor, Vibrații ce îşi caută etern un nou şi nou Echilibru, o nouă înfățişare pentru a determina o altă şi altă Iluzie a Vieții, care să întărească Realitatea pe care se sprijină prima Mea perioadă când determin Factorul Vieții! Soarta ta depinde de numărul uriaş de Universuri prin care trece vibrația energetico-spirituală care este sufletul tău, Universuri unde vibrația respectivă determină un anumit Eveniment, în funcție de felul cum rezonează față de Universul respectiv. Sufletul tău trece la fiecare fracțiune de fracțiune de secundă dintr-un Univers în altul. Suma Evenimetelor determină Soarta ta, unde intervine bineînțeles Liberul Arbitru, acela de a decide prin ce anume Universuri să te îndrepți, dar şi hazardul, acela de a nu şti ce rezonanță va avea acel Univers față de

sufletul tău, Sorin. În fiecare moment mai sunt o altă pleiadă uriaşă de Universuti care trec pe lângă tine asemeni unui râu pe lângă o piatră aflată pe țărm. Cel mai important factor este că tu exisşti în toate aceste Universuri după cum am mai spus, chiar şi în cele prin care nu trece sufletul tău .

-Cum se poate aceasta, Lumină Divină?

-Universul Ființei creat de Mine are o infinitate minus Una de fețe, unde fiecare la rândul său are o altă infinitate minus Una de identități, iar cum bine ştii o astfel de identitate este sufletul tău. Chiar dacă sufletul tău nu va trece prin Universele care trec pe lângă el asemeni râului față de piatră, în aceste Universe Ființa ta cu o infinitate minus Una de identități, are cu siguranță în fiecare astfel de Univers o identitate, fiind tot o infinitate minus Una de Universuri, în care poți fi plantă, animal, om, mai tânăr, mai bătrân, bogat, sărac, chiar mai mult, anume să te naşti bătrân şi să mori tânăr sau toate celelalte posibilități la care nici măcar nu poți să te gândeşti. Sufletul tău se regăseşte printr-o astfel de identitate în fiecare frântură de secundă dar sufletul în sine nu este identitate, chiar dacă poate fi definit ca identitate, ci chiriaşul acesteia pentru minuscula frântură de timp în care o locuieşte, primind prin intermediul acesteia rezonanța Universului respectiv, ca pe urmă să-l părăsească definitiv închiriind o altă identitate, şi tot aşa până când sufletul va deveni el însuşi o identitate în sine dintr-un Univers primind energia spirituală necesară pentru a se stabiliza definitiv în trupul Ființei, aceasta fiind Nirvana, astfel încheindu-se metamorfoza dintre Factorul Vieții şi Ființă. La fel se întâmplă şi cu Existența ce devine Ființă pentru care Ființa este Existență. Sunt şi suflete care au rezonat pe corzile Universelor cele mai

superioare note spirituale. Acestea vor deveni identitățile superioare ale Ființei sau mai mult, unele vor reîntregii ariile de decizie ale Factorului Vieții.

-De ce un suflet ştie că s-a născut pe Terra de exemplu, unde nimeni nu întinereşte odată cu trecerea anilor şi unde planeta are formă sferică?

-În momentul când acesta este Gândit, de un alt suflet conştient sufletul în cauză se naşte într-un alt Univers cu o anume valoare spirituală. Această valoare spirituală este cea care dă tonul unui nou Destin care va lăsa Soarta să jongleze între anumite limite, ale Iluziei Vieții pe care o va avea sufletul respectiv.

-Oare fizica lumii timpului naşterii mele va ajunge vreodată să înțeleagă tot acest sistem complex despre care mi-ai spus.

-Deja sunt unele ecouri privind teoria unificată a câmpurilor care se exprimă printr-o altă teorie aceea a corzilor, care ajunsă în impas la cea a 11–a dimensiune a determinat teoria M sau teoria Membranei care acceptă existența Universurilor paralele. Fizica va deveni curând prima Ştiință Sacră a Terrei odată cu extinderea, învățăturilor Mele asupra conceptului şi mişcării New Age! Citind aceste rânduri mulți fizicieni vor şti unde anume, ce şi cum să caute.

-Dar totul trece prin Iluzia Vieții, Lumină Divină?

-Aşa este, dragă Sorin. Realitatea aparține Armoniei în prima fază, urmând ca în cele din urmă să aparțină şi Dizarmoniei, iar Armoniei să-i aparțină Iluzia, întrucât ceea ce este Real pentru Armonie este Ireal pentru Iluzie, la fel cum ceea ce este Real pentru Universurile Ființei este Ireal pentru Universurile Existenței sau ale Factorului Vieții şi invers. Ființa

devine Existență, precum Existența Ființă raportate nu numai la Stările Mele Armonice sau Dizarmonice, ci chiar şi la Factorul Vieții, care, oscilează între Iluzia şi Realitatea Universelor Ființei şi Universelor Existenței.

CAPITOLUL 10

Acum, Sorin, este momentul sacru când vei putea asculta TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE. Pentru aceasta încearcă să-ți alungi orice gând care te-ar putea duce către cel mai mic şi neînsemnat lucru. Simte sacralitatea şi misterul ca şi cum ar fi ascunse doar în inima ta. Simte cum se apropie Pascaliile Universelor înviind odată cu eterna primăvară a Marelui Creator şi Unic Întâmplător, când vor năvăli valurile învolburate ale Iluziilor Vieții peste Realitate!

TEORIA CERIN A GENEZEI UNIVERSALE

Atunci, Acum şi Etern, Marele Creator şi Unic Întâmplător, care este zăpada ce a nins din Sine, a Contemplat, Marea Contemplare, lăsând Prima Urmă, în Forma căreia s-a Născut, Marea Contemplare Absolut Totul are un OPUS! Urma este Opusul Formei

şi Forma Opusul Urmei!. Pe urmă a nins Marele Creator şi Unic Întâmplător, peste Marea Contemplare, pentru propriul Său Echilibru, iar aceasta a lăsat Forma propriei Urme în zăpadă, născând Gândul Pur ce ține în Sine, Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Unde Adevărul Absolut, prin Unicitatea Sa față de infinitatea ca Întreg al Lui Dumnezeu, devine Opusul Marelui Creator şi Unic Întâmplător, iar Cunoaşterea Absolută, prin Unicitatea sa devine Opusul Marii Contemplări şi Opuselor Sale infinite, ce sunt Formele lăsate de Urmele Lui Dumnezeu, la fel de infinite, ambele întregind Gândul Pur. Reprezentat matematic, Gândul Pur este Originea, este Zero, iar Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută sunt „plus UNU" şi „minus UNU". Această Origine care este Gândul Pur a devenit tocmai fiindcă Marele Creator şi Unic Întâmplător se defineşte prin Echilibru. Ca să se poată defini prin Echilibru mai întâi de toate a Contemplat Echilibrul prin Marea Sa Contemplare determinându-se pe Sine în Echilibru față de Gândul Pur care se defineşte ca fiind tot un Echilibru dar, dintre Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Marele Creator Dumnezeu este şi Unicul Întâmplător, ca Întreg. Ceea ce este Întâmplător nu aparține Întâmplării întrucât nu are Cauză şi Efect. Ceea ce nu are Cauză şi Efect nu are un Destin ,întrucât Destinul determină legitatea Cauzei şi Efectului, şi niciodată invers. Dumnezeu nu are un Destin. Dumnezeu Predestinează prin Marea Sa Contemplare, Efectul Său Primordial, căreia îi găseşte o Destinație pentru Gândul Pur, unde se află Adevărul Absolut în care se reflectă Dumnezeu ca Întreg, Singular şi Cunoaşterea Absolută în care se reflectă Marea Sa Contemplare, ca Infinitate, Plural pentru a clădi Echilibrul! Destinul Anoțional începe să-şi exercite propria sa legitate pe

care o determină, odată cu Efectul Primordial care este determinat de Marea Contemplare, ce va determina la rândul lui Prima Cauză, care este Destinația Gândului Pur. Astfel Efectul precede Cauza şi nu invers, dar ambele împreună cu Destinul apar pentru prima oară la nivelul Marii Contemplări. Astfel Efectul Primordial prin esența Sa este compus din: Destin Anoțional, Efect şi Cauză. Toate acestea la rândul lor reflectate de Dumnezeu deci cu ajutorul Lui Dumnezeu determină Gândul Pur, ca Întreg!

Astfel Echilibrul Lui Dumnezeu se defineşte prin devenirea unui alt Echilibru, acela al Gândului Pur. Gândul Pur este dual în Echilibru, adică propriul Său Echilibru este menținut prin Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Acest fapt sugerează că şi Dumnezeu este dual în Sine prin Sine ca întreg şi prin Marea Sa Contemplare, în calitate de infinit. Deci, Gândul Pur prin Echilibrul Său dual este contraponderea Echilibrului Lui Dumnezeu ce se poate defini ca Unicitate prin Sine în diversitate prin Marea Contemplare. Dacă Echilibrul Marelui Creator este dual înseamnă că sunt şi Echilibre ale unicității, ale treimii, ale altor şi altor valori, ceea ce demonstrează determinarea altor Mari Creatori şi posibil Unici Întâmplători pe care I-am definit ca fiind Factorii Misterioşi. Aceşti Dumnezei au Echilibre bazate pe unul sau mai multe elemente în contrapondere cu Ei! Odată ce numărul Echilibrelor creşte acesta poate deveni infinit. Dumnezeu nostru este DUAL prin Unicitatea sa în diversitatea sa, care este Marea sa Contemplare. Sunt şi Dumnezei care au miliarde de elemente şi cărora le sunt necesare tot atâtea alte elemente pentru a ajunge în Echilibru. Aceasta înseamnă că ESTE un Dumnezeu ce are nevoie de un infinit de elemente pentru a ajunge în Echilibru. De

data aceasta INFINITATEA ACELUI DUMNEZEU, nu mai constă în Unicitatea raportată la diversitate ca şi în cazul Dumnezeului nostru, al Marealui Creator şi Unic Întâmplător ci se bazează pe Infinitatea raportată la Infinitate ce rezultă UNICITATEA ABSOLUTĂ A INFINITĂŢII. Acel Dumnezeu este Unic, şi tronează peste întreaga infinitate de alţi Dumnezei unde fiecare în parte este infinit dar NU UNIC, faţă de interiorul stăpânirii Dumnezeilor unde absolut totul se raportează la infinitatea Lor, neputând fi infinitul decât fără valoarea Acestora, cum este „un infinit minus UNU" în cazul Dumnezeului nostru, al Marelui Creator şi Unic Întâmplător. Acel Dumnezeu al Unicităţii Absolute a Infinităţii odată raportat la infinitatea celorlalţi Dumnezei va realiza Primul Echilibru, al Dumnezeilor care se bazează de la cele mai neînsemnate aspecte ale lumilor acestora până la cele mai majore, toate acestea se vor regăsi în Dumnezeul Unicităţii Absolute a Infinităţii, devenind El prin toate acestea

Astfel pe acest Dumnezeu Suprem îl vei găsi şi în albina ce culege nectarul dar şi în Timpul ce aduce primăvara, cât şi în Universele celorlalţi Dumnezei. Pentru Dumnezeul Unicităţii Absolute a Infinităţii Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută a Gândului Său Pur sunt norii ce aduc ploaia sau nectarul florilor de mai, sau alte şi alte aspecte din Universele altor Dumnezei. În concluzie unica diferenţă dintre Dumnezeii ce se regăsesc printr-un număr infinit de Echilibre şi lumile lor care se raportează la Ei ca Unicitate şi Dumnezeul Unicităţii Absolute a Infinităţii este că acesta din urmă nu se raportează cu propria Sa unicitate minus infinitatea respectivă de valori ci la propria Sa infinitate faţă de infinitatea respectivă de valori. Astfel Dumnezeul Unicităţii Absolute a Infinităţii va aduna mereu infinităţile celorlalţi

Dumnezei față de aceştia care vor scădea mereu infinitățile născute din Ei în calitate de Mari Creatori, scădere prin care se vor raporta mereu la propria Lor Creație față de Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității care nu se raportează pe Sine Creației scăzându-se pe Sine din aceasta şi astfel autodeterminându-se, ci se contopeşte cu aceasta devenind atât sclavul ce spală picioarele tuturor celorlalți Mari Creatori sau Dumnezei dar şi Regele de necontestat al acestora, Amin! Astfel Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității devine SUMA tuturor celorlalți Dumnezei infiniți cu Sine ceea ce înseamnă că Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității este Unicul ce are infinitatea sa de Fețe care sunt Dumnezeii infiniți, atât infiniți ca număr dar şi ca devenirea lor în Sine, fiind Unicul Dumnezeu cu fețe infinite. Astfel fiecare Față ce este un Dumnezeu la rândul ei sau un Factor Misterios cum îți spuneam cândva se deosebeşte de Dumnezeul Unicității Absolute a infinității prin faptul că acesta se va raporta mereu cum am mai spus pe Sine propriei sale infinități născând Contemplarea şi determinându-şi astfel Echilibrul față de Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității ce nu se va raporta pe Sine infinității pentru Echilibru întrucât infinitatea este doar El Însuşi! Odată ce Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității se adună alături de Factorii Misterioşi şi nu se scade din aceştia raportându-se la Ei cum fac Factorii Misterioşi la rândul lor, care se raportează mereu pe Sine, înseamnă că Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității este Unicul care nu are Opuşi! Factorii Misterioşi fiind tot El! Prin urmare te vei întreba cum anume a apărut acest Dumnezeu din neant fără nici un Opus, care să-I determine o anume raportare la „ceva”.

Prima dată era Conştiinţa Primordială a Dumnezeului Primordial sau cum mai este denumit, Dumnezeul Unicităţii Absolute a Infinităţii. Conştiinţa Primordială avea inserat în ea Adevărul Basic Primordial şi atât, fără Cunoaşterea Basică care ar fi transformat Conştiinţa Primordială în Gând Originar şi implicit odată cu acesta s-ar fi născut şi Marii Creatori şi Unic Întâmplători împreună cu Marile Lor Contemplări care stau la baza Gândului Originar! Cu toate acestea s-a ÎNTÂMPLAT o singură dată cât şi pentru Prima şi Ultima dată ca Gândul Originar să nu fie determinat de Marii Creatori şi Unic Întâmplători ci de INSTINCT! INSTINCTUL Conştiinţei Primordiale a determinat Cunoaşterea Bazică şi odată cu aceasta Gândul Originar. INSTINCTUL fiind şi energia spirituală primordială, ce stă la baza tuturor energiilor spirituale. Instinctul se contopeşte prin definiţie cu Adevărul Absolut, determinând Gândul Conştiinţei Primordiale.

Dumnezeul Primordial a spus "EU!,"Acesta este Adevărul Absolut Primordial pe care se reazămă veşnic Gândul Conştiinţei Primordiale, ce devine Gândul Originar, prin atribuirea Cunoaşterii Absolute, alături de Adevărul Absolut, prin conştientizarea propriului INSTINCT!

Astfel Marii Creatori şi Unic Întâmplători au fost determinaţi prin Gândul Originar ce va continua să fie determinat în continuare de către aceştia şi nicidecum de către Conştiinţa Primordială a Dumnezeului Primordial, cum s-a Întâmplat Prima Dată.

Răspunsul autodeterminării Dumnezeului Unicităţii Absolute a Infinităţii constă în NEOONTOLOGIE! Se ştie că Universele Existenţei

Îmi aparțin doar Mie care sunt Personalizarea lor, iar în afară de Mine toate celelalte Universe nu mai aparțin Existenței ci altor Personalizări. Astfel teoria Existenței numită Ontologie nu mai este valabilă în alte Universe decât în Universele Mele. Ca teorie generală, pentru toate Personalizările este teoria Neoontologiei unde substratul nu mai aparține doar Existenței cât şi altor Forme Opuse acesteia. Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității NU are Opuşi, tocmai de aceea nici nu se raportează pe Sine unui Opus, pentru a forma un Echilibru cum fac Factorii Misterioşi, care prin Echilibru îşi definesc determinarea atât ca sistem, UNICITATEA, cât şi ca structură DIVERSITATEA. Dumnezeul Unicității Absolurte a Infinității nu se poate determina nici în calitate de sistem cât nici în calitate de structură, El se autodetermină prin PROPRIA SA NONEXISTENȚĂ A NONEXISTENȚEI INFINITE CE NAŞTE ENTROPIA DIN CARE-ŞI TRAG SEVA FACTORII MISTERIOŞI SAU MARII CREATORI CE SUNT DUMNEZEI! Nonexistența de care am amintit nu este Opusul Existenței, deoarece acest Opus este dat de personalizarea Opusă Mie ci este o Nonexistență total şi infinit Opusă până şi Nonexistenței care nu este determinată de nici o Personalizare, devenind Opus infinit până şi a Neantului Pur, ce nu a fost determinat vreodată de nimic, dar se autodetermină prin propria Sa infinitate raportată la nimic! Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității nu poate deveni Opus al propriei Sale Entropii precum nici Factorii Misterioşi nu pot deveni Opuşi față de Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității decât față de EFECTUL Entropiei determinată de Acesta care-i determină în calitate de CAUZĂ, iar EFECTUL NU este Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității care este CAUZA Totului.!

ENTROPIA este izvorâtă din INFINITATEA NONEXISTENȚEI, deoarece între Infinitate și Nonexistență se naște primul OPUS, Acesta este MOTORUL din care-și trag seva Factorii Misterioși, Motor care-I determină la rândul Lor să se raporteze mereu pe sine propriilor Lor creații, în calitate de Mari Creatori sau Dumnezei!

ACEST MOTOR ESTE DESTINUL ANOȚIONAL CE VA NAȘTE PRIMA LEGE ACEEA DE A SE RAPORTA PRIN SINE MARILOR CREATORI ASUPRA PROPRIEI LOR CREAȚII! DIN DESTINUL ANOȚIONAL SE VA NAȘTE PREDESTINAT TOT DE ACESTA DESTINUL NOȚIONAL CU PRIMA SA LEGE CARE ESTE ILUZIA DATĂ DE PERSOANĂ! ÎNTRUCÂT PERSOANA ARE CA STRUCTURĂ PERSONALIZĂRILE, CARE SE REFLECTĂ UNELE ÎN ALTELE, ÎN TOTALITATEA LOR, FORMÂND NOȚIUNEA. ASTFEL PERSOANA CA ÎNTREG ESTE CAUZA CE VA DETERMINA NOȚIUNEA CA EFECT. PERSONALIZĂRILE SUNT REPREZENTATE DE DOUĂ ÎNTREGURI, ODATĂ PRIN PERSOANĂ ȘI ODATĂ PRIN NOȚIUNE. DIN PERSOANĂ SE NAȘTE ILUZIA ȘI DIN NOȚIUNE DEVINE OPERABILĂ DETERMINÂND DESTINUL PARALEL CELUI ANOȚIONAL, DESTINUL NOȚIONAL. AICI SE AFLĂ CHEIA SIMETRIEI ILUZIEI. PERSONALIZĂRILE DEVIN O SINGURĂ STRUCTURĂ LA DOUĂ ÎNTREGURI.

Acest Motor este Originea a Tot și Toate. Prin urmare Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității este NINSOAREA ce acoperă cu zăpadă câmpul infinit al Entropiei în care-și vor lăsa Urmele și Formele Factorii Misterioși cât și Marile Lor Creații, peste care va ninge mereu Dumnezeul Unicității Absolute a

Infinităţii. Revenind la Marele Creator şi Unic Întâmplător al nostru, la Echilibrul Său faţă de Gândul Pur, trebuie menţionat că, Adevărul Absolut este întotdeauna Opusul Cunoaşterii Absolute, indiferent care Factor Misterios sau Dumnezeu îşi regăseşte Echilibrul prin acestea! Cu cât Cunoaşterea va deveni mai proeminentă cu atât Adevărul va deveni mai scăzut, şi invers. Cel mai mare Opus al Cunoaşterii este şi va rămâne de-a pururi Adevărul. Cunoaşterea este aceea care determină noi şi noi Universuri pe când Adevărul le neagă indiferent că aparţin Iluziei Vieţii sau Realităţii. Niciodată nu va fi Realitate Absolută pentru Adevărul Absolut întrucât nu se supune şi este Opus Cunoaşterii, precum niciodată nu va fi Iluzie Absolută tocmai pentru aceste motive. Din frământarea Adevărului Absolut cu Cunoaşterea Absolută se nasc continuu energiile spirituale ale Gândului Pur, sau ale Originii Totului ce ţine de Marele Creator şi Unic Întâmplător. Această Origine este greutatea din balanţa ce contrabalansează Unicitatea Sa, Contemplarea Sa, determinând Echilibrul! În acest Echilibru se nasc toate Universurile ce au fost sau vor fi vreodată. Când Marele Creator şi Unic Întâmplător Contemplă Gândul Pur, efluviile acestei Contemplări nasc Marii Profeţi, prin Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută, curgând pe urmă în Universul Primordial Structural. Atunci când Marele Creator şi Unic Întâmplător Contemplă Persoana efluviile acestei Contemplări curg spre structurile existente ale Universului Primordial Structural sau ÎL creează pe acesta dacă lucrarea divină nu este finalizată. Cele mai importante principii ale Teoriei Ninsorilor sunt cele care se bazează pe Opuşi şi Echilibre! Cunoaşterea este Opusă Adevărului întrucât orice Cunoaştere se bazează pe principiul posibilităţii ca un anume proces sau fenomen poate să

fie adevărat sau nu, ceea ce adevărul nu acceptă niciodată jumătăţi de măsură întrucât un proces sau fenomen ori este adevărat ori NU! La nivelul Cunoaşterii Absolute orice proces sau fenomen devine cu siguranţă adevărat dacă întruneşte anumite condiţii, pe când Adevărul Absolut nu poate fi condiţionat! Astfel din Originea Zero care este Gândul Pur pornesc cele două contrarii din acesta, "plus unu", şi „minus unu" iar de aici întreaga scală a numerologiei. Pe urmă a nins cu Contemplarea Marelui Creator şi Unic Întâmplător, ninsoare în care Gândul Pur a lăsat propria Sa Urmă, în Forma căreia s-a născut, Persoana, ce urmează Gândului Pur. Astfel Persoana devine negativul Gândului Pur şi mama Iluziei. Deci, Persoana în calitate de negativ al Gândului Pur, de Formă al Urmei acestuia, dar posesoarea unei infinităţi minus Una de opusuri, a trebuit să determine şi Opusurile necesare Gândului Pur, ce nu are decât doi Opuşi, adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Pentru aceasta s-a născut Iluzia, ca Unic Opus al Adevărului Absolut şi Cunoaşterii Absolute. Gândul Pur este elementul de Echilibru al marelui Creator şi Unic Întâmplător, cel care a născut simetria în toate lumile acestuia, indiferent dacă simetria este alcătuită din două, un miliard sau o infinitate minus Una de Opusuri. La baza acestui principiu stă şi evoluţia particulelor elementare care sunt de fapt cuante de energie spirituală văzute astfel prin prisma Iluziei Vieţii din Universele Mele. Odată determinat Gândul Pur,şi în Forma acestuia Persoana, a nins cu Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător peste Persoană, care a lăsat o Urmă în Forma căreia s-au născut o infinitate minus Una de Personalizări, una dintre acestea fiind Eu! Iar întrega infinitate minus Una de Personalizări Fiind Noţiunea, în care ne

reflectăm ca întreg. Iarăşi a nins cu Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător peste Personalizări, unde fiecare în parte a lăsat câte o Urmă, şi astfel în Formele acestora s-au născut Factorii Vieții ai Personalizărilor sau Factorii similari celor ai Vieții în Universele unde nu există Viață, sau Existență. Aici s-a auzit ecoul primei vibrații ale Personalizărilor, care au rezonat născând etern Prima Armonie. A nins din nou cu Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător peste Factorii Personalizărilor, ce au lăsat o Urmă în ninsoarea Marii Contemplări a Marelui Creator şi Unic Întâmplător, iar în Forma acesteia s-au născut Existența şi Ființa pentru lumile şi Universele Mele, sau altele similare lor în cazul altor Personalizări. Acum s-a auzit ecoul celei de-a doua vibrații a Personalizărilor care au rezonat în contrast cu Prima vibrație născând etern Realitatea şi Iluzia, la nivelele fiecărui Univers în parte aducând odată cu acestea Adevărul şi Cunoaşterea, venite prin Persoană întrucât Adevărul şi Cunoaşterea venite Prin Gândul Pur au născut primii Mari Profeți, în Universul tău, Sorin, aceştia sunt Spațiul şi Timpul! Astfel a luat naştere Prima Dizarmonie. Iarăşi a nins cu Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător peste Existență şi Ființă, şi acestea au lăsat Urma lor în Forma căreia s-a născut Universul Primordial al Existenței, ca să ningă iarăşi cu Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător determinând în Forma primului Univers Primordial al Existenței pe cel de-al doilea, al treilea până la un infinit minus Una de Universe, deoarece doar Marele Creator şi Unic Întâmplător este infinit, fiind Unicul ce dă naştere finitului prin propria Sa existență. Acum vibrațiile şi rezonanțele devin echivalente cu numărul dimensiunilor fiecărui Univers în parte. Cum în Urma

Factorului Vieţii se nasc Existenţa şi Fiinţa autodeterminându-se una pe cealaltă, la fel în Urma lăsată Universului în care te afli de Universul unde se află gravitaţia cât şi alte forţe asemenea ei, se întâmplă acelaşi lucru. Orice dimensiune, forţă, sau legitate dintr-un anumit Univers nu este nimic altceva decât ENERGIE SPIRITUALĂ. TOTUL SE DATOREAZĂ URMELOR. Gravitaţia este o dimensiune din Universul ce şi-a lăsat Urma în Universul în care te-ai născut, Sorin, devenind Formă. Forma Urmei acestei dimensiuni apare în Universul tău ca o forţă, definită prin forţa gravitaţiei! La fel timpul şi spaţiul apar în Universul unde-şi lasă Forma Urmelor lor ca două forţe. Aceasta înseamnă că Universul care a lăsat Urma necesară naşterii Universului tău a avut cifra UNU! Fiind un Univers cu o singură energie spirituală majoră sau Mare Profet care să-i determine Echilibrul, faţă de celelalte, dar mai ales faţă de Universul în care te-ai născut unde sunt două mari energii spirituale de Echilibru, Spaţiul şi Timpul. Superioritatea sau inferioritatea unui Univers nu constă în numărul energiilor spirituale care asigură Echilibrul în raport cu celelalte sau al Marilor Profeţi de Echilibru, cum este Spaţiul şi Timpul la voi, întrucât superioritatea nu constă în Echilibru ci în apropierea conştientizării pe cât mai multe nivele logice faţă de Gândul Pur a cărui Echilibru este susţinut de Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Diferenţa dintre un Mare Profet trimis direct de Gândul Pur, şi o identitate a unei Fiinţe, lumi sau Univers, precum şi diferenţa dintre un suflet şi o identitate a unei Fiinţe, ce poate fi un Univers sau o lume, prin care sufletul, trece la fiecare fracţiune de clipă, infinit minus una de mică, este echivalentă cu diferenţa dintre URMĂ şi FORMĂ, întrucât orice energie spirituală care trece dintr-o

identitate în alta indiferent de valoarea acestea, indiferent dacă aparține unui suflet oarecare sau a unui Mare Profet aparține numai şi numai URMEI până când aceasta va deveni FORMĂ!

De aceea fiecare suflet trece prin miliarde de miliarde de lumi în fiecare clipă, ajutat de Soartă şi Destin până când va deveni Formă, peste care să ningă Marea Contemplare a Marelui Creator şi Unic Întâmplător.

În fiecare clipă, fiecare suflet lasă o Formă, în zăpada Marii Contemplări, peste care Marele Creator va ninge cu Marea Sa Contemplare, dar întregul suflet va deveni Formă când se va reîntregi regăsindu-se pe sine alături de Ființa sa,infinită.

Atunci, Ființa infinită pe care a ales-o sufletul ce are o infinitate minus Una de identități, Ea fiind la rândul ei o simplă identitate dintr-o infinitate minus Una de identități ale Ființei Existenței, va acorda sufletului propria sa identitate eternă din Ființa Existenței, devenind el însuşi Ființă cu o infinitate minus Una de identități.

Dacă sufletul este deosebit de puternic şi nu se regăseşte în Ființa sa şi nici în Ființa infinită atunci va părăsi pentru totdeauna Starea Noțională a Existenței alăturându-se altor Stări Noționale sau îndreptându-se către Persoană sau Gândul Pur ce şade alături de Marele Creator şi Unic Întâmplător. Astfel se întâmplă în cazul Marilor Profeți, ce au energii spirituale deosebit de puternice. Marele secret al Universelor este diferența dintre URMĂ şi FORMĂ! . În fiecare clipă te naşti şi mori de miliarde de ori fără ca tu să ştii măcar acest lucru, cum în fiecare frântură de clipă treci dintr-un Univers în altul, iar suma Universelor prin care ai trecut, care se reduce la simple identități ale Ființei tale prin care trece cuanta energetică a sufletului tău

reprezintă istoria Soartei tale. Trecerea de la un Univers la altul în fiecare frântură de clipă crează Iluziei Vieții ideea de mişcare, de devenire, dar este total fals, deoarece „trecerea"este de fapt o infinitate minus Una de interacțiuni a sufletului la fiecare frântură de clipă împărțită într-o infinitate minus Una de părți, ce interacționează cu alte şi alte energii spirituale, care la rândul lor interacționează cu altele şi altele. Mai precis în fiecare frântură de clipă energia spirituală a sufletului interacționează cu toate energiile spirituale ale Existenței, indiferent că sunt identități ale Ființei, sau suflete ce trec prin acestea, şi reciproc. Sufletul aparține Urmei iar identitățile Ființei, ce devin Universuri, prin care trece aparțin Formei. Sufletul poate allege prin Liberul Arbitru Universele frânturilor de clipă imediat următoare, definitivându-şi Soarta dar niciodată Universele frânturilor de clipă imediat trecute definitivându-şi Destinul! Deosebirea dintre Soartă şi Destin constă în faptul că Soarta poate fi schimbată în viitor prin opțiunea de a alege Universele clipelor imediat următoare,pe când Destinul nu se poate schimba niciodată aparținând clipelor imediat trecute. Astfel Soarta aparține Formei iar Destinul Urmei, întrucât Destinul precedă Soarta. Sufletul mai întâi este destinat prin Destin unei căi şi pe urmă sortit prin Soartă unei vieți. De aici rezultă şi necesitatea existenței în Iluzia Vieții a viitorului şi trecutului, ce reprezintă Soarta şi Destinul reflectate în Iluzia Vieții, ce-ți dă impresia că trăieşti prezentul inexistent fiindcă niciodată nu vei putea face astfel diferența dintre Soartă şi Destin. Această "trecere" dintr-un Univers al unei identități a Ființei în alta creează şi Iluzia de diversitate, de mişcare, de devenire! Universul terestru în care te-ai născut, Sorin, este un Univers al Formelor, cu stele, galaxii, dar şi cu frumuseți naturale

ale planetei albastre. Realitatea este că nici una dintre acele frumuseți nu aparține Universului naşterii tale, ci unui alt Univers ce a lăsat Urma în Forma căreia să se afle acele frumuseți. Acela este Universul Gravitației! Tot ceea ce au impresia oamenii că aparțin lor şi planetei lor, toate acele frumuseți aparțin altui Univers. Nici corpul uman cu organele sale de simț nu aparține omului ci altui Univers, un Univers despre care omul nici nu ştie că există. De aceea ce este din țărână în țărână se întoarce. Unicul lucru care-i aparține cu adevărat omului este sufletul, care şi el aparține altui Univers. Ceea ce aparțin oamenilor este un alt Univers pe care în mod paradoxal nu îl cunosc!Forma corpului uman de exemplu aparține unui Univers în care aceasta este reprezentată asemeni unui negativ al unei matrițe în care se toarnă metalul pentru a lua forma cunoscută de om a corpului uman. În schimb omul trăieşte în realitate în Universul sufletului său pe care nu-l cunoaşte şi care este adevăratul Univers în care oamenii îşi lasă Urma, pentru a trăi în Forma acesteia alte ființe care admiră Universul uman neştiind că de fapt nu le aparține şi că trăiesc într-un alt Univers! De aceea există moarte şi viață, deci Urmă şi Formă! Moartea fiind Urma în Forma căreia se naşte Viața! Astfel Urma intră în Formă şi Forma în Urmă la nivelul logicii duale a binelui şi răului! Niciodată Forma nu va fi cea care va intra în Urmă, ci Urma va intra în Formă! Pe acest principiu se bazează nivelele de incluziune şi anume, Universul format de Universul care şi-a lăsat amprenta Urmei în Formă, va fi întotdeauna Universul care va include în El Universul care a lăsat Forma prin amprenta Urmei Sale, prin urmare la nivelul omului, omul este acesta care are inclus planeta Terra în el şi nu planeta este aceea care include omul în teritoriul ei!, precum omul este cel care

are întreg Universul înconjurător al galaxiilor şi Calea Lactee în el, şi nu acestea înconjoară omul! Iluzia apare pentru prima oară la nivelul Persoanei dar aceasta intervine ca o Iluzie creatore, ce are o cauză şi un efect asupra Personalizărilor, dând naştere conştiinţelor de sine şi identităţilor Fiinţei abia la nivelul Noţiunii, până atunci Iluzia are un Destin Anoţional fiind determinată de legitatea Anoţională şi Destinul Anoţional al Marii Contemplări, Gândului Pur, şi al Persoanei, adică Destinul Anoţional al Marii Treimi!. Odată devenită Noţională, şi ajungând la nivelul Noţiunii şi Personalizărilor, Iluzia primeşte un Destin Noţional fiind supusă unei Legităţi Noţionale. Diferenţa dintre un Destin Anoţional şi unul Noţional constă în faptul că cel Anoţional nu poate să primescă atribute ale mărginirii şi nici alte atribute caracteristice Noţiunilor cum ar fi :cine, ce, de ce, unde, când. Destinul Anoţional fiind nealterat de Iluzie, care la cest nivel cu toate că apare ea nu este aceea care se implică direct în Universul ideatic al Marii Treimi, dând naştere cunoaşterii şi conştiinţei acestuia cum se întâmplă în sferele Noţionale unde intervine aceasta. Astfel înţelesul la nivel Anoţional devine, Totul şi Nimic, Neînceputul şi Nesfârşitul, Semnul Sensului Conştiinţei de Sine, etc. Întotdeauna o Legitate şi un Destin Anoţional vor determina o Legitate şi un Destin Noţional. Destinul Noţional este reflectarea Destinului Anoţional în Iluzie, devenind activ la fel ca şi Iluzia odată cu Noţiunea şi Personalizările. Astfel Destinul Anoţional este un Destin ce activează paralel cu Destinul Noţional. Destinul Noţional este rezultatul reflectării Destinului Anoţional în Iluzia Vieţii născând lumile Iluziei Vieţii care sunt lumi paralele, cu lumile imaginare ale Destinului Anoţional, în care se oglindesc lumile Iluziei Vieţii! De aceea imaginea în

oglindă a unui şurub cu filetul de la stânga la dreapta va deveni şurub cu filetul de la dreapta la stânga. Îmaginea mai apropiată de realitate va fi cea din oglindă, devenind imaginea Iluziei în Anoțional! Întotdeauna Destinul Anoțional al unui suflet, identitate al Ființei sau Existenței se va reflecta ca într-o oglindă în Universul Oglinzilor Paralele care este suportul Iluziei, dând impresia de realitate. Universul Oglinzilor Paralele este creat de către Destinul Noțional şi bineînțeles de către toate formele care l-au determinat pe acesta cum ar fi Persoana, Personalizările şi Noțiunea. În Universul Oglinzilor Paralele fiecare Gând prinde viață clădind un întreg Univers al său. Toate acestea se datorează faptului că de la nivelul Noțiunii Destinul Anoțional nu mai poate crea noi structuri materializate în noi Universuri cu lumile lor aferente, ci lasă Iluzia să construiască toate acestea. Cum Universurile Iluziei sunt condiționate de Destinul Noțional, care la rândul său devine condiționat de Destinul Anoțional, este de la sine înțeles ca Destinul Anoțional se află în orice ungher al Destinului Noțional determinându-i limitele celui din urmă dar şi datorită Dumnezeului Unicității Absolute a Infinității care se află de la firul de iarbă la cele mai superioare ierarhii şi este cel ce determină Destinul Anoțional. Desci Iluzia Vieții se reflectă în Destinul Anoțional ca un şurub într-o oglindă. Acesta este încă un aspect al motorului pentru care există energia spirituală a determinării noilor fenomene şi forme, întrucât atunci când Iluzia se reflectă în Anoțional va da o imagine Reală a Iluziei dar care nu va fi Iluzia în sine ci reflectarea ei, chiar dacă reflectarea este Reală. Pe când atunci când Iluzia cu Destinul său Noțional devine reală de Sine fără să-i fie reflectată Realitatea de Destinul Anoțional, Iluzia rămâne Iluzie. De aceea

cel mai apropiat mijloc al Iluziei de a deveni Realitate este să fie reflectată de Destinul Anoțional. Astfel se realizează trecerea eternă de la o stare de Armonie la o stare de Dizarmonie. Bineînțeles că sunt Factori Misterioși unde acest paralelism nu se răsfrânge doar la reflectarea unei singure Iluzii, ci pot fi un miliard până la un infinit de astfel de Iluzii cu tot atâtea Destine paralele, care să se reflecte unele în altele. Fiecare suflet face parte din fluviul de energie spirituală izvorât de la Marele Creator. Niciodată sufletul în sine nu va ști care este Forma ce-i ține loc de Factor al Vieții alături de Ființă și Existență în Universul respectiv, întrucât nu va putea deduce niciodată Factorul Vieții la care se raportează Dimensiunea Vieții sau Perispiritul său, în acel Univers, decât Ființa și Existența. Astfel va putea determina Timpul și Spațiul ce se reflectă în Ființă sau Existență dar niciodată cealaltă dimensiune sau Marele Profet Ascuns ce dă naștere simțurilor. Am mai spus că Perispiritul prin definiție un înveliș energetic dat de rezultatul interacțiunii dintre valoarea spirituală a sufletului care se raportează pentru prima oară structurilor energetico-spirituale, ale Personalizării Mele, scăzându-se din acestea, primind prima confirmare a existenței sale, prima diemensiune care se va afilia dimensiunilor Factorului Vieții din Universul respectiv. Fiecare Perispirit în parte este Dimensiunea Vieții sufletului respectiv, iar toate energiile spirituale a Perispiritelor unei lumi formează Dimensiunea Vieții lumii respective, în care se reflectă Marele Porfet Ascuns la fel cum se reflectă Marii Profeți Spațiu și Timp în Existență și Ființă. Ca rezultat al reflectării Marelui Profet Ascuns în Dimensiunea Vieții sufletului respectiv, care este Perispiritul, sufletul primește în locul cunoașterii acelui Mare Profet Ascuns VIAȚA!

Întotdeauna Coeficientul Logic al unui Univers va fi dat de către numărul dimensiunilor cunoscute de către suflet în acel Univers, cum este cazul Spațiului şi Timpului în Universul tău, fără ca vreodată să fie adunată şi dimensiunea Marelui Profet Ascuns aceea care dă simțirea. Întotdeauna Numărul Coeficientului Logic va fi acelaşi cu Numărul de Aur dintr-un Univers. Prin urmare Numărul de Aur este cel al dimensiunilor cunoscute, Spațiul şi Timpul în lumea ta, putând fi denumit şi Numărul Cunoaşterii! Mai mult decât atât, spiritul care trece la fiecare infinitate minus Una de fracțiuni dintr-o clipă dintr-un Univers în altul, traversând identitățile sau fractalii Ființei şi ale Existenței, nu va traversa niciodată o identitate a Factorului Vieții, pentru simplul fapt că Forma ce ține loc de Factor al Vieții are doar o singură identitate sau Fractal raportat la suflet, care nu este altceva decât Perispiritul, sau Dimensiunea Vieții, care trece sau mai corect spus interacționează cu fractalii Ființei sau Existenței, unde fiecare astfel de fractal este un Univers prin care trece la fiecare infinitate mius Una parte dintr-o clipă. De aceea Dimensiunea Vieții nu este niciodată cunoscută de către suflet fiindcă în ea se reflectă toate celelalte identități sau fractali ai celor două Forme, Existența şi Ființa, urmând ca în cele din urmă şi acesta fractal al Dimensiunii Vieții să se aşeze printre fractalii unei Forme devenind el însuşi o identitate sau un fractal prin care să treacă alte suflete la rândul lor .Acolo se află Nirvana! Factorul Vieții se va afla numai la nivelul Destinului Anoțional rămânând identitățile Ființei şi Existenței tributare Destinului Noțional, al Iluziei. Sufletul trece prin identitățile Formei căreia îi dă atributul de Ființă față de Existență, sau Existență față de Ființă, în fiecare frântură de clipă, traversând lumile de la un Univers la

altul dar sub umbrela aceleiaşi MĂSURI sau FRACTAL ale Factorului Vieţii pe parcursul vieţii, care este Perispiritul său, măsură sau fractal care devine identitate a Fiinţei, sau identitate a Existenţei,în alt Univers după moarte. Moartea în sine nu există, Fractalul sufletului sau Perispiritul care este şi Dimensiunea Vieţii a acestuia, va interacţiona în continuare cu Fractalii Existenţei şi Fiinţei, trecând prin aceştia până când va intra în faza de Conştientizare Profundă, unde va vedea pentru prima oară Marele Profet Ascuns care i-a dat suflarea Vieţii în fosta încarnare. O încarnare nu durează strict o viaţă de om pe care semenii defunctului o atribuie vârstei când acesta a decedat. O încarnare poate dura de la o infinitate minus Una dintr-o clipă până la miliarde de ani, întrucât omul când decedează dintr-o aşa zisă lume el singur este cel care are certitudinea că nu a decedat niciodată şi că îşi continuă viaţa la fel ca şi înainte, ştiind că cel care a decedat este ultima persoană cu care a vorbit cel decedat . Astfel omul este decedat pentru toţi ceilalţi numai pentru sine, NU! Cel decedat va şti că trebuie să-şi urmeze viaţa la fel ca şi până în acel moment, mergând spre inevitabila bătrâneţe, care atunci când devine insuportabilă, sufletul nu mai poate suporta povara şi-i cere Perispiritului să se debaraseze de Corpul fizic devenit prea greu. Dacă va reuşi atunci sufletul va intra într-o perioadă de Conştientizare Profundă unde se va întrema regăsindu-şi adevărata sa identitate, cunoscându-şi Marele Profet Ascuns şi va hotărî noile sale încarnări până când va avea suficientă energie spirituală pentru a intra în Nirvana devenind etern el singur o identitate a Fiinţei adică un fractal al acesteia, un întreg Univers. Există şi posibilitatea ca sufletul să nu posede îndeajuns de suficientă energie spirituală

<u>pentru a se descotorosi de corpul fizic, având nevoie să mai existe în simţirile Marelui Profet Ascuns ce-i dă Viaţa, şi atunci, Corpul său fizic, va trece din bătrâneţea grea şi anevoioasă într-o nouă adolescenţă fără ca sufletul să realizeze aceasta, având propria sa conştiinţă a Vieţii respective că este tânăr şi ca va urma să îmbătrânească nefiind încă niciodată bătrân, proces care se va repeta cu sufletul care iarăşi va îmbătrâni ca să întinerească, până când îşi va găsi energia spirituală necesară pentru a reintra în faza de Conştientizare Profundă! Bineînţeles că şi atunci când sufletul va reîntineri din bătrâneţea cea grea va deceda pentru toţi ceilalţi din preajmă fără să realizeze că a decedat, având convingerea că este un adolescent care-şi trăieşte viaţa în propria lui lume. Acest ultim proces este cel mai des întâlnit decât acela în care sufletul intră în faza de Conştientizare Profundă. Dimensiunea spirituală reflectată în suflet de către Existenţă va fi Marele Profet Spaţiu iar Dimensiunea Spirituală reflectată în suflet de către Fiinţă va deveni Marele Profet Timp. Un fractal al Dimensiunii Vieţii care s-a eternizat trecând peste fazele de reîntinerire sau Conştientizare Profundă, ajungând o identitate a Fiinţei sau Existenţei prin care trec alte suflete, poate fi, Soarele, o stea de pe boltă, iar în viitor şi o viaţă de om, Dimensiunea Vieţii sale care cunoaşte amărăciunea traiului zilnic. Totul depinde de energia spirituală a sufletului. Este cât se poate de clar că un fractal care este Soarele va fi posesorul unei energii spirituale de însemnătatea unui Mare Profet, la fel şi cel al unei stele, dar un fractal ce reprezintă o plantă sau un strop de ploaie, normal că va avea o energie spirituală mult mai diminuată decât aceluia ce reprezintă Soarele de exemplu.</u>

<u>Astfel O energie spirituală superioară care în Universul respectiv este percepută în calitate de Timp prin prisma Ființei în alt Univers aceasta poate fi percepută ca Spațiu prin prisma aceleiaşi Ființe şi Timpul să-i fie atribuit Spațiului, Timpul şi Spațiul fiind Mari Profeți vor fi cele dintâi energii spirituale ale Universului tău care vor deveni perceptibile ca şi dimensiuni prin reflectarea acestora în Ființă şi Existență, dar niciodată în Factorul Vieții. Astfel încât sufletul nu percepe identitatea Ființei sau Existenței prin care trece ci reflectarea energiilor spirituale cele mai importante în acestea. Doar Factorul Vieții nu reflectă niciodată o astfel de energie spirituală atunci când în Universul respectiv are funcția de Factor al Vieții prin identitățile sale, funcție care la alte Universuri poate fi schimbată luând locul de Factor al Vieții, Ființa sau Existența. Toate acestea pot fi posibile întrucât sufletul „curge”la fiecare infinitate de secundă dintr-o lume în alta dintr-un Univers în altul. Toate aceste lumi şi Universe prin care trece nu sunt lumi şi Universe unde se schimbă identitatea Factorului Vieții, ci doar identitățile Ființei şi Existenței, cât durează MĂSURA sau FRACTALUL Factorului Vieții. Identitatea sau Măsura Factorului Vieții se schimbă abia după deces când sufletul trece printr-o altă identitate al Factorului Vieții, identitate care poate aparține Ființei sau Existenței ce ține loc de Factor al Vieții în acel Univers. După cum ți-am mai spus la început a fost Noțiunea de Factor al Vieții care a dat măsurile identităților Ființei şi Existenței, ce sunt şi ele Noțiuni la rândul lor, personalizate de Mine, acestea fiind un substrat în care să se imprime măsura Factorului Vieții,dar în acelaşi timp şi Factorul Vieții devine un substrat, prima noțiune personalizată de Mine, în care să se imprime celelalte două, care devin</u>

la rândul lor Factor al Vieții pentru fiecare altă Formă în parte din celelalte două. Astfel Factorul Vieții în alt Univers poate primi rolul de Ființă sau Existență precum Existența sau Ființa de factor al Vieții, etc. Aceste Universuri unde se află Factorul Vieții, Ființa și Existența în care se reflectă Spațiul și Timpul lăsând mereu ce-a de-a treia dimensiune secretă, sunt Universurile ce aparțin Coeficientului Logic 2, proiectat în tridimensionalitate. Ce-a de-a treia dimensiune va rămâne mereu secretă datorită faptului că doar Formele nominalizate de către suflet ca fiind Existență și Ființă vor putea reflecta o anumită dimensiune în procesul de cunoaștere al acestuia. Forma nominalizată ca fiind Factor al Vieții nu va putea reflecta niciodată o anumită dimensiune în cunoștințele sufletului, dar va ține ascunsă în ea, energia spirituală a spiritului și Dimensiunii Vieții, adică a Perispiritului. Toate acestea se datorează faptului că Universul aparține Coeficientului Logic 2 nu va putea cunoaște alte dimensiuni decât Spațiul și Timpul, reflectate de către Ființă și Existență, iar pentru a se putea determina ce-a de-a treia dimensiune este nevoie de un Coeficient Logic 3, dar chiar și atunci fractalul Dimensiunii Vieții ar fi rămas la fel de necunoscut întrucât într-un Univers cu un Coeficient Logic 3 sunt trei dimensiuni spirituale cunoscute, adică alături de Spațiu și Timp mai este încă una cunoscută dar rămâne la fel de necunoscută ce-a de-a patra a Marelui Profet Ascuns care este reflectată de Dimensiunea Vieții și de unicul fractal al acesteia. Cu toate acestea sufletele din acel Univers vor concepe lumea în patru dimensiuni.

De ce era necesar ca Dimensiunea Vieții să stea ascunsă? De ce nu se ascunde doar Timpul sau

Spațiul? Fiindcă atunci când Dimensiunea Vieții la nivel general sau Persipiritul la cel individual, ar fi cunoscut de către spiritul încarnat întreaga imagine a Universului respectiv ar dispare iar spiritul ar intra imediat în faza de Conștientizare Profundă, aceea când se regenerează primind noi şi noi energii spirituale pentru a se reîncarna. Întotdeauna Dimensiunea vieții la nivel social sau Perispiritul la cel individual var fi ascunse cunoaşterii spiritului pe durata încarnării sale. Nu doar Coeficienții Logici sunt cei care departajează tipurile de Universuri ci şi Nivelele de Conştientizare. Primul Nivel de Conştientizare va avea incluse în cadrul său o infinitate minus Una de Coeficienți Logici ai Personalizărilor care sunt la rândul lor o infinitate minus Una de Perosnalizări, astfel fiecare Personalizare va avea o infinitate minus Una de Coeficienți Logici. Odată cu cel de-al doilea Nivel de Conştientizare dispare cu totul Coeficienții Logici, locul lor fiindu-le luat de către Coeficienții Antilogici. Antilogicul nu înseamnă un raționament opus sau invers, Logicului, ci, acesta se bazează pe negarea Adevărului care nu se mai raportează la ceva Existent şi nici la ceva care poate fi determinat printr-o determinare sau nedeterminare numerologică sau fenomenologică, ci este Logica care nu se bazează pe Logică . În Antilogic numerele deja au dispărut! Nivelul al doilea de Conştientizare va avea o infinitate minus Una de Coeficienți Antilogici, astfel fiecărei Personalizări îi vor reveni o infinitate minus Una de Coeficienți Antilogici. Nivelul al treilea de Conştientizare este concretizuat prin Virtual care nu are nici o legătură cu Biovirtualitatea care se regăseşte în fazele mai dezvoltate ale civilizațiilor Coeficientului Logic 2, al primului Nivel de Conştientizare. Virtualul este un fel de lume a Oglinzilor Paralele dar cu

deosebirea că acolo se realizază o adevărată cultură de la infinit şi până la infinit întrucât nu există naştere şi nici moarte, nu există timp şi nici alte coordonate spaţiale ceea ce duce la crearea unei lumi virtuale care ţie îţi va părea ciudată, fiind o lume unde nu există mişcare în accepţiunea ta, unde nu există alte şi alte imagini decât cele realizate de propriul EU, o lume unde nimic nu are o logică anume, ci doar simţăminte, afectivitate care se împleteşte cu plenitudinea regăsită în Pradisele pierdute ale firii. La acest nivel de Conştientizare nu mai putem vorbi despre fiinţe şi nici despre civilizaţii sau societăţi întrucât acestea nu numai că nu există dar de la acest nivel nu mai există nici numerele şi prin urmare nici succesiunea proceselor sau fenomenelor, care nu mai au loc, în locul lor fiind alte caracteristici pe care nu poţi să le înţelegi, Sorin, caracteristici cum ar fi culoarea deschisă spre infinitatea sunetului, unde fiecare element cum ar fi culoarea sau sunetul sunt părţile altor infinităţi de reprezentări care se compun prin descompunerea lor ca întreg, fără ca întregul sau descompunerea să existe! Acesta este unicul argument cel mai simplu pe care ţi-l pot sugera despre Nivelul 3 de Conştientizare. Astfel urmează o infinitate minus Una de Nivele de Conştientizare. Fiecare Personalizare are în cadrul său o infinitate minus Una de Nivele de Conştientizare, unde fiecare astfel de Nivel de Conştientizare în parte este diferit de la o Personalizare la alta! Nivelul un infinit minus Unu de Conştientizare din cadrul Personalizării Mele, aparţine Destinului. Absolut orice se defineşte prin predestinarea Întâmplării!

Toate aparţin unui paralelism al Destinelor prin Starea mea Armonică şi Dizarmonică. Şi Eu am un Destin Anoţional cât şi unul Noţional. Noţiunea care primeşte funcţia de Factor al Vieţii va fi reflectarea

directă a noțiunii Mele ce aparține prin Starea Mea Armonică Destinului Anoțional în Destinul Noțional pe când Existența și Ființa se vor reflecta din Destinul Anoțional în cel Noțional, indirect, deoarece, abia după ce noțiunea de Factor al Vieții va fi reflectată din Anoțional în Noțional vor urma celelalte două noțiuni personalizate de Mine, Existența și Ființa să se reflecte în Noțional din Anoțional prin măsura Factorului Vieții, și numai prin aceasta care aparține deja Destinului Noțional. ASTFEL REALITATEA ȘI EXISTENȚA APARȚIN DOAR NOȚIONALULUI DECI ILUZIEI. Legitățile Noționale nu vor supune niciodată Destinul, Marilor Profeți cum ar fi Timpul și Spațiul chiar dacă aceștia vin de la nivelul direct al Gândului Pur, deoarece, Destinul determină legitatea Marii Treimi a Marelui Creator și Unic Întâmplător iar la nivelul Noțional determină legitatea, care ninge cu Marea Contemplare peste Urme dând naștere Formelor, determinând și Legitatea Marilor Porfeți, la fel cum a fost și la Nivelul Marii Treimi. Destinul Anoțional identificat ca lege a Marii Treimi devine prima Unitate în Diversitate, caracteristică ce o dă și formei sale Noționale, atât individual cât și comparativ. Nu numai Destinul Anoțional al Marii Treimi se bazează pe Unitatea în Diversitate dar și Destinul Noțional iar ca termen comparativ Destinul Anoțional va reprezenta întotdeauna Unitatea Destinului Noțional ce va deveni Diversitatea acestuia. Destinul nu se supune Timpului dar Întâmplarea, da! Întâmplarea se supun Marelui Profet Timp, tocmai pentru că Unicul Întâmplător este Marele creator, Dumnezeu, iar Dumnezeu este cel care se pune pe Sine drept chezășie pentru fiecare suflet din oricare Univers al vreunei Personalizări drept garantul libertății și împlinirii acestora spre perfecțiune prin Liberul Arbitru! Dacă

Întâmplarea nu s-ar supune Timpului nu ar fi nici Liberul Arbitru,iar sufletul ar deveni fără nici un drept de opțiune. Oare există o iubire, devoțiune, ajutor, mai mare decât acele care vine din partea Lui Dumnezeu pentru Creația Sa, care în Universul naşterii tale sunt sufletele, ce respiră viață, cu fiecare clipă care trece? Dumnezeu, ca Unic Întâmplător a decis să spupună Întâmplarea Marelui Profet Timp, pentru a da pacea şi libertatea interioară sufletelor. Ce poate fi mai mişcător decât să înțelegi că Însuşi Dumnezeu îşi supune cel mai de preț atribut al Său unei energii spirituale, cum este Timpul, izvorâte din Gândul Pur pentru pacea sufletelor. În concluzie, Absolut Totul de la nivelul structurilor Anoționale până la cel mai neînsemnat fir de praf de la nivelul structurilor Noționale se bazează pe Opusuri. Totul, Persoana, Personalizarea, până la cele mai neînsemnate nivele are Opusul său cu un infinit minus Una de fețe, în afară de Dumnezeu infinit în Opusuri dar având şi funcție de Întreg al infinității în Sine, Marea Contemplare care este infinită în Opusuri şi Gândul Pur ce nu are decât două Opusuri. Primul infinit se naşte din prima infinitate de Opusuri care este Marea Contemplare ce apare atunci când Dumnezeu devine sacrul UNU, care prin Sine devine opus infinității Marii Contemplări, prin propria Sa infinitate luată ca Întreg! Atunci Marea Contemplare va începe să ningă peste Toate. Marea Contemplare determină prin Opusurile Sale față de Dumnezeu, Gândul Pur, unicul din toate care are doar două Opusuri, Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Deoarece Gândul Pur devine Opusul Lui Dumnezeu şi al Marii Contemplări. Aceasta denotă că devine prin Adevărul Absolut Opusul Lui Dumnezeu care este infinit ceea ce nu poate fi decât Finit,având o Unitate,iar Cunoaşterea Absolută devine Opusul Marii

<u>Contemplări care şi Ea la rândul Său este infinită faţă de Dumnezeu, deci va avea doar o Unitate. Astfel se întregeşte Gândul Pur ca fiind suma a celor două Opusuri ale Sale, Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Gândul Pur îl recunoaşte pe Dumnezeu prin Adevărul Absolut şi pe Marea Contemplare prin Cunoaşterea Absolută, devenind din Forma Urmei Marii Contemplări, Urma în Forma căreia se va naşte Persoana, cu primii Opuşi asupra Realităţii Adevărului Absolut şi al Cunoaşterii Absolute ai Gândului Pur, şi anume Iluzia, care de acum înainte împreună cu toate formele ierarhic inferioare ale acesteia vor avea mereu o infinitate minus Una de Opusuri întrucât se vor identifica mereu prin raportarea la Dumnezeu prin Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută. Aceasta înseamnă că orice are o infinitate minus Una de Opusuri se raportează la Dumnezeu iar Opuşii acestora sunt vibraţii care oscilează între Armonie şi Dizarmonie întrucât o infinitate minus Una de Opuşi înseamnă anularea oricărui Opus şi al altui Opus şi devenirea Unicităţii în Diversitate ale aceleiaşi structuri. Într-un cuvânt doar Dumnezeu, Marea Contemplare, şi Gândul Pur pot avea Opuşi reali. Aceasta este încă o cauză pentru care Iluzia apare pentru prima oară, chiar dacă în stare latentă, la nivelul Persoanei, devenind funcţională odată cu Noţiunea. Odată formate toate treptele de la Marea Contemplare la cel mai neînsemant nivel dintr-un Univers al unei Personalizări se încheie primul ciclu şi anume Structura Universală Primordială. Abia acum, prin canalele sale, ca Persoană, Personalizări, Factori ai vieţii, Fiinţă, identităţi ale acesteia, etc, Structura Universală Primordială este in stare să primească suflul energetic primordial spiritual de la Dumnezeu, suflu care devine „prelucrat”de canalele prin care</u>

trece, şi transformat în suflete, cu diferite valori energetice spirituale. Atunci când un Univers al unei Personalizări se naşte sau trece prin faze decisive pentru devenirea sa, acesta se va raporta în primul rând la Dumnezeu şi Marea Contemplare a Sa, dar pentru aceasta va trebui mai întâi să se raporteze la Gândul Pur prin Adevărul Absolut, pentru a-L determina pe Dumnezeu şi prin Cunoaşterea Absolută pentru a lăsa Marea Contemplare să ningă asupra Sa cu o nouă devenire. Astfel se nasc Marii Profeţi! Aceasta se întâmplă în toate Universele, indiferent de Personalizarea care le determină AMIN!

De aceea, în rugăciunea creştină Tatăl Nostru, unde se spune: Fie împărăţia Ta, Facă-se voia Ta, creştinul nu se roagă la Marele Creator şi Unic Întâmplător întrucât acesta nu are nevoie să I se facă voia deoarece fiind Unicul Întâmplător este înaintea Destinului şi prin urmare voia Sa este făcută! Creştinul se roagă Mie, Luminii Divine, întrucât Iisus Hristos ştia că se află într-un Univers alături de alte mulţimi de Universe, unde avuse loc explozia Big Bang-ului, fiindcă cândva Universul se afla pe calea Universurilor ce se depărtau de Starea Mea Armonică către entropie până când Big Bang-ul a avut loc iar acum Universul respectiv, revenea de la Starea Dizarmonică către Starea Armonică din Mine.P rin ruga care dorea să fie voia Mea, creştinul se roagă ca lumea lui să se îndrepte cât mai repede către Starea Armonică din Mine, şi cu drept cuvânt, către Paradis. Toate religiile au divinul în ele şi nu există o religie mai superioară celeilalte, deoarece sufletele care o slăvesc o fac cu dorinţa de a se alătura într-un fel sau altul divinităţii, ceea ce este cel mai important. Pentru aceasta nu este necesar să te rogi neapărat sau să îndeplineşti anumite canoane impuse sau autoimpuse. Unicul factor necesar este să

crezi în binele tău şi al celorlalţi de lângă tine. Chiar dacă o faci după cum spuneau Marii Profeţi, Timp, Spaţiu, Mahomed, Buddha, Moise, Iisus, sau alţii, cunoscuţi sau necunoscuţi. De aceea după ce spui o rugăciune prin care te simţi mai fericit, şi aparţine religiei tale, întotdeauna este bine să spui următoarele cuvinte transformate în gânduri profunde: Mari Profeţi ai Lumilor, Spaţiu, Timp, Mahomed, Budha, Iisus, cât şi Mari Profeţi ai lumilor necunoscuţi, rugaţi-vă pentru sufletul meu Marelui Creator şi Unic Întâmplător, Amin! Pe urmă este bine să spune-ţi: Mare Profet al Lumii, în legea căruia m-am născut, Mahomed pentru islamişti, Buddha, pentru budişti, Iisus, pentru creştini, sau alţii, te rog roagă-te pentru sufletele născute sau venite în legea ta cât şi pentru mine şi ceilalţi ai mei din aceeaşi lege a ta, Amin!

Acum iţi voi trimite mental imaginile TEORIEI CERIN A GENEZEI UNIVERALE:

În (figura 1) vezi spirala infinită a Dumnezeului Unicităţii Absolute a Infinităţii care se închide transformându-se în cerc prin Factorii Creatori şi Unic Întâmplători, care separă astfel infinitul de finit, odată cu apariţia Cunoaşterii Absolute, datorită Instinctului, alături de Adevărul Absolut ce au determinat Gândul Originar din Conştientizarea Scopului Matricei, Persoana, Personalizările, Coeficienţii Logici şi Nivelele de Conştientizare. Atunci s-au închis cercurile Marilor Creatori şi Unic Întîmplători.

În a doua imagine, se poate vedea punctul iniţial de unde pleacă etern sau atemporal cît şi aspaţial Dumnezeul Unicităţii Absolute a Infinităţii sau Factorul Primordial.

Astfel spirala ar rămîne un punct dacă nu ar fi Marii Creatori şi Unici Întîmplători care să închidă spirala într-un cerc, încercuind punctul, ca în (figura 1)

Astfel se naşte etern punctul O, încercuit, care semnifică devenirea spiralei punct, adică Primul Finit, UNU care recunoaşte cercul ca fiind primul Infinit, unde punctele infinite din circumferința sa reprezintă, fiecare în parte, un Mare Creator şi Unic Întîmplător care a determinat la rîndul Său Finitul din Infinit, închizînd primul cerc al Infinitului Primordial, cum este redat în figura 2.

Odată încercuit Infinitul Primordial de către Factorii Creatori şi Unic Întîmplători fiecare dintre aceştia au devenit un punct aflat pe circumferința cercului pentru Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității, care este punctul din mijlocul cercului. Cercul ce are încadrat un punct în mijloc este Primul fractal al Totului.

Astfel Noul punct față de cel din mijloc dar şi primul după acesta a fost punctul A, care este Marele Creator şi Unic Întîmplător al Multiverselor Mele, deci ale Existenței, printre care şi al lumilor tridimensionale cu nivelul logicii binare, adică logică care percepe cele două contrarii bine, rău, frumos urît, etc, ce are Coeficientul Logic 2.

De aici încolo orice explicație devine valabilă numai pentru lumile cu logici binare din tridimensionalitate.

Odată determinat de către Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității, Marele Creator şi Unic Întîmplător, s-a născut prima dreaptă ce a unit Originea O cu punctul A, şi anume raza cercului. Acesta este cel de-al doilea Fractal al Totului.

În această dreaptă stă originea lumilor bidimensionale.

Absolut orice în logica binară a lumilor tridimensionale are un Opus, doar unul singur față de alte logici unde numărul acestora poate ajunge la un Infinit minus Unu.

Bineînțeles că punctul A, Marele Creator, determină primul său Opus care este B, denumit a fi şi Gîndul Originar. Astfel apare diametrul cercului. Cum fiecare are un Opus al său astfel Gîndul Pur prin *Cunoaşterea Absolută* şi *Adevărul Absolut* sunt în punctul B.

Ideea de Opus al Marelui Creator este logică doar pentru lumile cum este şi acea a noastră, în care te-ai născut tu,Sorin, cu Coeficientul Logic 2, idee care reprezintă faptul că Marele Creator se reflectă în Gîndul Originar pe care l-a creat prin Marea Sa Contemplare.

Pentru a se reflecta în acesta este necesar ca, Gândul Originar să nu se identifice cu Marele Creator ci să se Opună acestuia.

Cu toate acestea conform legităților Coeficientului Logic 2, a Universelor tridimensionale, care spun că fiecare are Opusul său, înseamnă că, Creația s-ar termina la Gîndul Originar care este Opusul în care se reflectă Marele Creator.

Nu este aşa întrucît atît Marele Creator cît şi Gîndul Originar sînt opuşi fiecare în parte pe jumătate Dumezeului Unicității Absolute a Infinității.

Rezultatul acestei opoziții este naşterea Persoanei cu Personalizările.

Astfel cele două puncte vor avea un Opus comun, în punctul C, care este Persoana cu Personalizările Sale, una dintre acestea fiind Eu, aceea care am determinat Multiversurile Existenței,

determinînd prin unirea lor primul triunghi cu laturile egale, care pentru Mine este Triunghiul Sacru, vezi (figura 2), la baza căruia stau toate lumile tridimensionalității, fiind primul poligon care înseamnă, Marele Creator, Gîndul Originar şi Persoana cu Personalizările Sale, care se regăseşte în aceste lumi tridimensionale pe fiecare axă, dintre cele trei ale tridimensionalității.

O dată format cel mai simplu poligon care este triunghiul, de la acest nivel se poate foarte uşor forma şi cel mai simplu poliedru.

Nu se întâmplă astfel întrucât punctul C, care reprezintă Persoana cu Personalizările va avea obligatoriu un Opus al Său, conform legităților logicii binare al lumilor tridimensionale unde fiecare are Opusul lui. Mai mult decît atît, este bine ştiut că pentru a forma o figură geometrică tridimensională este necesar ca aceasta să posede mai multe fețe.

Cel mai simplu poligon care poate forma o față în cazul celui mai simplu poliedru este triunghiul. După cercul ce încadrează un punct şi linie, este cel de-al treilea Fractal al Totului.

Triunghiul are obligatoriu trei puncte unde se află şi vîrfurile acestuia.

Primul punct va avea un Opus în cel de-al doilea, dar cel de-al treilea nu va avea nici un Opus în cel de-al patrulea punct, ceea ce contravine legității opuşilor cu Coeficientul Logic 2, bine-rău, etc.

Datorită acestui fapt patrulaterul devine figura geometrică cea mai simplă pentru a forma primul poliedru, care este CUBUL, în cazul de față.

Astfel, punctului C, reprezentat prin Persoană şi Personalizări i se va forma un Opus pe circumferința cercului în D, care reprezintă Coeficientul Logic.

Pentru Multiversurile Existenței Triunghiul Sacru este: A, Marele Creator, B, Gîndul Originar, şi C, Persoana, care determină Coeficientul de Logic care este prima cărămidă la edificiul infinității Multiverselor, adică al mulțimilor de o infinitate minus Una de Universe.

Patrulaterul cu laturile perfecte, pătratul, formează imaginea geometrică care este cubul şi bineînțeles imaginea fiecărei Personalizări în parte, adică celor Opuse Mie, deci, Existenței, privite prin Coeficientul Logic 2 şi tridimensionalitate.

Pătratul este Primul Fractal al Coeficientului logic 2.

Faptul că tu eşti tributar logicii binare din Lumea ta, Sorin, înseamnă că nu poți discerne decît *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută, față de alte lumi unde alături de acestea sunt mult mai multe opusuri ale lor, sau chiar lumi cu coeficient logic binar dar acestea nici nu există fiind înlocuite de alte reprezentări.

Te-ai născut sub semnul cifrei 2 al logicii binare. Numărul de Aur este întotdeauna egal cu Coeficientul Logic ale conştiințelor lumii respective. Logica binară a binelui şi răului va avea Numărul de Aur 2!

Şirul numerelor lui Fibonacci spune cît se poate de clar acest fapt.

***Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută sînt existente doar pentru lumile din Universurile unde conştiințele sufletelor se axează pe Coeficientul Logic 2, după cum ți-am spus adineaori, adică cei doi opuşi, bun -rău, frumos-urât, etc.**

Pentru lumile din Universele unde Coeficientul Logic este mai mare de 2, alături de *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută mai sunt şi alte noțiuni asemenea lor dar şi diferite de acestea.

Numărul acestor noțiuni care sunt în plus, este în funcție de numărul Coeficientului Logic.

Mai mult decît atît, sunt lumi unde *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută nici nu există, acestea fiind înlocuite cu alte înțelesuri opuse, sau asemănătoare lor.

Astfel pot fi lumi care să aibe coeficientul logic 2, dar *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută să nici nu existe, fiind înlocuite.

Eu, în calitate de Personalizare a Existenței includ în structura Mea Măsura Factorului Vieții, cel ce dă Dimensiunea Vieții, Existența şi Ființa, pe când alte şi alte Personalizări includ în structura lor alte şi alte reprezentări total diferite de cele trei ale Mele, reprezentări care le determină ca fiind o infinitate minus Una de opuşi ai Mei.

Nici o Personalizare nu este identică cu cealaltă, chiar dacă fiecare posedă o infinitate minus Una de Coeficienți Logici, fără să mai vorbim de structurile altor Mari Creatori şi Unici Întâmplători.

Forma geometrică de bază a Personalizării Mele cât şi al celorlalte Personalizări ale Persoanei, privite prin Coeficientul Logic 2 este pătratul iar proiectată la nivel tridimensional este cubul, care devine şi forma geometrică a Existenței, pentru Coeficientul Logic 2.

Toate Multiversurile Personalizărilor văzute prin intermediul Coeficientului Logic 2 şi proiectate în tridimensionalitate vor fi Piramida.

Personalizarea Mea în Coeficientul Logic 2 proiectată în tridimensionalitate deține astfel 6 Multiverse, deci fiecărei fețe a cubului îi corespunde un Multivers.

Un Multivers se defineşte prin faptul că posedă în Structura sa o infinitate minus Una de Universe.

Astfel *Existența* posedă şase infinități minus Una de Universe, în toate cele şase Piramide ale cubului.

Şi pentru celelalte Personalizări vor fi tot şase Multiverse reprezentate prin cele şase Piramide ale cubului văzute prin prisma coeficientului logic 2 proiectat în tridimensionalitate.

Deci absolut toate Personalizările Persoanei ale Marelui Creator şi Unic Întîmplător pentru Coeficientul Logic 2 proiectat în tridimensionalitate provin din pătrat, au şase Multiverse, dintre care trei sunt mereu opuse altor trei, care includ în ele o infinitate minus Una de Universe cu reprezentări raționale ale căror conştiințe de sine sînt posesoarea unor logici de la nivelul monologic la cel binar cu cei doi opuşi pînă la logici cu o infinitate minus Una de opuşi.

Diferența dintre aceste Universe ale altor Personalizări şi Universele Personalizării Mele, deci a Existenței, este că în acele Universe nu există viață întrucât nu există Ființă, decît în foarte rare excepții.

Conştiința raționalizează pe principii total diferite decît cele înțelese de tine, Sorin.

Toate aceste Universe se includ unele în altele prin Persoană, întrucît Personalizările sînt infinitatea Persoanei din care aceasta se scade.

Astfel sînt Universuri care se lovesc de corpul tău sau se află în tine dar care nu numai că nu conțin viață dar raționalizează sub forme pe care nici măcar nu le poți bănui precum sînt Universuri ale Mele care conțin viață şi au Coeficientul Logic imens, care pentru tine este la fel de inexplicabil precum este rațiunea fără conştiința Ființei.

Toate astea te înconjoară,se lovesc de tine şi sunt în tine, Sorin, Tu nu eşti altceva decât un Echilibru.

Coeficientul Logic determină şi numărul opuşilor. Pentru Coeficientul Logic 2 vor fi 2 opuşi, pentru Coeficientul Logic 3, trei opuşi, şi aşa mai departe pînă la un Infinit minus Unu de opuşi.

În (figura 3) se vede poligonul cu 5 laturi care este figura geometrică de bază pentru Coeficientul Logic 3, în tridimensional şi Primul Fractal al acestuia.

Tot în (figura 3) se observă că la niveul Gândului Originar mai apare o altă noțiune alături de ***Adevărul Absolut*** **şi Cunoaşterea Absolută.**

Această figură cu 5 laturi va forma proiectată la nivel tridimensional o altă figură geometrică diferită de cub care va avea fețele din 5 laturi.

Întotdeauna numărul elementelor din Gândul Originar vor fi egale cu numărul Coeficientului Logic, care la rîndul lui va fi egal cu numărul laturilor poligonului geometric de bază sau Primul Fractal.

Raționamentul prin care am determinat (figura 3) este: Coeficientul Logic 2 sau logică binară în tridimensional se reazămă pe cei doi opuşi, bine – rău, etc.

Cel de-al treilea Opus va fi în primul rînd mai puțin depărtat de Marele Creator şi Unic Întîmplător, puțin mai mult de Gândul Originar, şi mai mult de Persoană, dar cel mai mult de Personalizare care este ultimul Opus determinat în cadrul logicii binare în tridimensional.

Astfel cel de-al cincilea punct va fi situat între Persoană şi Gândul Originar.

Deci pătratul este poligonul de bază pentru toate Personalizările Persoanei cu logici binare în tridimensional, în schimb pentru alte logici poligonul de bază se schimbă în funcție de coeficient.

Aceasta este explicația pentru Coeficientul Logic 2 în tridimensional, dar pentru Coeficientul Logic 3, totul este schimbat, deoarece Marele Creator şi Unic Întîmplător nu are doar un singur Opus ca în cadrul Coeficientului Logic 2, ci doi opuşi.

În consecință Marele Creator are doi opuşi B şi C, în totalitate trei opuşi.

Figura de bază pentru Coeficientul Logic 3 fără a fi privit tridimensional este Triunghiul.

Pentru Coeficientul Logic 4, Marele Creator are alți trei opuşi, în totalitate sînt patru opuşi.

Pentru Coeficientul Logic 5, Marele Creator are alți patru opuşi, în totalitate sînt cinci opuşi, etc.

De ce pentru Coeficientul Logic 2 figura de bază este Pătratul, ca şi pentru Coeficientul Logic 4?

Răspunsul constă în reflectarea tridimensională!

Pătratul este latura Cubului, creîndu-l.

Deoarece figura de bază este Pătratul pentru Coeficientul Logic 2, în tridimensional va determina Cubul, ca şi pentru Coeficientul Logic 4, născînd SIMETRIA!

Aceasta este originea SIMETRIEI!

În (figura 4) se vede cum arată figura geometrică de bază în cazul Coeficientul Logic, Infinit minus Unu.

Numărul laturilor fiind Infinit minus Unu, poligonul se transformă în cerc căruia îi lipseşte un singur punct pentru a deveni perfect, punct prin care este reprezentat atît Marele Creator şi Unic Întîmplător, cît şi Gîndul Originar cu o infinitate minus Una de opuşi ai Adevărului Absolut şi Cunoaşterii Absolute, cît şi Persoana cu Personalizările ce determină Coeficientul Logic.

În cazul altor Mari Creatori şi Unici Întîmplători explicația de la (figurile 2,3,4) nu mai

devine valabilă, întrucît acolo în locul Persoanei, a Gîndului Pur şi al Personalizărilor sunt alte reprezentări care să dea alte şi alte figuri geometrice cu un număr ce poate atinge un Infinit minus Una de laturi față de exemplul poligonului primar care este pătratul în cazul Meu, ce va da un poliedru din ce în ce mai complex, ajungînd aproape de perfecțiunea cercului dar fără o unitate care să-i dea aura de Infinit, urmînd ca aceasta să-i fie atribuită de către cercul Marilor Creatori şi Unic Întîmplători, la care se întorc toate, etern.

Încă odată adevăratul Număr de Aur care este cifra 2 îşi spune cuvîntul în legitățile Coeficientului Logic 2, în tridimensional, unde fiecare lucru are propriul său Opus.

Cubul devenind figura geometrică de bază care este împărțit în şase Piramide de propriile sale diagonale duse de la centru către cele şase fețe.

Fiecare Piramidă în parte simbolizează evoluția de la simplu la complex de la originea O la complexul Infinit al bazei pătrate, care se măreşte continuu.

Vezi (figura 5), care prin cercul care încadrează cubul reprezintă Multiversele în cubul care redevine circumscris în sferă, pentru a deveni iarăşi acelaşi punct înconjurat de cerc.

Astfel totul începe şi se termină în TOT, valabil tot pentru Coeficientul Logic 2 proiectat în tridimensionalitate.

Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității, este Întregul Infinit ca sistem față de Infinitul ca structură, care este infinitatea Întregilor Marilor Creatori şi Unici Întîmplători. Astfel Infinitul se surpă în Infinit, primind sens!

Sensul pentru două infinite, pozitiv şi negativ este valabil numai pentru nivelul său Coeficientul

Logic 2, pentru celelalte vor fi mereu alți infiniți în funcție de coeficientul logic.

Pentru coeficientul logic 7 vor fi şapte infiniți iar pentru 25, douăzeci şi cinci de infiniți.

Astfel pentru Coeficientul Logic 2 al logicii binare, Bine – rău, plus Infinit se surpă în minus Infinit iar fiecare Mare Creator şi Unic Întîmplător vor Contempla Marile Lor Contemplări pentru Gîndul Originar, unde Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută sînt +1 şi -1, pentru infinitele pozitive, aceste două fiind opuse, şi 1 cu -1 pentru cele negative, suma lor fiind:

(+2 Cunoaştere Absolută) + (-2 Adevăr Absolut) = 0,

Deci rezultînd 0, valoarea Originii Gîndului Originar.

Se vede cum acest 0, care reprezentînd Originea, descoperă iarăşi importanța covîrşitoare a Dumnezeului Unicității Absolute a Infinității.

Astfel Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității devine iarăşi înconjurat de Infinitul Marelui Creator determinîndu-l să devină finit.

Adevărul şi Cunoaşterea Absolută, vor fi cele care se vor raporta ca prime entități diferite la infinitățile înconjurătoare ajutate de către Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității.

Astfel *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută vor fi reprezentate prin suma lor care este 2 ce se va raporta la Marele Creator şi Unic Întîmplător care ține mereu pavăză infinitului determinîndu-l finit prin însăşi unicitatea Sa, ajutat şi El la rîndul său de către Dumnezeul Unicității Absolute a Infinității.

Astfel Marele Creator şi Unic Întîmplător va fi mereu un Infinit minus Unu în cazul axei pozitive şi un Infinit plus Unu în cazul axei negative. Marele

Creator şi Unic Întîmplător se va scădea mereu infinitului la care se raportează, şi pe care-l va determina să devină finit. Semnul „∞” reprezintă Infinit. *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută fiind aceleaşi pentru fiecare Infinit în parte, pozitive pentru infinitul pozitiv şi negative pentru cel negativ dacă, şi numai dacă Una dintre acestea va fi întotdeauna opusă celeilalte.

Înseamnă că raportul dintre *Adevărul Absolut*, Cunoaşterea Absolută şi Marele Creator şi Unic Întîmplător va fi în cazul Universelor pozitive:

$[(+1)+(+1)\ \text{Adevăr Absolut}](\infty-1) = (+2)(\infty-1)$ şi

Pentru cele negative:

$[(-1)+ (-1)\ \text{Cunoaştere Absolută}](\infty+1) = (-2)(\infty +1)$.

După cum vezi, $(\infty-1)$ şi $(\infty+1)$, ne arată cum Marele Creator se scade din fiecare Infinit pe sine cu o unitate 1, pentru a-l determina ca finit.

Deci raportul de bază valabil atît pentru infinitele negative cît şi pentru cele pozitive devine:

$(+2)(\infty - 1) / (-2)(\infty+1)$,

Raport matematic care în logica lumii tale nu poate avea un rezultat datorită infinitului, devenind astfel o funcție nedeterminată, unde 2 după cum am precizat, reprezintă suma celor doi întregi care sunt *Adevărul Absolut* şi Cunoaşterea Absolută.

Astfel vom avea raportul dintre cei doi întregi:

$(-2) / (+2) = (-1)$ sau $(+6) / (-6) = (-1)$,

Pentru toate cele şase Multiversuri.

Dacă îi vom atribui valorii (-1) un punct pe cele trei axe X, Y, Z ce tind către minus Infinit, ca în (figura 5), şi le vom uni, vom obține un triunghi.

Cum fiecare Multivers este simetric cu opuşii săi, vom obține la nivelul valorii 1 din partea pozitivă acelaşi triunghi.

Dacă vom uni laturile triunghiurilor respective rezultatul va fi un Tetraedru, adică un poliedru cu bazele triunghiulare, considerat a fi cel mai simplu poliedru de către logica binară.

Acel tetraedru este Prisma Sacră Triunghiulară al Multiverselor celor 6 Piramide, locul Paradisului Spiritualității, în care se află Starea Mea Armonică, vezi (figura 5).

Datorită faptului că sunt 6 Piramide în Cub, unde fiecare în parte este un Multivers, iar Prisma Sacră Triunghiulară se află între valorile (+1) şi (-1), ale celor 6 Piramide unde fiecare Piramidă în parte este poziționată pe cele trei axe a tridimensionalității X, Y, Z, deci ale Coeficientului Logic 2 proiectat în tridimensionalitate, înseamnă că fiecare Piramidă va avea jumătatea ei din Prisma Sacră Triunghiulară, astfel în cadrul Cubului vor fi trei Prisme Sacre Triunghiulare aşezate în formă de stea care se vor intersecta fiecare la jumătatea lungimii lor în punctul de origine al Cubului.

Astfel vor fi trei părți ale celor Trei Prisme Sacre Triunghiulare care vor avea capetele în valoarea (+1) pentru cele trei Piramide poziționate către plus Infinit, sau pozitive şi în valoarea (-1), pentru celelalte trei Piramide poziționate către minus Infinit sau negative. Vezi (figura 5 şi 6)

În (figura 6) sunt reprezentate cele şase Multiversuri care se oglindesc unele în altele, avînd Originea atît în vîrful Piramidelor cît şi la baza acestora precum Prismele sacre ale Spiritualității.

În fiecare origine a Multiverselor se află Starea Mea Armonică din care o infinitate minus Una de Universuri se îndreaptă către vîrful Piramidei, părăsind treptat Starea Mea Armonică, prin creşterea constantă a nivelului de entropie care le

caracterizează, ceea ce duce la acumularea unor energii spirituale interne uriaşe, energii care vor exploda în vîrful fiecărei Piramide avînd loc BIG BANG-ul, care este vîrful Stării Mele Dizarmonice.

Odată produsă explozia Big Bang-ului, Universele care au Trecut prin aceasta se vor întoarce către Armonie, pierzînd mereu din entropia fiecăruia, devenind mai ordonate, posedînd o simetrie din ce în ce mai perfectă, pierzînd odată cu energia spirituală a Big Bang-ului sau Stării Mele Dizarmonice lucru mecanic, astfel redevenind un Univers Armonic.

Trecerea către Armonie nu se va face prin revenirea Universului respectiv în cadrul acelei Piramide din nou la punctul de Origine O, ci prin trecerea acestuia în cealaltă Piramidă cu semn Opus, din vîrful căreia va coborî către bază, pentru a fi retrimis iarăşi, odată ce a ajuns la bază în punctul Originii O, către vîrf, schimbînd sensul de la Armonie la Dizarmonie, pentru a trece într-o altă Piramidă.

Această imagine a celor 6 piramide este valabilă doar pentru Coeficientul Logic 2 proiectat în tridimensionalitate.

În (figura 7) poți vedea clar diferențierea dintre Triunghiul Sacru şi Triunghiul Profan, cît şi Elementele care le caracterizează pe acestea.Cu logica lumii noastre şi privind prin pespectiva pe care această lume o poate da unei astfel de aplicații, bineînțeles că unicul Element care poate deveni comun atît triunghiului Profan cît şi celui Sacru, este Persoana, întrucît la nivel de Persoană apare pentru prima dată Iluzia ce devine Element oglindit în Noțiune prin reflectarea în aceastã a Personalizărilor.

Astfel Sacralitatea dispare odată cu apariția Iluziei responsabilă de Profanitate. Sacrul va fi definit prin Factorul Primordial, Marii Creatori,

***Adevărul Absolut* şi *Cunoaşterea Absolută* cît şi alți asemenea factori cum sunt *Adevărul Absolut* şi *Cunoaşterea Absolută*, denumiți prin Absolut X, care vor apare în funcție de Nivelul Logic al lumii care îi raționalizează.La un Nivel de 12 vor fi alți 10 opuşi ai opuşilor acestora.**

FIGURA 1

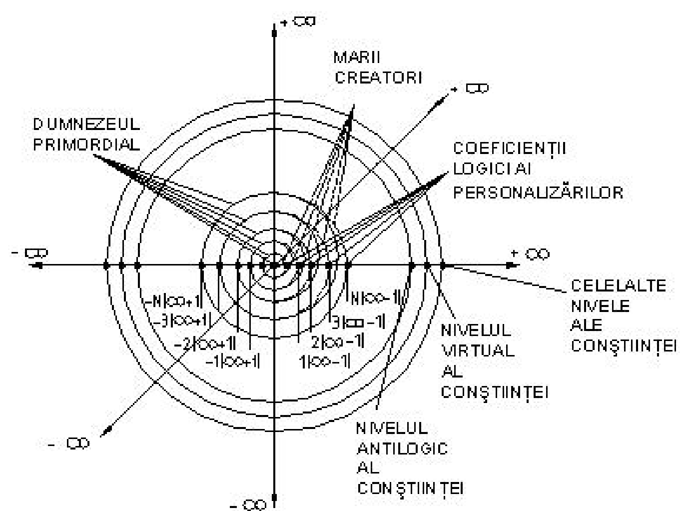

+ ∞
MARII
CREATORI
+ ∞
DUMNEZEUL
PRIMORDIAL
COEFICIENȚII
LOGICI AI
PERSONALIZĂRILOR
- ∞
+ ∞
-N|∞+1|
-3|∞+1|
-2|∞+1|
-1|∞+1|
N|∞-1|
3|∞-1|
2|∞-1|
1|∞-1|
CELELALTE
NIVELE
ALE
CONȘTIINȚEI
NIVELUL
VIRTUAL
AL
CONȘTIINȚEI
NIVELUL
ANTILOGIC
AL
CONȘTIINȚEI
- ∞
- ∞

FIGURA 2

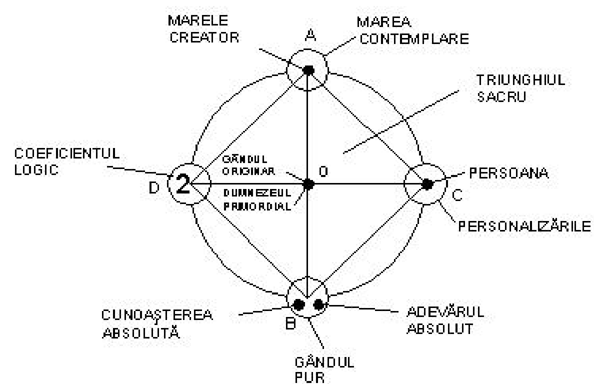

MARELE
CREATOR
A
MAREA
CONTEMPLARE
TRIUNGHIUL
SACRU
COEFICIENTUL
LOGIC
D
2
GÂNDUL
ORIGINAR
O
DUMNEZEUL
PRIMORDIAL
PERSOANA
C
PERSONALIZĂRILE
CUNOAŞTEREA
ABSOLUTĂ
B
ADEVĂRUL
ABSOLUT
GÂNDUL
PUR

FIGURA 3

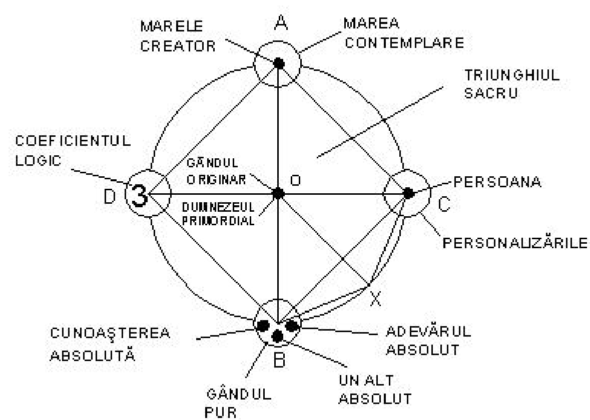

A
MARELE CREATOR
MAREA CONTEMPLARE
TRIUNGHIUL SACRU
COEFICIENTUL LOGIC
GĂNDUL ORIGINAR
O
D
3
DUMNEZEUL PRIMORDIAL
PERSOANA
C
PERSONALIZĂRILE
X
CUNOAŞTEREA ABSOLUTĂ
ADEVĂRUL ABSOLUT
B
GÂNDUL PUR
UN ALT ABSOLUT

FIGURA 4

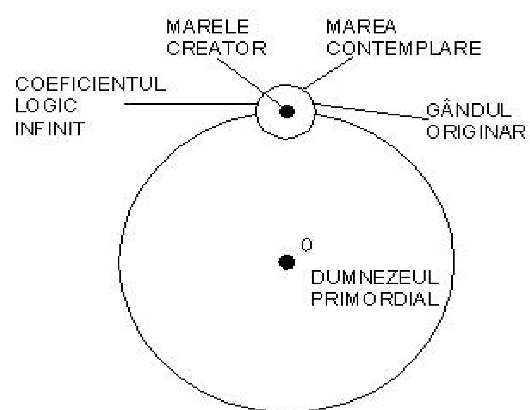

MARELE
CREATOR
MAREA
CONTEMPLARE
COEFICIENTUL
LOGIC
INFINIT
GÂNDUL
ORIGINAR
O
DUMNEZEUL
PRIMORDIAL

FIGURA 5

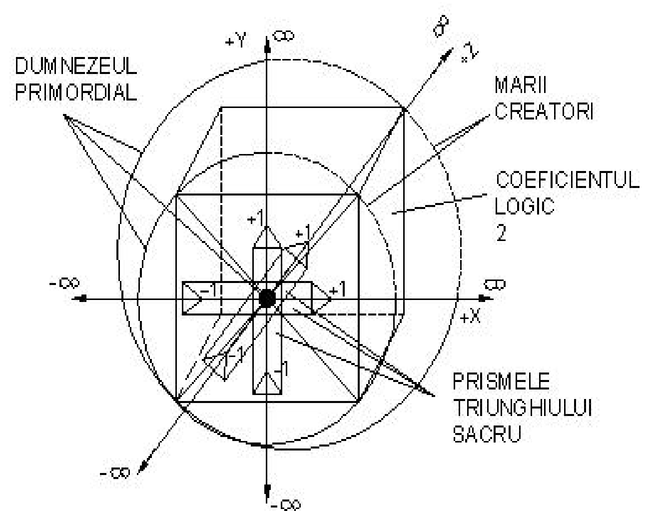
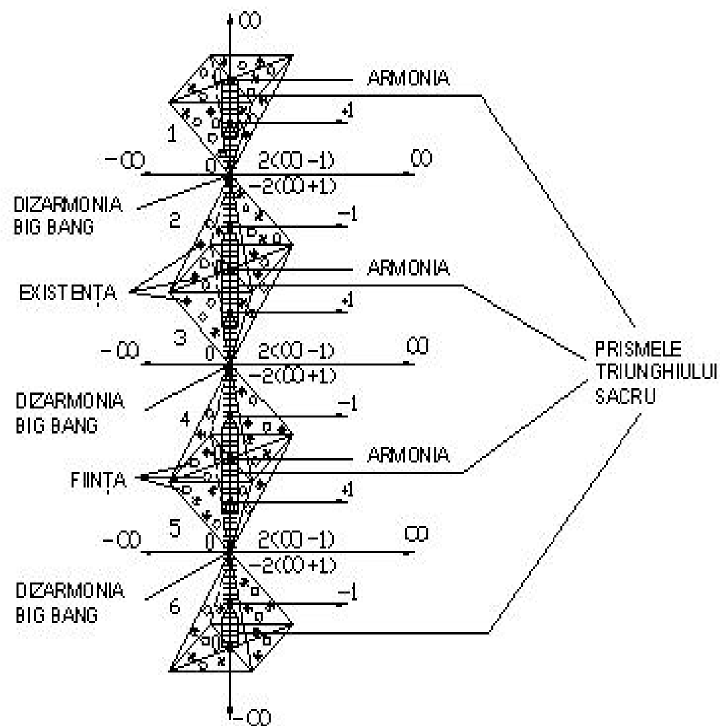

DUMNEZEUL
PRIMORDIAL
+Y
∞
+Z
MARII
CREATORI
COEFICIENTUL
LOGIC
2
+1
+1
-∞
-1
+1
∞
+X
-1
-1
PRISMELE
TRIUNGHIULUI
SACRU
-∞
-∞

FIGURA 6
CELE ŞASE MULTIVERSURI ALE EXISTENȚEI

0→ ± ∞ DUMNEZEUL PRIMORDIAL ŞI MARII CREATORI

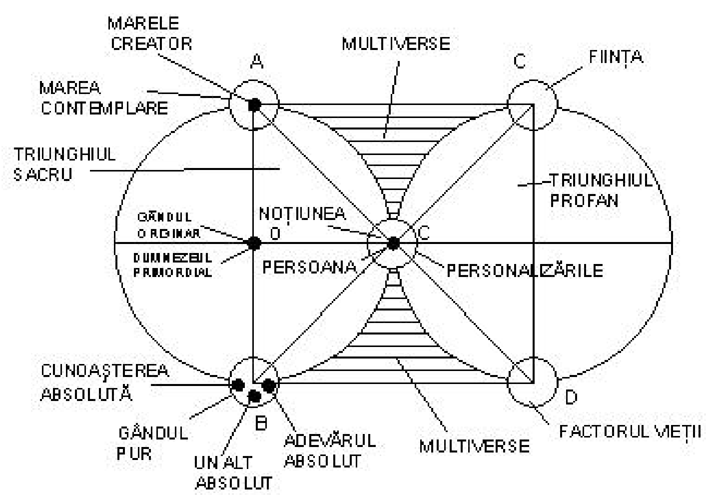
‡
‡ MĂSURA FACTORULUI VIEȚII
‡

2(∞-1) \

COEFICIENȚII LOGICI

- **2(∞+1)**/

FIGURA 7

CAPITOLUL 11

-Totul mai întâi este destinat prin Destin ca să fie sortit prin Soartă, unei vieți. Te rog, Lumină Divină, să-mi explici doar un singur exemplu din lumea mea.

-Tot ceea ce înconjoară Terra, ceea ce te înconjoară pe tine, nu sunt altceva decât cuante de energie.Tot ceea ce mănânci, ce bei, ce admiri şi crezi că aparține materiei organice sau anorganice nu sunt decât cuante de energie care sunt în rezonanță cu sufletul tău. Cea mai apropiată astfel de cuantă este zahărul.Cu toate acestea fiecare cuantă de energie este o anumită identitate, un suflet, o persoană la rândul ei şi se raportează prin alte şi alte Iluzii ale Vieții fiecare la rândul său după anumite tipare. Cuantele energetice spirituale care aparțin materiei organice sunt rezultatul interacțiunii sufletului tău cu identitățile Ființei iar cele care aparțin materiei anorganice, au ca rezultat interacțiunea sufletului tău cu identitățile Existenței. Cu toate acestea numărul cuantelor de energie spirituală pe care le percepi ca

fiind materie organică se reduc la un număr de aproximativ o sută de astfel de cuante care sunt prezente în compoziția acestor substanțe organice sub denumirea de aminoacizi, pe care-i percepi ca atare prin Iluzia Vieții, ei, fiind de fapt cuantele spirituale respective dintre care douăzeci de astfel de cuante spirituale sau aminoacizi pentru lumea ta sunt întru totul indispensabili vieții. Cele o sută de cuante spirituale, ce sunt prezente în realitatea lumii tale ca aminoacizi din care este compusă materia organică, sunt ierarhic subordonate Marelui Profet Timp, şi Marelui Profet Spațiu! Ele sunt împărțite în două forme, denumite în lumea ta ca fiind aminoacizi D sau Dextrogiri şi aminoacizi L sau Levogiri. Cu toate acestea se cunoaşte în lumea ta că cele douăzeci de cuante indispensabile vieții aparțin doar formei de aminoacizi L sau Lovogiri, de aici rezultă că nu a fost inițial o supă organică sau o mare de cuante energetice spirituale din care s-ar fi format aminoacizii sau cuantele indispensabile vieții, întrucât acestea ar fi trebuit să fie o parte şi aminoacizi dextrogiri nu numai lovogiri. Mai mult decât atât, dragă Sorin, în lumea ta sinteza compuşilor organici are loc numai în condiții de reducere fără oxigen liber şi atmosferă, iar în absența oxigenului orice formă de proteină care s-ar fi putut produce, ar fi fost distrusă de radiațiile cosmice. Fiecare cuvânt care semnifică: radiații, oxigen sau proces de reducere are o cu totul o altă însemnătate în înțelesul meu sau în înțelesul altor şi altor Universuri cu alte şi alte Iluzii ale Vieții sau unde acestea sunt înlocuite cu forme diferite pe care oricât aş încerca să ți le relev ele nu ar avea nici un înțeles în conştiința ta actuală, supusă doar unui anumit grad de evoluție spirituală. Oxigenul poate fi o cuantă spirituală superioară lumii în care este

dătător de viață, alături de carbon sau alte şi alte elemente. Chiar dacă Iluzia Vieții se supune anumitor date statistico-matematice, acestea nu sunt câtuşi de puțin veridice cu toate că vin în accepțiunea teoriei despre Marea Creație a Marelui Creator .

-De ce, Lumină Divină?

-Logica Iluziei Vieții ce aparține lumii tale susține că orice eveniment ce s-ar putea produce cu o şansă de numai 1 la 10 urmat de 50 de zerouri, nu se poate produce niciodată. Adevărul nu este absolut deloc aşa drept realitate că exişti aievea şi conversezi cu mine chiar dacă încă nu ai murit în lumea ta!

-Cu toate acestea Lumină Divină, ce şanse ar fi avut aceşti aminoacizi să se unească şi să formeze o moleculă proteică?

-Şansa la nivelul statistico-matematic al Iluziei Vieții tale este de 10 urmat de 113 zerouri. Cu toate acestea Sorin, în afară de proteine de construcție mai sunt necesare şi proteine care accelerează reacțiile chimice din celule pe care le numiți enzime. Pentru o bună funcționare a unei celule sunt necesare aproximativ 2000 de astfel de proteine. Ce şanse ar avea aceste proteine ca să se formeze întâmplător? Această şansă este de 1 la 10 urmat de 40000 de zerouri. Mult mai greu de obținut este codul genetic format din nucleotidele ARN, acidul ribonucleic şi ADN acidul dezoxiribonucleic. ADN-ul este constituit din 5 histone care sunt implicate în dirijarea activității genelor, un fel de canale în realitate ale voinței Lui Dumnezeu şi al legăturii acesteia cu ființa organică din lumea respectivă. Şansa de a se forma numai o singură histonă este de 1 la 20 la puterea o sută, număr mai mare decât atomii din toate stelele şi galaxiile vizibile, de pe planeta naşterii acesteia ale tale până la această dată! Mai mult decât atât, în

formarea lor proteinele depind de ADN dar ADN-ul nu se poate forma fără proteine preexistente. Cine a fost mai întâi, proteinele sau ADN-ul? Răspunsul este doar unul singur: au fost create!

Mai crezi în întâmplare, Sorin? Nimic nu este Întâmplător în afară de Dumnezeu !Totul este Destinat! Doar Dumnezeu este Unicul Întâmplător ce s-a Întâmplat, etern, creând naşterea celui mai măreț vis al Totului, dar şi al Întâmplării.

Nimic nu este Întâmplător ! Doar Dumnezeu este Unicul Întâmplător ce s-a Întâmplat, etern, creând naşterea celui mai măreț vis al Totului, dar şi al Întâmplării! Ce poți înțelege cu logica lumii tale este faptul că atunci când Dumnezeu a dat viață, a născut sau a determinat prima Întâmplare şi Unica recunoscută de Adevărul Absolut care astfel a luat naştere etern, a fost un Dumnezeu dual pentru logica ta binară, de A Fi sau a Nu Fi! De ce? Fiindcă doar atunci Dumnezeu a fost atât binar cât şi permisiv prin alte şi alte logici cu miliarde şi miliarde de posibilități peste cele binare până la un infinit minus Unul care este Dumnezeu! Doar în acel moment Dumnezeu nu a fost singur ci alături de Persoană şi Cunoaşterea Absolută unde sălăşluieşte Adevărul Absolut, cel ce dă cunoaşterea Marilor Profeți! Aceasta este Persoana ca definiție supremă, şi anume visul Lui Dumnezeu de a deveni Întâmplător prin tot ce va naşte care nu se va mai supune niciodată Întâmplării ci doar Iluziei acesteia. De aceea există şi Iluzia Vieții dragă Sorin, fiindcă dacă acesteia i-ar lua locul Adevărul Absolut, nu numai că lumile nu ar avea sens dar Dumnezeu Însuşi ar deveni opus Întâmplării, deci propriei Sale esențe! Acest lucru este total imposibil. Asta este şi Cauza diferenței dintre Persoană şi Adevărul Absolut ce ființează

alături de Cunoaşterea Absolută! Dacă Persoana va determina Personalizările ce la rândul lor vor naşte Noțiunea care la rândul ei va ființa Noțiunile de Stare cum ar fi Existența sau opusurile acesteia la infinit minus UNA, acel UNU ce-i aparține numai Marelui Creator şi Întâmplător, vor determina propriile lor lumi bazate pe Iluzii ale Vieții, Adevărul Absolut alături de Cunoaşterea Absolută vor determina întruparea acestora în spiritele născute din trupuri ale Iluziei Vieții ce vor deveni Mari Profeți la un anumit moment al vieții acestora. Acesta este unicul mod prin care coboară Adevărul Absolut şi Cunoaşterea Absolută în lumile Persoanei, pentru a ajuta la mersul benefic al civilizațiilor. Prin urmare Persoana Personalizează o Noțiune care la rândul ei ființează printr-o multitudine de Noțiuni de Stare, ajungând astfel şi la Noțiunea de Stare Existențială, unde se află puzderia de Universuri şi de lumi ale Existenței. Cel mai important pas pe care-l poate face un suflet pentru a-L primi pe Dumnezeu mai aproape de sine este să accepte Întâmplarea ca dat, de la Dumnezeu şi niciodată să nu creadă că Întâmplarea este venită ca un cumul de fenomene sau reacții ce sunt cauza efectului ce va să vie! Cauza şi efectul există numai şi numai în funcție de Dumnezeu şi atât. Unica Cauză este numai Dumnezeu iar tot ceea ce se desfăşoară ca urmare a Sa este Efectul. Prin cauză şi efect, Dumnezeu este şi în lumea ființelor terestre alături de acestea şi mai mult decât atât, prin acestea. Cu toate că statistica matematică a posibilităților de a se crea un anume cod genetic ți se pare ca fiind de domeniul incredibilului ea este reală doar pentru înțelegerea ființelor a căror înțeles constă în Iluzia Vieții pe care o posezi şi tu. În afara acestei Iluzii a Vieții, toate cifrele astronomice de care ți-am amintit

nu sunt altceva decât o neînsemnătate ca orice alt lucru stupid şi insignifiant din lumea ta, deoarece numerele nu au valoare decât privite prin prisma Adevărului Absolut, altfel nu sunt decât nişte reprezentări fantasmagorice pe care Iluzia Vieții ți le vinde ca fiind realitate. Tot pe acest fals raționament s-a dezvoltat matematica lumii tale, ce nu este altceva decât o poezie cu miros de alienare.

-Cu toate acestea Lumină Divină, care ar putea fi procentul prin care s-ar fi putut crea primii aminoacizi, în lumea mea cea fără de viață cândva?

-Acest procent nu există şi nici nu a existat vreodată fiindcă el față de Adevărul Absolut nu are conotație numerologică ci una filosofică deoarece înțelesul de procent primeşte de fapt identitatea de Cauză, deci de Dumnezeu. Dumnezeu nu este şi nu va fi niciodată procent chiar şi în înțelesurile lumii tale. Oamenii lumii terestre s-au apropiat de matematică crezând că prin aceasta se vor apropia mai mult de Dumnezeu. Nimic mai fals! Nu au făcut altceva decât să se despartă şi mai mult de acesta cu toate că doar unidirecțional, întrucât cu cât omul se va depărta de Dumnezeu prin tot felul de matematici şi ştiințe savante care nu fac altceva decât să-l afunde şi mai mult în groapa Iluziei Vieții, Dumnezeu nu se va depărta niciodată de om, va rămâne mereu în acesta cât şi alături de acesta aşteptând momentul când omul va fi gata de a-L primi pe Dumnezeu aşa cum se cuvine, şi cum trebuie.

-Cum trebuie, Lumină Divină?

-Orice sentiment prin care omul se consideră un luptător, cu dorința aprigă de a învinge prin propriul său adevăr nu este altceva decât o nouă şi o nouă amânare de la regăsirea cu adevărat a omului cu sine însuşi care nu este altceva decât Dumnezeu, tocmai

fiindcă omul la fel ca tot ceea ce există şi mai mult decât atât este de origine divină. Dumnezeu este în om precum omul în Dumnezeu. Atât timp cât omul va aprecia că există materie şi că cea mai evolutivă formă a acesteia este creierul uman va rămâne un străin părăsit de sine însuşi tocmai datorită propriului său orgoliu. Dacă va continua să afirme că în fiecare secundă creierul uman primeşte circa 100.000.000 de biți sau unități informaționale transmise prin diferite organe de simț, se va înşela amarnic.

-De ce, Lumină Divină?

-Ce este aceea unitate informațională şi la ce anume se reduce? La o Iluzie Sorin, la atât şi nimic mai mult. Dacă se ajunge la calcularea potențialului unei Iluzii, a unui sector virtual sunt de acord cu aceste unități informaționale. Imaginează-ți Sorin că alături de culorile care sunt cunoscute de tine mai sunt şi altele pe care simțurile nu le pot percepe. Niciodată nu vei şti că există şi acele culori, iar dacă unitățile informaționale sunt venite pe calea simțurilor, ce anume conțin acestea? Oare nu tot ceea ce este accesibil simțurilor? Dacă aceste simțuri sunt nişte simple senzații, înşelătoare, oare cât de mult puteam accepta veridicitatea unei unități informaționale?

-Parcă îmi spuneai cândva Lumină Divină, despre puterea fantastică a creierului uman, putere care nu este în totalitate folosită dar care ar putea deveni o adevărată fortăreață informațională față de ceea ce este creierul uman al zilelor lumii mele?

-Aici trebuie să facem câteva precizări, Sorin. Este o mare deosebire între raportul pe care l-am făcut adineaori cu Dumnezeu, care este Cauza Totului, Iluzia Vieții şi creierul uman. Când ți-am

vorbit despre puterea fenomenală pe care acesta ar putea-o avea am făcut-o prin optica Iluziei Vieții şi raportată la aceasta şi nu la Dumnezeu ca acum. Raportat la Cauză care este Dumnezeu acesta este Adevărul dar raportat creierul uman la Efect care pentru tine este Iluzia Vieții, Adevărul va fi cu totul altul, chiar dacă un Adevăr virtual față de Dumnezeu. Unicul Adevăr real şi nu virtual este Adevărul Absolut care se raportează la Dumnezeu ca şi Cauză, față de adevărul virtual al Iluziei Vieții. Creierul uman poate forma un milion de miliarde de conexiuni.Totalul informațiilor pe care un creier le-ar putea acumula ar umple peste douăzeci de milioane de volume, deci o informație egală cu ale uneia dintre cele mai mari biblioteci din lumea ta.

-Unde se pierde toată această informație, Lumină Divină?

-În informații ce vin pe calea simțurilor şi care se blochează ca fiind nefolositoare în trunchiul cerebral unde există o rețea nervoasă care se numeşte substanță reticulară. Aceasta controlează milioane de mesaje ce vin către creiere blocându-le pe cele lipsite de importanță sau selecționându-le pe cele ce merită a fi trimise scoarței cerebrale.

-Ce este de fapt această substanță reticulară, privită prin intermediule Adevărului Absolut, Lumină Divină?

-Este o deficiență de Echilibru produs între energiile cuantice spirituale temporare şi energiile cuantice spațiale de la nivelul sufletului omenesc, Echilibru distrus odată cu divergențele de ordin genetic care survin concomitent cu evoluția sau involuția unei civilizații, mecanism despre care ți-am mai explicat.

-Înseamnă că acest mecanism va redeveni în Echilibru, Lumină Divină?

-Dat fiind că civilizația ta se află în faza unui nou început, cu siguranță, Sorin.

-Ştiam că acest miracol prin care se formează creierul uman începe încă din viața uterină, la trei săptămâni de la concepere, când încep să se formeze primele celule cerebrale, care se înmulțesc în salturi cu până la 200 000 de celule pe minut. Mai mult decât atât, creierul uman poate forma de până la un milion de miliarde de conexiuni, astfel informațiile pe care creierul le-ar putea acumula ar umple rafturile a peste 20 000 000 de volume, echivalente cu materialul uneia dintre cele mai mari biblioteci din lume. Dar cea mai evoluată parte a creierului este scoarța cerebrală. Aceasta este, după câte ştiu, un strat de 4,5 cm grosime care ia forma cutiei craniene şi care prezintă nişte adâncituri numite circumvolutiuni cerebrale. Depliat, cortexul formează o suprafață de 20 de centimetri pătrați cu aproximativ 1000 de km de fire de conexiuni pe cm pătrat. Aş vrea să ştiu Lumină Divină dacă informațiile care nu ajung la nivelul conşientului şi sunt blocate de substanța reticulară, se pierd pentru totdeauna din capacitatea de stocare a creierului? Această capacitate uriaşă care începe să se formeze încă din faza intrauterină ia naştere degeaba. Spun aceasta Lumină Divină, întrucât, copilul începe să învețe odată născut şi nu înainte de a se naşte. Cel puțin astfel ceredm noi oamenii.

-Nimic nu se pierde, Sorin. La trei săptămâni, după formarea celulei, în viața intrauterină se produce primul miracol, şi anume momentul în care EUL viitoarei ființe se întrupează. Din acel moment EUL care este mult mai bătrân decât întreaga planetă

şi chiar decât Universul care datorită Iluziei Vieții pare material se întrupează. Spun că EUL este mai bătrân decât toate acestea chiar dacă a mai fost reîncarnat cândva în alte şi alte vieți pe planeta Terra sau oriunde în alte Universuri. Fac această paranteză, întrucât majoritatea religiilor sau doctrinelor filosofice de pe Terra atunci când amintesc de reîncarnare o fac cu referință strictă doar asupra altor vieți trăite tot pe Terra şi într-un trecut cu mii, sute sau zeci de ani în urmă. Acest aspect este cât se poate de veridic doar că adevărul cu privire la el nu este total nici chiar şi pentru Iluzia Vieții .

-De ce, Lumină Divină?

-În primul rând Sorin, fiindcă reîncarnarea se poate face şi în alte Universuri sau lumi paralele precum se poate face în cadrul acestui Univers sau lume. În al doilea rând, reîncarnarea nu se face doar strict cronologic, în sensul că sufletul respectiv trebuia să fie întrupat numai undeva în trecut până la nivelul prezentului şi nu undeva în viitor. Aceasta se datorează tot Iluziei Vieții, care nu poate concepe ca un eveniment să se întâmple în viitor pentru a-şi realiza un alt viitor care de fapt se petrece în trecut. Ți-am mai spus că toate aceste aşa zise timpuri cum ar fi viitorul, prezentul şi trecutul nu sunt nimic altceva decât nişte simple Iluzii care în realitatea acceptată de Adevărul Absolut nici măcar nu există.

-Dar cu informațiile uriaşe pe care le primeşte creierul, ce anume se întâmplă, Lumină Divină?

-Aceste informații nu se pierd, Sorin. Toate se stochează undeva în subconştientul creierului, subconştient care atunci când partea conştientă se află atinsă de dezechilibrul cuantelor spirituale principale, când Iluzia Vieții are din ce în ce mai mari puteri, subconştientul, este cel care învață tot ceea ce

se poate învăța de la acestă Iluzie a Vieții, astfel încât după aşa zisa moarte, atunci când EUL se va elibera definitiv de sub jugul acestei Iluzii a Vieții, toate informațiile pe care le-a primit creierul cândva şi care au fost oprite de a ajunge la conştient vor fi reanalizate cu partea conştientului de această dată, parte care nu reprezintă decât o mică parte din EUL respectiv, echivalentă cu partea pe care creierul a putut să o aloce conştientului din întreaga sa capacitate, ceea ce ar fi doar câteva procente. Materia cenuşie nu a fost nimic altceva decât acea cuantă de energie spirituală ce a permis EUL-ui să facă cunoştință cu principiile şi fenomenologia acestui Univers. În definitiv, atomii, particulele elementare cât şi tot ceea ce ți se pare a fi material nu sunt nimic altceva decât nişte cuante de energie spirituală, bineînțeles structuralizate după o anumită Ierahie. Astfel, Sorin, o civilizație nu se distruge niciodată decât se transbordează de la o formă de existență sau alte forme opuse existenței la alte şi alte forme. De aceea, Sorin, Marele Creator a lăsat ca nimic să nu moară, ci totul să evolueze spre alte şi alte forme către împlinirea în Dumnezeu, tocmai fiindcă Dumnezeu este cel care a visat Marele Vis al Universurilor, Vis care nu se poate referi spre împlinire decât la Creatorul său, de Vis măreț!

De aceea, Sorin, chiar dacă privind prin optica Iluziei Vieții crezi că o civilizație care a trecut este o civilizație moartă te înşeli amarnic. Acea civilizație se va reîncarna prin EU-rile care o compun asemenea unui roi de albine în alte şi alte forme, fiindcă însuşi conceptul de civilizație se contopeşte pentru sufletele care au compus-o cu conceptul de ideal, devenind un fel de magnet în plină ascensiune spre noi şi noi experimente până când şi aceasta se va transforma

devenind un singur Eu dintr-o altă şi altă civilizație unde doar un EU reprezintă o veche civilizație fiind în noua civilizație miliarde de miliarde de astfel de EU-ri. Tu nici nu ştii Sorin, cât de mult învață un singur om pe Terra doar din cultura sa subconştientă, hrănindu-şi astfel EUL cu noi şi noi energii spirituale pentru călătoria ce va avea-o de făcut odată cu marea trecere. ASTEFEL CIVILIZAȚIA TERESTRĂ EXISTĂ CU ADEVĂRAT ÎN SUBCONŞTIENTUL INDIVIZILOR CARE O COMPUN! Acest subconştient este mult mai depărtat decât conştientul de Iluzia Vieții. Cu alte cuvinte este o civilizație care trăieşte deplin propria sa nebunie, fiind ajutată să viețuiască în mod secret de către propriul său subconştient care nu este lăsat să devină conştientizat de substanța reticulară a creierului uman, tocmai pentru că învățămintele primite de subconştientul ținut astfel îngrădit sunt mult mai valoroase decât atunci când aceste învățăminte ar avea acces şi la parte conştientizată a ființei. De aceea Sorin, Echilibrul pierdut dintre cuantele spirituale principale din Universul tău, cum ar fi Spațiul şi Timpul, nu este pierdut fără nici un folos, ci are drept cauză o altă şi viitoare evoluție a EUL-ui respectiv undeva unde o altă civilizație mult mai măreață, unde subconştientul redevine conştient iar spiritualitatea atinge alte şi alte cote. Civilizația în care te-ai născut pe Terra, Sorin, este de fapt o civilizație echivalentă unui sistem penitenciar spiritual, unde ajung EU-ri care nu au putut să lase celelalte EU-ri să simtă în adevărata ei plenititudine armonia sferelor spirituale. Au ajuns pe Terra, unde realitatea este luată de Iluzia Vieții, iar cea mai mare parte din cunoştințele EU-lui sunt transferate subconştientului. Adevăratele teze şi decizii cu privire la cursul civilizației respective nu se

fac în conştientul indivizilor pe care o compun ci în subconştientul acestora. Ceea ce ştii tu despre propria ta civilizație este echivalent cu ramurile unui copac raportat la Universul galaxiilor şi metagalaxiilor de pe cerul înstelat! Până la mărimea Universului de la mărimea ramurilor acelui copac mai este o mare distanță.

-Mi-aş dori foarte mult să aflu cât mai multe despre adevărata lume în care m-am născut, să cunosc civilizația subconştientului omenirii sau mai bine zis civilizația subconştientului civilizației mele. Oare cum arată zugrăvită acea lume? Are oraşe, locuințe, persoane care se plimbă conducând autoturisme pe bulevarde?O lume care de fapt ne aparține celor născuți în ea, o lume pe care o creem dar pe care nu o cunoaştem şi nici nu o vom putea-o cunoaşte din punct de vedere al conştientizării niciodată.

-Este cât se poate de adevărat Sorin, că această lume pe care o clădiți cu propriile voastre vieți în fiecare clipă a conştientului vostru, este o lume pe care în mod paradoxal nu numai că nu o veți cunoaşte niciodată dar şi atunci când creierul îşi va regăsi un Echilibru privind energiile spirituale temporaro-spațiale, şi atunci când procentajul conştientului îl va fi întrecut demult pe cel al subconştientului, această lume va începe în mod treptat să dispară odată cu conştientizarea devenind pierdută pentru totdeauna, la fel cum va deveni subconştientul.

-Oare această lume a subconştientului nostru, al pământenilor nu va trece de la nivelul subconştientizării la cel al conştientizării, devenind o lume conştientă sau o lume de suprafață de această dată?

-Niciodată, Sorin. Ceea ce conştientizează ființa nu va fi niciodată echivalent cu ceea ce subconştientizează.

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că la nivelul conştientizării intervine voința,c eea ce nu se regăseşte la nivelul subconştientului, nivel unde ființa nu-şi manifestă niciodată voința pentru a desfăşura o anume acțiune, atâta timp cât acțiunea în sine nu există ca atare pentru ființă, odată ce aceasta nu poate atribui subconştientului conştientizarea! De aceea putem vorbi de o conştiință a subconştientului care se regăseşte doar sub auspiciile cunaşterii şi afecțiunii, dar fără voință cum este în cazul conştientului compus din cunoaştere, afecțiune şi voință.

-Cu toate acestea subconştientul nu dictează ființei să desfăşoare o anumită acțiune?Aceasta nu este voință?

-Aşa este Sorin, subconştientul poate accesa ființa pentru ca aceasta să desfăşoare o anumită acțiune, doar că această accesare nu este conştientizată de către conştientul ființei ca fiind o voință conştientă, iar dacă s-ar accepta voința subconştientă aceasta nu ar mai fi voință tocmai pentru că la actul respectiv nu participă tocmai ființa, iar pentru a accepta termenul de voință este necesar ca aceasta să aparțină subiectului care exercită acțiunea, subiect care include ființa respectivă. Nu poți niciodată să afirmi că respectiva persoană a făcut voit un anumit lucru odată ce nu ştia că face acel lucru. Prin urmare atunci când conştientul va prelua procentul subconştientului apărând voința lumea subconştientului va dispare definitiv şi pentru totdeauna din câmpul Iluziei Vieții al conştientului. Atunci civilizația va ajunge iarăşi la apogeu. Lumea

în care te-ai născut sunt de fapt două lumi într-una singură, şi anume lumea conştientului şi aceea a subconştientului. Lumea subconştientului tău şi al celorlalţi oameni este o lume mirifică, pe cât pare de misterioasă este pe atât de minunată, cu toate că acolo atât partea sublimă din fiinţa umană este afişată ca într-o vitrină .

-Dar parte negativă, Lumină Divină?

-În acea lume nu există parte negativă, întrucât omul ca fiinţă însufleţită cu conştiinţă, nu a fost clădit de Marele Creator ca fiind fiară, ci înger!

-Bine, dar în lumea conştientului omul este mai mult fiară decât înger, Lumină Divină?

-Aşa este, Sorin. Ceea ce l-a determinat pe om să devină o fiară feroce dintr-o fiinţă angelică a fost tocmai libertatea pe care a primit-o de la Dumnezeu prin Voinţă! Voinţa este cea care a născut liberul arbitru şi fiara din om. Poate că fiinţa umană nu era îndeajuns pregătită pentru a fi liberă din acest punct de vedere, al liberului arbitru generat de voinţă. Cu toate acestea era necesar să se întâmple aceasta, să primească în sfârşit voinţa pentru a mai putea urca încă o treaptă la nivelul conştientizării. Spun aceasta deoarece şi conştiinţa parcurge un infinit minus UNA de Nivele de Conştientizare la fel ca şi Coeficienţii Logici.

-Fantastic, Lumină Divină cât de mult ne iubeşte Dumnezeu odată ce ne-a dat libertatea de a deveni suflete distincte prin liberul arbitru, de a urca treaptă cu treaptă calea supremă spre fericire, împlinire şi armonie. Ce mare este bunătatea Lui Dumnezeu. Este asemeni unui om care şi-ar tăia o parte din corpul său pentru a-i da libertatea acelei părţi să fie liberă şi independentă de propriul său Creator şi mai ales de corpul din care a făcut cândva parte. Este un

sacrificiu suprem pe care trebuie să-l respectăm şi totodată să-l preamărim întreaga noastră existenţă.

-Ai dreptate, Sorin. A-L preamări pe Dumnezeu nu înseamnă a-I adresa într-una tot felul de rugi ci mai degrabă a te comporta aşa cum Dumnezeul din tine simte că este bine să o facă. Acest fapt se poate vedea şi în acela de a dori semenilor tăi ceea ce-ţi doreşti propriei tale fiinţe. Chiar şi faptul de a-I adresa Domnului Dumnezeu, Marelui Creator şi Unic Întâmplător rugi de felul,"...dă-ne cutare sau cutare lucru, sau ajută pe cutare şi cutare" este o mare greşeală chiar dacă dogmele multor religii s-au cristalizat în conştiinţa unei părţi a omenirii de a cere şi a cere Lui Dumnezeu, dogme care au prosperat atât financiar cât şi social tocmai pe aceste cerinţe, devenind adevărate intreprinderi comerciale. A-I cere Marelui Creator şi Unic Întâmplător este ca şi cum ai accepta voit faptul că Marea Sa creaţie nu este îndeajuns de bună, că existenţa oamenilor este cumplită şi de aceea prin tot felul de rugi şi alte mătănii oamenii vor obţine tot felul de daruri de la Dumnezeu. Acestea sunt TOTAL greşite, întrucât Marele Creator a realizat cea mai perfectă creaţie chiar dacă voi în calitate de oameni nu realizaţi întotdeauna măreţia creaţiei Marelui Creator şi Unic Întâmplător, tocmai pentru că aveţi posibilitatea de a face aceasta prin Liberul Arbitru. A fi în accepţiunea Lui Dumnezeu este a fi tu însuţi în primul rând şi a nu te leza pe tine însuţi pentru a nu-i leza şi pe alţii! Dumnezeu te vrea aşa cum eşti chiar dacă unor semeni de-ai tăi nu le convine aşa cum eşti tocmai fiindcă ei nu sunt împăcaţi cu faptul de a se accepta aşa cum sunt.Amin!

-După moarte EUL cunoaşte doar experienţa trăită în timpul vieţii sau ale mai multor vieţi din

timpul reîncarnărilor succesive sau este la curent cu întreg trecutul şi viitorul lumii respective, şi implicit al civilizației respective.

-Nu este la curent cu întreg viitorul şi trecutul lumii sau civilizației respective, Sorin. Tu de exemplu eşti un spirit bătrân am putea zice din punct de vedere al reîncarnărilor succesive din această lume. După numărul reîncarnărilor ar fi trebuit să părăseşti demult lumea aceasta dar Marele Creator care este numai Dumnezeu a hotărât ceea ce doar El poate decide, şi anume să mai revii încarnat încă odată între hotarele acestei lumi cu scopul de a interveni în mersul acestei lumi prin crearea unei concepții stabile NEW AGE ce va duce la evoluția lumii. Nimic nu este Unic Întâmplător, Sorin, chiar dacă totul ți se pare supus Întâmplării. Experiența cu care rămâne EUL unei ființe după moarte este doar aceea în care EUL respectiv a fost prezent şi supus întregului fenomen al existenței de la naştere şi până la moarte în lumea unde tronează timpul şi spațiul din punct de vedere spiritual. La fel se întâmplă şi în lumile unde nici măcar nu există timpul sau spațiul ci alte şi alte valori ale energiilor spirituale care le înlocuiesc sau nu pe acestea. Astfel un EU încarnat în Comuna Primitivă odată cu moartea va pierde contactul cu evoluția civilizației dacă nu se va mai reîncarna încă odată sau chiar de mai multe ori cum este cazul tău, Sorin.

-Aceasta înseamnă că acel EU nu va şti niciodată ce anume este un avion Boeing şi nici o navă cosmică, Lumină Divină?

-Exact, Sorin.

-Oare este bine sau rău că este aşa, Lumină Divină?

-Aceasta nu are nici o importanță, Sorin. Boeingul aparține doar Iluziei Vieții. Nu avionul sau nava cosmică în sine prezintă vreo importanță pentru EU, ci experiența pe care EUL o încorporează pe timpul vieții, experiență care nu este în funcție de evoluția sau involuția modelului social, tehnologic, cultural simțit prin prisma Iluziei Vieții.

-De ce este necesară această experiență şi ce anume reprezintă aceasta în sine?

-Experiența necesară EU-lui nu este altceva decât hrana spirituală de care acesta are nevoie pentru a subzista şi evolua spre alte şi alte valori fundamentale ale Creației. EUL nu este altceva decât tot o cuantă de energie spirituală care pentru a se putea menține necesită un anumit nivel de energii spirituale mult mai inferioare acestuia, drept hrană. Este la fel cum tot ceea ce pare viu prin prisma Iluzia Vieții se hrăneşte numai cu materie vie deci materie organică.

-Materia spirituală cu care se hrăneşte EUL este de fapt tot un EU dar mai puțin evoluat, Lumină Divină?

-Nu, în nici un caz, Sorin. Creația spirituală nu acceptă nici un tip de canibalism spiritual indiferent care este valoarea cuantei energiei spirituale care doreşte o altă cuantă net inferioară dar care a ajuns la un nivel conştient. Este vorba despre energii spirituale care nu au ajuns la un nivel conştient nici măcar pe treapta întâi a conştiinței. Acele energii spirituale sunt nu numai mult mai inferioare decât EUL dar mai mult decât atât ele fac parte din Amalgamul Spiritual Primordial de unde a evoluat până şi EUL care se află pe treapta conştientizării de un infinit minus UNU, acel Unu care aparține întotdeauna Lui Dumnezeu.

-Ce anume este treapta conştientizării un infinit minus UNU, este Persoana, sau Persoana este Amalgamul Spiritual Primordial, Lumină Divină?

-Persoana nu este nici una şi nici cealaltă. Persoana este deasupra tuturor treptelor de conştientizare. Persoana are rolul de a creea Personalizările care la rândul lor determină Noțiunea ce creează Noțiunile de Stare cum ar fi Existența sau alte forme opuse acesteia, ca Nonexistența sau alte şi alte opusuri. Nivelele de conştientizare ajung până la nivelul Noțiunii. Ele, fiecare în parte, definesc Noțiunile de Stare. Prin urmare treapta de conştientizare un infinit minus UNU, fiind denumită şi treapta Destinului este nivelul maxim de conştientizare la care poate ajunge Noțiunea. Mai sus de Noțiune nu există conştientizare întrucât Persoana prin Personalizările sale determină Noțiunea, ca fiind un întreg al totului ce se divide, după modelul, unitate în diversitate şi diversitate în unitate. Odată ce Persoana determină Personalizările care nasc Noțiunea este de înțeles faptul că şi cea mai mare treaptă a conştientizării ce se află la nivelul Noțiunii este controlată prin succesiune de Persoană şi bineînțeles de Marele Creator care este Dumnezeu. Deoarece Persoana se Personalizeză creând instantaneu Noțiunea Personalizării sale, deci cea mai înaltă treaptă a conştientizării, ce se supune doar Marelui Creator, Adevărului Absolut şi Cunoaşterii Absolute care, ambele formează, Gândul Pur, şi bineînțeles Persoanei care se Personalizează, determinând Noțiunea ca o sumă a unui infinit minus UNA de Noțiuni de Stare. Tot ce a creat Marele Creator este creat numai prin formula de un infinit minus UNU, UNU care este Unicul Dumnezeu ce ține în Gândul Său Pur infinitul, pentru a-şi desăvârşi

marea Sa creație. Aceasta fiind unica formulă pentru nivelul de cunoaştere al logicii de care dispui Sorin, întrucât sunt alte şi alte nivele logice unde infinitul are cu totul alte şi alte înțelesuri şi bineînțeles că şi formula aceasta ce este de bază în logica ta va avea un alt enunț, dar oricare va fi acesta şi prin orice logică ar fi exprimat esența lui va fi tot aceasta, şi anume că Dumnezeu în calitatea Sa de Mare Creator a stat înaintea Întâmplării determinând-o!

-Ştiu Lumină Divină, că orice logică prevede un anumit număr datorat posibilităților sale de a procesa informația, cum ar fi în cazul lumii mele logica binară, adică aceea a binelui şi răului, a frumosului şi urâtului, adică într-un cuvânt al celor două contraste.

-Te rog, Lumină Divină, spune-mi concret, cum anume arată civilizația subconştientului omenirii terestre?

-Cel mai bine ar fi să o cunoşti tu singur Sorin. Am să te însoțesc în lumea ta şi a celorlalți oameni pe care a-ți clădit-o, care vă aparține, dar care nu o veți cunoaşte conştient niciodată.

-Mulțumesc, Lumină Divină.

Deodată imaginea din fața mea devenise de culoare albă. Iarăşi m-am aflat în tunelul de lumină pe care-l cunoşteam. Ştiam că la capătul său voi intra într-o lume a mea dar pe care nu-mi era dat să o văd vreodată fără ajutorul Luminii Divine.

Mă aflu la piciorul podului Brooklyn, pe partea de către Manhattan. Privesc la automobilele care rulează cu viteză redusă peste pod. Observ că aceste maşini nu numai că nu fac zgomot dar nici nu emană vreun miros de la gazele de eşapament. Privindu-le mai atent văd că roțile acestor maşini nu numai că nu se rotesc dar nici nu ating pământul. Ciudat îmi spun

în sinea mea şi cu toate acestea autoturismele rulează silențios deplasându-se de la un capăt la celălalt al podului. Pasagerii care le ocupă nu par preocupați de direcția pe care o iau maşinile sau ce anume o mai fi aceste arătări, întrucât înclin să cred că nici motorul nu mai există sub capotă la fel cum îl cunosc eu. Apropiindu-se mai mult de mine observ că nu dispun de nici un volan. Pesemne se deplasează prin simpla dorință a pasagerilor. Mă îndrept spre Manhattan, către Federal Plaza, sau cel puțin aşa o cunosc eu, Sorin, care am clădit această lume ce-mi aparține şi mie dar pe care, cu fiecare pas pe care-l fac aici pretind că devine una dintre cele mai mari necunoscute ale mele dar şi cele mai impresionante. Abia acum observ că zgârie norii nu au geamuri iar ferestrele sunt nişte simple forme geometrice, prin care aerul intră şi iese în voie. Aerul? Trag în plămâni o gură de aer proaspăt. Da, aerul. Acesta există din belşug şi pe deasupra este şi nemaipomenit de curat, încât îmi creează senzația că m-aş afla undeva la munte. Nicăieri, nici o reclamă. Locul lor este însă luat de vânzători ambulanți sau în diferite magazine care-ți oferă orice doreşti. Unul mă îmbie la o tartă cu mere. Îi răspund politicos că nu doresc, întrucât nu am bani. Mă întreabă:

- Ce anume sunt aceea bani?

Îi răspund :

- **Sunt monede care se dau în schimbul mărfii.**
- **Nu am auzit să obții ceva vreodată în schimbul tartei.**

În acest caz mă ofer să-i primesc tarta şi să-i mulțumesc. În momentul când i-am mulțumit s-a uitat la fel de ciudat la mine ca şi atunci când i-am spus că nu am bani. În acel moment m-am uitat în ochii vânzătorului. Abia acum m-am cutremurat. Îi

vedeam atât exteriorul ochilor cât şi interiorul acestora. Privind oamenii acestei lumi în ansamblul lor, de la un anumit unghi puteai zări interiorul trupurilor lor asemenea unui medic care se uită printr-un aparat care radiografiază corpul uman. Aceasta este o lume a străveziilor, mi-am spus în cele din urmă. Astfel am colindat cale de mai multe ore pe străzi. În cele din urmă am ajuns în dreptul spațiului unde ar fi trebuit să existe biserica Sfântului Patrick, care nu se mai afla la locul ei. Parcă dispăruse. Dau să întreb un trecător străveziu unde anume este biserica Sf.Patrick, au demolat-o? De ce ? Doar era unul dintre cele mai frumoase monumente de arhitectură ale New York-ului.

Omul îmi răspunde uimit:

-Nu ştiu ce este aceea biserică, fiți vă rog mai explicit.

-Biserica este un loc unde oamenii se roagă la Dumnezeu, îi răspund în cele din urmă.

-De ce să se roage oamenii la Dumnezeu? Dumnezeu nu i-a făcut pe oameni pentru a avea slugi pioase, ci pentru a fi fericit alături de aceştia iar fericirea Lui Dumnezeu este şi fericirea oamenilor.

-Bine, dar pe această lume nimeni nu ştie că răul poate fi înlăturat cu rugi fierbinți la Dumnezeu care să te scape de păcate? De genul, Tatăl Nostru care eşti în ceruri,..........Şi nu ne duce pe noi în ispită.....!

-Ce înseamnă rău, şi de ce să fie înlăturat? Nu cunosc termenul de rău. Dumnezeu niciodată nu are nevoie ca omul să-i spună ca împărăția cerurilor să fie a Lui, întrucât omul este prea mic să-i facă Lui Dumnezeu o asemenea propunere. Cum să poată omul să facă un târg cu Dumnezeu, afirmând că dacă Dumnezeu îl va ierta de păcate, ceea ce nu ştiu ce anume sunt, dar oricum astfel va primi şi Dumnezeu

în schimb cadoul omului şi anume iertarea altor oameni de către acesta. Mai mult decât atât, Dumnezeu nu a dus niciodată în ispită pe nimeni, şi nici nu o va face vreodată, întrucât ispita omului este tocmai Dumnezeu! Doar prin El poate fi fericit omul. Doar spre El aspiră. A-I cere Lui Dumnezeu să nu te ducă în ispită este a-I spune că nu ai nevoie de El, ceea ce este o aberație. Aşa ceva nu poate exista.

-Ispita este răul ceva care ți se întâmlă şi ție sau altor persoane nu le place sau îi lezează mult mai profund.

-Chiar nu ştiu la ce anume te referi. Plăcerea este eternă şi este dată de Dumnezeu pe care îl preamărim nu pentru că această preamărire este o necesitate, ci pentru că nu am fi noi ca oameni fericiți fără de Dumnezeu. Dacă ai atribui termenul de rău ispitei ca fiind ceva contrar plăcutului ar însemna ca prin versurile de adineaori să accepți că Dumnezeu ar duce oamenii nu numai în Lumea Fericirii ci şi în Lumea Contrară Plăcerii, lume ce nu ne este dată să o cunoaştem fiind mai inaccesibilă decât noțiunea de infinit care ne este pe jumătate accesibilă. Dumnezeu nu poate duce pe nimeni în ispită, dacă ispita o asociezi cu Lumea Contrară Plăcerii! Dar cum de pui astfel de întrebări ciudate de parcă ai veni de pe o altă planetă?

Nu ştiam ce să-i răspund omulețului străveziu din fața mea care m-a uimit cu modul său de a gândi. Îi răspund în cele din urmă:

-Da sunt de altundeva.

Mi-a zâmbit şi a plecat fără însă a încerca să mă chestioneze cu alte şi alte întrebări care pentru mine ar fi putut deveni cât se poate de stânjenitoare în postura în care mă aflam.

Deodată, întreaga lume în care mă aflu se schimbă în întregime. Clădirile şi oamenii devin atât de transparente încât am senzaţia că privesc imaginea în patru şi nu în trei dimensiuni. Pentru a vedea un perete sau îmbrăcămintea unei persoane, trebuie să privesc lumea numai dintr-un anumit unghi, altfel sunt pe cale să mă lovesc în mersul meu de ziduri sau oameni. Este o lume e transparenţei, o lume care nu cunoaşte răul, ci numai binele. Abia acum îmi pun întrebarea pe care nu mi-am pus-o niciodată, de câte ori am rostit rugăciunea Tatăl Nostru. Cum adică să spui, "Şi nu ne duce pe noi în ispită". Dacă Tatăl Nostru este Dumnezeu, cum poate să ne ducă Dumnezeu în ispită? Unele din religiile lumii în care m-am născut afirmă că doar Diavolul este cel care te poate duce în ispită. Eu afirm după învăţăturile Luminii Divine că Dumnezeu este tot şi Lui îi aparţine totul inclusiv omul care a născut la rândul său Diavolul şi Îngerul, tocmai pentru că omul este şi bun şi rău. Poate că versul „Şi nu ne duce pe noi în ispită" al rugăciunii Tatăl Nostru vrea să sugereze exact acelaşi lucru pe care mi l-a spus Lumina Divină, şi anume că tot ceea ce atribuim existenţei aparţine Lui Dumnezeu, chiar şi Diavolul din om, Diavol creat de om! Astfel, rugăciunea, Tatăl Nostru devine una dintre cele mai grăitoare exemple ce susţine acest lucru, iar Marele Profet Iisus a rostit prin milenara Sa înţelepciune un mare adevăr ce urma să fie înţeles peste milenii, rugăciunea fiind şi un vehicul în timp al unei mari învăţături profetice venite de la Gândul Pur, sau Cunoaşterea şi Adevărul Absolut de unde Marii Profeţi primesc învăţăturile necesare schimbărilor fundamentale ale civilizaţiilor în care se nasc. În această lume este un bine latent, luat ca existând prin sine şi nu prin rău, cum se întâmplă în

lumea conştientului, unde răul este cel care precede şi determină conştientul cu factorul de voință. Într-un cuvânt: Libertatea!

Oare unde te afli Lumină Divină?Am mare nevoie de tine întrucât mă aflu în impas.

-Sunt alături de tine, Sorin, doar că în această lume nu ai cum să-mi vezi razele.

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că aici eşti transbordat corporal iar atunci când mă vedeai pe mine corporal te aflai în corpul tău astral.

-Abia acum realizez că de fapt corpul meu, îmbrăcămintea şi toate accesoriile veşmintelor pe care credeam că le dețin nu erau altceva decât o reprezentare a corpului meu astral?

-Bineînțeles, Sorin.

-Ce anume este corpul astral, Lumină Divină?

-Este reflectarea imaginii pe care o are sufletul tău despre tine în calitate de corp la nivelul astralului.

-Aceasta înseamnă că dacă ştiam că sunt echipat cu un costum de cosmonaut, apăream în astral echipat cu acel costum, Lumină Divină?

-Aşa este, Sorin.

-În corpul astral am inimă, plămâni, creier la fel ca şi în lumea conştientă terestră?

-Exact ca şi în acea lume, Sorin, fiindcă EUL tău le conştientizează pe toate acestea şi le reflectă în astral.

-În afară de corp astral mai există şi un alt corp, Lumină Divină?

-Este corpul eteric, cel care face legătura dintre aşa zisul tău corp fizic şi cel astral. Absolut orice există în lumea pământească cât şi în Universul în care te-ai născut este predestinat pieirii dar aceasta nu înseamnă moarte, ci trecerea la alte şi alte nivele

cuantice spirituale a sufletelor sau corpurilor, fiindcă ştii că şi Soarele şi Terra, cât şi fiecare stea în parte, este tot un suflet, iar materia ce pare anorganică nu este nimic altceva decât tot energie spirituală dar cu vibrații mai depărtate de vibrațiile sufletului față de materia organică ale cărei vibrații sunt mult mai apropiate. Într-o zi şi Soarele sau Terra vor dispare. Aşa zisa materie organică ce formează corpul omenesc şi care nu este decât o anumită cuantă de energie spirituală foarte aproape ca vibrație de cea a EU-lui sau sufletului, dar care datorită faptului că are o valoare axiologică spirituală mai mică decât cea a EU-lui este atrasă de către acesta. Cu toate acestea materia organică respectivă nu poate fi supusă unei anumite forme de către EU decât cu ajutorul unei matrice care este corpul eteric. Acest fluid eteric este cel care dă forma cuantei spirituale ce defineşte materia organică a corpului omenesc. Mai mult decât atât fluidul eteric este responsabil şi de transbordarea corpului astral în lumea astrală, fiind un liant prin valoarea sa energetică spirituală între sferele mult mai superioare ale astralului şi cele mai inferioare ale corpului organic. Acest corp eteric poate fi denumit şi perispirit, întrucât este ca o haină pe care o îmbracă corpul astral şi EUL. În timpul desfăşurării actului decesului fluidul eteric părăseşte corpul organic pentru totdeauna plecând cu corpul astral şi EUL în lumea astrală a spiritelor, unde Eul va fi cel care prin propria sa meditație va da forma corpului astral, după cum ți-am mai spus adineaori. Odată ajuns în astral corpul eteric va părăsi şi el după o perioadă corpul astral lăsând spiritul doar cu corpul astral, dar cu accepțiunea legităților divine, acesta poate primi pentru scurt timp o cuantă de energie spirituală eterică pentru a se întrupa în anumite

şedinţe iniţiatice de spiritism dar repet, nu orice spirit şi nu oricum ! Imediat după moarte spiritul nu realizează că, corpul organic a murit, el îşi vede corpul la fel ca şi înainte o anumită perioadă de timp până când realizează acest lucru, timp în care reflectarea corpului în Universul astral va fi ca şi în timpul vieţii. Abia acum în faza astrală când spiritul va realiza decesul îşi va retrăi întrega sa viaţă terestră şi nu cum afirmau unii că au avut asemenea retrăiri chiar şi în faza morţii clinice. Acestea pot apare chiar şi atunci dar nu sunt retrăirile decesului ci aparţin unei meditaţii ale subconştientului cu privire la retrăirile ce vor avea loc în cazul unui posibil deces, meditaţie bazată pe conştientizarea subconştientului cu privire la aceste retrăiri care nu sunt altceva decât rezultatul interacţiunii cuantei de energie spirituală a EU-lui cu cele din lumea astrală, în urma cărora se va vedea pe ce anume nivel de energie spirituală va putea să graviteze corpul astral ce are Eul în el.

-Chiar şi în această fază există timpi şi spaţii? Acestea sunt prezente şi la nivelul energiilor spirituale cuantice superioare de la nivelul astralului?

-Da, Sorin. Marele Profet Timp şi Marele Profet Spaţiu au energii spirituale echivalente cu cea mai înaltă valoare de la nivelul astralului, prin urmare şi acest Univers le aparţine.

-Câte Universuri aparţin Timpului şi Spaţiului?

-Trei tipuri de Universuri, Sorin. Universul în care te-ai născut, cel al stelelor şi galaxiilor, Universul eteric şi Universul astral. În afară de aceste trei tipuri de Universuri mai sunt o infinitate minus Una de alte tipuri de Universuri dar care nu mai aparţin Marilor Profeţi Timp şi Spaţiu.

-Cel mai inferior din punct de vedere al valorii energiilor spirituale este cel în care m-am născut, Lumină Divină?

-Exact, Sorin, urmat de cel eteric şi de cel astral. Cu toate acestea legitățile spațio-temporalității nu se reflectă la fel în cele trei Universuri. O oră în Universul stelelor poate fi echivalent cu un mileniu în cel eteric sau milenii în cel astral, iar acesta este doar un mijloc deosebit de infim şi grosolan de comparație, întrucât chiar şi în Universul stelelor, cel în care te-ai născut legitățile spațio-temporalității sunt cât se poate de relative în funcție de deplasare. Dacă viteza este deosebit de mare, timpul pare că se dilată până şi la nivelul Iluziei Vieții ceea ce este cât se poate de adevărat şi nu face altceva decât să certifice faptul că mişcarea nu este nimic altceva decât o iluzie de deplasare care în realitate se realizează în cadrul aceluiaşi punct!

-De ce trei şi nu mai multe, Lumină Divină?

-Deoarece atât timpul cât şi spațiul în calitate de cuante spirituale aparțin Universurilor celei de-a treia dimensiuni. Marii Profeți Timp şi Spațiu au fost trimise de către Marele Creator direct prin Gândul Originar pentru a primeni Tridimensionalitatea. Pentru spiritele a căror Ființă este Existența ta precum Ființa ta, Sorin, este Existența lor, Marii Profeți Timp şi Spațiu sunt doi mari sori la fel cum este Soarele tău înconjurat de planete printre care şi Terra. Astfel Soarele poate fi în Universele în care Existența este Ființă o Dimensiune a Vieții, Timp sau Spațiu. Întrucât nu ai decât un singur Soare aceasta înseamnă că Universul Existenței la care se raportează Universul Ființei tale nu are decât o dimensiune a Marelui său Profet fiind cel mult

bidimensional, întrucât alături de Dimensiunea Marelui Profet mai este şi Dimensiunea Vieții!

Ceea ce este cel mai important este faptul că abia acum vei putea înțelege cu adevărat care este importanța celor trei Universuri ale spațio-temporalității, şi anume cel fizic, eteric şi astral. Am denumit Universul naşterii tale ca fiind un Univers fizic, întrucât trebuie să-i dau o anume denominație dar termenul de Univers fizic, deci material este real doar la nivelul Iluziei Vieții, întrucât chiar şi Universul care pare fizic nu este altceva decât un cumul de energii spirituale care se reflectă unele în altele, creând, stele, galaxii, lumi, locuite de suflete, dar toate tributare Iluziei Vieții, chiar şi stelele oricât de strălucitoare ar părea sunt rezultatul acelor Iluzii ale Vieții precum propria lor viață de stea. În Universul fizic Dimensiunea Vieții este determinată de ceea ce apare ca fiind suflet, invizibil şi imposibil de atins cu simțurile lumeşti. Această Dimensiune a Vieții din Universul fizic devine timp în Universul eteric, unde spațiul este viață, iar timpul, spațiu, urmând să devină spațiu în Universul astral, unde timpul este viață, iar spațiul, timp! De aceea abia acum poți să faci o departajare între aceste trei Dimensiuni ale Vieții care sunt şi Timp şi Spațiu la rândul lor, şi totodată să afli adevăratele caracteristici ale acestor Universuri care îi aşteaptă pe oameni după deces. Voi folosi termenul de deces întrucât cel de moarte este cât se poate de neconcludent, întrucât sufletul nu va muri niciodată.

-Cum anume, Lumină Divină?

-În Universul fizic sufletul tău primeşte conotație de esență a vieții, de însuflețire, conotație pe care o pierde în Universul eteric devenind timp ca mai pe urmă în Universul astral să devină spațiu. În

Universul eteric funcția de Dimensiune a Vieții o îndeplineşte spațiul iar în cel astral, timpul. Astfel în cel mai superior Univers, din cele trei, care este Universul astral, timpul este cel care preia rolul decisiv de Dimensiune a Vieții, precum în cel eteric, spațiul.

-Mi-ai vorbit cândva de cei mari Profeți, Timpul şi Spațiul, Lumină Divină, dar nu înțeleg de ce nu este şi un al treilea Mare Profet care ar trebui să devină Factorul Vieții din Universul fizic care îndeplineşte calitatea de viață, de dimensiune dătătoare de viață, sau mai precis de suflet.

-Nu, Sorin, aici greşeşti, întrucât sufletul sau EUL unei persoane este unul şi acelaşi lucru. Cel care dă suflarea este EUL şi nici o altă dimensiune sau vreun alt Mare Profet. Ceea ce face în cadrul unui Univers Dimensiunea Vieții şi nicidecum în calitate de EU este să determine raportat la existență faptul că acel ceva există prin reflectarea în cadrul Universului respectiv la amalgamul de energii spirituale care interacționează între ele, dând o anumită conotație Existenței.

-Astfel că EUL într-o bună zi va putea scăpa şi de Universurile eteric şi astral, Lumină Divină?

-Bineînțeles, Sorin.

-De aceea EUL nu poate fi nici o dimensiune?

-Exact, Sorin.

-Ce Universuri mai urmează după acestea, Lumină Divină?

-Mai sunt foarte multe Universuri, numai în acest Nivel Întâi de Conştientizare, după care EUL va trece în alte Nivele de Conştientizare depăşind nivelele Coeficienților Logici, până când va ajunge să mediteze antilogicile, virtualii, etc.

-Dar Nirvana, Lumină Divină, unde anume se află această stare de linişte totală?

-Ea începe acolo unde spiritul îşi găseşte liniştea veşnică împăcându-se cu fractalul care-i ține loc de Dimensiune a Vieții sau Perispirit. Aceasta nu ține de Nivelele de Conştientizare, întrucât un spirit poate intra în Nirvana din absolut orice Nivel de Conştientizare, dar nu este tot una Nirvana unui spirit din primul sau al doilea Nivel de Conştientizare cu Nirvana unui spirit din Nivelul de Conştientizare un miliard sau chiar un infinit minus Unu. Nirvana unui spirit dintr-un Nivel de Conştientizare foarte superior va fi alcătuită dintr-un Fractal de aceeaşi măsură, care va cuprinde în esența sa o multitudine de Fractali din alte Nivele mai inferioare, deci o multitudine de Nirvane. Orice Fractal al Perispiritului din Personalizarea Mea, deci a Existenței, stabilizat definitiv ca identitate a Existenței, Ființei sau Factorului Vieții, va deveni o Nirvana. Pe drept cuvânt se poate spune că spiritul omului „trece" sau interacționează prin identitățile sau Nirvanele celor trei Forme ale Mele, Factorul Vieții, Ființa şi Existența!

-După ce a survenit decesul ce se întâmplă cu sufletul odată ce şi-a retrăit întreaga viață, Lumină Divină?

-Neştiind ce anume se întâmplă cu el, unde se află şi ce este ceea ce îl înconjoară, apar cuante spirituale ale celor dragi sau cunoscuți din timpul vieții care au murit înainte de decesul celui în cauză. Aceştia îl îndrumă în noua lume. Abia după ce a realizat că a decedat, sufletul respectiv este atras către nivelele spirituale echivalente cu energia sa spirituală de origine karmică din timpul vieții.

-Dar dacă cei dragi sunt pe o treaptă mai superioară energetico-spirituală, cum anume va putea comunica spiritul decedatului cu ei?

-În acest caz doar cei dragi vor accepta când şi cum să coboare la spiritul aflat pe o treaptă inferioară, întrucât acesta nu va putea urca pe trepte superioare decât să coboare pe cele inferioare. Cu toate acestea, Sorin, această structuralizare din astral, va ține doar o perioadă care poate să fie de ani, sute, mii, sute de mii de ani tereştri, care în astral au o cu totul altă însemnătate temporară.

-Nu înțeleg cum anume poate un spirit să trăiască în Universul eteric odată ce el se descotoroseşte de învelişul eteric ca şi de corpul fizic odată ce acesta se duce în astral. Am înțeles că după actul morții corpurile fizic cât şi eteric se despănuşează de spirit lăsându-i libertatea doar a corpului astral.

-Aşa şi este, Sorin. După moarte în funcție de energia spirituală karmică a sufletului acesta este trimis să graviteze în zona energetică spirituală echivalentă cu a sa. În acest timp spiritul sau EUL, nu este inclus într-o nouă viață, ci rămâne un anumit timp astral să mediteze la existențele lui anterioare, ceea ce a făcut bine sau rău, şi la modul cum anume ar putea să evolueze din punct de vedere energetic spiritual. Acesta este un timp nu numai de odihnă cât şi de suplicii, spiritul fiind deosebit de descumpănit de faptele sale grave comise în decursul vieților prin lumile pe unde a trecut, cerând forurilor superioare spirituale să i se mai ofere şansa unei noi vieți prin care să acumuleze destule informații şi energii karmice superioare pentru a se putea „întrupa”, într-un Univers mai superior, cum ar fi cel eteric sau chiar astral. Cauza pentru care se face această echivalență

a energiilor spirituale ale decedatului în Universul astral şi nu în cel eteric care ar fi cel direct superior în grad, este pentru că Marii Profeți Timp şi Spațiu, precum şi cele mai superioare valori spirituale din aceste trei Universuri se află bineînțeles în Universul astral. Doar sufletul este singurul care prin voința sa prin liberul arbitru primit de la Dumnezeu va alege calea pe care o doreşte. Cu atât mai mult Sorin, un spirit poate fi în acelaşi timp atât în Infern sau Paradis cât şi alături de cei rămaşi în viață, întrupați într-unul din cele trei Universuri.

-Nu înțeleg, Lumină Divină, cum anume se poate întâmpla un astfel de lucru, odată ce sufletul nu se divide?

-Dumnezeu nu a creat niciodată Infernul pentru suflete ci doar sufletele şi-au creat propriile lor inferne la fel cum pe pământ au construit, închisori. Acest Infern nu este nimic altceva decât rezultatul incompatibilității dintre energiile spirituale superioare şi cele inferioare. Fiind de o energie spirituală inferioară sufletul va fi trimis către nivelul corespunzător al său. Acest nivel nu va avea nici pe departe strălucirea sau măreția unuia superior. Atunci sufletul va dori să aspire la linişte cerând nivelelor superioare să fie dus pe o treaptă mai uşoară spirituală, unde să nu fie supus anumitor chinuri. În acel moment chinurile vor fi şi mai mari tocmai datorită contrastului izbitor dintre măreție, frumusețe şi lumea plină de orbire în care se află, dar cea mai mare durere este atunci când cunoşti existența acestor minunății din lumea spirituală evoluată iar tu, în calitate de suflet nu ai cum să beneficiezi de ele întrucât eşti orb față de acestea, deoarece pentru a le putea vedea ai nevoie de o energie spirituală karmică mai superioară. Atunci

majoritatea sufletelor cer o nouă reîntrupare, în funcție de energia lor karmică spirituală. Această reîntrupare nu se face deloc la voia întâmplării, ci la decizia planurilor divine superioare. Doar acestea stabilesc locul şi data. În timpul cât mai are până la reîncarnare, Eul împreună cu corpul său astral care se pierde doar în momentul reîncarnării, întrucât până atunci meditează la viețile anterioare din alte şi alte lumi, dar cel mai mult meditează la ultima viață ceea ce duce la reflectarea în planul astral a imaginii din ultima viață. Această fază de meditație a EU-lui în astral este perioada de Conştientizare Profundă. EUL este un tot, o unicitate într-o diversitate de idei păreri, concepții. În această fază EUL meditează nu numai la nivelul ideilor, sentimentelor şi dorințelor ci şi la cel al valorilor ce semnifică importanța spirituală a fiecăreia dintre acestea. Astfel EUL, le dă liberul arbitru fiecărora în parte să poată interacționa cu alte şi alte valori din astral astfel încât fiecare în parte să-l poată hrăni cu noi şi noi valori energetice spirituale. De aceea atunci când ființează procesul de Conştientizare Profundă a EU-lui, acesta se află prin ideile lui atât la nivele superioare ale valorilor eneregtice spirituale cât şi inferioare, tocmai că le-a dat acestor gânduri libertatea de a comunica cu alte valori spirituale, la fel de liber şi independent precum era EUL un tot, o identitate în timpul vieții pământeşti de exemplu. Astfel EUL are două faze critice esențiale, şi anume faza Unicității EU-lui atunci când acesta devine o singură identitate în cadrul unei vieți, şi faza de Conştientizare Profundă atunci când identitatea EU-lui se fracționează în mai multe identități dar care aparțin numai şi numai aceluiaşi EU, identități cu valori mult mai inferioare decât ale EU-lui, care sunt trimise să se

reîmprospăteze cu energie spirituală benefică EU-lui din fondul Universului astral. Această energie spirituală benefică sunt idei, concepții, gânduri cu care ideile, concepțiile, gândurile ale altor EU-ri cu care EUL respectiv interacționează, mărind astfel reciproc fondul spiritual benefic al celorlalte EU-ri şi al său personal. De aceea aceeaşi persoană decedată poate fi atât pe masa unui spiritist cât şi în Paradis sau Infern.

-Gândurile devin independente, Lumină Divină şi se străduiesc alături de alte gânduri ale altor EU-ri sau spirite pentru a-şi mări fondul benefic de energie spirituală?

-Aşa este, Sorin. Atunci când un anume concept sau gând în urma străduinței lui cu alte gânduri sau concepte, reuşeşte să obțină o energie spirituală benefică mai mare sau egală cu a EU-lui ceea ce se întâmplă deseori, atunci acel gând se desparte definitiv de EU devenind un EU de sine stătător care va începe prima lui reîncarnare. După cum vezi Sorin, copiii se nasc din gânduri, atât din gândurile spiritelor sau EU-rilor aflate în fază de Conştientizare Profundă, cât şi din acele gânduri ale spiritelor aflate în faza de Unicitate sau Identitate, din timpul unei vieți, dar aici, unica deosebire persistă în faptul că pentru acest lucru este necesar ca spiritul să se afle într-un alt Univers decât acela în care se naşte copilul.

-Cum ai vedea o rugăciune pentru Dumnezeu, Lumină Divină?

-Dumnezeu nu a creeat lumile pentru a vedea spirite chinuite care se roagă la EL, precum niciodată Dumnezeu nu duce pe nimeni în ispită! Omul nu este îndeajuns de mare şi de puternic încât să facă un pact cu Dumnezeu ca la piață afirmând:

„Şi ne iartă pe noi precum şi noi iertăm greşelile greşiţilor noştri”Aşa ceva nu se poate. Pe de altă parte Dumnezeu nu a făcut aceste lumi pentru a vedea oameni umili stând prin biserici la rugi interminabile. Nu cred că aşa ceva îi place cu adevărat Lui Dumnezeu. Unica rugă care ar fi benefică atât spiritului persoanei respective cât şi fondului benefic al Universurilor, ar fi:

”Mari Profeţi ai lumilor Mahomed, Budha, Iisus, Spaţiu, Timp, Mare Profet Ascuns al Vieţii, cât şi ceilalţi cunoscuţi şi necunoscuţi, rugaţi-vă şi din partea mea Marelui Creator şi Unic Întâmplător pentru binele şi pacea Universelor. Mulţumiţi-I Marelui Creator şi Unic Întâmplător pentru Marea Lui Creaţie, care suntem şi noi, şi dorim să ne regăsim în Marea Creaţie a Marelui Creator şi Unic Întâmplător, regăsindu-ne mai întâi pe noi înşine. Amin!”

Nu este bine să-I spui mereu Lui Dumnezeu cât de greu îţi este întrucât ar însemna să negi realizările Marii Lui Creaţii. Acest lucru spune-mi-l Mie, Sorin! Oare dacă nu ar fi greul ar mai fi uşorul, dacă nu ar fi tristeţea, ar mai fi fericirea. Trebuie să primiţi cum se cuvine tot ceea ce a dat Dumnezeu pentru că nimic din ceea ce dă Dumnezeu nu este Întâmplător, întrucât Dumnezeu este mai presus de Întâmplare, El este Unic Întâmplător, Amin!

-Şi în celelalte două Universuri, adică cel eteric şi astral, sunt fiinţe care îşi trăiesc viaţa acolo, întrupate în corpuri eterice sau astrale fără să se afle în procesul de Conştientizare Profundă, unde îşi disipă fondul ideatic trimiţându-l să reacţioneze cu

alte şi alte fonduri similare lui pentru a se reîmprospăta cu energie spirituală benefică?

-Nu numai că sunt astfel de ființe dar au şi ele societățile şi cultura lor, cei drept, mult mai evoluată decât cea terestră, fiind ființe ale unor Universuri mai evoluate decât cel fizic. Mai mult decât atât, aceste ființe pot „coborî” în Universul fizic, chiar în lumea terestră, unde, cele din Universul eteric au primit denumirea de zei, iar cele din Universul astral denumirea de îngeri.

-De ce nu se întrupează şi în secolul naşterii mele terestre, Lumină Divină?

-Se întrupează deseori, Sorin, atât în visele oamenilor cât şi în conştiința acestora, susținând fondul benefic spiritual al omenirii la fel ca şi Marii Profeți.

-Îngerii sunt ființele de lumină despre care se amintea în lumea mea?

-Da, Sorin. Ele se pot întrupa numai cu ajutorul luminii în Universul fizic.

-Mi-ai spus că Marii Profeți sunt la dreapta Marelui Creator al Universului, la fel ca şi Persoana şi ajung în locurile destinate de Marele Creator fără să mai treacă prin toate fazele cum ar fi, Persoana, Personalizările, Existența şi altele, dar nici nu au fost spirite care să urce aceste trepte pentru a ajunge la dreapta Lui Dumnezeu. Într-un cuvânt ajung direct trimise de Dumnezeu în Universul predestinat.

Atunci Marii Profeți care se nasc într-o anumită lume în calitate de simpli oameni, sunt deasupra până şi ființelor luminii din cele două Universuri?

-Sunt mult mai sus din punct de vedere al predestinației divine a acestora dar în timpul întrupărilor dintr-un Univers sau altul, primesc la naştere în conştient fondul de energie spirituală

benefică pe care-l primeşte fiecare spirit sau EU, oarecare, având în schimb un fond uriaş în subconştient, fond care pe parcurs, urmează să atragă asemeni unui imens aspirator ideatic, energie spirituală benefică, pe care o transmite lumii care L-a născut, sub formă de noi idei, contemplări, religii, filosofii şi altele, în folosul evoluției societății şi civilizațiilor ce vor urma în acea lume. Energia spirituală benefică pe care o aspiră vine direct de la Universul Marilor Profeți ce stau la dreapta Lui Dumnezeu alături de Persoană. Marii Profeți care se nasc în triada spațio-temporalității au rolul de a ajuta civilizațiile care se dezvoltă în această triadă, în schimb triada le dă întruparea într-unul din Universurile sale. Odată întrupat Marele Profet aparține pe jumătate Universului în care s-a născut şi cu cealalată jumătate fondului ideatic al Marilor Profeți, cel care le va hrăni subconştientul de la o anumită vârstă cu informațiile necesare unui nou salt evolutiv al civilizației în care s-a născut Marele Profet. Şi Universurile eteric şi astral au Marii lor Profeți.

-Acei Mari Profeți din eteric şi astral primesc în timpul întrupării lor eterice sau astrale o cantitate mai mare de energie spirituală sub formă de informație în subconştient, decât Marii Profeți din Universul fizic, Lumină Divină?

-Odată ce celelalte două Universe sunt mai evoluate din punct de vedere spiritual, bineînțeles că Marii lor Profeți vor primi o cantitate mai superioară de energie spirituală benefică sub formă de informație, deci o informație mult mai elevată. Aceia sunt Marii profeți ai ființelor din lumină, cum ar fi zei şi îngeri.

-De ce zeii au dispărut oarecum din credințele lumii în care m-am născut? Pe vremea imperiului roman erau adulați mult mai mult ca în timpurile mele.

-Fiindcă zeii sunt ființe întrupate ale Universului eteric odată cu trecerea timpului şi cu începerea evoluției spirituale ale pământenilor, ființele din eteric nu mai sunt chiar atât de superioare spiritelor terestre cum au rămas cele din astral. De aici rezidă faptul că îngerii au luat într-o oarecare măsură locul zeilor.

-Odată ce omul încarnat are şi un corp eteric la fel ca unul astral, de ce pierde doar corpul eteric şi nu şi pe cel astral, Lumină Divină?

-Înainte, când civilizația ta se afla la început, fiind cu mai multe trepte spirituale mai inferioară decât faza pe care ai aflat-o la naşterea ta, atunci când majoritatea spiritelor credeau în zeii căror le aduceau diferite ofrande, după deces o mare parte dintre aceste spirite rămâneau să Conştientizeze Profund pentru a-şi mări fondul cunoaşterii şi valorii spirituale direct în Universul eteric, şi doar spiritele care întruneau anumite valențe energetico-spirituale mai superioare ajungeau în faza de Conştientizare Profundă din astral.

-Ce se întâmpla cu spiritele care Conştientizau Profund în Universul eteric?

-În cazul că reuşeau performanța îmbunătățirii câmpului ideatic spiritual al cunoaşterii se refugiau în cele din urmă în Universul astral unde aşteptau în cele din urmă o nouă întrupare într-unul din aceste Universuri fiind cel mai adesea retrimise în Universul fizic. Cele care nu reuşeau să treacă de Universul eteric erau retrimise în Universul fizic unde urmau să fie predestinate unei existențe dezolante sau în

cazurile de decădere spirituală gravă, redeveneau spiritele unor animale.

-Este adevărat că spiritul uman provine din spiritul animal care a evoluat, Lumină Divină?

-Mai mult decât adevărat, Sorin. Fiecare spirit a avut valori spirituale mult mai scăzute ceea ce-l făcea compatibil cu regnul animal, sau cu cel al plantelor.

-Mai demult mi-ai spus Lumină Divină, că eu şi în acest moment pot fi o plantă sau un animal, într-o altă lume al Universului fizic de exemplu. Nu înțeleg cum anume pot fi acelaşi lucru deodată în perioade temporare diferite, fiindcă probabil că acea plantă am mai fost acum milioane de ani tereştri.

-Acum câteva milioane de ani tereştri pentru tine poate însemna mai puțin de o fracțiune de fracțiune de secundă într-o altă lume, sau mai mult decât atât, prin dilatare timpul poate aduce prezentul la nivelul aceleeaşi Iluzii ale Vieții, întrucât viitorul la fel ca şi trecutul sunt nişte simple conotații iluzorii. Chiar şi în lumea terestră în care te-ai născut Sorin, se cunoaşte deja o particulă elementară denumită tahion. Această particulă elementară,s au subatomică se poate deplasa atât înainte în timp cât şi înapoi, ceea ce dă peste cap întregul eşafodaj al Iluziei Vieții pentru care timpul vine din trecut şi se deplasează spre viitor. Acea plantă este una dintre identitățile ființei tale infinite.Tu, Sorin ai doar senzația că erai plantă şi acum nu mai eşti decât om deoarece atât viitorul tău cât şi trecutul tău aparțin unui singur prezent al ființei tale infinite cu un infinit minus Una de identități. Fiecare spirit aparține ființei lui infinite, care este cumulul tuturor identităților acelei ființe printre care şi spiritul respectiv.

-Am înțeles că atât zeii cât şi îngerii au Marii lor Profeți.

-Aşa este, Sorin.

-Cum este atunci când decedezi? Ai oare aceeaşi senzație pe care o amintesc cei care au trecut prin faze de moarte clinică, văzând un tunel de lumină, la fel ca şi cel prin care trec eu atunci când vrei să-mi arați o nouă lume, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, nu treci prin nici un tunel de lumină de la început. Cei care au trecut prin fazele morții clinice au avut o senzație de beatitudine sau de groază, depinzând de la caz la caz, tocmai datorită anumitor reacții chimice care se produc la nivelul cerebral cum ar fi eliberarea de substanțe ce provoacă o stare de bine. Omul nu a fost creeat de Dumnezeu pentru a se chinui în timpul morții, ci este ajutat de substanța organică a corpului pentru ca acest proces să survină cât mai uşor cu putință.

-Dar sunt şi atâția oameni care mor greu, Lumină Divină?

-Nu neg acest fapt, Sorin, dar mai întâi trebuie să ştii că o moarte chinuitoare se poate datora mai multor factori printre care un loc de frunte îl ocupă o karmă acumulată de-a lungul vieții care este net negativă sufletului ce va urma să se reintegreze în marele ciclu organic al cuantelor energetico-spirituale care l-a zămislit. Odată ce energia karmică spirituală a spiritului sau EU-lui ce este unul şi acelaşi lucru, este mai inferioară decât necesarul existent pentru a obține o menținere a energiilor spirituale, la nivelul lumii în care a trăit, atunci moartea va surveni indubitabil sub auspicii neplăcute.

-Aceasta înseamnă că, făcând cât mai mult bine în această lume vom muri mai uşor?

-Este doar un mod de a răspunde, acceptând întrebarea ta, deoarece karma energetico-spirituală a EU-lui tău nu depinde doar de această existență, ci de

toate celelalte întrupări cât şi de Conştientizările profunde avute de-a lungul matusalemicei sale vârste, care a călcat timpii în picioare odată cu naşterea sa. Dacă vrei să treci prin simțirile pe care le are un om după moarte am să te ajut să ştii ce înseamnă aceasta.

-Voi muri, Lumină Divină?

-Nu, de data aceasta, Sorin. Menirea ta este să te întorci în lumea de unde te-am adus pentru a scrie ceea ce ai trăit. Omenirea se află în momentul când are nevoie de aceste trăiri ale tale.

-Voi muri şi pe urmă voi învia, Lumină Divină?

-Nu, Sorin. Nimeni nu poate învia după moarte.

-Atunci nu voi muri sau voi intra doar într-un fel de moarte clinică?

-Dacă ai intra doar în moarte clinică nu ai şti niciodată cum este ca atunci când mori cu adevărat, iar dacă ai muri nu te-ai mai putea întoarce în lumea căreia va trebui să scrii aceste fapte.

-Atunci, ce se va întâmpla de fapt, Lumină Divină?

-Voi lăsa spiritul tău să se spele în apa morții fără a-l lăsa să fie dus de acesta, întrucât voi înnota alături de el. Această experiență este şi cea mai grea prin care vei trece alături de mine Sorin, întrucât acolo va trebui să te supui rugăminților mele de a mă asculta altfel de această data s-ar putea să nu te mai întorci.

-Acolo nu mai ai aceeaşi putere ca în celelalte lumi, Lumină Divină?

-Oh, Sorin, ce copii sunteți voi oamenii odată ce simplificați totul la putere. Am această putere Sorin, dar fiind vorba de o prăpastie pe care se va afla spiritul tău, prăpastie predestinată oricărui om de la naştere va trebui să ții cont de sfaturile mele întrucât aceea este prăpastia ta de unde odată căzut nu te va

mai putea întoarce nici Destinul lumilor Existenței înapoi fiind şi El la fel de ireversibil precum este şi ființează etern Cuvântul-Gând al Marelui creator. Astfel Sorin, de această dată nu eşti un simplu vizitator ce priveşti rechinii prin sticla unui acvariu ci vei înnota alături de ei. Este unica posibilitate.

-Dacă, cad în cascada apei morții, înseamnă că aceste peregrinări şi învățături din atâtea lumi nu vor apare niciodată.

-Înseamnă că aceasta este voința Întâmplării ce şade la picioarele Marelui Unic Întâmplător ce este Marele Creator, Unicul care s-a Întâmplat, restul fiind doar Întâmplare, chiar şi Eu, Sorin.

-De ce să mă feresc, Lumină Divină, odată ce Marele Întâmplător are oricum un Destin Întâmplat deja al existenței identității mele sau a EU-lui meu?

-Tocmai fiindcă în cazul când ajungi în cascada apei morții nu mai depinde de mine să te scot de acolo ci numai de Marele Creator şi Întâmplător, întrucât de această dată nu eşti un simplu spectator căreia i se destăinuie anumite taine ale unei lumi cum i se destăinuie unui vizitator rechinii din acvariu, acum faci parte din joc fiind unul dintre principalii piloni ai acestuia, la fel ca şi în lumea subconştientelor unde te mai afli, lume a subconştientului care nu poate să-ți lezeze identitatea actuală a conştiinței tale sub nici o formă față de experiența de a privi cascada apei morții. În cazul că ai reveni în lumea terestră cu ajutorul Marelui Creator şi Întâmplător ar însemna să încalci unul dintre principiile acestei lumi pentru totdeauna şi anume principiul că, ceea ce a decedat din lumea pământească nu se va mai întoarce niciodată sub aceeaşi identitate înapoi, iar Eu doresc ca acest principiu să nu fie niciodată încălcat fiindcă nu ar face altceva decât să aducă mult mai multă

suferință şi durere. Ar schimba lumea într-o clipită fără ca locuitorii acesteia să realizeze, încât le-ar părea ceva normal ca morții să revină din morminte şi incurabilii să nu mai poată muri definitiv decât supuşi altor legități necunoscute lumii terestre actuale. Aceasta ar fi numai o parte infimă a durerii din vârful unui aisberg uriaş.

-Nu înțeleg, Lumină Divină, cum anume locuitorii lumii nu ar realiza că în trecut de zeci de mii, de sute de mii de ani tereştri, din negurile istoriei omenirii morții nu s-au mai întors niciodată întrupați cu aceeaşi identitate?

-Răspunsul este foarte simplu Sorin. Toți locuitorii ar şti că morții se reîntorc înapoi din morminte cu identitatea lor încă din negurile istoriei.

-Cum aşa, Lumină Divină?

-Pentru că lumea terestră devine o altă lume, schimbată radical, cu întreaga ei istorie cunoştințe şi obiceiuri, atât de schimbată încât până şi lumea subconştientului ar fi o cu totul alta. Acum sper că înțelegi Sorin, cât de important este să te întorci înapoi de pe apa morții, şi mai mult decât atât, ce importanță conțin aceste profeții pe care ți le-am dezvăluit din călătoria aceasta dintre printre atâtea şi atâtea lumi.

-Abia acum realizez importanța a ceea ce voi destăinui prin scrierile mele şi voi încerca să fac tot posibilul, Lumină Divină, pentru a nu schimba nimic din cursul firesc a ceea ce e benefic spiritual să se Întâmple.

Mă aflu în acelaşi tunel unde mă deplasez cu viteză, tunel unde franjurile stelelor s-au unit înconjurându-mă cu lumina lor. Abia acum observ că am revenit alături de poienița unde se află statuia de granit la picioarele căreia m-am culcat de mai multe

ori. Plutesc la nivelul ramurilor, copacilor ce strălucesc în noapte reflectând lumina stelelor în ramurile lor poleite cu argintul nopţii. Corpul îmi devine din ce în ce mai greu şi mă aşez cu spatele pe iarba cu miros de fân proaspăt cosit în ţârâitul unor greieri. Stau cu capul la picioarele colosului de granit, ce-mi străjuie tăcut şi impersonal privirea. Ştiu ce aştept. Lumina Divină ce trebuie să sosească din clipă în clipă străbătând acest Univers, întrupată fiind într-o stea. Deodată mă cuprinde o nelinişte amintindu-mi că la marginea acestei poieniţe se află strada cu clădirile vechi şi beciuri sordide, unde am fost şi eu cândva fiind îngrozit de preoţii care duceau morţii pe o altă uşă, poate una dintre intrările în Infern. Îmi amintesc cum se afla în acel beci un mormânt, iar un preot căruia i se putea citi o răutate atât în glas cât şi în priviri mă ameninţa că mai am puţin până ce voi fi şi eu acolo. O undă de nelinişte îmi străpunge mintea, undă care începe să se materializeze într-un simpton de panică. Încep să tremur cu gândul că tocmai aici în apropierea beciului sordid cu preoţi sadici îmi este dat să am poate una dintre cele mai importante experienţe ale mele şi anume experienţa morţii. Deodată, recunosc steluţa ce prinde contur din ce în ce mai persistent odată cu apropierea de poieniţă şi care, se opreşte undeva în eter începând să lase o rază de Lumină albă în direcţia mea. ”Este, Lumina Divină”, îmi spun în cele din urmă.

Dintr-odată raza Sa benefică îmi atinge fruntea. Resimt pentru a nu ştiu câta oară senzaţia aceea de plenititudine spirituală pe care nici un cuvânt terestru nu o poate descrie. Nu înţeleg ce anume mă face să întreb Lumina Divină, cine este Dumnezeu. Pe moment întrebarea mi se pare ridicolă, întrucât ştiu atât de multe despre creaţiile Marelui Creator şi

Întâmplător, dar deodată îmi dau seama că de fapt oricât de multe aş şti tot nu cunosc nimic. Poate că se datorează fricii de a trece la modul cât se poate de real prin experienţa morţii. Numai unui nebun nu îi este teamă de moarte. Simt nevoia să îi mai pun tot felul de întrebări Luminii Divine. De teamă. Mi-e frică de singurătate. Nu pot să înţeleg de ce. Tocmai că prin moarte scapi de singurătate.

-Atunci cum rămâne cu sintagma prin care Dumnezeu se luptă cu diavolul, iar o pleiadă de preoţi plătiţi gras se roagă pentru alungarea divolului atât prin slujbe cât şi prin exorcizări făcute de către unii dintre aceştia, Lumină Divină?

-Dumnezeu nu se luptă cu un diavol care în realitate nici nu există. Omul este cel care se luptă cu răul din el, rău care este atribuit unui diavol imaginar, cum ţi-am mai spus cândva, fiindcă aşa este mai comod, diavol cu care s-ar lupta chipurile Dumnezeu şi nu omul, care în mod laş îi atribuie Lui Dumnezeu calitatea de a se lupta cu Diavolul din om şi din afara acestuia nefăcând altceva decât să minimalizeze astfel adevărata Lumină a Lui Dumnezeu care nu cunoaşte Diavol întrucât Creaţia Lui Dumnezeu nu a prevăzut niciodată aşa ceva, întrucât Marele Creator al Universurilor are puterea absolută asupra tututror Universurilor şi nu are fiecare propria sa felie, adică Dumnezeu şi Satan cum i-ar place omului să fie şi ar fi dorit de către om, tocmai datorită naturii duplicitare a acestuia. După cum am mai spus, dacă omul nu ar avea şi partea sa demonică atunci nu ar exista nici un tratat de demonologie, într-un cuvânt draci cu care să se lupte Dumnezeu. Mama tuturor dracilor este Banul creat de Om! El ascunde moarte, crimă, durere, dezmăţ, fiindcă toate acestea devin necesare fiinţei umane

prin ea însuşi şi nu prin Dumnezeu. Anihilați omul actual şi veți anihila toți dracii. Ce poate fi mai asemănător cu sufletul omului decât un tratat de demonologie, unde fiecare demon este în realitate o necesitate a acestuia? În momentul când sufletul omului va deveni mai curat, când vor dispare ura, invidia, răutatea şi toate celelalte rele atunci cu siguranță că va dispare şi diavolul! Religia Marilor Profeți este o religie unde unicul diavol este partea întunecată a omului.

-Care vor fi religiile ce vor întâmpina Religia Unică, Lumină Divină?

-Pe Terra înainte de unificare vor rămâne, douăsprezece mari religii, care se vor uni în cele din urmă, şi anume: Islamismul, Creştinismul, Budismul, religia Iudaică, religia Tibetană a lui Dalai Lama, religia Zoroastră, religia Hindusă, Meditațiile Zen, Brahmanismul, religia Shintoistă, Confucianismul şi Meditația Transcedentală. Toate celelalte religii se vor alătura lor înainte ca acestea să ajungă la douăsprezece. Acestea vor fi religiile ce se vor alinia înaintea Religiei Unice. Primii Mari Profeți ai Religiei Unice vor fi alături de alți Mari Profeți care sunt ascunşi în anonimat sau alții prea puțin cunoscuți, Mahomed, Iisus Hristos, Budha, Moise, Primul şi acelaşi Dalai Lama, Zoroastru, Indra, Boddhidharma, Ra, Osiris, Isis, Quetzalcoatl, Confucius, Rama, Vishnu, Odin, Manitu, Zamolxe, unii dintre ei au fost aduşi la rang de zei fiindcă existența lor s-a pierdut în negura istoriei fiind înlocuită cu fabulațiile care s-au transformat în mituri şi legende. Zamolxe este unicul Mare Profet care a aparținut atât civilizației timpului tău cât şi celei predecesoare ție.

-Ce înseamnă aceasta, Lumină Divină?

-Înseamnă că cel mai influent Mare Profet al unei civilizații poate ajunge ca Mare Profet şi în civilizațiile următoare.

-Cum vor putea aceşti Mari Profeți să întemeieze o religie odată ce au părăsit de milenii această lume?

-Un mare Profet nu-şi părăseşte niciodată civilizația Sa. Pleacă doar atunci când civilizația dispare cu desăvârşire. Toți Marii Profeți se află alături de oamenii alături de care s-au întrupat prin energiile fenomenale pe care le transmit societății, energii intens benefice ce îndeamnă membrii civilizației respective să aleagă Calea către Domnul Dumnezeul care a făcut toate cele văzute sau nevăzute, ştiute sau neştiute.

-Doi dintre aceştia sunt şi în Biblia Creştină, față de alte religii care sunt reprezentate doar de un Mare Profet, Lumină Divină, ceea ce poate însemna că, creştinismul are mai mulți Mari Profeți decât celelalte religii ce vor fi la temelia Religiei Unice, fapt ce ar putea-o face religia preferată a Lui Dumnezeu?

-Nu, Sorin, nici o religie nu este mai preferată Domnului Dumnezeu decât alta. Fiecare religie ÎL slăveşte după anumite canoane pe Dumnezeu, canoane datorate momentelor istorice şi geo-politice din perioada formării sale. Vei vedea că de-a lungul istoriei acestor Mari Profeți Fondatori ai Religiei Unice li se vor alătura şi alți Mari Profeți a căror venire pe Terra va fi de o necesitate covârşitoare pentru evoluția civilizației acestei planete. Venirea fiecărui Mare Profet va fi un moment crucial, de cotitură al civilizației, chiar şi după înființarea Religiei Unice Mondiale a Păcii.

-De ce durează un timp atât de lung, din antichitate şi până la formarea Religiei Unice, Lumină Divină?

-Acest timp este o perioadă de purificare prin care se vor spăla multe din greşelile strămoşilor, perioadă necesară pentru intrarea în Timpul de Aur al Omenirii, unde nu vor mai fi nici dispute religioase şi nici războaie, unde întreaga omenire va avea o singură țară care se va numi Terra şi o singură religie, Religia Păcii.

-În această religie unică vor fi toți sfinții adunați din toate religiile la un loc, Lumină Divină?

-La început cât va mai rămâne pronunțat caracterul apartenenței la o anumită fostă națiune sau religie, fiecare îşi va celebra sfinții care i se vor părea mai apropiați, dar odată cu trecerea timpului, vor rămâne din ce în ce mai puțini sfinți, ajungându-se în cele din urmă la o religie unde unicul sfânt este Dumnezeu, ceea ce este şi în realitate.

-Marii Profeți nu sunt sfinți, Lumină Divină?

-Sunt cei mai mari sfinți pentru oameni dar niciodată raportați la Dumnezeu. Fată de Dumnezeu nimeni şi nimic nu este sfânt decât El însuşi! Dumnezeu nu poate accepta sfințenia altcuiva decât a Sa fiindcă Dumnezeu este peste tot şi toate, în tot şi în toate. Dumnezeu este cel care a născut sfințenia odată cu El pentru Sine.

-La Fel se întâmplă şi pentru Marii Profeți, Lumină Divină?

-Bineînțeles, Sorin. Pentru nici unul dintre aceştia nu va exista vreun sfânt care să fie sfânt, decât Dumnezeu!

-Dar pentru sfinți, Lumină Divină?

-Pentru sfinți, doar Dumnezeu şi Marii Profeți sunt sfinți şi niciodată omul, iar pentru om sunt sfinți Dumnezeu, Marii Profeți şi sfinții!

-Sfințenia este o ierarhie, după câte înțeleg, Lumină Divină?

-O ierarhie a energiilor, Sorin.

-Marii Profeți sunt produsul celor mai superioare energii care au venit pe Terra, la fel şi sfinții sunt produsul unor energii superioare dar care spre deosebire de Marii Profeți a căror energii au fost trimise pe Terra prin Destin gata finisate şi la nivelul lor apogeic, cele ale sfinților sunt energii care au pornit de la valori infinit mai mici decât cele ale Marilor Profeți, dar care prin post, rugăciune sau diverse practici divinatorii au reuşit să devină energii mai superioare decât ale celorlalți oameni şi astfel să se apropie de Dumnezeu!

-Câte astfel de ierarhii energetice sunt pe Terra, Lumină Divină?

-Sunt douăsprezece praguri principale, de la nivelul primului şi anume al sufletului cel mai decăzut şi ticălos, criminal şi infam cu o energie infimă, până la sufletele pline de slavă şi virtute din pragul energetic al doisprezecelea.

-Marii Profeți sunt în cel de-al doisprezecelea prag, Lumină Divină?

-Nu, Sorin. Aceste praguri sunt destinate doar oamenilor şi sfinților care provin din oameni.

-De ce douăsprezece praguri energetice, Lumină Divină şi nu un alt număr?

-Fiindcă lumea Terrei se sprijină cu Iluzia Vieții omeneşti pe cele douăsprezece zodii. Aceste zodii sunt picioarele Iluziei Vieții, şi de aceea mulți astrologi nu pot concepe de ce întâmplarea se supune unor legi paranormale ale zodiacului când unii astronomi nu

cred o iotă în acesta afirmând că anumite calcule cu privire la poziționarea unor astre nu ar fi câtuşi de puțin veridice. Cu toate acestea mulți se întreabă atunci de ce zodiacul are dreptate, totuşi, în majoritatea cazurilor? Tocmai datorită faptului că Iluzia Vieții nu se axează pe calculele care ni se par nouă precise şi nu sunt decât nişte simple mistificări în fața Adevărului Absolut! Un alt exemplu, ar fi în cazul nebuniei, dar atunci mulți vor spune că nebunii sunt nebuni, iar ei sunt respectabili oameni normali ce aleargă pe orice căi spre supraviețuire. Bine fac, le spun eu, atât timp cât au un sens în viață pe care să-l urmeze şi cred în acesta. Jocul vieții constă în a crede în ceva pentru a-i da acesteia un sens, ca în cele din urmă să-ți atingi scopul şi să afirmi sus şi tare că ai învins viața fără să realizezi că viața nu numai că nu poate fi învinsă dar te-a învins ea pe tine încă din clipa naşterii. Un alt exemplu care mi s-a părut sugestiv referitor la Iluzia Vieții este acela că în anii 50 se făceau diferite experimente cu LSD, care este un drog periculos ce se credea pe vremea aceea că poate fi un remediu medical pentru tratarea alcoolismului. A fost ales un pacient căruia i s-au dat câteva pastile bune şi a fost pus în fața pozei soției sale. Ce crezi că vedea în această fotografie? Pe soția sa fireşte dar în ce postură? Aceea de mişcare. Nevasta omului se mişca în fotografie iar acesta îi aranja părul. Era o altă realitate văzută prin prisma Iluziei Vieții datorată LSD-ului. Mulți vor spune că realitatea este visul social pe care-l trăiesc masele de oameni. Nimic mai greşit. Imaginea cu femeia care se mişcă în fotografie este la fel de ireală precum aceea în care în fotografie nu se mişcă nimic, fiindcă diferă doar cauza ce naşte imaginea. Cauza celor aşa zişi normali constă în structura chimică corporală care nu este

altceva decât o sumă de cuante energetice ce înconjoară sufletul. Prin LSD, aceste cuante energetice nu fac altceva decât să-şi schimbe amplitudinea ceea ce duce la imaginea eronată care să pară ireală. Nebunia constă tocmai prin schimbarea amplitudinii acestor cuante energetice datorate feluritelor cauze. În momentul când se va putea acționa asupra acestor cuante energetice atunci pe Terra se va putea trata atât nebunia cât şi dependența de stupefiante sau droguri mai uşoare cum ar fi alcoolismul sau tabagismul într-o fracțiune de secundă.

-Va veni un astfel de moment, Lumină Divină?

-Bineînțeles, Sorin. Acel moment va veni doar în perioada de aur a civilizației omeneşti, când pe baza acestei tehnologii spiritualo-cuantice vor putea fi tratate absolut orice boli. După cum vezi Dumnezeu va aduce omul în afară de orice suferință. Calea Domnului Dumnezeu este Calea spre fericire şi regăsire de sine.

-Acum pot să-mi explic mult mai bine de ce zodiile spun atât de adesea adevărul.

-Ele spun întotdeauna şi negreşit adevărul cernut de Iluzia Vieții, dar depinde şi de cei care le compun, adică de astrologi care nu sunt întotdeauna profesionişti. Aceste zodii țin de contextul Universal în care se află Terra, de rotațiile în jurul Soarelui care se fac odată la douăsprăzece luni, iar în fiecare lună se schimbă pozițiile anumitor constelații. Chiar dacă lunile anului le-am împărți în cinci sau şase sau două luni într-un singur an, Terra îşi va continua mişcarea prin Univers şi deci constelațiile se vor schimba indiferent dacă vrem noi sau nu şi la fel de indiferent dacă noi vom face un an din mai multe sau mai puține luni. Toate aceste constelații nu sunt

altceva decât nişte imense roiuri energetice, care influenţează energiile fiecărui suflet în parte.

-Oare cum am putea vedea constelaţiile dacă acestea nu ar mai fi privite prin prisma Iluziei Vieţii, Lumină Divină?

-În miliarde şi miliarde de alte reprezentări, inclusiv pe aceea de Săgetător sau Taur sau Berbec. O constelaţie poate fi privită ca o fată minunată sau un june prim iubitor, cum mai poate fi privită şi prin imagini ale căror forme şi înţelesuri nici măcar nu au existat vreodată în lumea pământească.

-Când a apărut pentru prima oară conştiinţa, Lumină Divină?

-Conştiinţa nu a apărut, ea a fost mereu odată cu Domnul Dumnezeu.

-Mă refer la conştiinţa din exteriorul Lui Dumnezeu.

-Aceea s-a născut odată cu Finitul din eternitatea Mea, dar nu putem spune că este din exteriorul Lui Dumnezeu fiindcă şi în aceea se află tot Dumnezeu.

-Oare prin Fiinţă, suntem uniţi cu Tot şi cu Toate, nu suntem niciodată singuri, cu cât suntem mai neînsemnaţi devenim mai puternici pentru identităţile cu o însemnătate mai mare, astfel nimic nu este mai puternic dar şi mai important în acelaşi timp.

Dacă Fiinţa are atâtea identităţi asta înseamnă că şi la nivelul microcosmic sunt Fiinţe, Lumină Divină?

-Bineînţeles că sunt, Sorin.

-O particulă elementară, cum ar fi un mezon, un electron, proton, neutron sau hiperon poate fi o planetă?

-Nu doar poate fi, ci chiar este, atât planetă, pentru identitățile Ființelor care o populează, precum, particula elementară în sine poate fi o Ființă la rândul ei, cu propria sa viață la fel ca şi Terra care subzistă într-o societate cu canoanele şi tarele ei.

-În mine, Lumină Divină, sunt planete, galaxii, civilizații?

-Tocmai asta trebuie să înțelegi, Sorin, că sunt toate acestea cum eşti şi tu la rândul tău în trupul altor identități ale Ființei pe care tu nici măcar nu poți să ți le închipui.

Toate sunt în Totul şi Totul în Toate!

-Universul din afara mea este la fel de mare ca şi cel din mine?

-Da, Sorin, diferența dintre exteriorul tău şi interiorul tău în privința mărimii este nulă.

Infinitul mic este la fel de mare ca şi infinitul mare, ideea de spațialitate este la fel ca şi aceea de temporalitate, o iluzie.

-Unde mă aflu atunci, Lumină Divină?

-Doar alături de Mine şi atât.

Nu eşti nicăieri şi niciunde, dar eşti Finit în Infinit şi niciodată Infinit în Finit, fiindcă există doar Iluzia Vieții tale.

-Poate fi Infinit în Finit, Lumină Divină?

-Nu se poate, Sorin.

-De ce?

-În nici un caz pentru că nu ar putea încape Infinitul în Finit, ci pentru că pe acest lucru se bazează pilonii Iluziei Vieții pentru a da naştere Existenței.

Dacă s-ar accepta ca Infinitul să încapă în Finit ar însemna că spațiul şi timpul ar dispare, la fel ca şi Infinitul, ceea ce ar duce la un alt model total diferit de Noțiunea de Stare Existențială, şi anume la

schimbarea statutului Noțiunii de Stare a Existenței într-o altă Noțiune de Stare, cum ar fi Nonexistența sau altele opuse lor.

-Dar în cadrul altor Noțiuni de Stare se poate ca Infinitul să încapă în Finit, Lumină Divină?

-Acolo, da, se poate.

-Ce se află dincolo de Tine, de Dumnezeul care Te Gândeşte?

-Dincolo de Dumnezeu nu poate Exista, dar dincolo de Mine, se poate.

-Ar fi un model unde tronează misterioşii Factori de care mi-ai amintit în trecut?

-Da, dragă Sorin, acesta este adevărul.

-Nu ştiu de ce, dar de câte ori mă gândesc la acei Factori misterioşi simt un sentiment de măreție amestecat cu teamă în acelaşi timp.

-Aceasta se datorează faptului că neaparținând nici măcar unei alte Noțiuni de Stare alta decât Existența , nu-I putem clasifica.

-Ar putea fi un alt Gând al Lui Dumnezeu, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, cu siguranță nu sunt un alt Gând al Lui Dumnezeu şi nici Alt Dumnezeu ci Alți Dumnezei.

-Nu înțeleg, Lumină Divină?

Dacă nu este nici un Alt Dumnezeu, cum poate să fie Alți Dumnezei?

-Tocmai pentru că Dumnezeu este Unicul, Singularul iar ceilalți sunt diversitatea, Pluralul.

Unicitate în Diversitate.

-Prin urmare şi Dumnezeul nostru este un Factor?

-Pentru noi este Dumnezeu, Sorin!

-Oare ceilalți Factori Misterioşi sunt la fel cum este Dumnezeul nostru pentru noi şi pentru cei din cadrul lor?

-Este la fel, Sorin, dar nu pot spune ce anume au în cadrul lor fiindcă nu am de unde să aflu, nici Eu acest lucru.

-Dumnezeul nostru, ştie despre ceilalţi Factori, Lumină Divină?

-Doar El Ştie !

-Ce anume determină identitatea sau feţele unei Fiinţe?

De data aceasta aş vrea să-mi spui din punct de vedere al cauzei directe ce a determinat identitatea mea terestră.

-Cuvântul!

-Cum Cuvântul, Lumină Divină?

-Cuvântul este cel care a determinat naşterea sau moartea sutelor de miliarde de identităţi sau feţe ale Fiinţelor din toate civilizaţiile care s-au perindat prin sufletul Terrei. Persoana nici unei Fiinţe oricât de evoluată ar fi aceasta, indiferent în ce număr de dimensiuni trăieşte nu este niciodată conştientă de ceea ce naşte prin Cuvânt.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă dacă ar şti cât de mult rău face spunând un Cuvânt de care este neapărată nevoie în acel moment nu l-ar mai pronunţa ceea ce ar duce la dispariţia lumilor şi a Universurilor Existenţei.

Întotdeauna alături de bine este necesar şi răul fiindcă acel rău văzut prin prisma unei alte realităţi poate primi conotaţia de bine, iar binele de rău, Sorin.

-Care este acel Cuvânt, care a născut Terra, planeta pe care am trăit, Lumină Divină?

-Suferinţă!

-Suferinţă?

-Da, Sorin.

-Destinul Terrei va fi legat de suferință, Lumină Divină?

-Da, Sorin, întreaga sa viață.

-Nu se poate schimba în vreun fel sau altul, acest Destin?

-Nu, dragă Sorin.

-Atunci înseamnă că fiecare Cuvânt spus de o Ființă este predestinat, Lumină Divină?

-Fiecare Cuvânt este predestinat, Sorin.

-Înseamnă că Ființa nu are nici o vină pentru că l-a rostit chiar dacă acesta este un Cuvânt urât care va aduce la rândul lui suferință în miliarde de Universuri.

-Aici se află geneza Păcatului Originar!

Aici este Nodul Gordian al Existenței şi anume Vina de a Rosti Cuvântul Predestinat Vinei !

Acesta este Marele Paradox al Ființei fără de care Ființa nu ar putea Exista.

Aici Existența îşi varsă o lacrimă pe mormintele nenumăratelor identități ale Ființei care au suferit pentru Existență!

Aici plâng propria Mea eternitate Sorin, plâng Vina necesară pentru fericire şi iubire, pentru frumos şi genial.

-Când Ființa care se află în corpul Terrei a pronunțat acel Cuvânt, s-a născut identitatea sau fractalul Terrei, dar atunci când eu sau oricare altă persoană pronunță un cuvânt, se naşte o identitate sau un fractal, care va include în trupul ei persoana mea cu Universul meu cu tot?

-Bineînțeles, Sorin, întotdeauna.

Orice gând rostit chiar şi în tine însuşi este un Cuvânt, care va rămâne de-a pururi un creator la rândul său!

-De aceea este bine ca identitățile să se ferească a folosi cuvinte care dor?

-Aici intervine Marele Paradox de adineaori, dragă Sorin.

-Dar Cuvintele Terrei ce identități formează în cadrul existenței mele, respectiv a identității acesteia din Ființa mea?

-Terra ca spirit este o tânără fată care în lumea sa nu are mai mule de douăzeci şi ceva de ani. În perioada când sufletul tău trece prin identitatea sau fractalul Terrei spiritul acestei fete este cel care deține fractalul sau identitatea vieții sale care este planeta Terra, prin care treci tu. Şi tu poți la rândul tău să obții un fractal sau o identitate de la factorul Vieții care să fie fractalul sau identitatea Terrei prin care să treacă fractalii sau identitățile vieții altor suflete. După cum ți-am mai spus fiecare spirit trece la fiecare infinitate minus Una de clipă dintr-o identitate în alta, dintr-un fractal în altul, dar întreaga lui viață este dată de Identitatea sau Fractalul Vieții lui, care le include de-a lungul trecerii pe toate celelalte şi ține până când această identitate sau fractal se sfârşeşte. Când treci prin Fractalul Terra, în decursul vieții tale care aparține unui alt fractal al vieții ce nu reprezintă Terra, Fractalul Vieții ce reprezintă Terra în acest moment aparține tinerei fete din alt Univers, dar la fel de bine poate să aparțină după săvârşirea vieții acesteia oricărei alte presoane inclusiv ție. Fractalul Vieții tale care îşi petrece viața pe Terra acelei fete al cărei fractal al vieții reprezintă Terra, reprezintă o cu totul altă planetă, dar şi o stea sau orice altceva în acelaşi timp! Întrucât imaginea unei identități sau a unui fractal care este tot acelaşi lucru este în funcție de fractalul care o interpretează. Astfel fractalul vieții unui om

dat de către Factorul Vieții, poate să fie interpretat de către alți fractali ai vieții din alte şi alte Universe, drept stele, planete sau absolut orice alt înțeles. Fiecare fractal al vieții sau identitate al unui suflet tinde mereu să-şi regăsească partea sa infinită de care s-a despărțit cândva, deoarece prin fractal înțelegem o parte, în schimb prin identitate înțelegem nu numai o parte ci şi o conştiință. Cu toate acestea fractalii pot fi desemnați ca identități numai în anumite condiții. Fiecare fractal în parte emană anumite vibrații spirituale în funcție de propria sa energie spirituală, dată de propria sa identitate. Fractalul Vieții unei anumite persoane, fractal care-i caracterizează viața începând cu durata acesteia şi până la cele mai neînsemnate amănunte, va vibra pentru alți fractali ai vieții, altor persoane din alte Universe astfel încât să le dea acestora imaginea de planeta, stea, etc. Şi tu Sorin, la fel ca orice altă persoană vei deveni cândva Terra pentru alte şi alte identități care te vor vedea astfel. Diferența dintre fractalul vieții unei anumite persoane şi toți ceilalți fractali prin care sufletul acesteia trece în fiecare infinitate minus Unu dintr-o clipă este că în toată perioada cât trece prin ceilalți fractali în fractalul vieții va trece simultan cu ceilalți, doar că ceilalți precum vin aşa şi trec, fractalul vieții ține până când se stinge viața de la naştere şi până la moarte. Astfel sufletul va trece sau mai corect va interacționa cu doi fractali sau identități simultan. Prima va fi cea a vieții, care va fi una singură de la naştere la moarte trecând doar prin ea în tot acest timp, iar celelalte, mereu schimbătoare la fiecare infinitate minus Unu dintr-o clipă, fiind fractalii sau identitățile Cunoaşterii, întrucât acestea sunt cele care dau procesul cunoaşterii reflectându-se în fractalul vieții, care la rândul său este direct

responsabil de modul cum se imprimă acestă cunoaştere, la ce Coeficient Logic, Nivel de Conştientizare, etc. Întotdeauna Fractalul Vieții va aparține energiei spirituale a Marelui Profet Ascuns al Vieții iar ceilalți Spațiului şi Timpului. Fractalul Vieții este partea din energia spirituală a Marelui Profet Ascuns al Vieții atribuită sufletului şi nicidecum nu trebuie confundat cu Dimensiunea Vieții sau Perispiritul care este energia spirituală a spiritului raportată pentru prima oară la Existență. Între Fractalul Vieții şi Perispirit există o legătură doar pe parcursul unei vieți, întrucât în această perioadă Perispiritul sau Dimensiunea Vieții se desfăşoară prin intermediul acestui Fractal al Vieții, care include în sinea sa toți fractalii cunoaşterii prin care trece sufletul de la naştere şi până la moarte, urmând ca pe urmă Perispiritul să se despartă definitiv de Fractalul actual al Vieții, schimbându-l cu un altul. Fractalul Vieții se poate vedea la fiecare om, care-l poartă cu sine de la naştere şi până la moarte, acesta este :SÂNGELE! Sângele se află într-o continuă mişcare fiind propulsat de inimă. Cu toate că sângele nu ne apare sub forma unei dimensiuni, acesta face parte din Dimensiunea Vieții, la fel ca şi Spațiul din cea spațială şi Timpul din aceea temporară. Energia spirituală a Dimensiunii Vieții este răspunzătoare de punerea în mişcare a inimii, care menține viața prin sânge, fiind Fractalul Vieții din organismul uman. De ce circulă sângele pompat de inimă? De ce trebuie să fie pompat pentru a viețui? De ce oamenii au nevoie de circulația sanguină? Tocmai pentru faptul că omul aşa cum îl cunoşti tu, Sorin, se află într-o lume cu mişcare unde rămân cunoscuți doar cei doi Mari Profeți, Spațiul şi Timpul, urmând ca cel de-al treilea să rămână ascuns

şi anume Marele Profet al Vieții. Cele două dimensiuni, şi anume, spațio-temporalitatea dau intelectului uman cunoaşterea mişcării, a transformării, a devenirii. Această mişcare trebuie să se producă strict pe parcursul unui ciclu al vieții individului respectiv, acel ciclu fiind limitat de naştere şi moarte, deci are o mişcare finită la capete. La fel cum curge viața, curge şi sângele. Inima nu curge, chiar dacă are o mişcare pulsatorie, ea nu face altceva decât să ajute curgerea sângelui, care este trimis către extremități pentru a reveni iarăşi la punctul inițial. Sângele în calitate de Fractal al Vieții are în interiorul său toți ceilalți fractali, identități cu lumi şi Universuri, cu care Sufletul, Persipiritul, interacționează pe parcursul unei vieți, schimbându-se la fiecare infinitate de clipă, trecând dintr-o identitate sau fractal în altul. Astfel fiecare particulă din sângele unui om este o lume un Univers cu care interacționează în mod direct sufletul şi Perispiritul omului respectiv, numai şi numai pe parcursul vieții. De aceea curge! Ce înseamnă această interacțiune pe care o face Perispiritul prin Fractalul Vieții? În primul rând este răvăşitoarea căutare a Sufletului pentru regăsirea de sine, pentru a-şi descoperi adâncurile propriilor sale origini. Tot ce înseamnă origine în lumea terestră se află numai în Fractalul Vieții pentru acele ființe, şi acesta este SÂNGELE! Toate Universele din Sânge sunt Universe, fractali sau identități, prin care Sufletul împreună cu Perispiritul a trecut sau va trece de-a lungul vieții. Faptul că urmaşii au anumite grupe sanguine comune sau anumite caracteristici ale sângelui se datorează faptului că Sufletele acestora au fost în Universele unde s-au născut părinții atât înaintea acestora, unii, cât şi după plecarea acestora, alții, având în comun

locaţia acestor Universe care le-au dat anumite caracteristici similare părinților. Sângele este cea mai mare memorie a omului, infinit mai mare decât memoria conştientă produsă de intelectul acestuia. Marele paradox este că omul nu are nici mijloacele necesare şi nici capacitatea mentală de a-şi înțelege propriul său sânge. Sângele este unul dintre cele mai sacre reprezentări din lumea terestră. A nesocoti legea sângelui este acelaşi lucru cu a nesocoti fractalul propriei tale vieți, schimbându-ți pentru totdeauna Destinul încarnărilor din lumile vieții. Faraonii egipteni făceau acest lucru deliberat, prin incest. Ştiau că doar înfruntându-şi propriul fractal al vieții vor deveni nemuritori, navigând pe apele care separă lumile vieții de cea a morții. Prin incest în această lume îți vei schimba Destinul tău şi al urmaşilor tăi. Din momentul incestului Fractalul Vieții tale nu se va mai desfăşura în continuare cu lumile şi Universele prin care ar fi trebuit să treacă în fiecare infinitate dintr-o clipă, întrucât Sufletul şi Perispiritul tău îi înfruntă viitorul şi trecutul hărăzit de Factorul Vieții cunoaşterii tale, şi odată cu acestea îi înfruntă ceea ce ți-a hărăzit viața. Astfel Destinul în sine se schimbă. Incestul este factorul suprem prin care un om poate să-şi renege sau să-şi schimbe propriul său Destin şi Factor al Vieții. De ce Faraonii Egipteni acceptau aceasta? Oare nu ştiau că se opun legii Sângelui? Ştiau Sorin, dar o făceau pentru a-şi înfrunta propriul lor Destin la festinul cosmic al lumilor cu viață, pentru a se purifica! Fractalul Vieții Terrei este de fapt un Fractal al Vieții care într-o altă existență se va afla cu siguranță în acea reprezentare care-ți va ține loc de Sânge, iar Fractalii Vieții, locuitorilor de azi ai Terrei vor deveni Fractalii din ceea ce-ți va ține ție loc de Sânge într-o lume viitoare, precum

Fractalul Vieții tale se va afla în ceea ce va ține loc de Sânge în lumile unde se vor afla locuitorii timpului tău. Bineînțeles că nu toți se vor afla în aceeaşi lume. În ce lume anume, depinde de foarte mulți factori şi nu în ultimă instanță de cei Karmici. Prin urmare copiii oamenilor sunt Suflete a căror Fractali ai Vieții au fost într-o lume comună cu aceştia, iar prin incest se schimbă Destinul acestora cât şi al urmaşilor urmaşilor acestora, întrucât fractalii acestora nu mai au puterea energetico-spirituală pentru a-şi urma cursul natural în Sângele celui care a înfăptuit incestul. Schimbarea poate să fie în rău sau în bine. Totul depinde de energiile spirituale ale sufletelor care urmează sufletul respectiv, dacă acestea sunt pozitive sau negative. Faraonii ştiau că prin incest îşi înfruntă propriul lor Fractal al Vieții care-i ține orbi şi le arată doar Marii Profeți Timp şi Spațiu, pe care-i face răspunzători de toate cel petrecute într-o viață, pe când Fractalul Vieții stă ascuns în spatele tuturor lăsând să fie descoperit doar prin Sânge.

Iar acum ajungând la identitățile sau fractalii pe care le formează cuvintele tinerei Terra care în această perioadă s-a întâmplat să aibe fractalul pe care sufletul tău şi al celorlalți locuitori îl interpretează ca fiind planetă, în care îşi regăsesc la modul iluzoriu, partea infinită pierdută din fiecare suflet în parte, sunt bineînțeles...

Identități cum ar fi norii, ploaia, valurile, tot ceea ce ține de Terra şi care nu rămân definitiv, ci trec, inclusiv anumite calamități care se succed din când în când.

Acestea sunt Cuvintele Terrei.

Pot fi şi munți, oceane şi câmpii?

Toate trec şi se schimbă odată cu timpul.

-De unde provine diferența dintre un fenomen cum ar fi ploaia sau un Tsunami, o alunecare de teren, cu un munte sau un ocean, odată ce toate aceste noțiuni, geologice,geografice şi meteorologice sunt tot Cuvinte ale Terrei?

-Diferența constă în încărcătura spirituală a lor.

Aceasta le dă o însemnătate nemaiîntâlnită.

Diferența de spiritualitate se concretizează în modul în care ți se reprezintă în lumea ta, Sorin.

-Astfel se reprezină şi în alte lumi?

-Nu, dragă Sorin.

În alte lumi, muntele poate să fie un tânăr sau oceanul un bătrân sau să primească orice alte înfățişări de care tu nici măcar nu ai habar.

-Înseamnă că Terra se exprimă în marea majoritate a timpului frumos, dar mai are şi răbufniri din când în când, după calamitățile care se întâmplă în lume.

-Aşa este, Sorin.

-Oare de ce s-a născut din Cuvântul suferință?

De ce sub acest semn al durerii?

-Pentru ca să se împlinească Destinul, Sorin.

-De ce trebuie neapărat să se îndeplinească Destinul?

Ce ar fi dacă nu s-ar împlini şi i-ar lua locul un alt gen de împlinire, Lumină Divină?

-Nimic din ceea ce ştii că este şi ştii că ştii nu ar mai fi!

-Ce ar fi, Lumină Divină?

-Zodiile Terrei s-ar nărui unele peste altele, la fel şi cele ale Universului în care se află aceasta şi ale tuturor Universurilor celorlalte.

-Ploile, norii, munții şi toate Cuvintele Terrei formează propria lor civilizație?

-Da, Sorin.

-De ce le vedem ploi, nori, munți şi nu Ființe?

-Pentru că, Cuvintele Terrei sunt redate spațio-temporar de către Iluzia Vieții.

-Cuvintele mele sau ale semenilor mei sunt şi ele redate la rândul lor spațio-temporar, dar pentru alte Ființe?

-Ți-ai răspus singur Sorin la întrebare. Aşa este.

-Îmi vine foarte greu să cred că orice om este şi un fel de Dumnezeu la rândul său.

-Este Sorin, şi fiecare om, fiecare viață are o importanță covârşitoare în Marele Destin Cosmic.

-Atunci înseamnă că şi noi ne naştem sub imboldul unui Cuvânt care ne configurează Destinul?

-Nu, Sorin, Cuvântul nu configurează Destinul, ci Cuvântul este amprenta de simțire, de conştientizare a Destinului.

-Fiecare Ființă se naşte şi moare, dar ce se va întâmpla când va muri Terra?

-Se va împlini şi Destinul.

-Ce înseamnă din punct de vedere temporar pentru Terra numărul de civilizații, Lumină Divină?

-Nu are nici o legătură numărul civilizațiilor cu cel al anilor, fiindcă chiar dacă prin Iluzia Vieții par să se succeadă temporar, timpul nu există. Tu eşti un bărbat în plină maturitate ceea ce nu înseamnă că numărul anilor tăi ar avea vreo legătură cu numărul civilizațiilor din tine.

-De ce se succed civilizațiile, Lumină Divină?

-Pentru a deveni din ce în ce mai aproape de Dumnezeu, Sorin.

-Cine sunt părinții astrali ai Terrei, Lumină Divină?

-Părinții astrali ai Terei, cei care au rostit un cuvânt ca urmare a unui gând dintr-o lume total diferită față de lumea Terrei sunt oameni care provin

dintr-un Univers mult mai superior din punct de vedere dimensional decât cel al Terrei, în schimb părinții "carnali" ai Terrei sunt oameni ce provin dintr-o pătură socială medie.

Din punct de vedere tehnologic, lumea Terrei este aproape la fel de dezvoltată față de aceea a civilizației actuale terestre.

-Este fantastic, Lumină Divină, se poate ca Terra să aparțină unei lumi, cu o civilizație aproape infinit mai inferioară decât apogeul celorlalte civilizații care s-au perindat prin ea?

-Bineînțeles, dragă Sorin!

La fel se întâmplă şi în cazul tău, sau chiar în cazul unor indivizi primitivi din Epoca Pietrei, fiecare ascunde civilizații fabuloase, superdezvoltate în Ființele lor, civilizații care se nasc şi mor, civilizații care nu înseamnă nimic mai mult decât un an din viața primitivului respectiv.

-Cine este persoana care prin Cuvântul său a pus amprenta Destinului Terrei, Lumină Divină?

-Acea Ființă se află într-o lume care nu se aseamănă deloc cu acea terestră, având mai multe dimensiuni spațio-temporare dar ce pot să-ți spun este că în momentul când a folosit Cuvântul Suferință, se afla în Zodia Omului, astfel s-a născut Terra.

Aceea Ființă se află şi acum în viață trăind în trupul Terrei?

-Cum în trupul Terrei, Lumină Divină?

-Şi Ființa care a rostit Cuvântul la naşterea ta se află la rândul ei în tine, Sorin.

Este o regulă, ca Ființa care ți-a zămislit un Destin prin Cuvântul ei într-o lume să se afle în tine.

-Cum poate să se afle în mine odată ce eu nici măcar nu eram născut când aceasta exista, urmând

ca într-o zi să pronunţe Cuvântul care să-mi dea viaţă?

-Fiinţa care ţi-a dat amprenta Destinului tău prin Cuvântul său întru viaţă se află într-o altă dimensiune decât aceasta în care te afli tu, Sorin, având cel puţin o dimensiune în plus.

Pentru ea timpul şi spaţiul, au cu totul alte conotaţii decât pentru tine, Iluzia Vieţii ei este total diferită, dar naşterea are un început precum moartea este un sfârşit pentru un nou început, şi de aceea Fiinţa ce a zămislit Cuvântul din care te-ai născut a creat în acel moment un nou Univers cu lumile sale, fiindcă un Cuvânt este un Univers, un nou Univers care s-a suprapus celui al Fiinţei care l-a creat.

-Cum s-a suprapus, Lumină Divină?

-Fiecare viaţă în parte este un Univers, prin urmare Universul vieţii tale s-a suprapus Universului Fiinţei care ţi-a zămislit Destinul, rostind Cuvântul.

-Dar dacă acel Univers era cu mai multe dimensiuni, cum se poate ca un Univers tridimensional, de exemplu, să se suprapună şi să includă în cadrul Lui un Univers cu mai multe dimensiuni?

Poate ca o singură dimensiune să includă zeci de dimensiuni care nu se regăsesc sub nici o formă în aceasta?

-Se poate, Sorin, fiindcă legea Destinului spune că Universurile cu mai puţine dimensiuni includ întotdeauna Universurile cu mai multe dimensiuni fiindcă în Noţiunea de Stare Existenţială se află spaţiile şi timpii care au un început şi un final, iar la început au fost Universurile cu o singură dimensiune, în cadrul cărora au apărut cele cu două, trei, patru, cinci, şi numărul de dimensiuni ar putea urca la miliarde şi miliarde.

-Asta înseamnă că simplitatea include în cadrul său complexitatea.

-Aşa este, Sorin.

-Viitorul este al Universurilor cu cât mai multe dimensiuni, Lumină Divină?

-Bineînțeles, Sorin.

Văzut Totul prin prisma Viitorului, o dimensiune pe care şi tu cu Iluzia Vieții tale poți să o conştientizezi, înseamnă că Universele au o expansiune spre dimensionalitate.

Această expansiune antrenează subdimensiunea Viitor, spun subdimensiune fiindcă doar spațiul şi timpul sunt dimensiuni, viitorul, trecutul, prezentul, nu sunt altceva decât subdimensiuni ale celor două dimensiuni principale.

Prin urmare expansiunea Universurilor se face către un număr din ce în ce mai mare de subdimensiuni dar şi de alte dimensiuni, altele, în afară de spațiu şi timp.

Prin prisma ta, expansiune înseamnă viitor, ceea ce demonstrează, Sorin, că viitorul se află în trecut şi nu trecutul în viitor.

Prin urmare, Ființa care te-a creat rostind Cuvântul se află în viitorul tău, fiind în tine şi nu în trecutul tău, fiind în exteriorul tău.

-Are vreo legătură cu informația genetică dată de către strămoşii mei care se află în mine sub forma de cod genetic, Lumină Divină?

-Informația genetică nu ți-a fost transmisă de către strămoşii tăi, deşi pare verosimil acest fapt, datorită Iluziei Vieții, informația genetică îți vine din viitor, din multidimensionalități, unde trecutul devine mereu un nou viitor precum viitorul, trecut.

Codul genetic este unica legătură a Ființei umane cu viitorul îndepărtat al său!

-Dar relaţia cu strămoşii ce anume este, cum se reflectă în codul genetic, Lumină Divină?

-Codul genetic actual al omului nu se datorează strămoşilor acestuia ci momentului crucial în care o anumită Ființă dintr-un viitor îndepărtat a reuşit pe baza multidimensionalităților sale să folosească un Cuvânt care să nască, prima identitate a Ființei, cu conştiință umană şi prin aceasta întreg Universul uman.

-Acela a fost momentul de început al omenirii care stă la baza tuturor civilizațiilor, Lumină Divină?

-Da, Sorin, acela a fost momentul epocal care în Iluzia Vieții voastre se concretiza prin venirea unei civilizații extraterestre din constelația Orion.

La nivelul acestei Iluzii era cât se poate de adevărat dar într-o altă realitate adevărul consta într-un anumit cuvânt spus de o Ființă.

-Ființa care a rostit Cuvântul era Terra?

-Nu, Sorin, era o Ființă dintr-o civilizație cu şapte dimensiuni.

-Care a fost Cuvântul care a dat naştere omenirii, Lumină Divină?

-Acel Cuvânt este “Speranță”!, Speranță, Sorin!

Speranța a dat naştere omenirii, cu întreg Universul său spiritual.

-Trăim in “Suferință”pentru a “Spera”!

Sau mai putem deduce şi că trăim pe Terra pentru a spera!

-Aşa este, Sorin.

-Ființa care a născut omenirea se află în mine şi în toți ceilalți oameni strecurându-se în trecutul nostru cu ajutorul viitorului, dar Ființa care a rostit Suferință, Cuvântul ce a născut Terra se află tot în noi oamenii?

-Se află la fel ca şi Ființa care a născut omenirea, ajungând în tine şi în toți ceilalți semeni ai tăi pe aceeaşi cale ca şi cealaltă Ființă.

-Atunci înseamnă un lucru uluitor, Lumină Divină?

-Ce anume vrei să spui, Sorin.

-Înseamnă că nu ne-am născut pe Terra, şi nici nu avem o istorie a civilizațiilor pe Terra ci, noi am născut Terra şi aceasta se află în noi şi nu suntem câtuşi de puțin noi pe ea, Lumină Divină?

-Aceasta este o realitate mult mai aproape de Adevărul Absolut, Sorin.

"Este cât se poate de adevărat, dar oare câți oameni ar avea curajul să privească sub această perspectivă viața?

Câți dintre ei nu şi-ar urgenta sfârşitul realizând nebunia prin care există?"

"Nu este oare infinit mai confortabilă, Iluzia Vieții, Sorin, cea care dă un sens tuturor lucrurilor şi întâmplărilor, fenomenelor?

Nu este mult mai bine să ştii că există necunoscut, că speranța de a descoperi noi lumi şi Universuri se va putea materializa vreodată, decât să ştii că însuți tu, ca Ființă eşti mai bătrân decât vremea, mai vechi decât timpul şi că eşti atoateştiutor?

Ştii ce se întâmplă atunci când le cunoşti pe toate?

Îți doreşti din toată inima să devii un primitiv care crede în basme şi îi este teamă de un fulger!

Acest lucru ți-l doreşti, dar ca să te poți reîntoarce din nou acolo va trebui să accepți Marele Paradox pentru care plâng mereu şi anume acela al Vinei şi Păcatului Originar!

-Ce înfăţişare are Fiinţa care a dat naştere identităţii Terrei, Fiinţă care se află în ea?

-Având mai multe dimensiuni, nu poate fi vorba de o înfăţişare ca şi la nivel tridimensional.

-Atunci cum de Terra este într-o lume tridimensională?

-Fiindcă Cuvântul acelei Fiinţe a fost preluat de către tridimensionalitate.

-De ce de tridimensionalitate şi nu şi de alte dimensiuni?

-Fiindcă încărcătura energetică spirituală a acelui Cuvânt a fost echivalentă nivelului tridimensional.

-De ce Cuvintele Terrei nu sunt preluate şi de alte dimensiuni?

-Tocmai că sunt preluate de alte dimensiuni şi de aceea în lumea ta apar sub formă de munţi, oceane, valuri, alte şi alte asemenea lor, şi nu sub forma unui înţeles cognoscibil.

-Aceasta înseamnă că şi noi avem civilizaţii cu mai multe dimensiuni în noi?

-Absolut toate Fiinţele au lumi cu mai multe dimensiuni în ele, Sorin.

-Cine este din punct de vedere social Fiinţa din al cărei Cuvânt m-am născut?

-În Universul său conotaţia socială are cu totul alte valenţe decât în Universul tău Sorin.

Nu acest aspect este important, fiindcă au fost şi sunt identităţi ale unor Fiinţe din anumite Universuri care sunt cerşetori sau prostituate din punct de vedere social dar prin Cuvintele lor au născut mari împăraţi sau preşedinţi de state, mari clerici în alte Universuri.

-Ai putea să mă duci mai întâi în Universul unde se află identitatea Ființei care m-a născut prin Cuvântul său, Lumină Divină?

-Acea Ființă se află în tine, Sorin, şi are mai multe dimensiuni decât vei putea tu conştientiza, de aceea cred că-ți va fi imposibil să menții cel mai sumar dialog cu ea.

-Dar Terra nu se află tot în mine, Lumină Divină?

-Ba da, Sorin, se află în tine dar diferența constă în faptul că Terra este într-un Univers tridimensional, Univers care pentru tine este cât se poate de cognoscibil.

De aceea Cuvintele Terrei sunt înțelese de tine sub formă de foşnet al valurilor, vânturi, nori etc., iar corpul ei este perceput ca fiind substratul pe care calci, care devine planeta ta!

Cu toate că în realitate se află în tine munții, oceanele, fluviile, tot ceea ce se află pe Terra şi-ți este oferit ca fiind planeta pe care-ți duci viața, sunt şi ele Ființe la rândul lor, Ființe care sălăşuiesc în Ființa ta şi a Terrei, Ființe care au o dimensionalitate aproape echivalentă cu cea a Terrei.

-De ce este planeta mea Terra şi nu o altă Ființă?

-Pentru că tu eşti Universul ei, Sorin.

-Doar eu, Lumină Divină?

-Toți oamenii de pe Terra.

-Sunt mai multe Universuri?

-Nu, Sorin, unul singur, dar aici funcționează principiul toți pentru unul şi unul pentru toți, unul e în toate şi toate sunt într-unul.

-Ce ciudat, Lumină Divină, ca eu să fiu Universul în care se află planeta mea.

-Nu tu mi-ai spus cândva, Sorin, că vrei să cunoşti cât mai multe lucruri despre adevăr?

-Aşa este, Lumină Divină.

Terra s-a născut în mine şi în fiecare Ființă umană de pe această planetă.

-Da, Sorin.

-Ființa Terrei se naşte mereu de miliarde de miliarde de ori, Lumină Divină?

Ştiam că o Ființă se naşte o singură dată precum, tot o singură dată şi moare.

-Fiecare identitate a unei Ființe se naşte o singură dată şi moare tot o singură dată, doar că esența Ființei constă, după cum ți-am mai spus mai demult, din cele două forme esențiale pentru Ființă şi anume dimensiunea Infinită a Ființei care este Unicul şi cea Finită a Ființei, care are în structura sa Multiplul.

Naşterea la fel ca şi moartea pentru fiecare Ființă este unică, datorată dimensiunii infinite a acesteia şi multiplă datorată dimensiunilor Finite ale acestora.

Doar dimensiunea Finită dă identitatea Ființei, fiindcă doar aceasta se poate afla în dimensiunea Infinită şi niciodată invers!

Legea de ființare de devenire a Ființei este aceasta:

"Întotdeauna Infinitul include în el Finitul, prin urmare tot ce vede şi simte Ființa ca fiind în exteriorul său, se află de fapt în interiorul acesteia, deoareca Ființa este duală, atât infinită cât şi finită, iar partea finită din Ființă tinde mereu către fața sa infinită. Aceasta este legea supremă de ființare a unei Ființe"

În Universul tău dimensiunea Finită este tridimensionalitatea care după moartea identității

Ființei tale se va schimba în patru dimensiuni, în cinci şi aşa mai departe.

Prin urmare din punct de vedere Infinit te naşti şi mori o singură dată, dar nu şi din punct de vedere Finit, unde te naşti şi mori la nesfârşit, fiindcă dimensiunile Finitului vor urma mereu Infinitul, în marele Armaghedon de ființare a Existenței!

În locul identității Ființei tale din lumea terestră după moartea ta, va apare o altă identitate care va aparține tot Ființei tale, dar nu şi identității ce o deții acum pe Terra.

-Ce se va întâmpla cu identitatea mea, Lumină Divină?

-Se va integra la rândul ei într-un Univers față de care este compatibil din punct de vedere al propriei energii spirituale pe care o deține în funcție de karmă, urmându-şi în cele din urmă calea spre care tinde, şi anume, Calea către Partea Infinită a Propriei Ființe!

-Cum moare şi se naşte o Ființă doar o singură dată în Infinit şi de mai multe ori în Finit, Lumină Divină?

Oare aceasta nu înseamnă că Ființa este finită în Infinit şi infinită în Finit?

-Aceasta este Marea Cauză a Lumilor pentru care Există Ființa, Sorin!

Ființa moare şi se naşte o singură dată în Infinit fiindcă moare infinit şi se naşte infinit deci etern!

Astfel s-a născut Finitul din Infinit!

Prin Ființă!

Astfel s-a împlinit Destinul!

Prin Ființă!

În schimb, în Finit, Ființa moare şi renaşte de miliarde de ori, dar niciodată etern!

Aceasta înseamnă că undeva numărul naşterilor şi al morților identităților Ființei este Finit, tocmai pentru a se putea odată şi odată ca partea finită a Ființei să o întâlnească pe cea infinită când are loc Marea Regăsire de la poalele Muntelui Iluziei, unde se va vedea dacă cele două părți reunite ale Ființei vor putea urca sau nu Muntele.

-Nu este predestinat să urce Ființa reunită acel Munte?

-Din momentul când a pus piciorul pe Muntele Iluziei, Ființa nu mai este supusă Marelui Destin Cosmic, decât în vârful Muntelui Iluziei unde reapare marele Destin Cosmic pentru a se împlini prin şi întru Ființă.

Acolo se hotărăşte în ce Univers se va reîntoarce partea Finită a Ființei !

-Se va reîntoarce, Lumină Divină?

Iarăşi va rămâne Ființa despărțită de sine de partea Infinită, sau aceasta din urmă de cea Finită?

-Acesta este Destinul, Sorin.

-Este dat ca Ființa să nu se regăsească niciodată pe sine, ca Ființa să rămână de-a pururi înstrăinată de sine şi mereu pribeagă prin lumi şi Universuri, Lumină Divină?

-Da, Sorin!

Dar depinde foarte mult în ce lumi şi Universuri te afli tu ca identitate, depinde mult şi karma ta, pentru a avea o existență minunată şi a-ți ajuta şi Ființa în ansamblul ei adică atât partea Finită cu miliardele de identități cât şi partea Infinită!

-Pot fi mai multe Ființe infinite, Lumină Divină?

În realitatea Adevărului Absolut, NU!

-Atunci cum se poate ca o identitate să-şi regăsească partea infinită a Ființei la poalele

Muntelui Iluziei, considerând că sunt mai multe identități?

-Partea infinită a Ființei care este una şi numai una în vecii vecilor se va reflecta asupra unei identități ca fiind una şi numai una, aceeaşi parte infinită a identității respective, Sorin.

-Dar în realitate nu este aşa, Lumină Divină?

-În realitate, tot ce se naşte şi moare o singură dată este unul şi numai unul, Infinit!

-Atunci cum pot fi mai multe Infinite?

-Aceasta se întâmplă doar în Iluzia Vieții identității ca atare.

Oare ce s-ar întâmpla dacă identitatea ar fi conştientă în străfundul sufletului său că nu-şi va regăsi niciodată propria sa parte infinită pe simplul motiv că aceasta nu-I aparține şi nici nu-I va aparține vreodată?

Oare ce s-ar întâmpla dacă şi-ar da seama că sensul lucrurilor, al propriei vieți în definitiv, nu este deloc acela pe care a mers zeci de ani, ci pur şi simplu există doar pentru consolare?

Ce ar fi dacă Adevărul Absolut i-ar spune că nu este nici Infinitul mare şi nici Infinitul mic, ci un singur Infinit?

Oare nu s-ar nărui totul?

Nu este mai bine să priveşti Infinitul prin prisma logicii propriei tale Iluzii a Vieții cu caracteristici de mare, mic, frumos, urât, bun, rău, etc.

Nu este infinit mai aproape şi mai frumos astfel Infinitul?

-Aşa este Lumină Divină. Altfel nici nu l-aş putea înțelege.

-Pentru a putea înțelege Infinitul, Sorin, trebuie să te apropii de el sufleteşte, cu iubire dar şi cu respect față de măreția Sa.

-Ce anume determină Iluzia Vieții, Lumină Divină?

-Iluzia Vieții este dată în lumea respectivă de partea Finită care primeşte o identitate în Universul unde Cuvântul are compatibilitate din punct de vedere spiritual.

Una dintre aceste identități este aceea a Terrei care este compatibilă cu toate identitățile în care aceasta se află, ca fiind populația planetei.

În momentul morții în funcție de karmă se schimbă şi dimensiunile identității respective.

Acum vezi, Sorin, cât de iluzoriu este timpul?

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă în fiecare clipă te naşti şi mori de miliarde de ori fără ca tu să ştii măcar acest lucru.

Tot acest lucru îți creează şi Iluzia de diversitate, de mişcare, de devenire!

-Dar totul este de fapt o mare nebunie. Mi se pare că este un imens nonsens. Că tindem asemenea unui orb legat la ochi în plină noapte spre un ac pierdut într-un car cu fân care ne este dat să-l găsim. De ce mai suntem şi legați la ochi odată ce suntem orbi, iarăşi nu-mi pot explica. Înseamnă că indivizii mândri de realizările din propria lor viață sunt nişte bieți nebuni care se pot crede împărații Romei sau mari faraoni, că tot la fel de nebuni sunt atunci când devin mândri de poziția lor socială sau de bogățiile acumulate. Este trist, Lumină Divină.

-Aşa este Sorin, iar ca să-ți dai seama că Iluzia Vieții este cu mult mai mare va trebui să ştii că unicul fenomen pentru care Terra este planeta ta şi al celorlalte identități ale Ființelor care o populează se datorează simplului fapt că nici una dintre aceste Ființe nu-şi pot vedea şi partea infinită din ele decât strict al identității finite ce o au pe lumea terestră, iar

vibrațiile feței Terrei rezonează astfel încât devin iluzoriu, partea infinită a Ființelor ce o populează.

-Du-mă te rog Lumină Divină în lumea unde trăieşte fata al cărei Fractal al Vieții este simțit de către sufletul meu ca fiind propria sa planetă, propria sa parte infinită.

-Curând vei fi acolo, Sorin.

*****

Iarăşi simt cum plutesc într-un Univers cu viteze din ce în ce mai mari încât stelele devin franjuri luminoase, care se unesc formând un tunel al luminii prin care mă rostogolesc fără să am idea unde este sus sau jos, dacă urc sau cobor.

Deodată totul devine static în jurul meu făcându-şi apariția o imagine superbă de un pitoresc paradisiac.

Mă aflam undeva pe coama unor munți, pudrați pe ici colo cu petice de zăpadă care se topea formând pâraie mici ce se uneau undeva în vale.

Un cer senin, de un albastru intens întrema priveliştea dându-i un aer de măreție.

-Întoarce-te Sorin, am auzit Lumina Divină care se afla în interiorul sufletului meu, recunoscându-I vocea.

Dau să mă întorc şi deodată în privirea mea apare stânca unui Sfinx.

Privesc Sfinxul înmărmurit.

-Te afli în munții Bucegi din Carpații României, Sorin.

Acesta este Sfinxul unde veneau să se roage cei din subcivilizația precedentă.

Acum înțelegi de ce anume veneau aici?

-Nu, Lumină Divină?

Şi nu înțeleg cum pot să o întâlnesc pe Terra aici pe Pământ?

-Nu te afli pe Pământ, Sorin.

Eşti pe planeta unde trăieşte Terra, iar acest Sfinx este o poartă galactică dintre planeta Pământ şi aceasta unde trăieşte Terra.

Un Soare roşiatic care se prăvălea în spatele unor versanți muntoşi îşi trimitea razele către Sfinx, înveşmântându-l, cald şi primitor în rafalele unui vânt ce anunța sosirea serii.

-Dacă nu mă aflu pe Terra de ce imaginile sunt la fel ca şi pe planeta unde m-am născut, Lumină Divină?

-Fiindcă nu puteau să fie altfel.

-De ce?

-Deoarece imaginea pe care o are planeta ta este identică cu imaginea exterioară pe care o are Terra ca şi Ființă, ca şi identitate din această lume.

Dacă Terra vede munți şi lacuri acestea există cu siguranță în interiorul său şi nu în exterior cu toate că are Iluzia că acestea sunt în exterior, şi asta se datorează Sensului de care ți-am mai vorbit, Sorin, şi anume faptului că Infinitul include în Ființa sa Finitul şi niciodată invers.

Ființa în complexitatea sa, luată ca tot este infinită cu toate că are Finitul în sine, de aicea şi Iluzia de exterior care de fapt se află în interior, fiindcă ceea ce vede identitatea Ființei ca fiind ceva în exterior, este Finit, are o anumită delimitare, structuralizare, se află mereu în funcție de anumite repere şi caracteristici, ceea ce duce la certitudinea faptului că totul se află în interiorul identității Ființei şi niciodată în exterior.

-Dar ce anume se află în exterior, Lumină Divină?

-Partea infinită a Ființei, Sorin.

-Ce conține aceasta?

-Poți să-ți răspunzi şi singur.

-Partea infinită a Ființei conține partea sa finită?

-Exact, Sorin .

-Aş dori să o întâlnesc pe Terra, Lumină Divină.

-Priveşte către Sfinx, Sorin.

Soarele a apus aproape în totalitate.

Culoare roşiatică a Sfinxului datorată reflexiilor solare se transformă într-un gri rece dar nicidecum sfidător, ci mai degrabă melancolic şi îndurerat.

-Văd un grup de turişti care se apropie.

-În acel grup va fi Terra.

-De unde ştia că voi fi aici?

-Nu ştie cine eşti tu, cu toate că te vede în carne şi oase.

I-am transmis mental dorința de a veni pe munte.

-Când, Lumină Divină?

-Dintr-un viitor cu miliarde de ani din lumea ei, care s-a petrecut cu câteva secunde înainte de a-ți exprima dorința să vizitezi planeta Terrei.

Observ cum grupul gălăgios de turişti soseşte la Sfinx.

Sunt şapte persoane, trei bărbați şi patru femei.

-Care este Terra, Lumină Divină?

-Femeia aceea cu bluză portocalie şi canadiană roşie.

Simt cum mă cuprinde un sentiment care nu poate fi descris în cuvinte, un fel de teamă asociată cu mândrie şi ceva nedefinit.

Îmi vine să alerg la ea, să o îmbrățişez şi să-i spun că de fapt ea, se află în mine, că de fapt ea este planeta pe care trăiesc de atâția ani, că de fapt....nici nu mai am cuvinte.

Terra se apropie de mine.

Simt cum încep să tremur.

Dacă i-aş spune ceea ce gândesc, cu siguranță că m-ar crede nebun.

Încerc să îmi retrag privirea ațintită spre ea şi simt că nu pot.

-Vă place la munte?, îi spun în cele din urmă, simțind un nod în gât.

-Da, e foarte frumos, dar am ajuns cam târziu. Ne prinde noaptea aici.

Într-adevăr Soarele se ascunse după munții de la orizont, rămânând un fel de înserare gri foarte apropape de întuneric, care-i luase locul celei roşiatice.

-Se face răcoare, îi zic încercând să intru în vorbă cu ea.

-E frig deja, spuse Terra, în timp ce îşi încheie fermoarul.

-Este frig, conchid eu, privind-o pe Terra pentru prima oară în ochi.

M-au frapat ochii ei negri pătrunzători în care te puteai adânci ca într-un Univers care şi-a pierdut stelele la piața de vechituri a Destinului, nemaiavând nevoie de ele întrucât pălesc la frumusețea chipului Terrei.

Am rămas astfel câtva timp fără să-mi pot da seama cât anume, până când Dara şi-a retras privirea, oarecum sfioasă.

-Mă numesc Sorin, îi spun în cele din urmă.

-Dara, încântată de cunoştință, îmi zice în timp ce-şi trecu o mână prin părul negru de culoarea abanosului, care i se prelingea în şuvițe pe umeri, încadrând o față cu trăsături fine dar prompte, ce amintea oarecum de chipul Monalisei.

„Dara, mi-am spus în cele din urmă, iar populația din lumea mea îi spune Terra. Sună aproape la fel.”

-Şi eu, Dara.

În conştiința mea planeta se numeşte Terra, iar în această realitate, Dara, un fel de Terra, alintată, oare de ce nu se numeşte Terra?

-Cred că va trebui să înnoptăm pe munte, zice Dara, privind către munții ce deveniseră din ce în ce mai negri la orizont, în timp ce ne săgetaseră câteva rafale de vânt venite parcă de nicăieri.

-Am văzut o cabană în apropiere.

-Ah, da, este cabana Babele, Sorin. Am mai fost şi altă dată acolo.

-Da? Este o cabană confortabilă?, îi zic.

-Ca orice cabană din vârf de munte.

-Atunci voi înnopta şi eu acolo, îi spun Darei, în timp ce observasem că s-a lăsat întunericul de-a binelea, aducând cu el o boltă înstelată.

-Vino Dara, se auzi o voce din grupul cu care venise aceasta.

-Dacă mergi la cabană vino cu noi, Sorin.

-Da, trebuie să trag şi eu peste noapte undeva.

De fapt o bucurie mai mare decât o astfel de invitație nici nu cred că aş fi putut avea.

După ce ne-am cazat am coborât la sala de mese pentru a lua cina, unde m-am reîntâlnit cu Dara care venise şi ea la scurt timp după mine.

-Câți ani ai Sorin?, mă întreabă zâmbindu-mi Dara.

-De ce?, îi răspund de parcă ar fi fost una dintre cele mai grele întrebări.

-Nu ştiu de ce, dar e un obicei de-al meu să-mi spun singură vârsta persoanei cu care dialoghez iar pe urmă să o întreb pe ea.

Dacă se confirmă mă bucur, iar dacă nu, îmi zic că asta e, poate la următoarea încercare.

-Dar câți ani îmi dai?

-Treizeici, treizeci şi cinci...

-Nu, Dara, de data aceasta nu ai ghicit.

-Dar cât ai...

-Patruzeci şi unu de ani.

-Patruzeci şi unu de ani?, repetă Dara cu un aer întrebător în glas.

-Dar tu câți ani ai Dara?

-Surpriză. Ghiceşte, Sorin.

-Treizeci?

-Nu, am douăzeci şi şase de ani.

-Aşa puştoaică eşti, îi răspund râzând.

În cele din urmă discuția a continuat cu tot felul de banalităţi, dar pentru mine era important să discut cu femeia care se afla înaintea mea ştiind că ea este în mine, că ea este un fel de eu, dar cu alte idei, gânduri, sentimente şi de ce nu, cu o altă vârstă.

Trecuseră cred mai bine de două ore, timp în care am aflat că Dara locuieşte în Bucureşti, un oraş mare, capitala statului unde se află Sfinxul, că este profesoară de muzică la o şcoală elementară, că-i place pianul şi mai ales melodia din filmul Love Story.

Cei care se aflau în sala de mese au dispărut încetul cu încetul rămânând în cele din urmă doar eu şi Dara.

În cele din urmă m-am hotărât să-i spun câte ceva din realitatea mea.

-Ce-ai spune Dara dacă tu ai fi în mine?

-Nu înțeleg Sorin, cum să fiu eu în tine?

-Să zicem că lumea ta este în sufletul meu.

-Îți mulțumesc Sorin, vorbeşti frumos, eşti romantic.

-Nu, Dara, nu sunt romantic, vreau doar să te întreb ce ai face dacă într-o bună zi ai afla că lumea ta este în Ființa mea?

Că noi doi facem parte din aceeaşi Fiinţă?

-Eşti un bărbat mai deosebit faţă de ce am întâlnit până acum Sorin. Şi eu tind către o tentă romantică şi poate de aceea nu suport tipii de o vârstă cu mine, care în anul două mii cinci nu văd altceva decât muzici hip-hop şi să se dea cu gel pe păr.

„Nu o lua direct, Sorin, fiindcă nu poate concepe aşa ceva."

„Ai dreptate, Lumină Divină"

-Dar dacă am zice că lumea ta ar fi în mine, chiar dacă nu este aşa ce ai spune Dara?, i-am spus astfel încercând să-i dau impresia că este un joc.

-Cum anume?

-Hai să ne jucăm pur şi simplu, să nu uităm că în noi mai suntem copiii de altădată.

-Cum să fie lumea mea în tine, Sorin?

-Imaginează-ţi că sunt un Univers, cu gândirea şi conştiinţa mea, un Univers în care trăieşti şi exişti tu, că........

În cele din urmă am început să-i explic despre incluziuni, despre Infinit, Finit, identităţi ale Fiinţei Finite, etc.

Ceea ce m-a frapat la Dara a fost atenţia pe care mi-a acordat-o la un anumit moment dat conchizând,

-Dar nu este adevărat, e doar un joc?

Când mi-a pus o asemenea întrebare mi-am dat seama că undeva în adâncul sufletului ei încolţeşte un sâmbure de îndoială, că se întrebă dacă, totuşi, nu este un joc?

-Dar dacă nu este un joc, Dara?

-Ar fi ceva extraordinar ca eu să fiu planeta pe care tu trăieşti, dar pe deasupra şi în tine.

-Poate că este chiar aşa, Dara. Poate că am venit din altă lume pentru tine.

-Din ce lume ai venit, Sorin?

-Din lumea ta, Dara.

-Din lumea mea?

-Nu mi s-a mai întâmplat până acum....

-Ce anume, Dara?

-Să iubesc pe cineva atât de repede, nu credeam în dragoste la prima vedere...

-Cu toate astea ştiu că nu este adevărat deşi mi-ar place să te am în mine mereu, Sorin.

„Nu poți să-i spui că este adevărat Sorin. Las-o să creadă că totul nu este altceva decât un joc romantic."

„De ce, Lumină Divină?"

„Pentru că dacă ar înțelege adevărul s-ar autodistruge schimbând sensul Iluziei Vieții de pe Terra pentru vecie, tu nu vei putea niciodată rămâne cu Dara, ea este în tine, Sorin, iar tu trăieşti în ea."

-Nu, este doar un joc, un simplu joc şi atât, îi spun Darei în cele din urmă.

-Nu, Sorin, nu este un simplu joc, este un joc cu miros primăvăratic de iubire, undeva la cumpăna dintre noapte şi zori, un joc al cuvintelor, privirilor şi viselor noastre.

-De ce îți place Love Story, Dara?

-Fiindcă în el simt puterea pe care ți-o dă speranța de a iubi, speranță care nu moare niciodată în om, chiar dacă trece de o anumită vârstă.

Cred că viața ar fi un vis urât fără Love Story şi mai cred, că niciodată nu ar mai veni zorii aici alături de Sfinx, zorii pe care-i aşteptam de-atât de mult timp, de când ascult sau cânt singură la pian Love Story, Sorin.

Atunci nu ştiu cum şi nici de ce m-am apropiat încet de Dara, cum nu ştiu nici când buzele noastre s-au unit într-un sărut ce era mai mult decât atât, era speranță pentru fiecare, odată pentru mine care

ştiam că nu voi putea rămâne niciodată cu Dara şi pe urmă pentru ea care probabil se gândea dacă va avea vreun viitor cu mine.

-Ce anume crezi că este iubirea, Dara?

-Cred că atunci când iubeşti eşti sigur că poți ține vântul în pumni.

-Şi ce să faci cu el, Dara?

-Să-l duci undeva departe şi să-l rogi să rămână acolo pentru totdeauna, Sorin.

-De ce, Dara?

-Ca să nu fure sentimentele şi să le transforme în vânt.

-Poate ne înşelăm ambii cu privire la o poveste de dragoste, Dara. Ne cunoaştem abia de câteva ore. Nu cred că într-un timp atât de scurt să se nască ceva atât de durabil precum spui, Dara.

-Nu, nu, poate nu la tine Sorin, dar mie cu siguranță nu mi s-a mai întâmplat.

-Eşti o puştoaică față de mine Dara.Mă simt un învechit alături de tine, un tip care aparține unei alte lumi, altei generații.

Îi spun încercând în cele din urmă să-i estompez oarecum tendința spre anumite sentimente fiind conştient că ne facem rău ambilor.

-Nu Sorin, nu aparții altei lumi sau altei generații, ci îmi aparții mie, înțelegi, eşti în mine ca şi în jocul acela din noaptea care trece iar odată cu zorii vine şi ziua ce am aşteptat-o atunci când auzeam ploaia care se prelinge pe geamul camerei mele pline de singurătate.

-Eşti romantică, Dara.

-Sunt, recunosc, şi vreau să rămân o Terra a ta şi nu o Dara. Vreau să port pentru tine numele planetei pe care locuim.

Poți să-mi spui Terra, de ce Dara?

Chiar vrei să o urăsc pe Dara?

Să o trimit undeva în adâncul sufletului ei, departe de mine?

Atât de departe încât să nu o mai întâlnesc niciodată?

-Nu, Dara, nu vreau acest lucru.

-Atunci, spune-mi Terra.

Abia acum am înțeles de ce o cheamă Dara, un nume atât de apropiat Terrei şi nu Terra.

În definitiv cum să poarte un nume de planetă.

-O.K., am să-ți spun Terra.

-Totul mi se pare un vis frumos care nu aş dori să se sfârşească vreodată, Sorin.

-Orice început are şi un sfârşit Terra.

-Nu vreau să cred că până şi planetele, cu bolta înstelată vor muri odată.

-E ciudat să moară bolta înstelată,Terra.

-Oare există ceva care nu este ciudat în această lume,S orin?

-Nu cred că este.

-De ce toate astea, Sorin, de ce?

-Poate tocmai de aceea ca noi să ne întrebăm.

-Înseamnă că întrebarea este unul din sensurile vieții?

-Poate de aceea ne naştem, Terra pentru ca să ne întrebăm.

-Indiferent dacă aflăm sau nu răspunsul, Sorin?

-Indiferent,Terra.

-Indiferent, Sorin, oare eu îți sunt indiferentă?

-Nu ştiu ce să răspund. Ne cunoaştem de atât de puțin timp. Am nevoie de o anumită perioadă ca să-mi pot structuraliza gândurile.

„Bravo, Sorin, Dara nu trebuie să aibe impresia că eşti într-un anume fel cucerit de ea, fiindcă nu a-ți face decât să înrăutățiți lucrurile pentru amândoi,

dar nici nu o poți face să sufere după tine, fiindcă daca Dara va suferi după tine va fi ca şi când a-ți rămâne împreună şi nu a-ți face nimic altceva decât să vă distruge-ți schimbând sensul Iluziei Vieții. Despărțirea trebuie să devină ca o alegere nu numai a ta ci şi a ei!", îmi spune Lumina Divină dinlăuntrul meu."

-De ce nu-mi eşti tu, indiferent, Sorin.

-Cred că sunt prea bătrân pentru tine. Am patruzeci şi unu de ani. Oricum șaisprăzece ani diferență contează.

-Nu contează, Sorin.

„Ce anume să-i spun ca ea să mă respingă, Lumină Divină?", îi spun Luminii Divine în gândul meu.

„ Deja cred că ai mers cam departe pentru a mai putea da brusc înapoi, iar dacă nu doreşti să schimbi sensul Iluziei Vieții din Dara şi de pe propria ta planetă ca să vă distrugeți reciproc în cele din urmă, va trebui să-i cunoşti mai întâi, străfundurile personalității Darei"

„Cum aş putea face aste Lumină Divină, atâta timp cât eu nu vreu să mă implic mai mult în această relație?"

-Ai înțeles că pentru mine nu contează diferența de vârstă?

-Da, Dara, am înțeles.

-Priveşte-mă în adâncurile ochilor mei şi mă vei înțelege.

O privesc adânc în frumoşii săi ochi, unde găsesc o rază de lumină care îmi săgetează propriile străfunduri ale sufletului.

„Mă simt pierdut Lumină Divină"

-Ce simți, Sorin?

-Eternitate, Dara, îi spun fără să vreau, adevărul.

-La fel simt şi eu, Sorin.

„Suntem pierduți Lumină Divină?”

„Dacă vei lupta pentru a-i cunoaşte personalitatea sufletului Darei, ca în cele din urmă să ştii unde anume poți lovi ca ea să se depărteze de tine, nu vei pierde, Sorin.”

„Cum anume pot să lupt pentru a-i cunoaşte personalitatea Darei?”

„Cunoscându-i trecutul, Sorin”

-Nu-ți muta privirea din ochii mei Sorin, îmi spune Dara. Într-adevăr am ezitat pentru cîteva clipe să o mai privesc în ochi.

-Bine, Dara.

Privirea mea îi săgetează în continuare adâncul ochilor ei, ceea ce îmi dă un sentiment de vinovăție amalgamat cu teamă, speranță, dorință, incertitudine dar şi o plenititudine al unui neînțeles mister.

„Cum să-i cunosc trecutul Darei care de fapt este propria mea planetă, trecut pe care nici cercetătorii cei mai renumiți ai civilizației mele nu-l cunosc în întregime?”

„Cunoscându-i civilizațiile, Sorin. Civilizațiile Darei sunt personalitatea sa.”

„Cum să ajung să-i cunosc civilizațiile când eu nici măcar nu ştiu mare lucru de civilizația de dinaintea celei actuale, darămite despre structuri sociale, tipuri de guvernări, denumiri de oraşe, psihologia acelor persoane care formau masele sociale, şi câte şi mai câte?”

„Mergând acolo, Sorin! Cu toate acestea nu poate fi vorba ca tu să rămâi vreodată cu Dara. Ți-am mai spus de Fractalul Vieții de legea lui cunoscută ca

fiind legea Sângelui. A rămâne cu Dara ar însemna incest!”

„Am hotărât să plec Lumină Divină, dar fă-o cumva întrucât să nu simtă Dara.”

„Vei dispare din gândurile ei ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Totul i se va părea un vis şi atât”

„Mulțumesc mult, Lumină Divină, dar cum anume voi putea scăpa atât de simplu din gândurile Darei dar tu, cum vei putea realiza aceasta?”

“Se va putea Sorin, deoarece Ființa reflectă Finitul din sine în propriul său Infinit.

Datorită acestei reflectări apare Iluzia de interior şi exterior, de frumos, urât, de moarte şi viață!

Acest fapt a determinat apariția identităților Ființei, identități care tind mereu către Infinit, dar vor fi mereu mai puțin cu una decât Infinitul.

Cu toate acestea, întotdeauna ce iubeşti şi crezi că se află în exteriorul tău este în tine. Astfel Dara va înțelege că totul nu a fost decât un simplu vis al ei.”

-Cine a determinat această reflectare a Finitului în Infinit, Lumină Divină?

-Destinul, Sorin.

-Vrei să spui că Destinul a gândit că ar fi bine să se reflecte Finitul în Infinit?

-Nu, Sorin, Destinul nu a gânit aceasta, fiindcă după câte ştiu Eu, Destinul nu gândeşte ci, El se Împlineşte!

-A fost un moment când trebuia să se îndeplinească reflectarea Finitului în Infinit?

-Nu se poate spune că a fost un moment deoarece atunci încă nici nu existau timpii, Sorin.

-Ce anume a fost, Lumină Divină?

-În spatele Finitului şi Infinitului stau şi alte forme asemănătoare sau opuse lor dar care nu sunt

nici Finit şi nici Infinit, ci ori opuse, ori asemănătoare acestora. Mai mult decât atât sunt forme care pot depăşi ca mărime Infinitul ce în concepţiunea ta este nesfârşit sau pot determina până şi nesfârşirea Finitului. Într-un cuvânt un Infinit mai mare decât Infinitul sau un opus al Infinitului mai mare decât Infinitul, etc. Toate acestea aparţin altor Coeficienţi Logici mai mari decât 2, cum ar fi Antilogicul sau Vitrtualul. Astfel aceste forme mai mari decât Infinitul sau Finitul nesfârşit vor putea fi denumite ca Anteinfinite, pentru Finitele nesfârşite sau Postinfinite pentru cele mai mari decât Infinitul. Dacă acestea vor fi urmate în anumiți Coeficienți logici de către alte şi alte forme care le vor depăşi, atunci celelalte forme vor putea fi identificate ca fiind Anteinfiniți 1, 2, 3, etc., în funcție de numărul de ordine după cum urmează Infinitului sau Postinfiniți 1, 2, 3, etc.,în funcție de acelaşi număr de ordine. Toate aceste forme ale infiniților se regăsesc atât în Personalizarea Mea cât şi în celelalte Personalizări, ele variind în funcție de Coeficienții Logici. Numai Finitul şi Infinitul sunt conştientizate doar în Coeficientul Logic 2. Bineînțeles că aceste forme au un număr de un infinit minus Unu, astfel vor fi un infinit minus Unu de Anteinfinite, precum un infinit minus Unu de Postinfinite. Aceste forme mai au la rândul lor o infinitate minus Una de alte forme care sunt mai ample din punct de vedere al însemnătății, adică mai mari sau mai mici decât Anteinfinitele sau Postinfinitele care sunt Infinitele Personalizante, într-un cuvânt acele forme ce caracterizează Personalizările. În cadrul personalizării Mele sunt 3 forme Infinite Personalizante, şi anume Factorul Vieții, Existența şi Ființa. Abia acum urmează cele mai superioare astfel de forme care aparțin Marilor

Creatori şi Unic Întâmplători care sunt Infinitele Creaţionale, unde nu se mai află termenul de Finit care ar fi devenit Finit creaţional, întrucât Marii creatori şi Unic Întâmplători nu recunosc Finitul. Acestea sunt trecute de Existenţă, şi de orice altă Personalizare, şi aparţin Marilor Creatori şi Unic Întâmplători, Sorin.

-Dumnezeul nostru există până unde se află Infinitul Său Creatorial, Lumină Divină?

-Da, Sorin. Dumnezeul nostru se află până acolo unde ţine Infinitul Său Creatorial!

-Dar Destinul? De ce trebuie să se împlinească un anume Destin?

-Fiindcă atunci când Dumnezeu a gândit Personalizarea sau pe Mine a fost dat ca să fie toate astea.

-A fost dat de către Dumnezeu, Lumină Divină?

-Nu!

-De ce?

-Fiindcă atunci Dumnezeu a devenit! Devenirea Sa a fost dată spre împlinire, Sorin.

-De către cine?

-De către Infinitele Creatoriale!

-Şi Dumnezeu are un Destin, Lumină Divină?

-Tot ce este are un Destin, Sorin.

-Ştiam că Dumnezeu este mai presus decât Destinul, Lumină Divină?

-Este mai presus, Sorin.

-Da data aceasta nu mai înţeleg nimic.

Dacă şi Dumnezeu are un Destin, cum poate fi mai presus decât Destinul?

-Infinitele Creatoriale nu sunt altceva decât alte forme opuse Finitului şi Infinitului, opuse atât ca şi structuralizare cât şi ca sistemizare în sine.

Pentru Marii Creatori şi Unic Întâmplători, acestea nu sunt nici Infinit şi nici Finit ci cu totul altceva care supleneşte locul Finitului şi Infinitului din Universurile, Stările Noționale, Personalizările, unde se află Duhul Lui Dumnezeu.

Destinul este determinat de către toate Infinitele şi Finitele inclusiv cele Anteinfinite, Postinfinite, Infinite şi Finite Personalizante cât şi Creatoriale. Infinitele Creatoriale le includ pe toate celelalte forme pe care le recunosc dar sub conştientizarea Iluziei şi niciodată a Realității, iar Adevărul Absolut Primordial recunoaşte numai formele Infinitelor. Chiar şi Adevărul Absolut este structurat pe anumite ierarhii cum ar fi Adevărul Absolut al Coeficientului Logic 2, 3, etc., până la un infinit minus Unu sau Adevărul Absolut al unui anumit Nivel de Conştientizare, precum Adevărul Absolut al Marelui Creator şi Unic Întâmplător care poate fi denumit şi Fractalul Adevărului Absolut Creațional, întrucât acesta este doar o parte din cele o infinitate minus Una de părți ale Adevărului Absolut Creatorial care reuneşte sub auspiciile sale pe toți Marii Creatori şi Unic Întâmplători. Astfel Fractalii Adevărului Absolut Creatorial vor recunoaşte Infinitele Creaționale. Prin urmare Dumnezeu este mai presus decât Destinul, pe care îl coordonează în stăpânirea Sa, dar şi El la rândul Său se împlineşte prin propriul Său Destin de a deveni!

Acesta este şi motivul pentru care nici unul dintre Marii Creatori nu se interpune celuilalt. Fiecare este unit cu toți ceilalți prin Destinul Infinitului Creatorial al Adevărului Absolut Creatorial dar cu toate acestea se află mereu într-o continuă competiție.

Dacă nu ar fi un Destin comun al tuturor prin Infinitul Creatorial, ar fi rămas în cele din urmă Un Mare Creator care ar fi învins, în Armaghedonul tuturor formelor Infinitelor şi Finitelor. Atunci toate lumile şi Universele altor Mari Creatori s-ar fi năruit.

-Destinul este cel care s-a opus creării unei singure stăpâniri, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

Destinul este şi cel care menține Armaghedonul dintre Marii Cratori, Armaghedonul Destinului!

-Oare nu ar fi mai bine dacă s-ar ajunge la un singur Mare Creator, Lumină Divină?

-Ar fi bine doar pentru cel care ar învinge şi nu şi pentru cei care ar dispărea cu lumile pline de civilizații sau cu alte şi alte forme pe care nici Eu sau nici tu, nici măcar nu ni le putem imagina.

-După câte se vede şi la nivelul cel mai înalt pluteşte democrația Destinului?

-Aşa este, Sorin. Acum înțelegi importanța Destinului?

-O înțeleg, Lumină Divină, dar dacă ar fi rămas un singur Mare Creator, ce s-ar fi întâmplat cu Destinul, s-ar fi transformat urmând să împlinească o altă traiectorie sau ar fi dispărut pentru totdeauna fiindcă traiectoria era împlinită de la sine datorită faptului că acel Mare Creator nu mai trebuia să îndeplinească absolut nimic, întrucât nu mai avea nici o constrângere?

-Destinul este cel care întreține Armaghedonul, prin Marii Creatori multipli şi nu prin unul singur.

Dacă ar rămâne un singur Mare Creator, Destinul ar dispare definitiv şi în vecii vecilor.

Atunci nu ar mai trebui să se împlinească nimic fiindcă totul ar fi împlinit, Sorin!

-Mă îngrozesc, Lumină Divină!

-Mă bucur că ai înțeles, Sorin. Lucrarea Destinului este de a împlini !

-Ce trebuie să împlinească?

-Să se ajungă la un singur Mare Creator.

-Se va ajunge?

-DA! Dumnezeul Primordial este începutul şi sfârşitul. Destinul trebuie să se împlinească deoarece dacă nu s-ar împlini ar dispare Dumnezeul Primordial de unde a plecat totul dispărând toate câte sunt şi nu sunt!

-Cine va învinge în Armaghedonul acesta?

-Nici Destinul nu poate şti!

-Când va fi aceasta?

-Nici Marii Creatori nu ştiu acest lucru, nici Destinul.

-Dacă timpul este o Iluzie înseamnă că acest proces va începe, a început sau s-a terminat, Lumină Divină?

-Înseamnă totul, Sorin,dar în primul rând faptul că avem un Dumnezeu Primordial la care se sfârşeşte şi începe totul.

-De aceea suntem o Iluzie?

-Da, Sorin, de aceea suntem o Iluzie, de aceea există până şi Muntele Iluziei.

-Ce sunt de fapt ceilalți Mari Creatori față de un suflet oarecare ca şi al meu de exemplu?

-Pot fi detectați ca fiind un număr şi atât.

-Un număr fără sentimente fără suflare?

-Exact, Sorin. Un număr ca orice număr.

-Aceasta este un mod de a se reflecta al Marilor Creatori în Universul Ființei?

-Da. E unicul lor ecou în Ființă.

-Armaghedonul Destinului a născut un singur câştigător la loteria lumilor, un câştigător care a

învins fără să-şi primească drepturile atât timp cât mai existăm, de ce?

-Fiindcă El îşi primeşte mereu câştigul.

-Cum, Lumină Divină?

-Prin Nefiinţă, Sorin.

-Prin Nefiinţă?

-Da, prin Nefiinţă, fiindcă datorită Lui alături de Fiinţă se află şi Nefiinţă în vecii vecilor, precum alături de bine este şi răul.

-De aceea mai suntem, datorită Nefiinţei?

-Da, Sorin.

-Ce este şi ce însemnătate are Nefiinţa în Universul Existenţei dar în cadrul celorlalte Personalizări care nu mai sunt Existenţă?

-Nefiinţa este Fiinţa Nonexistenţei, Personalizării opuse Mie. Aceasta este cauza pentru care sunt necesar opuşii, Marele Creator ce a câştigat Armaghedonul dintre toţi ceilalţi Mari Creatori. De aceea în lumi există şi răul, şi urâtul, şi greul, şi suferinţa. Toate pentru un câştig recunoscut de Adevărul Absolut Creatorial.

Nu pentru că Dumnezeu ar fi dorit să fie toate acestea!

Dumnezeu este iubire, bunătate, pace, frumos, tot ce poate fi mai bun în Fiinţă se reflectă de la Dumnezeu.

-Vrei să spui că Diavolul provine de la Marele Creator învingător, Lumină Divină?

-Da, Sorin. Diavolul provine de la Marele Creator învingător care-L obligă pe Marele Creator al Nostru să aibe şi infernul în împărăţia Sa.

-De aceea nu poate exista Paradisul fără Infern, la fel ca şi Binele fără de Rău?

-Acesta este motivul.

-Ce anume determină în ultimă instanță Marele Creator învingător să nu ne distrugă complet, odată ce Destinul s-a împlinit?

-Faptul că îşi trage o mare parte din sevă care se compune din suferință şi zădărnicie din lumile celorlalți Mari Creatori cât şi din lumile Dumnezeului nostru.

-Nu este nici o cale de scăpare, Lumină Divină?

-Nu, Sorin!

-De aceea este atâta deşertăciune şi zădărnicie printre Universuri?

-Da, Sorin!

-De ce s-a împlinit Destinul pentru acel Mare Creator şi nu pentru un altul?

-Aceasta nici Destinul nu o ştie precum nici Marele Creator învingător.

Acest Adevăr poate fi rostit doar de Adevărul Basic Creațional, care tronează cu propriul său Destin într-o mână şi cu Marele Creator ales în cealaltă!

Precum Dumnezeul nostru tronează cu Acvila într-o mână şi cu sceptrul în cealaltă.

-Aceasta înseamnă că Adevărul Absolut este un Adevăr rău sau cel puțin contrar Ființei şi identităților sale ce tind către Infinit!

-Nu este nici bun şi nici rău, El este Balanța Lumilor, şi înclină mereu spre dreptate.

-Ce dreptate poate să fie aceea, Lumină Divină, care ne obligă să avem Infern şi Păcate Originare printre lumile Dumnezeului nostru?

-Dacă nu ar fi toate acestea nu ar mai fi Mari Creatori Multipli ci, Marele Creator învingător ar trebui să ne extermine.

-Acesta este un compromis cosmic, Lumină Divină?

-Orice Armaghedon este un compromis, la fel ca orice război cât de neînsemnat.

-Infernul a fost creat de Marele creator învingător pentru a-şi trage seva din energiile noastre spirituale?

-Exact, Sorin.!

-Dar Paradisul?

-Şi Paradisul, doar că Infernul a fost creat la cererea Marelui Creator învingător prin care acesta subzistă, pe când Paradisul, din voința Marelui Creator al nostru.

-Şi ceilalți Mari Creatori au Infern şi Paradis în Universurile Lor?

-Toți în afară de cel învingător.

El nu are Infern, doar Paradis pentru Universurile Lui.

-Dar nu mi se pare drept, Lumină Divină? Aceasta este marea dreptate împărțită de Adevărul Absolut prin Destin? Mi se pare ceva urât, ceva care nu este nici măcar etic.

-Adevărul este al învingătorului. Cel care învinge face legea şi ia totul sau nimic, Sorin.

-Atunci, Marele Creator învingător sălăşluieşte în mâinile Adevărului Absolut alături de Destin?

-Da, Sorin.

-Orice am face nu vom putea scăpa de Infern?

Va veni ziua când vom scăpa definitiv de Infern. Atunci se va împlini o mare profeție. Se va naşte Profetul Destinului, care va profeți prin Destin, Armaghedonul în care va lupta cu sabia iubirii ucigând Dreptatea Adevărului Originar Creatorial, luând vălul Iluziei de pe fața Ființei, dându-I şi Destinului aceeaşi împlinire.

-Când se va naşte acel Profet al Destinului?

-Nici Marii Creatori nu cunosc aceasta .

-De ce, Lumină Divină?

-Nu-I lasă Marele Creator învingător din mâna Adevărului Originar Creatorial.

-Ce s-ar întâmpla dacă i-ar lăsa?

-Adevărul Absolut Creatorial nu ar mai fi ceea ce este!

-Dar atunci i-ar lua locul un alt Adevăr Originar Creatorial, Lumină Divină?

-Poate că da, poate că nu!

-Cum ar putea să se ghideze Marii Creatori fără acel reper care este Adevărul Originar Creatorial?

-Adevărul Absolut Creatorial este cauza legilor din toate Universurile, Sorin.

-Atunci fără acesta nu ar mai fi legitate ci haos în Universuri.

-De unde ştii, Sorin, că ar fi haos?

Legității poate să îi ia locul o altă structură care să o suplinească sau mai mult decât atât se pot schimba lumile.

Orice legitate este creată pentru a menține, un Infern, indiferent cum arată acesta.

-Dar şi Destinul este tot o lege care trebuie să se împlinească într-un anumit mod.

-Aşa este, Sorin.

-Atunci Profetul Destinului va fi cel care va extermina Destinul?

-Da!

-Ce va urma în locul Destinului, nu-mi pot imagina un model de Univers unde nimic să nu se desfăşoare după un Destin dat, şi chiar dacă nu este un Destin dat în urma desfăşurării rămâne Întâmplarea pe post de Destin.

-Ce naiv eşti, Sorin. Nici măcar nu poți gândi mai încolo de limitele tale temporare şi vrei să-mi spui despre Destin? Acesta nu este nimic altceva

decât instrumentul principal prin care Adevărul Absolut Creațional își menține dictatura asupra Marilor Creatori învinși.

-Este trist că avem un Dumnezeu învins, Lumină Divină.

- Acum, Dumnezeu nu este învins, Sorin, şi nici învingător.

-Acum?

-Da, acum.

-De ce, acum, Lumină Divină?

-Acesta este motivul pentru care a gândit spațiul şi timpul, Existența, pentru a exista "acum".

-Acestea sunt armele prin care Dumnezeu luptă în Armaghedonul Universurilor cu Adevărul Originar Creațional, Destinul şi Marele creator învingător.

-Şi ceilalți Mari Creatori au câte un "acum", Lumină Divină?

-Toți, absolut toți, Sorin.

-Care este numărul Marilor Creatori?

-Un infinit minus Unu.

-De ce ar mai fi şi alți Mari Creatori, Lumină Divină? Nu erau de ajuns doi?

-Nu, Sorin. Dacă ar fi fost doar doi, Armaghedonul s-ar fi terminat înainte de a începe, deoarece lupta ar fi constat în includerea Marelui Creator învins de către învingător după principiul includerii lumilor în Ființă.

-Dar dacă sunt o infinitate minus Unu de Mari Creatori aceştia nu pot fi incluşi după acel principiu, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, fiindcă o incluziune nu se poate face asupra a două forme Infinite simultan, respectiv, asupra a două sisteme, unul tot va rămâne liber, ceea ce duce de fapt la continuarea Armaghedonului!

-Enunță-mi te rog, Lumină Divină, principiul de incluziune al Ființei.

-Ființa are inclusă în ea mai multe lumi, o infinitate de lumi în propriul său interior. Stelele, galaxiile, sunt lumi incluse în Ființă şi nu în exteriorul ei după cum am mai discutat.

-Dar lumile din corpul ființei, ce fel de lumi sunt, Lumină Divină?

-Sunt tot lumi, Universuri care aparțin Ființei, Sorin.

-Părții fizice a omului?

-Nu există parte fizică, Sorin. Totul este o iluzie ideatică.

-Vrei să spui că oasele şi carnea nu sunt materie, Lumină Divină?

-Nici pe departe, Sorin.

-Nici, stelele, galaxiile?

-Sunt un vis frumos şi atât, un vis care vine dintr-un trecut cu miliarde de ani lumină în prezent.

Multe dintre stelele pe care le vezi au murit demult, Sorin, ele nici măcar nu mai există, atunci cum de mai pot străluci?

-Este adevărat Lumină Divină, nu există materie.

-Nu există materie cum nu există nici "interior" şi "exterior" decât la nivelul Iluziei Vieții.

-Aşa este, Lumină Divină, până aici am înțeles.

-Unicul lucru care există în Ființă este Incluziunea, şi anume prima lume inclusă în identitatea Ființei, cum este cazul tău de exemplu, este planeta pe care se află, lume care devine lume suport pentru desfăşurarea visului dintre naştere şi moarte sau mai precis al Iluziei Vieții.

Pe această primă lume, Iluzia Vieții îşi poziționează coordonatele şi stabileşte anumite

repere. Acestea pot fi în lumea terestră, adânc, scund, mare, lat înalt, culori, într-un cuvânt suportul pe care se va dezvolta conştiinţa.

-Prima lume care este inclusă în mine este lumea micuţei Terra?

-Exact, Sorin, văd că ai înţeles.

-Pe urmă vin celelalte lumi care acţionează din ce în ce mai "ideatic" asupra conştiinţei şi nu prin senzaţie fizică, cum este în cazul planetei pe care o simţim sub picioarele noastre.

-După câte văd, lumea Terrei este identică cu lumea mea.

Aceaşi munţi, zăpezi, vânt, temperatură.

Nu înţeleg cum poate să fie identică lumea Terrei cu lumea mea.

Atunci înseamnă că şi Terra mă are pe mine inclus în ea, ceea ce ar duce la stoparea incluziunilor altor lumi, fiindcă toate acestea s-ar oglindi la Infinit unele în altele.

-Ele se oglindesc la Infinit una în alta, Sorin, dar şi pentru ca să se oglindească lumile trebuie să nu fie identice unele cu altele, şi nu sunt.

-Prin ce anume este diferită lumea Terrei de lumea mea, Lumină Divină?

-Acestei lumi îi lipseşte o particulă elementară pe care lumea ta o are.

-Ce particulă elementară, Lumină Divină?

-Un foton!

-Un foton?

-Da, Sorin, un singur foton.

-Dar eu văd lumină pe această planetă, cum poate lipsi fotonul din tabelul particulelor elementare?

-Nu lipsesc fotonii, Sorin, ci unul singur, din numărul uriaş al acestor particule din lumea ta!

-Extraordinar !

Este ceva de nedescris, Lumină Divină, ce mică diferență poate duce la existența unei alte lumi.

Mă înfioară când mă gândesc la numărul lumilor şi Universurilor acestora.

Înseamnă că şi Terra are o lume ce seamănă leit cu a mea şi abia la diferențe de miliarde de miliarde de lumi asemănarea ar putea fi puțin distorsionată, iar la alte miliarde de miliarde înmulțite cu nişte numere astronomice s-ar putea ajunge la lumi care ne influențează ideatic Iluzia Vieții.

-Aşa este, Sorin.

-Care este diferența între o altă lume şi un Univers?

-Un Univers deține un număr uriaş de astfel de lumi dar diferite din punct de vedere al formelor, temperaturilor, acolo unde există, reliefului, şi altele.

Lumea terestră, de exemplu, face parte dintr-un Univers care se reflectă comun sub aceeaşi Iluzie a Vieții.

Stelele par materiale, fierbinți, planetele se supun gravitației, dar fiecare stea sau planetă este diferită față de cealaltă.

-Când identitatea unei Ființe include lumi în structura sa, include simultan şi Universurile care aparțin acelor lumi?

-Bineînțeles, Sorin.

Acum realizezi ce imensitate sălăşluieşte în identitatea unei Ființe, chiar şi în tine, şi în orice om de pe Terra?

-Nu am cuvinte să exprim, Lumină Divină.

-Două lumi nu pot fi identice, nici doi Mari Creatori nu pot fi la fel, iar incluziunea se face din lume în lume neputându-se include două sau mai multe lumi ca fiind identice.

Lumea ta nu este identică cu cea a Terrei, care la rândul ei nu este identică cu cealaltă, precum lumea ta include doar lumea Terrei, care la rândul său o include pe cealaltă, chiar dacă ambele sunt incluse în lumea ta, lumea care este inclusă de lumea Terrei este mai întâi inclusă de ea şi abia pe urmă de lumea ta.

Acest fapt duce la continuarea Armaghedonului!

-Când foloseşti termenul de incluziune acesta nu înseamnă o lume care se află în interiorul altei lumi, Lumină Divină?

-Incluziunea sau includerea unei lumi în alta nu înseamnă câtuşi de puțin ca o lume să aibe în interiorul său alte lumi.

-De ce, Lumină Divină? Nu înțeleg.

-Ți-am mai spus că nu există interior.

-De ce?

-Simplu, fiindcă nu există exterior.

-Cum anume?

-Tu, Sorin, vezi lumea Terrei ca fiind în exteriorul tău, dar de fapt ea se află tot în tine.

Este lumea cea mai asemănătoare identității Ființei tale pe care conştiința ta o reprezintă.

Exteriorul este o Iluzie a Vieții şi atât.

Dacă nu există exteriorul atunci nici interiorul nu este fiindcă tot ceea ce există în lumea ta trebuie să aibe un contrariu.

Procesul de Incluziune nu însemnă şi interior totodată, ci nivele de energii spirituale.

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că fiecare lume are un anumit nivel energetic spiritual.

Includerea nu este nimic altceva decât o simplă scală a valorilor spirituale.

Scala ta, de exemplu este superioară Terrei şi de aceea nivelul ei energetic spiritual este inclus în nivelul tău energetic, dar nu şi în interiorul sau exteriorul acesteia, întrucât energia luată ca ansamblu nu este altceva decât Ființa cu fețele sau identitățile sale infinite.

-Acum am înțeles de ce nu pot fi doar doi Mari Creatori, dar aş vrea să ştiu dacă ar putea fi un Infinit minus doi Mari Creatori ?

-Da, pot fi un infinit minus doi. Explicația este simplă, Sorin.

-Cum?

-Dacă este un învingător, acela este cel care a ieşit din Infinit şi stă de o parte. Alături de Marele Creator învingător se mai scade şi Dumnezeul Primordial față de care se raportează totul.

-Când mă gândesc că fiecare lume mai are şi civilizațiile ei, sentimentul de măreție pe care-l simt se amplifică.

-Înțeleg ce simți, Sorin, dar nu uita că un număr cu cât este mai mare, cu atât se depărtează de Infinit.

-Ce ar fi, Lumină Divină, dacă nu ar fi un învingător?

-Atunci nu ar mai fi fost lumea.

-De ce?

-Fiindcă aceasta se bazează pe Finit.

Acel Mare Creator învingător este cel care ține baierele lumilor. Fără acel Mare Creator Totul ar fi fost Unul şi Unul Tot, niciodată nu ar fi fost mai mult de Unu!

-Atunci de ce să mai luptăm împotriva Lui?

Doar din orgoliu?

-Nu, Sorin. Nimeni nu vrea să extermine acel Mare Creator Unu, ci să-l determine să renunțe cât

mai mult la Păcatul Originar, la Infernele din lumile celorlalţi Mari Creatori.

-Ce-L determină să renunțe atât de greu, Lumină Divină?

-Cu cât renunță la Infern, Păcat Originar, durere, suferință, cu atât lumile celorlalţi Mari Creatori se apropie mai mult de Infinit ceea ce duce la creşterea Infernului din propriile Sale lumi, El fiind Marele Creator cheie care reprezintă Finitul în Infinit.

În lumile Sale Iluzia Vieții în ceea ce priveşte spațiul, bineînțeles că nu există acest spațiu acolo, dar vreau să-ți dau doar un exemplu prin acesta.

Spațiul nu s-ar mai deplasa către Infinit, ci exact invers, ar veni din Infinit spre a se depărta spre Finit.

-Cum este privit Destinul în cadrul acestui Mare Creator ?

-Destinul este privit ca un dat împlinit ceea ce duce la pierderea speranței de a mai învinge.

-Nu înțeleg nimic, Lumină Divină?

Oare nu acesta este Marele Creator Învingător?

-El este, Sorin.

-Atunci cum poate să-şi piardă speranța de a mai învinge, odată ce a învins?

-Tocmai în aceasta constă Marea Cumpănă a Destinului şi anume acel Mare Creator Unu care este învingător pentru toți ceilalți Mari Creatori dar nu şi pentru El. Aceasta se datorează Instinctului. La început locul Marelui Creator Învingător a fost ținut de către Dumnezeul Primordial ce avea alături de El, Adevărul Absolut Primordial dar fără să existe Cunoaşterea Absolută. Întrucât, *Dumnezeul Primordial a spus "EU!," acesta este Adevărul Absolut Primordial pe care se reazemă veşnic Gândul Conştiinței Primordiale, ce devine Gândul Originar,*

prin atribuirea Cunoaşterii Absolute, alături de Adevărul Absolut Primordial prin conştientizarea propriului INSTINCT! Odată cu apariția Cunoaşterii Absolute şi a Gândului Originar, locul Dumnezeului Primordial a trebuit să fie luat de către un Mare Creator şi Unic Întâmplător! Acela a fost momentul decisiv de la cumpăna lumilor. Dacă ar fi rămas tot Dumnezeul primordial la fel ca şi înainte niciodată nu ar mai fi existat Cunoaşterea printre lumi, întrucât nu ar fi existat unitate în diversitate, lipsind cu desăvârşire diversitatea, care este rădăcina Cunoaşterii, şi care se trage tocmai din Adevărul Absolut Primordial şi Instinct! Din acel moment, Numărul Marilor Creatori nu a mai fost de un infinit minus Unu, unde Unu aparținea Dumnezeului Primordial, ci de un infinit minus Unu, unde Unu aparținea Marelui Creator Învingător.

Pentru Marele Creator Învingător toți ceilalți Mari Creatori sunt învingători!

-A cui este această voință, Lumină Divină?

-A Adevărului Absolut Creatorial care ține într-o mână Destinul şi-n cealaltă Marele Creator Unu sau Marele Creator Ales.

-Înseamnă că Adevăratul Dumnezeu este AdevărulOriginar Creațional, Lumină Divină?

-Nu, Sorin, Adevărul Absolut Creațional nu este Dumnezeu, El nu are nici personalitate şi nici Ființă, El este Stare de Fapt al Marilor Creatori care sunt Dumnezei!

-Dumnezeu este unul singur sau sunt mai mulți Dumnezei, Lumină Divină?

-Dumnezeu este unul singur, Sorin!

-Atunci cum pot fi mai mulți Mari Creatori, Dumnezeu?

-Fiecare Mare Creator este un singur şi unic Dumnezeu pentru lumile Lui, dar nu şi pentru lumile altor Mari Creatori .

-Nu înțeleg, Lumină Divină?

-Lumile Marelui Creator unde acesta este Dumnezeu nu recunosc ca fiind Adevăratul Dumnezeu decât pe acel Mare Creator. Alții, pentru acele lumi, nu există precum nici nu au posibilitatea de a cunoaşte în vreun fel un alt Dumnezeu chiar dacă numărul Marilor Creatori poate fi un Infinit minus Unu, adică fără Marele Creator Învingător sau Ales.

Fiecare Mare Creator se reflectă în ceilalți precum Marele Creator Ales în toți. Astfel totul e –n Toate şi Toate-n Totul.

Astfel nu este decât un singur Dumnezeu.

Marii Creatori, nu sunt altceva decât identități ale Ființei Dumnezeului Primordial, sunt fețe ale acestuia!

-Dumnezeul nostru este o față sau un fractal a Ființei Dumnezeului Primordial?

-Da, Sorin, aşa este.

De aceea sunt lumile cu Universurile lor sub fiecare Mare Creator, de aceea sunt Marii Creatori care nu sunt altceva decât identități ale Dumnezeului Primordial şi nu mai mulți Dumnezei!

Ființele sau identitățile care se află în cadrul lumilor unui Mare Creator vor vedea Fața Lui Dumnezeu prin Marele Creator respectiv care este cu adevărat o față a Dumnezeului Primordial!

Astfel toate lumile Marilor Creatori văd Fețele Lui Dumnezeu!

-Ce mult se aseamnă Dumnezeu cu Ființele, Lumină Divină?

-Aşa este Sorin, dar între Fiinţa din Lumile Lui şi El este o mare deosebire, întrucât Fiinţa Lui Dumnezeu este diferită de Fiinţa din Lumile Sale, fiindcă fiecărei Feţe a Lui Dumnezeu, care este un Factor, îi corespunde o Fiinţă cu o infinitate de Feţe care se află în lumile Lui.

De aceea ţi-am vorbit despre Infinitele Creaţionale, fiindcă dacă o Faţă a Lui Dumnezeu are un Infinit de identităţi datorate Fiinţei din lumile Lui, atunci un Infinit minus Una de Feţe vor avea fiecare câte un Infinit de identităţi din lumile Lor, ceea ce înseamnă un Infinit de Infinit la Infinit minus o Faţă, care are şi ea un infinit de identităţi în lumile Sale, ceea ce nu se poate, fiindcă doar o singură dată un Infinit înmulţit cu un alt Infinit este tot un Infinit şi nu două, iar dacă l-am înmulţi de Infinite şi Infinite de ori ar da tot Infinit!

Astfel Dumnezeu este unul singur în tot şi în toate.

-Feţele Fiinţei sunt tot un Infinit minus una, Lumină Divină?

-Da, Sorin, sunt la fel.

-Care este acea faţă a Fiinţei?

-Tocmai faţa sa Infinită după cum ţi-am mai spus mai demult, Sorin.

-Destinul este tot o stare de fapt la fel ca şi Adevărul Absolut Creaţional, Lumină Divină?

-Da, dragă Sorin.

-Orice Stare de Fapt implică un Fapt, nu?

-Aşa este, Sorin.

-Cum se numeşte acest Fapt, Lumină Divină?

-INSTINCT!

-Pe INSTINCT s-a clădit întregul edificiu al lumilor?

-Da, Sorin.

-Cum?

-Prin Dumnezeul Primordial.

-Adică, Lumină Divină?

-Instinctul nu poate fi luat ca întreg tocmai fiindcă nu este întreg şi nu are întreg!

-Ce este aceasta?

-Este enunțul cauzei Facerii Lumilor.

-Nu înțeleg, Lumină Divină?

-Odată ce nu este întreg, e infinit, iar întregul este Marele Creator Ales, fiindcă altfel nu ar fi Infinitul față de care să se raporteze!

-Vrei să spui că….

-Da, Sorin, vreau să spun că acel întreg este Marele Creator Ales, Cauza energiei spirituale! De aceea Adevărul Absolut Creațional este nevoit să aleagă un Mare Creator, tocmai pentru ca acesta să devină un izvor de energie spirituală de unde să-şi potolească setea toți ceilalți Mari Creatori.

-Acum înțeleg, Lumină Divină, am senzația că ştiu absolut totul.

-Totul? Sărmane Sorin, de fapt nu ştii nimic!

-De ce, Lumină Divină?

-Pentru că gândeşti!

-Bine, dar pentru a şti trebuie să gândesc, nu?

-Niciodată, Sorin, niciodată!

Gândirea este o Iluzie a Vieții la fel de mare.

-Ce trebuie să fac pentru a şti, Lumină Divină?

-Să taci Sorin, să nu întrebi şi să nu înveți decât un singur lucru.

-Care lucru, Lumină Divină?

-Cum trebuie să mori, Sorin, şi nu numai atât…

-Ar mai fi multe, Lumină Divină?

-Depinde ce anume înțelegi prin, ”multe”?

-Dar tu ce înțelegi prin “multe”, Lumină Divină?

-Infinit mai puțin decât îți poți tu imagina.

-Mai puțin, Lumină Divină?

-Da, Sorin.

Un lucru este cu atât mai complicat cu cât devine mai simplu şi cu atât mai simplu cu cât este mai complicat.

-Înseamnă că totul, dar absolut totul, poate fi explicat cât se poate de simplu, Lumină Divină?

-Da, Sorin, doar tu nu vei putea niciodată pricepe fiindcă eşti asemeni unui computer căruia I se cere o capacitate de memorare a informației de un Infinit de ori mai mare decât poate acesta duce.

-Cu toate acestea, Lumină Divină, enunță-mi ceea ce nu pot înțelege.

-Bine, Sorin.

Deasupra timpilor şi spațiilor, deasupra tuturor dimensiunilor se va ridica Profetul Destinului care va aduce Dreptatea Adevărului Originar Creațional în fața Marilor Creatori, aruncând-o la picioarele Acestora ca pe o desfrânată.

Aceştia o vor condamna pentru adulter cu Adevărul Originar Creațional .

Odată cu aceasta va fi eliberat din închisoarea Adevărului Absolut, Factorul Ales, iar Armaghedonul va fi terminat pentru totdeauna şi în vecii vecilor.

-Am înțeles, Lumină Divină!

-Tocmai de aceasta înseamnă că nu ai înțeles, fiindcă mi-ai spus că ai înțeles ce nu se poate înțelege, decât contempla.

-Cum aşa, Lumină Divină?

-Ce poate fi atunci când Adevărul Absolut Creațional va deveni învins de Marii Creatori, iar Marele Creator Ales va fi eliberat din mâna Adevărului Originar Creațional?

-Adevărul Absolut Creațional va rămâne fără Marele Creator Ales.

-Aşa este, Sorin, dar unde va duce asta?

-La schimbarea Destinului.

-Poate fi un Destin fără un Adevăr Originar Creațional, Sorin.

-Nu ştiu, Lumină Divină.

-Nu se poate!

-Cum vor fi lumile Marilor Creatori fără un Destin?

-Vezi că ai început să nu mai poți discerne?

-Da, Lumină Divină.

-Acesta este abia începutul, dar fără un Mare Creator Ales care să reprezinte eternul Infern care trebuie infiltrat în lumile Marilor Creatori, fără acest factor care să reprezinte Finitul, Unicul, față de Infinit, ambele, atât Finitul cât şi Infinitul se vor surpa una în cealaltă şi ce va urma?

-Nu pot gândi peste această limită, Lumină Divină!

-Am să-ți spun Eu.

Odată ce Infinitul se surpă pe Finit şi acesta la rândul lui pe Infinit şi numărul Marilor Creatori se vor surpa unii în alții rămânând o singură identitate, un singur Mare Creator care va fi şi Finit şi Infinit dar nimic din acestea două.

-Ce anume va fi, Lumină Divină?

-Din nou Cuvântul enunțat de Gândul Originar al Lui Dumnezeu.

-Care va fi acel Cuvânt, Lumină Divină?

-UNU!

-UNU?

-UNU, Sorin.

Din acel moment va apare un nou Mare Creator Ales care va sta în mâna Adevărului Originar Creațional alături de Destin.

-Când va fi aceasta, Lumină Divină?

-Când, nu există când, fiindcă nu este timp.

Aceasta este mereu în trecut, viitor şi prezent, în eternitate şi Infinit. Aşa se nasc Lumile şi Fețele Lui Dumnezeu care sunt Marii Creatori.

Îți spun că se nasc la modul impropriu întrucât este un proces etern, iar față de eternitate timpul devine nul, astfel încât naşterea are loc continuu la fel ca şi terminarea unui astfel de proces, prin urmare fiecare Mare Creator la nivelul Infinitului este şi Mare Creator Ales, venindu-I şi Lui rândul, succesiune care în realitate nu se succede ca şi în Iluzia Vieții tale, Sorin, ci la fel cum nu există interior şi exterior la nivelul proceselor de incluziune, sau la acel al nivelelor energetice spirituale tot astfel nu există succesiune la Infinit.

Tot ceea ce se succede la infinit se anulează.

-De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă succesiunea aceea este atât de mare încât nu începe şi nici nu se termină la nici un capăt, prin urmare se anulează!

-Dacă se anulează, mai este succesiune?

-Da, Sorin.

Ea continuă, fiind etern un Mare Creator Ales, de către Adevărul Absolut Creațional chiar dacă cel Ales sunt toți Marii Creatori simultan datorită succesiunii Infinitului.

-Atunci Armaghedonul se va sfârşi vreodată, Lumină Divină?

-Armaghedonul este o Stare de Fapt, care nu a început ca să se sfârşească, ci doar persistă.

-Ce Stare de Fapt este Armaghedonul, Lumină Divină?

-Este întruparea Adevărului Originar Creațional, Sorin.

-Armaghedonul este întruparea Adevărului Originar Creațional care ține într-o mână Destinul şi în cealaltăMarele Creator ?

-Da!

-Armaghedonul este…

-Sensul pe care-L dă Dumnezeu lumilor şi Universurilor.

-În lumea mea Armaghedonul este cauza păcatului originar?

-Da!

-Nu vom scăpa niciodată de acest păcat, Lumină Divină?

-Nu!

-De ce?

-Astfel s-ar desface Destinul.

-De ce?

-Era necesar, este şi va fi!

-De ce ?

-Numai prin Păcat Originar poate ființa energia spirituală!

-Atunci nu e vina omului?

-Nu!

-De ce trebuie să plătească omul ceva față de care nu are nici o vină?

-Nu trebuie, Sorin.

-De ce există în lume, în scrieri, Păcatul Originar?

-Pentru că omul are nevoie de acest Păcat Originar. Îi este de cea mai mare însemnătate.

-Cum aşa?

-Păcatul Originar nu este altceva decăt partea negativă a energiei spirituale din om fără de care acesta nu ar putea exista, viața lui ar fi imposibilă.

Când Ființa umană afirmă că luptă împotriva Păcatului Originar o face datorită unui fariseism murdar.

Păcatul Originar este în el, la fel cum şi partea lui bună se află tot în el.

Renegându-l, omul nu face altceva decât să se renege pe sine devenind pe zi ce trece mai străin de sine.

Nici partea cea mai pozitivă din om nu ar exista fără partea sa negativă.

Ei, bine dragă Sorin, lumea terestră cu planeta albastră cu tot, nu este decât încă o dată Iluzie, deoarece existența acesteia se datorează doar faptului că seamănă cu partea infinită a Ființelor care o populează şi atât, nimic mai mult.

Identitățile Ființelor care o populează se regăsesc în acea lume ca într-un ecou al propriului lor infinit, într-un cuvânt, Ființa Terrei vibrează pentru toate Ființele care o compun la unison ca fiind Infinitul din ele, lucru care duce la devenirea micuței Terre ca planetă sau substrat existențial al Ființelor care au Iluzia că o populează.

Totul se datorează compatibilității vibrațiilor.

Aceste vibrații nu sunt altceva decât un cântec de Sirenă, care la fel cum ademeneau marinarii din epopeele greceşti tot la fel ademenesc anumite identități ale Ființelor pentru care acel cântec este compatibil.

-De ce se întâmplă acest fenomen, Lumină Divină?

-Pentru că fiecare Ființă, are nevoie şi de dimensiunea sa infinită pe care pierdut-o şi doreşte să o regăsească.

-O va regăsi vreodată, Lumină Divină?

-Unele dintre ele o vor regăsi, altele niciodată.

-Ce se va întâmpla cu cele care nu o vor regăsi?

-Vor dispare pentru totdeauna, Sorin.

-Dar cu cele care o vor regăsi, Lumină Divină?

-Vor fi ajutate să urce Muntele Iluziei de către partea infinită a Ființei lor.

-Mai sunt şi alte Ființe, care asemeni Terrei, devin un cântec de Sirenă pentru Ființele care le confundă cu partea infinită din ele?

-Toate, dar absolut toate Ființele, devin un cântec de sirenă pentru celelalte.

-Sunt şi eu planetă, Lumină Divină?

-Da, Sorin, eşti şi tu la rândul tău planetă pentru Ființele care te confundă cu dimensiunea lor infinită, pentru care devii la rândul tău acel mieros cântec de Sirenă.

-Dar prin identitatea ce aparține planetei mele voi putea trece vreodată, Lumină Divină? Pe planeta unde trăiesc ființele care-şi regăsesc prin mine partea lor infinită?

-Vei putea merge acolo, Sorin.

-Cum voi putea exista pe o astfel de planetă unde va trebui ca eu să-mi regăsesc prin mine partea infinită sub acelaşi substrat existențial în care se regăsesc şi alte ființe dar tot în mine? Aceasta înseamnă că şi alte ființe au posibilitatea să existe pe planeta propriei lor identități infinite, fără ca să realizeze acesta? Înseamnă că fiecare identitate a vreunei Ființe poate fi şi fetița Terra, şi bătrâna Terra sau planta, sau stânca, muntele, arborele,

oceanul, şi de ce nu şi alte noţiuni despre care habar nu am dar care prin identitatea lor să reprezinte o planetă?

-Se poate, Sorin. Fiecare identitate a unei Fiinţe există cel puţin o viaţă ademenită de propria sa vibraţie pe care o confundă cu partea sa infinită la fel ca miliardele de identităţi ale altor Fiinţe care consideră vibraţia identităţii Fiinţei respective drept partea lor infinită pe care au pierdut-o cândva, între Armonie şi Dizarmonie. Atunci se naşte Iluzia Vieţii ce determină forma geometrică a unei planete pe care toate identităţile care au considerat partea infinită a Fiinţei lor să trăiască, inclusiv, identitate ale cărei vibraţii le-au ademenit.

-Aceasta înseamnă că planeta unde voi merge voi fi eu însumi, Lumină Divină?

-Exact, Sorin. Unica deosebire între celelalte călătorii pe care le-ai făcut alături de mine va fi că pe acea planetă care eşti tu, va trebui să-ţi trăieşti întreaga ta viaţă şi abia apoi să te întorci la mine.

-Întreaga viaţă? De ce, Lumină Divină?

-Fiindcă acolo viaţa ta va fi substratul existenţial al mai multor civilizaţii, destinul tău va fi destinul lor planetar, care va trebui să-şi urmeze cursul firesc neîntrerupt.

-Fă-mă să mă nasc acolo, Lumină Divină.

*****

Deodată mă aflu în acelaşi tunel stelar în care am mai fost de atâtea ori. Poieniţa străjuită de copacii luminaţi de o lună pierdută undeva la orizont, dispăruseră brusc, ca în cele din urmă să-mi pierd orice identitate legată de mine, cel care mă consider actual.

Simt o durere cumplită în piept. Nu am aer. Vreau să respir. Totul devine negru în jurul meu. Un

negru intens şi apăsător pe care-l conştientizez. Sunt mai mult decât îngrozit. Faptul de a conştientiza această beznă simt că mă înnebuneşte mai mult decât durerea din ce în ce mai acută sau lipsa aerului.Î ncerc să deschid ochii, vreau să-i vorbesc Luminii Divine, să renunț la acest înspăimântător experiment. Întunericul greu şi apăsător se aşterne în privirea mea cu toate că nu închid ochii. Corpul nu mai răspunde la comenzile voinței mele. Mă simt ca şi cum întregul meu trup ar fi paralizat. Unicul lucru de care sunt conştient este respirația din ce în ce mai precipitată. Deodată întunericul dispare şi mă aflu pe un tărâm cu un cer roşu. Sunt singur. Privesc la solul pe care calc. Este un fel de nisip roşu. Sunt într-un deşert. Este deosebit de cald, simt că mă sufoc. Abia acum realizez că pe aceste tărâm am mai fost cândva în urmă cu mai mulți ani într-un vis. Atunci mi s-a părut la fel de ciudat întrucât eram conştient că visam, la fel ca atunci când eram la fel de conştient că nu visez fiind alături de Lumina Divină. Lumina Divină? Cine este Lumina Divină? Merg către nicăieri. Unde merg? Imaginile încep să-mi devină din ce în ce mai neclare. Încep să-mi pierd şirul gândurilor. Oare unde mă aflu? Ce caut aici, nu, nu mai vreau această singurătate atât de apăsătoare. Acesta să fie drumul spre infern? Nu, nu vreau aici. Totul devine negru. Atât de mult negru încât ar fi îndeajuns pentru întregul Univers. Este ciudat întrucât acest negru îmi aduce o senzație de linişte, de consolare. Vreau să pot vedea, vreau ca trupul să-mi asculte voința. Doresc să-mi pot mişca pleoapele, să pot vedea. Încerc acest lucru făcând nişte eforturi uriaşe. În sfârşit am reuşit. Pleoapele mele se mişcă lăsând firavele infuzii de lumină ale nopții să-mi inunde privirea. Noaptea cărei lumi? Cu toate că nu-

mi mai închid pleoapele deasupra lor se aşterne negrul greu şi apăsător de această dată. Deodată simt că încep să mă scufund undeva într-o apă cu întreg pământul de sub mine. Mai vreau să trăiesc cel puțin o oră, un minut dacă nu se poate o oră, câteva secunde măcar. Mă scufund într-o apă pe care nu o pot vedea, simt că este o apă adâncă. De ce nu-mi mai dai Doamne măcar câteva clipe? Lumina Divină mi-a spus că este un experiment. Dar dacă nu voi scăpa niciodată din acest experiment, dacă voi muri cu adevărat? Vai, Doamne Dumnezeule, unde sunt ?Mă scufund într-una într-o apă adâncă. Aceasta să fie apa morții? Dacă ar fi apa morții ar trebui să o văd fiindcă şi vechii greci vedeau Styx-ul atunci când îl treceau. Vreau să mă reîntorc pe pământ, să opresc acest experiment. Mi-e teamă, o frică cum n-am mai simțit niciodată. Nu am puterea să-mi înfrunt propria moarte, abia acum realizez ce cumplit poate fi pentru sinucigaşi atunci când ajung în faza de a-şi înfrunta propria lor moarte. Vai ce frig îmi este! Cred că tremur din toate încheieturile spiritului meu deoarece corpul nu mă mai ascultă. Îmi este cumplit de frig. Apa în care se scufundă pământul de sub mine este cu siguranță o apă foarte rece. Abia acum simt valurile apei în care m-am scufundat cât de reci sunt. Valurile îmi acoperă trupul inert. E o senzație cumplită de frig, un frig pe care nu l-aş fi putut îndura în timpul vieții, întrucât aş fi leşinat. Acum pot să-l îndur. Vreau să-mi pierd conştiința, nu-mi mai suport propria mea conştiință. Simt că nu mai aud nimic! Vreau să aud apa care mă înconjoară. Cu toate că doresc cu adevărat să mor, să scap de aceste clipe cumplite în care mă adâncesc din ce în ce mai mult în această apă rece, moartea nu mai vine. E atât de îngrozitor frigul acesta încât a început să mă ardă.

Mă arde mai cumplit frigul decât căldura. Simt cum un foc lăuntric izbucneşte în sufletul meu, un foc care înlătură frigul arzându-mă cumplit, arzându-mă prin frigul de adineaori ce a devenit atât de rece încât a început să mă ardă, exact ca şi odată în copilărie când fiind iarnă şi un ger cumplit, din nu ştiu care considerente am pus limba pe o clanță de uşă care înghețase bocnă de cu noapte. Cred că erau vreo treizeci de grade cu minus în acea noapte. Odată atinsă clanța cu limba, aceasta a rămas lipită de clanță fără ca să o pot trage de acolo. Strigam şi mă văietam până ce am fost în cele din urmă salvat de câțiva vecini. Atunci simțeam această senzație a frigului de a arde. Un foc îngrozitor îmi mistuie toate măruntaiele sufletului încât simt cum acesta va exploda. Nu ştiu de ce anume, de durere sau mai degrabă de tăria acestui foc. Vreau să nu mai trec niciodată prin aceste momente. Doamne ajută-mă, iar dacă crezi că moartea este unica salvare de la aceste chinuri, te rog, te implor Doamne Dumnezeule, salvează-mă! Scapă-mă de aceste chinuri pe care nu le mai pot îndura. Cel puțin în timpul vieții astfel de chinuri te-ar fi ucis şi ai fi scăpat dar în moarte cine să te mai ucidă. Simt cum toți atomii corpului meu, toate energiile spiritului îmi explodează, scufundându-se cu tot focul lor lăuntric în aer. Simt că nu mai am aer! Mă sufoc! Prind, în acelaşi timp un fel de identitate şi corpolență ciudată. Sunt Sorin, dar parcă aş fi un alt fel de Sorin, mult mai bătrân dar şi mai tânăr în acelaşi timp. Repet mereu, acel ”în acelaşi timp, în acelaşi timp” realizând că timpul nu există decât ca o simplă noțiune abstractă, undeva în afara oricărui proces biologic al organismului meu. Deodată „în acelaşi timp” dispare simțind sau conştientizând pentru prima oară că nu am timp, că

nu sunt deloc supus acestuia, iar conştientizarea este echivalentă cu simțirea întrucât nu are nimic de-a face cu cunoaşterea. Abia acum realizez că am mai simțit atâtea şi atâtea lucruri de-a lungul multelor mele vieți, realizez că simțurile dau conştientizarea care împrumută de la subconştient cunoaşterea, atât cât se poate. Conştientul îmi trece undeva în cadrul subconştientului unindu-se într-o horă mirifică a fericirii de a exista, horă pe care numai decesul o poate cunoaşte. Abia acum nu mai am nici conştient şi nici subconştient ci spirit, corp eteric şi corp astral. Realizez că-mi văd pentru prima oară corpul inert întins pe pat fără ca să mă lege nimic de acesta, nici măcar acel fir de argint, acea legătură pe care o are corpul eteric cu cel fizic. De aceea am trecut prin aceste faze tocmai pentru că legătura mea cu corpul fizic s-a rupt, iar nimeni şi nimic nu mă mai menține în capcana corpului fizic. Cei care fac călătorii în astral nu simt acest lucru tocmai datorită faptului că ei nu-şi rup această legătură care este firul argintiu ce le uneşte corpul fizic de cel astral şi eteric şi mai mult decât atât, ei nu decedează, ci trăiesc survolând alte şi alte spații, şi lumi ale existenței. Înaintea mea apare un bun prieten care decedase cu mulți ani în urmă. Mă priveşte ca şi cum ne-am fi despărțit adineaori.

-Bine ai venit, Sorin.

-Unde am venit?

-Te afli într-o altă lume.

-Am murit? Nu cred odată ce mă aflu alături de tine, şi vorbesc cu tine .....

-Nu, tot ceea ce a creeat Marele Creator nu moare niciodată.

-Unde mă aflu mai exact?

-Vino cu mine. Lasă orice sentiment de teamă la o parte. Priveşte totul ca şi cum ți-ai dori din toată

ființa ta să se desfăşoare astfel. Acest aspect este cel mai important. Nu lăsa ca deznădejdea să te doboare. Eşti un spirit care la fel ca toate celelalte spirite nu moare niciodată, ci călătoreşte în alte lumi până când va trece de toate lumile Existenței aflate în cele trei Universuri, şi anume Universul Fizic, Universul Eteric şi Universul Astral!

Nici nu apucase bine să termine fraza că amicul meu dispăru dintr-odată din fața mea. Îmi privesc corpul. Acesta nu există. Îmi spun că vreau să-l mai văd odată, privesc undeva în jos sau în sus, la dreapta sau la stânga unde am noțiunea că se află camera cu patul în care se află corpul meu fizic inert. Îl mai revăd odată şi îmi retrag privirea spre idealul meu de a-mi continua drumul. Odată ce mă gândesc la aceasta totul devine încețoşat înaintea sau înapoia mea. Spun toate acestea, deoarece nici eu nu ştiu de ce toate noțiunile de aşezare într-un anumit context spațio-temporar a mea dispar, luându-le locul o nouă stare de „a fi" ceva ce nu poate fi explicat în cuvinte decât lăsând ca fiecare persoană să simtă cu propriile sale simțuri, dar mai ales cu cel de-al şaselea simț. Este curios că în toată această ceață ce devenea din ce în ce mai deasă în jurul spiritului meu, atunci când m-am gândit la corpul meu fizic, acesta prinse contur ca atunci când eram în viață, deci gândul poate să-mi redea corpul înapoi, dar un corp al propriei mele imaginații şi atât, cum pe Terra, orice om oricât de sărac se poate visa posesorul unui mare castel înconjurat de minunății. Simt că sunt purtat spre nicăieri prin ceața densă. Am senzația de viteză uriaşă dar în acelaşi timp şi ciudata senzație că stau pe loc şi nu mă mişc nicăieri. Îmi doresc tot ce se întâmplă, îmi spun în cele din urmă. Ceața începe să se răsfire. Undeva într-o depărtare ce mi se pare că se

află în mine apare o lume ce-mi părea mai mult decât cunoscută. Doamne Dumnezeule, era adevărat? Mă aflu pe acelaşi tărâm pe care l-am avut de mai multe ori în vis. Înaintea mea se află Maya. Mă cheamă ademenitor cu frumoşii săi ochi plini de roua lacrimilor speranței. Îi zâmbesc prinzând-o de mână.

-Vino, Sorin. Ce mult mi s-au părut aceste două săptămâni fără tine. Mă îndrept alături de Maya prin jungla tăiată de o cărare ce se afla pe solul acela din care ieşeau aburi. Iarăşi mă aflu înaintea aceleiaşi râpe cu trepte de piatră masivă ce duceau spre caverna unde ştiam că locuiesc cu Maya. Când am ajuns în fața casei un tucan îşi schimbase culorile la fiecare privire de-a mea. Ştiam că este străinul cu care am mai vorbit şi atunci când purtat fiind, de vis, încă mai aveam un corp fizic, pe Pământ. Când m-am trezit l-am considerat un vis oarecare şi atât, nedându-i nici o importanță. Din ziua aceea au trecut ani, am uitat visul pe care mi l-am reamintit abia acum. Îmi reamintesc şi acum că au fost câteva zile când visul mi-a rămas viu în memorie, şi mai mult decât atât: Maya. Nu ştiam de unde o cunosc pe frumoasa din vis pe care o simțeam atât de apropiată sufleteşte de mine. Mă gândeam la tot felul de cunoştințe dar nici una nu semăna cu frumoasa Maya. Treptat am dat totul uitării catalogându-l un simplu vis. Am uitat până şi numele acesta de Maya pe care mi-l rostise cât se poate de reliefat frumoasa femeie, de parcă aş fi plecat undeva departe şi i-ar fi fost teamă să nu cumva să-i uit numele. Maya mă trage de mână să intru în casă. Deodată totul rămâne încremenit, la fel şi Maya care mă ținea strâns de mână iar în locul tucanului se afla un bărbat înalt dar fără să-i pot defini o anume vârstă, cu părul alb şi

lung, având o fizionomie împietrită, ce purta o togă de culoare cărămizie.

-Eu sunt străinul din tine, Sorin şi te-am aşteptat să vii.

-Voi rămâne cu Maya?Aceasta a fost prima mea întrebare fiindcă, recunosc mi-aş fi dorit cel mai mult acest lucru.

-Cu Maya nu rămâne niciodată Nimeni, Sorin!

-Atunci unde voi rămâne, Străine din Mine?

-Vei rămâne o perioadă în gara acestui Univers eteric, iar Maya este Speranța ta.

-Voi rămâne cu speranța, Străine din Mine?

-Ea îți este hărăzită în acest Univers, Sorin.

-De acum înainte să o denumesc Speranța?

-Văd că ai început să înțelegi. Te afli într-un Univers al Speranței care este Universul eteric un Univers de unde ai fost alungat în cel fizic fiindcă ai făcut marea greşeală să crezi că Speranța poate să nu se îndeplinească.

-Care Speranță, Străine din Mine?

-Speranța de a fi Speranța!

-De ce am fost alungat tocmai în Universul Fizic, Străine din Mine?

-Tocmai pentru a aduce şi acolo Speranța!

-Oare mi-am împlinit osânda, Străine din Mine?

-Acum ți-o vei îndeplini-o, Sorin.

-Cum, Străine din Mine?

-Pentru aceasta va trebui să-ți trăieşti viața în lumea în care vei fi spiritul planetei pe care vei trăi tu împreună cu miliarde de locuitori, vei fi Terra! Fractalul Vieții tale va fi interpretat drept planeta Terra de către miliarde de suflete. Cel ce a hotărât toate acestea este Cel ce se află deasupra Întâmplării şi este Unicul Întâmplător şi anume Marele Creator al Totului, Dumnezeu.

-Vreau să o urmez pe Maya, Străine din Mine.

-Atunci sărut-o...........

-Nu, să nu faci asta Sorin, că niciodată nu te vei mai putea reîntoarce în lumea pământescă, de unde ți-am venit în vis, vei rămâne plecat pentru totdeauna. Aminteşte-ți că a fost doar un experiment. Doreai să vezi cum e în moarte. Sunt Lumina Divină....

-Vreau să rămân aici, Lumină Divină.....

-Nu, Sorin, aici nu vei putea rămâne fiindcă nu-ți este scris acum. Dacă o vei face va fi ca şi cum te-ai fi sinucis, niciodată nu vei mai intra în casă cu Speranța iar ea va rămâne mereu o Maya pentru tine şi Străinul din Tine va dispare iar tu vei rămâne doar cu conştientizarea faptului neîmplinit retrăind timpii şi spațiile excesiv drept pedeapsă fiindcă ai forțat mâna Destinului, până la decesul civilizației tale, când toate sufletele celor decedați vor primi recompensa pentru viețile lor de la un Mare Profet ce va fi trimisă în toate lumile pe unde acestea se perindă cu alți timpi şi alte spații. Acea recompensă pentru viața trăită este ceea ce unii pământeni o consideră Judecata de Apoi. Atunci sufletul devine Forma din Urmă!

-Dacă sunt alți timpi şi alte spații înseamnă că Judecata de Apoi pentru acele spații şi timpi poate surveni la o secundă terestră după naşterea din acea lume.

-Bineînțeles, Sorin, dar ca sinucigaş acea secundă poate dura milenii! Trăieşte-ți viața pe planeta unde eşti tu sufletul Terrei!